

เปิด ๑๐๘ หนังสือดี

เปิด "หน้าต่างแห่งโอกาส" ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

คณะกรรมการคัดสรรหนังสือดีสำหรับเด็กปฐมวัย
แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

เปิด ๑๐๘ หน้าห้อง

เปิด "หน้าต่างห้องโอกาส"
ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

ผู้คัดสรรหนังสือ : คณะกรรมการคัดสรรหนังสือดีสำหรับเด็กปฐมวัย

ผู้เขียน : พิรุณ อนวัชศิริวงค์ , ธีรนนท์ อนวัชศิริวงค์

ผู้ร่วมเขียน : ประภัสสร จันทร์สถิตย์พร , เอมอร จารุงษ์ซี่

บรรณาธิการ : ธีรนนท์ อนวัชศิริวงค์

เปิด ๑๐๘ หนังสือดี

เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

พิมพ์ครั้งแรก : พฤศจิกายน ๒๕๕๓

จำนวนพิมพ์ : ๑,๐๐๐ เล่ม

สร้างสรรค์ : แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

สนับสนุนโดย : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

ผู้คัดสรรหนังสือ : คณะกรรมการคัดสรรหนังสือดีสำหรับเด็กปฐมวัยฯ

ผู้เขียน : พิรุณ อนวัชศิริวงศ์ , ธีรนนท์ อนวัชศิริวงศ์

ผู้ร่วมเขียน : ประภัสสร จันทร์สถิตย์พร , เอมอร จารุงษ์

บรรณาธิการ : ธีรนนท์ อนวัชศิริวงศ์

กองบรรณาธิการ : นนทริฐ ไร่เจริญ , พวงพกา แสนเขื่อนสี , กนกกาญจน์ เอี่ยมชื่น

ออกแบบรูปเล่ม : สุรนิติ พิภพทอง

ภาพปก : กลุ่มดินสอสี , ต้นข้าว

จัดพิมพ์และเผยแพร่ : แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

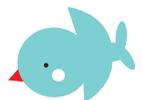
๔๒๔ หมู่บ้านงาไม้ ซ.จรัญสนิทวงศ์ ๖๗ แขวง ๓ ถ.จรัญสนิทวงศ์

แขวง/เขต บางพลัด กทม. ๑๐๗๐๐

โทรศัพท์ : ๐-๒๔๒๔-๔๖๑๖-๗ โทรสาร : ๐-๒๔๒๔-๔๖๑๖-๗ # ๓

website : <http://www.happyreading.in.th>

พิมพ์ที่ : แปลนพริ้นท์ติ้ง จำกัด โทรศัพท์ : ๐-๒๒๗๗-๒๒๒๒

คำนำ

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี ราชทูราวูโสของสังคมไทย ได้กล่าวไว้ว่า " นิทานดี ๆ ทำให้เด็กได้สนุกสนาน และมีจินตนาการ ไปกระตุ้น เซลล์สมองให้แตกกิ่งก้านสาขา เกิดโครงสร้างแห่งความฉลาด ความดี และความ สุข **คุณภาพของชีวิตและสังคมนั้นขึ้นอยู่กับเด็ก ๆ พ่อแม่สร้างลูกที่ดีได้ด้วยการอ่านนิทานให้ลูกฟังทุกวัน และให้ลูกอ่านเองเมื่ออ่านออก**

ความสุขจากการฟังพ่อแม่เล่านิทาน จะเป็นร่องรอยลึกอยู่ในสมอง อย่างยากจะลบเลือน **เวลาแห่งความสุขร่วมกันระหว่างพ่อแม่ลูกคือการลงทุนเพื่ออนาคต "**

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่านได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ถือว่าการ " เปิด ๑๐๘ หนังสือดี เปิดหน้าต่างแห่งโอกาสในการพัฒนาเด็กปฐมวัย " ในครั้งนี้ เป็นการลงทุนเพื่ออนาคต เป็นการเสนอเครื่องมือทรงพลังในการสร้างฐานการรัก การอ่าน เพื่อนำสู่การเรียนรู้อย่างมีความสุข ด้วยหนังสือเป็นสื่อสร้างสรรค์ ที่สามารถพัฒนาสมองเด็ก ๆ ของเราในช่วงฐานสำคัญที่สุดในชีวิต ช่วงโอกาส ที่สมองมีการพัฒนาสูงกว่า ๘๐ %

ขอให้ " เปิด ๑๐๘ หนังสือดี เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย " ได้เริ่มต้นและเดินทางสร้างสรรค์สังคมการอ่าน และหวังให้สังคมทุกภาคส่วนได้เข้าร่วมขบวนการแบ่งปันความสุข ขยายโอกาส ให้ลูก ๆ หลาน ๆ ของเราได้สัมผัสห้วงยามแห่งความสุขให้มากที่สุด ร่วม

ปูพรมพลังบนแผ่นดินเท่าที่ผู้ใหญ่อย่างเรา ๆ จะสามารถทำได้ เพื่อเติมเต็ม
การเติบโตอย่างสมวัยและมีคุณค่าเพื่อสร้างสังคมแห่งความสุขในอนาคต

สุดใจ พรหมเกิด
ผู้จัดการแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

✦ บทนำ ✦

✦ จาก หลักการของสมอง ลู " หน้าต่างแห่งโอกาส " ✦ ✦ ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ด้วย " ๑๐๘ หนังสือดี " ✦

กาลครั้งหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้เอง เกิดการค้นพบความรู้ที่สำคัญยิ่งยวด... นั่นคือการค้นพบ " หน้าต่างแห่งโอกาส " หรือช่วงเวลาอันเป็นขีดขั้นที่สำคัญของพัฒนาการสมองซึ่งเป็นช่วงที่ดีที่สุดในการพัฒนาทารกน้อยคนหนึ่ง ๆ ให้เจริญเติบโตได้เต็มศักยภาพ

เด็กเกิดมาพร้อมกับเซลล์สมองที่พร้อมสำหรับการเรียนรู้ แม่เด็กแรกเกิดก็สามารถเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะใบหน้าของแม่ อ้อมกอด น้ำนม เสียงที่ได้ยิน กลิ่นที่สัมผัสได้ ทั้งหลายทั้งหมดนี้ จะทำให้เซลล์สมองจัดระเบียบเป็นหมวดหมู่ แล้วเด็กก็จะเติบโตขึ้นพร้อมกับการเปิดโลกกว้างสู่สิ่งรอบตัว ด้วยหนทางใหม่ๆ ในการเรียนรู้ที่ไม่มีสิ้นสุด

ขณะที่เด็กเรียนรู้ สมองก็จะเติบโต ในช่วงหลายปีมานี้มีการศึกษาวิจัยด้านสมอง (Brain Research) ในต่างประเทศจำนวนมาก ที่สรุปข้อเท็จจริงร่วมกันเกี่ยวกับพัฒนาการของสมองในเด็กทารกว่า พ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูเด็กสามารถเป็นผู้ปลูกฝังที่อ่อนโยนต่อการทำสิ่งต่าง ๆ ให้เด็กได้อย่างถูกต้อง เพื่อเอื้อต่อพัฒนาการของสมองเด็ก โดยมีวิถีทางที่ดีที่สุดในการสนับสนุนการพัฒนาสมองของเด็กได้แก่ ๑) เป็นผู้ดูแลและสนับสนุน ๒) ให้ความเอาใจใส่และมอบสิ่งที่จำเป็นแก่เด็ก ๓) จัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ทั้งนี้มีสิ่งสำคัญยิ่งที่เข้ามามีบทบาทต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในปัจจุบัน คือ ความรู้เรื่อง " หน้าต่างแห่งโอกาส " ซึ่งก็คือ ความรู้

ว่าด้วยพัฒนาการของสมอง (Brain Development) นั้นเอง

" หน้าต่างแห่งโอกาส " คืออะไร

เมื่อทารกเติบโตพร้อมกับการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เซลล์สมอง (neurons) ก็จะสร้างการเชื่อมต่อกับเซลล์ตัวอื่นตลอดเวลา ส่วนที่เชื่อมต่อกันของเซลล์สมองเรียกว่า ซินแนปส์ (synapse) การเชื่อมต่อกันนี้จะเกิดเมื่อเด็กน้อยมีประสบการณ์เข้ามาในชีวิต สิ่งที่ได้รับหรือประสบการณ์เกิดจากการใช้สมอง เมื่อเด็กเกิดความรู้สึกนึกคิดใด ๆ สมองก็จะถูกใช้ ตัวเชื่อมระหว่างเซลล์หรือซินแนปส์ก็จะแข็งแรงขึ้น การเชื่อมของเซลล์สมองนี้จะกลายเป็นพื้นฐานการใช้สมองต่อ ๆ ไปของเด็ก

เราสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเชื่อมต่อกันของเซลล์สมอง กล่าวคือ ขณะที่เราเปิดกว้างต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก เราก็จะได้เรียนรู้ว่ากิจกรรมบางอย่างมีความสำคัญ และนั่นเราก็ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กได้ ด้วยการคำนึงถึง " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็ก

" หน้าต่างแห่งโอกาส " คือช่วงเวลาที่ดีที่สุด ที่พร้อมที่สุดในการเรียนรู้สำหรับเด็กหรือเติมเต็มความสามารถต่าง ๆ ให้แก่เด็ก เป็นโอกาสทองของการพัฒนาเด็กจากพื้นฐานพัฒนาการของสมอง เมื่อช่วงเวลานั้นผ่านไป มันจะเป็นไปได้ยากขึ้นในการเรียนรู้ มันคือตารางเวลาของระบบสายใยประสาท (neurological wiring timetables) มันคือเวลาทองของการเรียนรู้ - ของการพัฒนาทักษะสำคัญ ๆ สำหรับชีวิต หน้าต่างเหล่านี้หลายบานเปิดกว้างตั้งแต่ทารกแรกเกิด และหลายบานปิดไปในช่วงเวลาต่อมา และแม้ว่าหลายบานยังคงเปิดต่อไปจนเด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ หากแต่ต้องใช้ความพยายามและพลังงานอย่างมากในการสอนทักษะที่หลุดลอยไปจาก

ช่วงที่ " หน้าต่างแห่งโอกาส " ได้เปิดไว้ให้

กล่าวได้ว่า หน้าต่างแห่งการพัฒนาเด็ก เป็นช่วงเวลาอันเป็นได้ทั้งวิกฤติ และโอกาสทองของการพัฒนาเด็ก

สิ่งแวดล้อมของเด็ก สิ่งเร้าช่วงเยาว์วัย และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ที่เด็กได้รับในช่วงสองปีแรกของชีวิต จะเป็นประสบการณ์ที่มีผลต่อการ กำหนดการเจริญเติบโตของสมอง ให้กลายเป็นคนฉลาดหรือเป็นไปในทาง ตรงกันข้าม วิตกกังวลหรือมีความเชื่อมั่น กระทั่งโตเป็นผู้ใหญ่ที่พุดจาได้ รื่นหูน่าฟังหรือสำเนียงแปร่ง รู้จักรักผู้อื่นหรือยึดมั่นเอาแต่ใจตัว ฯลฯ ปกติ แล้วหน้าต่างแห่งโอกาสจะปิดในช่วงต่าง ๆ เมื่อเด็กเติบโตขึ้นในแต่ละช่วงวัย

ตัวอย่างเช่น ส่วนของสมองเกี่ยวกับเสียงและถ้อยคำ จะเจริญงอก งามได้ภายในช่วงปีแรก การเรียนรู้คำต่าง ๆ จะเปิดกว้างเต็มที่ในช่วงปีที่ สอง ศัพท์แสงต่าง ๆ ก็จะมีมากขึ้น สามารถใช้คำศัพท์ต่าง ๆ ในบริบทที่ เหมาะสมได้ " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการเรียนภาษาจะหริ่งเมื่ออายุสิบปี ซึ่งหมายถึงว่าในช่วงก่อนหน้านั้นเด็กจะเรียนภาษาได้อย่างสะดวกตาย ดัง จะเห็นได้ว่าเด็กเล็ก ๆ สามารถพูดได้สองภาษาเนื่องจากพ่อแม่พูดภาษา ต่างกัน และเด็กได้เรียนภาษาจากชีวิตประจำวันอย่างเป็นธรรมชาตินั่นเอง

และต่อไปนี่คือบางประเด็นที่นักวิจัยสมองได้ข้อสรุปเกี่ยวกับ " หน้า ต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

- การใช้ " หน้าต่างแห่งโอกาส " เริ่มต้นเมื่อลูกน้อยลิ้มรสชาติโลก โดย อาศัยประสาทรับรู้ของเขา การเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น ได้สัมผัส และรับรู้รส
- ในสองขวบปีแรกของชีวิตคือช่วงเวลาที่เป็นฐานสำคัญที่สุด สำหรับ พัฒนาการในทุก ๆ ระดับในภายหลัง

- สำหรับเด็กทารก ช่วงเวลาวิกฤติสำหรับการมองเห็นจะเกิดขึ้นในช่วง ๒ - ๔ เดือน และพัฒนาไปได้สูงสุดในช่วง ๘ เดือน เด็กรับรู้โลกรอบตัวของเขาผ่านสายตาท่าอย่างตื่นรู้ในช่วงอายุดังกล่าว
- " หน้าต่างแห่งโอกาส " สำหรับทักษะการอ่านคือตั้งแต่ ๐ - ๔๘ เดือน นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมการอ่านจึงต้องเริ่มต้นตั้งแต่แรกเริ่ม ซึ่งจะได้ผลสืบเนื่องต่อไปอย่างน่าอัศจรรย์
- ใน ๒ - ๓ ขวบปีแรกของเด็ก เป็นช่วงชีวิตที่สำคัญยิ่งยวดต่อพัฒนาการทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ในฐานะผู้ปกครอง เราต้องวางพื้นฐานหนุนเสริมการเรียนรู้ของเด็กด้วยโอกาสที่หน้าต่างเปิดให้ ส่วนสิ่งที่ยอยู่นอกข่ายใยของหน้าต่างจะไม่เกิดผลดีนัก
- พัฒนาการในด้านการควบคุมอารมณ์ และการรู้จักความผูกพันทางสังคมจะพัฒนาได้ดีมากในช่วงวัย ๑๐ - ๑๘ เดือน พัฒนาการทางภาษาจะปรากฏในช่วงตั้งแต่ขวบปีแรกไปถึงอายุ ๕ ขวบ พื้นฐานทางคณิตศาสตร์และทักษะเชิงตรรกะจะปูพื้นฐานได้ตั้งแต่อายุ ๑ - ๔ ปี เด็กอายุ ๓ - ๖ ปี สามารถเรียนรู้การเล่นเครื่องดนตรีต่าง ๆ ได้

แผนภูมิ " หน้าต่างแห่งโอกาส "

หากจำแนกออกเป็นส่วน ๆ ว่าด้วยพัฒนาการของสมองที่พร้อมสำหรับการเรียนรู้ เป็นด้านต่าง ๆ ได้แก่ การมองเห็น พัฒนาการทางอารมณ์ พัฒนาการด้านภาษา และพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวของร่างกาย สามารถสร้างเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

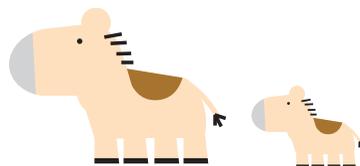

ความสามารถจาก พัฒนาการของสมอง	สิ่งที่พร้อมจะเกิดขึ้นได้	หน้าตาแห่งการเรียนรู้
การพัฒนาสมองส่วนของการ มองเห็น	ทารกมองเห็นตั้งแต่แรกเกิด หลังจากนั้นจะสามารถจำแนก สิ่งต่างๆ เช่น ใบหน้าคน มอง เห็นได้ในระยะ ๘ - ๑๐ นิ้ว โฟกัสด้วยตาทั้งสองข้าง จาก ระยะไกลได้ พัฒนาการ ประสานกันของสายตากับมือ มองเห็นสิ่งเคลื่อนไหวต่าง ๆ แม้ในระยะไกลก็มองเห็นได้	การมองเห็นต้องการการฝึก ปฏิบัติตั้งแต่ต้นเพื่อการพัฒนา ที่ดี การพัฒนาความคมชัด ในการมองเห็นควรให้เด็กได้ เรียนรู้ตั้งแต่แรกเกิดถึง ๖ - ๗ ปี ความสามารถในการ มองเห็นของตาทั้งสองข้างจะ พัฒนาตั้งแต่ ๑ - ๓ ขวบ
การพัฒนาสมองส่วนอารมณ์ ความรู้สึก	ส่วนหนึ่งในพัฒนาการแรก ๆ ของสมอง จะเกี่ยวข้องกับการ กำกับอารมณ์ต่าง ๆ อารมณ์ ความรู้สึกสองขั้วตรงข้าม คือ ความสงบและผ่อนคลาย กับ ความรู้สึกที่เป็นทุกข์ต่าง ๆ จะ เริ่มต้นเมื่ออายุเพียง ๒ เดือน และพัฒนาขึ้นไปสู่อารมณ์ ความรู้สึกที่สลับซับซ้อนยิ่งขึ้น	อารมณ์ต่าง ๆ จะพัฒนาเป็น ระดับไป และมีความซับซ้อน ขึ้นไปเรื่อย ๆ การเน้นการ ตอบสนองทางอารมณ์เกิดขึ้น ตั้งแต่แรกเกิดถึง ๓ ขวบ ทำ ให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเห็น อกเห็นใจ ความเข้าใจผู้อื่น ความรู้สึกอิจฉา เริ่มได้ตั้งแต่ อายุ ๒ ขวบ ถึงประมาณ ๔ ขวบ
การพัฒนาสมองในส่วนของ ภาษา	ก่อนกำเนิด ทารกสามารถ เรียนรู้เกี่ยวกับ " ท่วงทำนอง " จากเสียงของแม่ ระหว่างอายุ ขวบปีแรกถึง ๖ ขวบ สมอง จะพัฒนาสู่ความพร้อมในการ	ทักษะทางภาษาทำให้คมชัดได้ แต่เล็กจนเติบโต ฟังตระหนัก ว่าการพูดเกิดได้ตั้งแต่แรกเกิด ถึง ๖ - ๗ ขวบ ได้แก่การ เริ่มต้นเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ

ความสามารถจากพัฒนาการของสมอง	สิ่งที่พร้อมจะเกิดขึ้นได้	หน้าต่างแห่งการเรียนรู้
การพัฒนาสมองในส่วนของภาษา (ต่อ)	เรียนรู้ความเข้าใจเรื่องภาษาและออกเสียงพูดได้ เด็กเพียง ๖ เดือน จะรู้จักเสียงสระซึ่งเป็นพื้นฐานพูดออกมาเป็นถ้อยคำต่าง ๆ	เกิดได้ตั้งแต่อายุ ๒ ขวบ ไปจนเป็นผู้ใหญ่
การพัฒนาของสมองในด้าน การเคลื่อนไหว	เด็กแรกเกิดเคลื่อนไหวได้แบบกระตุกกระดิก คบคุมทิศทางไม่ได้ กระทั่ง ๔ ปี ขึ้นไป สมองจะพัฒนาจนทำให้การเคลื่อนไหวเป็นไปตามความต้องการของเด็ก ได้แก่ การเอื้อมมือ การคว้าไปให้ถึงสิ่งที่ต้องการ การโบกมือ การนั่ง คลาน เดิน วิ่ง และ กระโดด	พัฒนาการของกล้ามเนื้อเริ่มตั้งแต่กล้ามเนื้อมัดใหญ่ (ได้แก่ คอ แขน ขา) และขยายไปสู่กล้ามเนื้อมัดเล็ก (ได้แก่นิ้วมือ นิ้วเท้า) ทักษะพื้นฐานของการพัฒนากล้ามเนื้อเริ่มขึ้นหลังเกิดได้ไม่นานนัก แม่ช่วยเสริมให้ได้อย่างดีในช่วงหลัง ๖ เดือนขึ้นไป สำหรับความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็ก ได้แก่นิ้วมือ จะมีทักษะเต็มที่เมื่ออายุประมาณ ๕ ขวบ ทำให้เขียนรูปทรงต่าง ๆ ได้

เมื่อประมวล " หน้าต่างแห่งโอกาส " เป็นภาพกว้าง จะได้เป็นแผนภูมิดังนี้

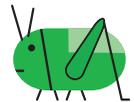
พัฒนาการบนพื้นฐานของสมอง	วัยทารก (๐ - ๒ ปี)	วัยอนุบาล (๓ - ๕ ปี)	วัยเรียน (๖ - ๙ ปี)
ปัญญาภายนอก (ความรู้ ความสามารถ)	การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ประสาทรับรู้พื้นฐาน	การใช้กล้ามเนื้อเล็ก ภาษา , จินตนาการ	คณิตศาสตร์ การใช้เหตุผล ดนตรี และศิลปะ
ปัญญาภายใน (คุณลักษณะ)	ความผูกพัน และความไว้วางใจ	การควบคุมอารมณ์ การรู้ถูกผิด	ประหยัด มีวินัย ใฝ่รู้

เราสามารถใช้ประโยชน์จาก " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการส่งเสริมสนับสนุนเด็กให้ไปสู่หลักไมล์ที่สำคัญของพัฒนาการเด็ก และปูพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ในอนาคต

" สื่อ " อันทรงประสิทธิภาพที่สุดอย่างหนึ่งในการสร้างเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย คือ " หนังสือภาพ " ที่ดี ที่ได้รับการออกแบบ " สาร " เป็นอย่างดี ซึ่งสารหรือเนื้อหาสาระนี้นำเสนอออกมาด้วย ภาพ และ ตัวอักษร

หนังสือที่ดีสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นอย่างไร

หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย คือ หนังสือภาพ หนังสือภาพมีความสำคัญมากต่อพัฒนาการของเด็ก เปรียบเสมือนอาหารในชีวิตประจำวัน และเป็นอาหารมื้อสำคัญ เพราะเป็นอาหารสำหรับสมองที่จะก่อให้เกิดปัญญาทั้งภายนอก ซึ่งได้แก่ความรู้ความสามารถต่าง ๆ ของเด็ก และปัญญาภายใน

อันเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านจิตใจ อุปนิสัย อย่างผสมกลมกลืนกัน แม้ว่าร่างกายของเด็กจะเติบโตขึ้นมาได้โดยไม่ต้องมีหนังสือภาพ แต่ชีวิตจิตใจที่สมองต้องการคืออาหารที่จะได้จากหนังสือภาพ ซึ่งให้ความสุข

ไม่เพียงเท่านั้น หนังสือภาพสำหรับช่วงปฐมวัย คือวัยเด็กเล็กและอนุบาลนี้ คือตัวกระตุ้นที่ดีที่สุดในการสร้างนิสัยรักการอ่าน

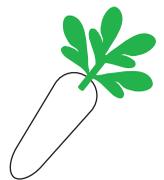
การให้เด็กได้ " เปิดรับ " หนังสือภาพต้องไม่ใช่ให้ด้วยการยัดเยียด ไม่ใช่การเห็นหนังสือคือวิชาความรู้ที่ต้องอัดฉีดเข้าไป เหมือนสูบลมเข้าไปให้ลูกโป่ง ฉันทใดก็ฉันทนั้น การเลี้ยงดูลูกไม่ใช่การสั่งสอน

พ่อแม่ที่เห็นลูกเป็นเป้าหมายในการสอนวิชามากกว่าการเลี้ยงดูลูกให้มีความสุข รู้จักคุณค่าของชีวิต ผู้ใหญ่ที่คิดว่าการเลี้ยงดูคือการสั่งสอน ทำความผิดพลาดมามากแล้ว ทำให้พัฒนาการของลูกบิดเบี้ยว เพราะแรงผลักดันทำให้เด็กต้องปิดประตูใจ ต้องอดทนต่อแรงผลักดันที่กระหน่ำไม่รู้ว้าย

การเลี้ยงดูเด็กคือการปลูกฝัง ให้เด็กมีความเป็นคนมีจิตใจและอารมณ์มั่นคง รับรู้สภาพรอบตัว และมีปฏิกิริยาตอบสนองที่ดี หล่อหลอมคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ปฐมวัยมิใช่วัยสำหรับยัดเยียดความรู้ แต่เป็นวัยสำหรับพัฒนาความสามารถในการรับรู้ และรู้จักนำความรอบรู้ที่จำเป็นเพื่อการเติบโตมาใช้ได้ สิ่งสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัยคือ หัวใจอันเปิดกว้างและจินตนาการสร้างสรรค์ อันอิสระ

หากเลือกได้ เมื่อได้หนังสือที่ดีแล้วควรมีโอกาสได้เวลาแห่งการอ่านที่ดีด้วย เวลาแห่งการอ่านที่ดีคือเวลาที่สมองปลอดโปร่ง ไม่มีสิ่งล่อตา รบกวน โสตประสาท บรรยากาศเงียบ ๆ จะทำให้น้ำเสียงที่ผู้ใหญ่อ่านนั้นมีพลัง

และทำให้เด็กเกิดสมาธิ การอ่านหนังสือให้ลูกฟังก่อนนอน จึงนับเป็นการสร้างความสุขให้ลูก ลูกจะได้รับความปลอดภัยเพลิดเพลินเจริญใจ ในเวลานั้นคลื่นสมองจะซึมซับรับเอาพลังของหนังสือภาพไปได้อย่างน่าอัศจรรย์

ในการอ่านหนังสือภาพ ผู้ใหญ่จะมองว่าหนังสือเล่มนี้เล่าเรื่อง อะไร ส่วนเด็กจะมองว่าหนังสือเล่มนี้เล่าเรื่อง อย่างไร เด็กจะมองที่ภาพ การเคลื่อนไหว รวมทั้งความสนุกสนานอันต่อเนื่องของเรื่องราวและภาพของหนังสือ

ภาพจึงมีความสำคัญมากต่อเด็ก ขณะที่หูฟังเสียงอ่าน เล่าเรื่องราวจากผู้ใหญ่ สายตาของเด็กก็ไล่ดูภาพและสนุกกับภาพ ภาพในหนังสือภาพเพื่อเด็ก ต้องเป็นภาพที่ **เล่าเรื่องได้** ทำให้เด็กเกิดอารมณ์ร่วม สนุกกับการสร้างจินตนาการ สนุกกับภาษา สนุกกับรายละเอียดของภาพ และสนุกกับภาพรวมทั้งหมด

ต่อไปนี่คือกรอบความคิดว่าด้วยหนังสือภาพ(ที่ดี) สำหรับเด็กปฐมวัย ช่วงต่าง ๆ (เรียบเรียงจากหนังสือ "สร้างนิสัยรักการอ่านให้ลูกน้อย" โดย ทาดาชิ มัตซุอิ ปรมาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือภาพสำหรับเด็ก)

หนังสือภาพสำหรับเด็กวัย ๐ - ๓ ขวบ

เด็กสามารถรับรู้หนังสือภาพจากการอ่านออกเสียงของพ่อแม่ และดูภาพไปพร้อม ๆ กับที่ได้ยินเสียง ตั้งแต่อายุเพียงไม่กี่เดือน และหากมีหนังสือภาพอยู่ใกล้ ๆ ตัว ในช่วงวัย ๘ - ๑๐ เดือน เด็กทุกคนจะแสดงความสนใจหนังสือภาพ

หนังสือภาพสำหรับเด็กวัยเตาะเตาะนี้ เหมือนของเล่นชิ้นหนึ่ง เด็กเห็นหนังสือภาพเป็นของสี่เหลี่ยมที่มีภาพติดอยู่และเปิดได้ พอเปิดดูข้างในก็มีภาพต่าง ๆ หลากสี เรียงรายกันอยู่ในแต่ละหน้า เด็กจะสนุกกับการค้น

พบสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏแก่สายตา ถ้าเปิดหน้าไหนแล้วพบกับสิ่งที่เด็กรู้จัก เด็กก็จะยิ่งสนใจมาก ส่งเสียงร้อง เลียนเสียงของสิ่งต่างๆ ใช้นิ้วจิ้มภาพ เหล่านั้นด้วยความสนุก

หนังสือภาพที่เหมาะสมกับเด็กเล็กนี้ ควรเป็นภาพเหมือนของรูปร่างของในชีวิตประจำวัน ผลไม้ สัตว์ สิ่งของ ภาพเหล่านี้ควรเป็นภาพเหมือนจริง จากการวาดโดยศิลปินฝีมือดี มีความสวยงาม ดูแล้วรู้สึกประทับใจ ไม่ควรเป็นภาพนามธรรมหรือภาพสัญลักษณ์ที่ไม่มีความหมาย ไม่ควรมีส่วนประกอบภาพที่รกรุงรัง

พอถึงวัย ๒ ขวบ เด็กแต่ละคนเริ่มมีความชอบต่างกัน แล้วแต่สภาพแวดล้อมที่ถูกเลี้ยงดู หนังสือภาพที่เหมาะสมกับเด็กวัยนี้คือหนังสือภาพที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เกี่ยวกับสัตว์และสิ่งของ การใช้ภาษาเป็นจังหวะหรือคำกลอนสำหรับเด็ก จะเหมาะกับวัยนี้

เด็กเล็กมีประสาทสัมผัสทางหูที่ดีมาก หากมีประสบการณ์ด้านภาษาและเสียงที่ดีในวัยนี้ เด็กจะสามารถพัฒนาศักยภาพด้านภาษาและดนตรีได้ดี โดยเฉพาะในช่วง ๒ - ๔ ขวบ เด็กสนใจฟังเสียงและภาษาที่มีจังหวะ เด็กบางคนสามารถจดจำถ้อยคำในหนังสือที่ตัวเองชอบได้ทุกหน้า เหมือนอ่านหนังสือออก ทำให้ผู้ใหญ่ (และแม้ตัวเด็กเอง) ภาคภูมิใจมาก

เด็กอายุ ๓ ขวบ มีพัฒนาการทางภาษาที่รวดเร็วอย่างน่าทึ่ง มีจินตนาการสร้างสรรค์ และมีความอยากรู้อยากเห็น สามารถติดตามและเข้าใจเรื่องเล่าต่าง ๆ ได้ดี หากเด็กในวัยนี้ได้รับประสบการณ์ทางภาษาและภาพจะเป็นพื้นฐานการสร้างนิสัยรักการอ่านในอนาคต เด็กที่เคยรู้สึกปิติยินดีกับหนังสือภาพตั้งแต่วัย ๓ ขวบ จะไม่ห่างจากหนังสือไปตลอดชีวิต

หนังสือภาพสำหรับเด็กวัย ๓ - ๕ ขวบ

หนังสือภาพที่ดีคือหนังสือที่ภาพและเรื่องประสานกลมกลืนกันเป็นอย่างดี เวลาเด็กดูหนังสือภาพเขาไม่ได้ดูอย่างคนภายนอก แต่จะสมมุติตัวเองเป็นตัวละครในเรื่องและเข้าไปอยู่ในเนื้อเรื่องด้วย ดังนั้นเรื่องที่ได้ยินจากหูต้องเป็นภาษาที่ประสานกับภาพซึ่งเด็กมองดูด้วยตาได้อย่างเหมาะสม ไม่ใช่เพียงมีภาพสวยงาม สะดุดตา น่ารัก เท่านั้น จริงอยู่ภาพนั้นอาจจะดึงดูดความสนใจของเด็กได้ในระยะแรก แต่สักพักหากภาพไม่สามารถเล่าเรื่องไปกับถ้อยคำที่บอกเล่าเสริมแต่งให้กันและกัน เด็กก็จะเลิกสนใจ

ภาพของหนังสือที่ดี ต้องเป็นภาพที่เล่าเรื่องได้ เมื่อพลิกดูภาพทั้งหมดโดยไม่อ่านคำบรรยายก็เข้าใจโครงเรื่องทั้งหมด ศิลปินนักวาดภาพที่ดีจะเน้นรายละเอียดที่แม้ในคำบรรยายไม่มี เด็กจะชอบภาพที่ศิลปินได้ส่งภาษาถึงเขาได้ด้วยภาพ มีรายละเอียดที่สื่อสารได้

หนังสือภาพสำหรับเด็กวัย ๔ - ๖ ขวบ

เมื่อเด็กอายุ ๔ ขวบ ความสามารถทางภาษาของเด็กจะพัฒนารวดเร็วมาก ความชอบของเด็กแต่ละคนก็แตกต่างกันอย่างชัดเจน วัยนี้เป็นวัยที่สร้างพื้นฐานทางด้านจินตนาการสร้างสรรค์ เมื่อเด็กได้ฟังนิทาน ในหัวของเขาก็จะวาดภาพไปตามเรื่องราวที่ได้ยิน

เมื่อเด็กได้ฟังนิทาน ภาพของตัวละครในนิทานจะปรากฏขึ้นให้เด็กเห็นในหัว พลังของเรื่องราวที่เด็กได้ยินจะทำให้เด็กวาดภาพขึ้นเองในสมองได้ สำหรับหนังสือภาพ ภาพในหนังสือจะช่วยให้เด็กวาดภาพในสมองได้ง่ายขึ้น

ความสามารถของเด็กในการวาดภาพขึ้นเองในสมองจากภาษาซึ่งมองด้วยตาไม่เห็นนี้ คือพลังจินตนาการ ซึ่งจะกลายเป็นพลังเรียนรู้จากการอ่าน

หนังสือต่อไปในอนาคต หากเด็กไม่มีประสบการณ์ในการรับรู้และวาดภาพในจินตนาการเอง รู้จักแต่วิธีประสมอักขระ และอ่านหนังสือออกตามตัวอักษร เด็กอ่านหนังสือออกก็จริง แต่อ่านไม่เข้าใจลึกซึ้ง และไม่รู้สึกดีเท่ากับหนังสือ

ในการสร้างจินตนาการ เมื่อผู้ใหญ่อ่านให้ฟัง เด็กฟังเรื่องราวทางหู ส่วนสายตาที่ไล่ดูภาพในหนังสือไปตามคำบรรยาย และวาดภาพที่เหลือขึ้นเองในจินตนาการ เด็กจะเข้าใจได้ง่ายกว่า และวิธีการนี้ช่วยให้เด็กสร้างสรรค์พลังความคิดริเริ่มได้ดี เพราะมีโอกาสแต่งเติมจินตนาการขึ้นไปอีกจากภาพที่เห็น

การอ่านหนังสือภาพให้เด็กฟังจึงเป็นการสร้างพลังจินตนาการ พลังสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของพลังเรียนรู้จากการอ่านหนังสือ วัย ๔ ขวบเป็นวัยของการสร้างพื้นฐานนี้

เด็กในวัย ๕ - ๖ ขวบ ชอบหนังสือภาพนิทานและเรื่องเล่าที่ยาวขึ้น เด็กต้องการฟังนิทานมาก และมักจะมีเล่มโปรดที่ต้องการฟัง - ดู ซ้ำแล้วซ้ำเล่า นี่เป็นนิมิตหมายที่ดีของการรักหนังสือต่อไป

เมื่อถึงวัย ๖ ขวบ พ่อแม่สามารถอ่านนิทานเรื่องยาวให้ฟังเป็นตอน ๆ ติดต่อกันทุกวัน เด็กจะรู้สึกสนุกและเฝ้ารอคอยฟังตอนต่อไปในวันรุ่งขึ้น

นิทานหรือบทประพันธ์สำหรับเด็กวัยนี้ ควรเป็นเรื่องราวที่ชวนให้เด็กรู้สึกสนุกกับการสร้างจินตนาการ และใช้ภาษาที่เหมาะสมสำหรับการอ่านให้เด็กฟัง เมื่อเด็กอ่านหนังสือออก เด็กจะอ่านเรื่องที่เคยฟังแล้วซ้ำอีก เด็กจะเพลิดเพลินกับมันนานนับปีที่เดียว

หนังสือภาพเพื่อเด็กมิใช่หนังสือที่ให้ประโยชน์ทันทีทันใด แต่เป็นหนังสือที่ให้ความสุข ความสนุก ความเพลิดเพลิน ช่วยจุดประกายความสนใจต่อหนังสือให้เกิดขึ้นในใจเด็ก เป็นคุณานุประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป

ในระยะยาวของชีวิต

หนังสือคัดสรรด้วยกรอบความคิด " หน้าต่างแห่งโอกาส "

หนังสือภาพที่เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ไม่ใช่หนังสือที่มุ่งยึดเยียดประเด็นที่ต้องการให้เด็กได้เรียนรู้ โดยขาดกลวิธีทางศิลปะและการประพันธ์ ซึ่งจะทำให้ " หน้าต่างแห่งโอกาส " บานนั้นเปิดออกไปสู่ความตึงเครียด กัดดัน และบีบคั้น อันไม่เกิดประโยชน์ต่อการใช้ " หน้าต่างแห่งโอกาส " เป็นโอกาส หากแต่กลับกลายเป็นวิกฤติ

หนังสือภาพที่เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย เป็นหนังสือที่ให้ความสุขและความสนุก พร้อม ๆ ไปด้วยได้ปลูกฝังมิติในการพัฒนาเด็กอย่างเหมาะสม ด้วยช่วงวัยอันเป็นเวลาทองของการเติมพลังแห่งการเรียนรู้ให้แก่เด็ก

การดำเนินการคัดสรรหนังสือดีสำหรับเด็กปฐมวัย ในโครงการฯ ของแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้อาศัยกรอบความคิดเกี่ยวกับหนังสือภาพ (ที่ดี) สำหรับเด็กปฐมวัย และ " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

ประเด็นที่กล่าวได้ว่าเป็นสาระสำคัญของ " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้ประมวลจากเอกสารวิชาการที่เผยแพร่โดยแผนงานต่าง ๆ ของ สสส. และจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งไทยและต่างประเทศ ได้ประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๐ - ๒ ปี

- สร้างความผูกพัน
- ความไว้วางใจผู้อื่น

๓ - ๕ ปี

- การรู้จักถูกผิด
 - ไม่ใช้ความรุนแรง : ไม่ทำร้ายผู้อื่น รังแกสัตว์ ต่ำว่าผู้อื่น
 - รู้จักยอมรับเมื่อทำผิด
 - รู้จักการแบ่งปัน
- การรู้จักช่วยเหลือและพึ่งพาตัวเอง - Self Help
 - ด้านสุขอนามัย
 - รู้จักหน้าที่ของตนในการทำกิจวัตรประจำวัน
- ทักษะด้านความปลอดภัย - Safety Skill
- การควบคุมอารมณ์ตัวเอง - Self Control
 - ไม่เอาแต่ใจตัวเอง แสดงออกอย่างเหมาะสม
 - รู้จักรอคอยและอดกลั้น (Delayed Gratification)
- การมีแรงจูงใจภายใน - Intrinsic Motivation
- ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แบบสืบค้น - Discovery Learning
- ทักษะการติดต่อสื่อสารและสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล - Interpersonal Skill
- การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
- การใช้ภาษา/การนับจำนวน
 - ส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้คำศัพท์ต่าง ๆ และรู้จักเลือกใช้ภาษา

- การรู้จำนวนหรือการนับเลขเบื้องต้นอย่างง่าย ๆ
- ส่งเสริมจินตนาการสร้างสรรค์

๖ ปี ขึ้นไป

- ประหยัด
 - เห็นคุณค่าของการใช้จ่าย และการใช้ทรัพยากรอื่นๆ
- มีวินัย - Self Discipline
 - รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง
 - ปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดขึ้นในสังคม
- การคิดอย่างมีวิจารณญาณ - Critical Thinking
 - ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ
 - รู้จักเปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่าง และประเมินสถานภาพ
- ความภูมิใจในคุณค่าของตัวเอง - Self Esteem
- การเห็นคุณค่าความแตกต่าง - Appreciating Diversity
- การคิดถึงสังคมส่วนรวม - Social Concern
- ทักษะการแก้ปัญหา - Problem Solving Skill
- ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์หรือการทำกิจกรรมแบบสร้างสรรค์

(รายละเอียดของแต่ละประเด็น สามารถอ่านได้จากคำแนะนำหนังสือแต่ละเล่ม ซึ่งจะเน้นถึงประเด็นหน้าต่างแห่งโอกาส ที่หนังสือเล่มนั้น ๆ ได้นำเสนอ)

หลักเกณฑ์การคัดสรรหนังสือดีสำหรับเด็กปฐมวัย

" หนังสือภาพที่เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย เป็นหนังสือที่ให้ความสุขและความสนุก พร้อม ๆ ไปกับได้ปลูกฝังมิติในการพัฒนาเด็กอย่างเหมาะสม ด้วยช่วงวัยอันเป็นเวลาทองของการเติมพลังแห่งการเรียนรู้ให้แก่เด็ก "

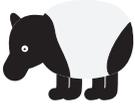
นี่คือคุณสมบัติของหนังสือดีสำหรับเด็กปฐมวัย ที่แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน ได้สรุปเป็นหลักเกณฑ์ในการคัดสรรหนังสือดีสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งใช้ดำเนินการตั้งแต่การคัดเลือกกรอบแรก ถึงรอบตัดสิน

โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑) เมื่อแผนสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน ได้ขอความร่วมมือจากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ช่วยส่งหนังสือเด็กมาให้เพื่อจะได้ดำเนินการคัดสรรเป็นหนังสือ " ตัวอย่าง " ปรากฏว่าได้รับความร่วมมือจากดีเยี่ยมจากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ส่งหนังสือสำหรับเด็กมาให้จำนวนมาก ประกอบกับการจัดซื้อจากการแนะนำขององค์กรเครือข่าย มีหนังสือเข้าสู่วงการคัดเลือกในรอบแรกราว ๒,๘๐๐ เล่ม

เมื่อได้รับหนังสือแล้ว คณะทำงานคัดเลือกหนังสือซึ่งประกอบไปด้วยคณาจารย์และนิสิตปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความสามารถทางด้านวรรณกรรมและศิลปกรรม รวม ๑๒ คนมาประชุมทำความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับคุณลักษณะของหนังสือที่ดีสำหรับเด็กปฐมวัย และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของสมอง : " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย แล้วทำการคัดเลือกรวม ๒ รอบ ได้หนังสือคัดเลือกตามคุณสมบัติที่ได้กำหนดไว้และอยู่ในระดับคุณภาพรวมทั้งสิ้น ๒๕๕ เล่ม จากหลักเกณฑ์ดังนี้

- ก. เป็นหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ไม่ใช่หนังสือแบบเรียน
- ข. เป็นหนังสือภาพที่ดี สำหรับเด็กในช่วงอายุต่าง ๆ ตั้งแต่ ๐ - ๖ ขวบ
- ค. เป็นหนังสือที่มีประเด็นนำเสนอสอดคล้องกับกรอบความคิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๒) คณะกรรมการคัดเลือกได้ส่งมอบหนังสือให้แก่คณะกรรมการคัดสรรในรอบสุดท้าย เพื่อดำเนินตัดสินให้รางวัลหนังสือดีสำหรับเด็กปฐมวัย โดยแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่านจะได้ประกาศสู่สาธารณชนต่อไป ในเบื้องต้นคณะกรรมการคัดสรรได้ประชุมย้ำถึงหลักเกณฑ์ซึ่งได้ยึดเป็นแนวทางมาตั้งแต่ต้นจนถึงรอบสุดท้าย

คณะกรรมการคัดสรรในรอบตัดสิน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านวรรณศิลป์ ศิลปกรรม ปฐมวัยศึกษา สื่อสร้างสรรค์ ดังรายนามต่อไปนี้
ที่ปรึกษา

คุณสุดใจ พรหมเกิด ผู้จัดการแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สสส.

คุณพาฝัน ศุภวานิช ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหนังสือ/วรรณกรรม

ประธานกรรมการ

รศ. ถิรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

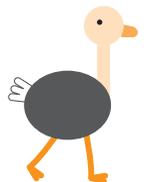
คณะกรรมการ

คุณศักดิ์สิริ มีสมสืบ

นักเขียน - กวีซีไรต์

คุณโอม รัชเวทย์

นักสร้างสรรค์วรรณกรรมภาพ

ผศ. เอมอร จารุรังษี

คณะมนุษยนิเวศน์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช

ดร. จิรยุทธ์ ลินธุ์พันธุ์

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

คุณอมราพร แผ่นดินทอง

นักเขียนบทภาพยนตร์ - แอนิเมชั่น

อ. ประภัสสร จันทรสถิตย์พร

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

๓) คณะกรรมการคัดสรรได้ร่วมกันดำเนินการคัดสรร แต่ละท่าน
อ่านทุกเล่ม คัดกรอง ถกเถียง ลงมติ โดยมีคณะอนุกรรมการเป็นคุณครู
จากโรงเรียนอนุบาล อาสาสมัครส่งเสริมการอ่าน มาร่วมวิเคราะห์วิจารณ์
อย่างมีความสุข (เพราะได้อ่านหนังสือดีสำหรับเด็กที่ชวนเพลิดเพลินเจริญใจ)
และอย่างเอาจริงเอาจัง (เพื่ออธิบายแนวคิดจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้)

๔) ในที่สุดก็ได้หนังสือภาพที่มีคุณภาพสำหรับเด็กปฐมวัย รวมทั้งสิ้น
๑๐๘ เล่ม เป็นหนังสือภาพของไทย ๖๗ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๖๒ หนังสือ
จากต่างประเทศ ๔๑ เรื่อง คิดเป็นร้อยละ ๓๘ เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ ก็พบว่า
เป็นหนังสือสำหรับเด็ก ๐ - ๒ ปี ร้อยละ ๗.๔ สำหรับเด็ก ๑ - ๓ ปี
ร้อยละ ๒๕.๙ สำหรับเด็ก ๓ - ๕ ปี ร้อยละ ๒๓.๒ และสำหรับเด็ก ๔ -
๖ ปี ร้อยละ ๔๓.๕

ตัวเลขรวมที่ได้ ๑๐๘ เล่ม นับเป็นตัวเลขที่ประจวบเหมาะกับความ
หมายอันก่อให้เกิดความรู้สึได้ว่า โลกหนังสือของเด็กยังมีอีกมากมายและ
กว้างไกล ๑๐๘ เล่มนี้คือ " แบบอย่าง " ที่ดี แต่ยังมีอีกไม่น้อยที่รอการ

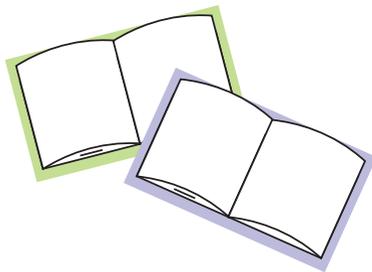
บ่มเพาะ เขียนเรื่อง วาดรูป แล้วผลิติดอกมาให้เด็ก ๆ ได้เปิดหู เปิดตาและ
เปิดใจ เพื่อการเติบโตใหญ่อย่างมีคุณค่า ด้วยความสุขจากหนังสือดีที่ทรง
พลัง...

เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ใหญ่ :- ไม่ว่าจะป่เป็นพ่อแม่
พี่เลี้ยง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนอนุบาล ห้องสมุด และองค์กรหรือที่
แห่งใดก็ตามที่ปรารถนาดีต่อเด็ก... โปรดหาวิธีทางใด ๆ ก็ตาม ให้ผู้เยาว์วัย
ของเราได้สัมผัสกับหนังสือเหล่านี้กันเถอะ จะเป็นบางส่วนตามช่วงวัยของเขา
ก็ได้ หรือหากได้อ่านครบถึง ๑๐๘ เล่ม ก็จะเป็นการดีที่สุด

ทรัพยากรที่มีคุณค่าที่สุดของมนุษยชาติ คือ... เด็ก หนึ่งในสิ่งที่เรา
จะร่วมกันสร้างเสริมให้แก่ผู้สร้างโลกอนาคตของเรา คือการเปิดหนังสือให้
เด็กได้อ่านโลก... เด็กน้อยทั้งหลายจะได้สร้างโลกจาก...

หนังสือคัดสรรใน โครงการ " เปิด ๑๐๘ หนังสือดี
เปิด ' หน้าต่างแห่งโอกาส ' ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย "

รองศาสตราจารย์ ถิรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์
ประธานคณะกรรมการคัดสรรฯ

✦ สารบัญ ✦

หมวด ก

ก็แค่หมวกใบกระจิริด !
 กบยู่อวดดี / กบมีถ่อมตัว
 กระต่ายตื่นตูม
 การผจญภัยของบิลลี่
 กุ๊กไก่ปวดท้อง
 กุ้งกิ้งตัวมอม
 กุ้งกิ้งท้องผูก
 กุ้งกิ้งรักเพื่อนบ้าน
 กุรีกับกุระ

๑
 ๕
 ๙
 ๑๑
 ๑๕
 ๑๗
 ๑๙
 ๒๑
 ๒๓

หมวด ข

ขนมของแม่
 ขมื่นม่น ขยับยั้ง
 ของขวัญแสนวิเศษ
 ของเล่นเดินทาง
 ขอหนูหลับหน่อย
 ข้าวไข่เจียว เตียวเตียวอ่อยจ้ง
 ชาวฟ่องซีโมโห !

๒๗
 ๒๙
 ๓๑
 ๓๓
 ๓๗
 ๓๙
 ๔๑

หมวด
ก

ความต้องการของหมีน้อย

๔๓

ความรู้สึกของตูบน้อย

๔๗

ความลับของเต้านม

๕๑

ความลับของสะเก็ดแผล

๕๓

ค้ำคาวค้ำคื่น

๕๗

คำพูดไม่ได้มีไว้ทำร้ายกัน

๖๑

คุณตาหนวดยาว

๖๓

คุณเต่าพูดเพราะ

๖๕

คุณแม่ขา อู่มหน้อย

๖๗

คุณแม่ฟุ้งโต

๖๙

แค่คำรามนะนี่ !

๗๓

แครอทยักษ์ของบิลลี่

๗๗

หมวด
จ

จ๊ะเอ๋... ฟู่ฟ่า

๗๙

จู้... จู้... ฉันมีความลับจะบอก

๘๑

หมวด
ฉ

ฉันทจะเก็บบ้างนะ

๘๕

ฉันทจะทำอย่างไรถ้าไม่มีเธอ

๘๗

หมวด

ช

เชื้อโรคไม่ได้มีไว้แบ่งปัน

๙๑

หมวด

ค

เด็กซื่อาย

เดวิดไปโรงเรียน

๙๓

๙๗

หมวด

ด

ดด

ตะลุยมอมฟาง

ตัวเล็ก... ฉันรักเธอนะ

ตัวเลขไทยไก่เขี่ย

๙๙

๑๐๓

๑๐๕

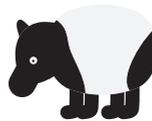
๑๐๗

หมวด

ท

ทายซี ทายซี ฉันคือใคร

เท้าไม่ได้มีไว้เตะ

๑๐๙

๑๑๑

หมวด

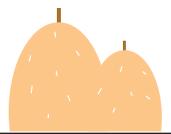
ฑ

เธอจะยกโทษให้ฉันไหม

เธอชอบแปรงฟันหรือเปล้าจ๊ะ

๑๑๓

๑๑๗

หมวด
ไ

นกกระจอกเทศหาเพื่อน
นับหนึ่งถึงร้อย

๑๒๑

๑๒๕

หมวด
บ

บันทึกวันหยุด
บ้านนี้เหมือนฝันกลางเมือง
บ้านพักทอง
แบ่ง " ฉันท " บ้างสิ

๑๒๗

๑๒๙

๑๓๑

๑๓๓

หมวด
ป

ป้อมแม่กล้วนน้ำ
ปัญหามตมด
เป็นเพื่อนกันนะ !
เปาะเปี๊ยะ อย่าใช้เยอะเยอะ
ไปจับปูนากัน
ไปเดินเล่น

๑๓๕

๑๓๗

๑๓๙

๑๔๑

๑๔๓

หมวด
ฝ

ผมเป็นหมาป่าได้ไหมครับ

๑๔๗

หมวด

พ

พระจันทร์ร่อยไทม

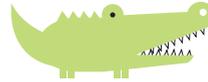
๑๔๙

พ่อจ๊ะ พ่อจ๋า

๑๕๑

พี่เข้ตัวร้ายกับน้องชายตัวดี

๑๕๓

หมวด

พ

พินไม้ได้มีไว้กัด

๑๕๕

หมวด

ม

มนุษย์หิมะกับหุ่่นไล่กา

๑๕๗

มะเขือเทศยักษ์

๑๖๑

มังกรแปลงกาย

๑๖๓

ม้าน้อยร้องเพลง

๑๖๕

มาลดขยะกันเถอะ

๑๖๗

มาเล่นด้วยกันนะ

๑๖๙

มีหมีมาขายจ๋า

๑๗๓

มือไม้ได้มีไว้ตี

๑๗๗

เม่นหลบฝน

๑๗๙

เมล์ัดแครอท

๑๘๑

เมื่อรถเข็นเป็นขาของฉัน

๑๘๓

แม่จ๊ะ แม่จ๋า

๑๘๗

แม่มัดกับนางฟ้า

๑๘๙

แมลงปอจอมซน

๑๙๓

หมวด
ย

ยักษ์สองตน

ยามเช้า เบิกบาน

๑๙๕

๑๙๗

หมวด
วิ

รู้ใหม่ แบบนั้นมันสกปรก ! / อย่างนะ แบบนั้นมันอันตราย !

รู้ใหม่...หนูชอบทำอะไรกับพ่อ

รู้ใหม่...หนูชอบทำอะไรกับแม่

เรามาเป็นเพื่อนกันนะ

๑๙๙

๒๐๑

๒๐๓

๒๐๕

หมวด
ล

ลูกจ๊ะ ลูกจ๋า

ลูกเจี๊ยบ 5 ตัว

ลูกเปิดลูกไก่เพื่อนรัก

เล่น...ร้อง ทำนองข้าว

เล่นกลางแจ้ง

เล่นริมน้ำ

๒๐๗

๒๐๙

๒๑๑

๒๑๓

๒๑๕

หมวด
ว

วันหยุดของบิลลี่

๒๑๗

๒๑๙

หมวด
ส

สงครามขนมหวาน

สวรรค์ดี... สวรรค์ดี

สัมผัส... จับดู รู้สึกอย่างไร

สามนักสู้

สี่เกลอพิสดาร

๒๒๑

๒๒๓

๒๒๕

๒๒๗

๒๒๙

หมวด
ห

หนังสือสัมผัส ชุติภูมิปัญญาไทย

หนูรู้นะ ไม่เล่นหรรอก

หมุนตัว คาถาวิเศษ

หัวผักกาดยักษ์

ทางไม่ได้มีไว้ให้ตั้ง

ห้าพี่น้องกับของเล่นใหม่

๒๓๑

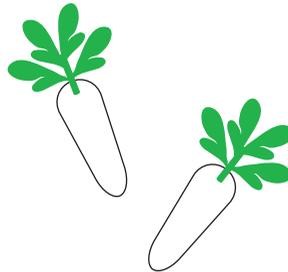
๒๓๓

๒๓๕

๒๓๗

๒๓๙

๒๔๑

หมวด
อ

อนูบาลข้างเบิ้ม

ออมสินפקทอง

อันไม่ไหว ขอไปด้วย

อัลเฟรด

อี

อุจจ่อม

๒๔๓

๒๔๕

๒๔๗

๒๔๙

๒๕๑

๒๕๓

หมวด

อ

เอ๊ะ ! ทางของใคร
โอม... เพียง !
ไต่หยาเหม็นจัง
สูกน้อยซี๊แย

๒๕๕

๒๕๗

๒๕๙

๒๖๑

ก็แค่หมวกใบกระจริด !

เบ็กกี บลูม (เรื่องและภาพ)

สิริพงศ์ สุวรรณโกติน (แปล)

จากเรื่อง *Just a Wee Hat !* (อังกฤษ)

สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์คิดดี

พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๕๙

ปกอ่อน ๓๐ หน้า (๑๙ X ๑๙ ซม.),

๕๕ บาท

คุณหมีบปรวยน้ำเก่า ๆ อันหนึ่ง เธอจึงนำมาตกแต่งเป็นหมวก สัตว์ในป่าต่างชื่นชมหมวกที่คุณหมีสวม คุณตุ่น คุณกระต่าย คุณนายนกฮูก และสัตว์อื่น ๆ พวกมันประดิดขลุ่มหมวกสวมเหมือนคุณหมีบ้าง

หมวกกลายเป็นของเก๋เก๋ บรรดาสัตว์ต่างพอใจที่จะสวมหมวกอยู่ตลอดเวลา แม้ว่าเมื่อสวมหมวกแล้วจะทำให้ชีวิตประจำวันไม่สะดวกเหมือนเดิมก็ตาม แต่พวกเขาก็ไม่ยอมถอดหมวก

พวกเขาอยากเล่นน้ำแต่ก็กลัวหมวกจะเสีย จึงได้แต่นั่งอยู่ริมน้ำโดยไม่ทำอะไรเลย อยู่ ๆ ก็มีลมแรงพัดหมวกของพวกเขาปลิวลงน้ำ สัตว์ทุกตัวกระโจนลงน้ำเพื่อจะตามเก็บหมวกของตัวเอง แต่เมื่ออยู่ในน้ำแล้วพวกเขากลับพบว่าแท้จริงแล้วพวกเขาอยากเล่นน้ำมากกว่า จึงปล่อยให้หมวกลอยน้ำไป

หมวกถูกสายน้ำพัดไปไกล จนกลายเป็นแค่ " หมวกใบกระจริด " เท่านั้นเอง

ก็แค่หมวกใบกระจิดริด ! ลือให้เห็นถึงการเผชิญกับสิ่งที่ไม่คาดคิด เมื่อลมพัดหมวกที่พวกเขาชื่นชอบปลิวตกน้ำไป แม้จะเกิดความเสียดาย แต่พวกเขาก็พบสิ่งใหม่ที่น่าสนใจและสนุกมากกว่า

เด็ก ๆ มักพอใจกับของเล่นและมักจะเล่น ๆ ๆ ได้ตลอดเวลา เมื่อมีของเล่นก็ไม่ยอมให้ใครแย่งไป หรือการเล่นโดยไม่รู้เวลาล่วงเวลา เด็ก ๆ อาจถูกห้ามบ้าง และผู้ใหญ่ก็ไม่ควรจะตามใจเด็กไปเสียทุกเรื่อง โดยเฉพาะสิ่งที่ไม่เหมาะสม

หนังสือเล่มนี้เหมาะกับเด็กวัย ๔ ขวบขึ้นไป ซึ่งเป็นโอกาสทองที่จะปลูกฝังพัฒนาการด้าน การควบคุมอารมณ์ให้กับเด็ก ไม่เอาแต่ใจตัว อันเป็นหน้าตาบานหนึ่งที่สำคัญยิ่งของ " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญต่อไปในภายภาคหน้าเมื่อเขาโตเป็นผู้ใหญ่

ก็แค่หมวกใบกระจิดริด ! ใช้ภาพโทนสีหวานสะอาดตา บรรยายด้วยร้อยแก้วในลักษณะบุคคลที่สามเป็นผู้เล่า แทรกบทพูดของตัวละครแต่ละตัว ด้วยข้อความเดียวกัน เมื่อสัตว์แต่ละตัวได้รับคำชมจากเพื่อน ๆ ว่าหมวกสวยต่างก็ตอบด้วยประโยคเดียวกันว่า " ก็แค่หมวกใบกระจิดริด "

เด็ก ๆ จะรับรู้ได้จากบริบทของเรื่องว่าคำพูดนี้ไม่ได้หมายความว่า " เล็ก " หรือ " น้อย " เพียงอย่างเดียว แต่เป็นคำพูดในลักษณะของการถ่อมตนด้วย เช่น คุณนกพบปล่องไฟจึงนำมันไปตัดเป็นหมวกทรงสูงแล้วประดับด้วยดอกไม้มันใหญ่โตมาก แต่คุณนกก็ใส่มันอยู่ดี และพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า " ก็แค่หมวกใบกระจิดริด "

ตัวละครที่ใช้สัตว์เป็นภาพแทนคนมีทั้งหญิงและชาย ผู้เขียนใช้สรรพนาม " เขา " และ " เธอ " แทนการระบุเพศ แต่บางครั้งก็เจาะจงลงไปในเรื่องเรียกเช่น คุณนายนกฮูก นากหน่อม ตัวละครเปิดขึ้นมาทีละตัว จนกระทั่งไป

รวมกลุ่มกันอยู่ริมแม่น้ำ

เมื่ออ่านเรื่องนี้ให้เด็กฟังเป็นกลุ่ม อาจให้เด็กแต่ละคนมีส่วนร่วมด้วยการพูดข้อความเดียวกันว่า " ก็แค่หมวกใบกระจิริด " สวมรอยตัวละครแต่ละตัว จะทำให้รู้สึกเหมือนกำลังเล่นละคร หากคุณพ่อคุณแม่อ่านให้ลูกฟังเมื่อถึงตอนที่ตัวละครแต่ละตัวพูดก็อาจทำเสียงให้แตกต่างกันจะทำให้เด็กรู้สึกสนุกกับเสียงที่หลากหลาย และพร้อมที่จะเป็นผู้พูดประโยคนี้เองเมื่อเขาจำเนื้อเรื่องได้

" ชีวิตของข้าพเจ้าแจ่มชื่นเพราะด้วยอำนาจวรรณคดีและศิลปะ
โดยเฉพาะที่เป็นจริยศิลป์ และอริศิลป์ "

พระยาอนุমানราชชน
นักปราชญ์ด้านวัฒนธรรม

กบยู่อวดดี / กบยู่ออมตัว

เกวลิน ภายทอง (เรื่อง)

เชษฐัฐสุดา มีเงิน (ภาพ)

รพินทร์ ณ กลาง, ผศ. (ถอดความเป็นภาษาอังกฤษ)

สำนักพิมพ์บ้านแปลน , ๒๕๕๐

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)

๗๕ บาท

กบยู่อไม่พอใจเพื่อนอย่างกบยู่อที่ทำอะไรก็ไม่ถูกใจไปเสียหมด ไม่ว่าจะเป็นเล่นต่อของแล้วของเล่นพังลงมา หรือตอนที่ทั้งคู่แข่งวิ่งแข่งแล้วแพ้ กบยู่อก็โทษว่าเป็นเพราะกบยู่อ กบยู่อก็เลยหงุดหงิด

วันหนึ่ง ทั้งคู่ช่วยกันทำกล่องใส่ของเล่นด้วยกันแต่ทำไม่สำเร็จ กบยู่อก็หาว่าเป็นเพราะกบยู่อ กบยู่อก็เลยแยกไปทำกล่องคนเดียว แต่ตัดกระดาษอย่างไรก็ทำให้เป็นกล่องไม่ได้ คราวนี้กบยู่อไม่รู้จะโทษใครเพราะทำอยู่คนเดียว

ส่วนกบยู่อถูกกบยู่อว่าให้บ่อย ๆ ก็คิดว่าตัวเองคงจะทำอะไรได้ไม่ดีสักอย่างเหมือนที่กบยู่อว่า วันนั้น เมื่อทั้งคู่ทำกล่องไม่สำเร็จแล้วกบยู่อแยกตัวไป กบยู่อจึงนั่งทำกล่องอยู่ตามลำพัง ปรากฏว่ากบยู่อตัดกระดาษทำเป็นกล่องได้สำเร็จ กบยู่อภูมิใจมาก เดินยกกล่องไปหากบยู่อ

กบยู่อประหลาดใจที่กบยู่อทำกล่องได้ กบยู่อจึงยอมให้กบยู่อช่วยทำกล่อง กบทั้งสองจึงกลับมาเล่นด้วยกันอีกครั้ง

กบยู่อวดดี / กบยู่ออมตัว เป็นหนังสือสองภาษา (ไทย - อังกฤษ) เสนอในลักษณะ " นิทานกลีบหัว " คืออ่านได้ทั้งสองด้าน เมื่อพลิกด้านหลัง

ของหนังสือกลับหัวขึ้นมา (ด้านแรก " กบอยู่รอดดี " อีกด้านหนึ่ง " กบมี
ถ่อมตัว ") เหมือนเป็นหนังสือสองเล่มที่นำมาเย็บรวมกันโดยไม่มีปกหลัง
ทั้งสองเรื่อง เนื้อหาเป็นเรื่องเดียวกัน แต่ใช้การเล่าต่างมุมมองใน
ลักษณะตัวละครเป็นผู้เล่าเรื่องของตัวเอง เล่าออกมาตามความคิดและมุข
มอมที่แตกต่าง เหมือนการมองคนละด้านของเหรียญอันเดียวกัน

กบอยู่คิดว่า ฉันทำอะไรดีทุกอย่าง ถ้าอะไรต้องฟัง... ก็เพราะเธอนั้น
แหละ ส่วนกบมีก็คิดว่า ฉันทำอะไรไม่ดีสักอย่าง ถ้าอะไรต้องฟัง... ฉันผิเอง
หนังสือสะท้อนให้เห็นประการหนึ่งว่า การที่เด็กถูกตำหนิอยู่บ่อย ๆ จะทำให้
เด็กโทษตัวเอง ซึ่งจะส่งผลให้เด็กขาดความมั่นใจในตนเองได้

หนังสือจบลงตรงหน้าที่มาบรรจบกันด้วยความสมานฉันท์ เมื่อกบอยู่
ชมกบมีว่า " เธอเก่งจัง " กบมีก็บอกว่า " ให้ฉันช่วยเธอนะ " กบทั้งสองก็
กลับมาเล่นด้วยกันอีกครั้ง

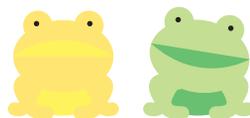
กบอยู่รอดดี / กบมีถ่อมตัว นอกจากจะช่วยส่งเสริมให้เด็ก ๆ เห็น
คุณค่าของตัวเองแล้ว ยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการในด้านความไว้วางใจผู้อื่น
และการรู้จักอะไรถูกอะไรผิด

การเห็นคุณค่าของผู้อื่นจะทำให้เกิดความไว้วางใจ ซึ่งจะเป็นฐานใน
การสร้างสัมพันธภาพที่มั่นคงในอนาคต การได้เห็นมุมมองทั้งสองด้านและ
จบลงด้วยมิตรภาพที่ดีจะช่วยให้รู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกผิด ควรหรือไม่ควร
ปฏิบัติ

" หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็ก นับตั้งแต่ตัวน้อยนิด
๒ ขวบขึ้นไป ผู้ใหญ่ก็ควรปลูกฝังให้เขาได้เรียนรู้ความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วย
ความไว้วางใจ กบอยู่รอดดี / กบมีถ่อมตัว เป็นหนังสือส่งเสริมในเรื่องนี้ได้
อย่างละมุนละม่อม ด้วยการใช้ตัวอักษรบรรยายเพียงเล็กน้อย ส่วนการนำ

เสนอภาพเป็นลักษณะของการ์ตูน มีบอลลูกคำพูด บอลลูกความคิด และ
ใช้ตัวอักษรพิมพ์ต่างขนาดกัน ทำให้เห็นระดับความดังของเสียง รู้สึกได้เลย
ว่าลุ่มเสียงของความอวดดีมันดังอีกทีก็ ไม่น่าฟัง ตรงข้ามกับความสุภาพ

" ข้าพเจ้าเป็นสุขและเชื่อว่าใครก็ตามซึ่งมีรสนิยมนในการอ่านหนังสือดี
ย่อมสามารถทนความเจียบเหงาในทุกแห่งได้ "

มหาตมะ คานธี

นักต่อสู้ด้วยอหิงสกรรมเพื่ออิสรภาพของอินเดีย

กระต่ายตื่นตูม

ตุ๊ปอง (เรื่อง)

นฤมล ตนะววรรณสมบัติ (ภาพ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๒๔ หน้า (๒๐.๕ X ๒๑ ซม.)

๑๖๐ บาท

กระต่ายตื่นตูม เป็นนิทานอมตะที่ได้ถูกรุ่นแล้วรุ่นเล่าได้ฟังกันมา ปากถูกเป็นนิทานในรูปแบบต่าง ๆ นับไม่ถ้วน แต่ก็ยังเล่าให้เด็กรุ่นใหม่ฟังได้ด้วยลีลาใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาและการสร้างภาพที่โฉโลแปลกใหม่ รสชาติที่ได้รับจะเกิดขึ้นไม่เพียงแต่จากเนื้อเรื่องเท่านั้น

ขณะที่บรรดาสัตว์กำลังเล่นกันอย่างสนุกสนาน " กระโดด กระดุ้ง กระดุ้ง หัวเราะ ตีพุง ในป่าละเมาะ " ก็เกิดเสียงตูมดังก้องอยู่หลังป่า กระต่ายหน้าตื่นตะโกนบอกเพื่อน ๆ ว่าฟ้าถล่มให้รีบหนี กระรอก กระแต ตัวตุ่น และสัตว์น้อยใหญ่ต่างวิ่งกันซุลมุนจนป่าป่วน

ทั้งหมดหนีมาเจอแม่ช้างใจดี แม่ช้างบอกให้เล่าให้ฟัง จากนั้นแม่ช้างจึงชวนเด็ก ๆ ให้ไปดูที่เกิดเหตุ ก็พบว่าที่แท้ก็เป็นเพียงลูกตาลหล่นตกลงมาจากต้นเท่านั้น บทสรุปของเรื่องจึงมีอยู่ว่า

แม่ช้าง ใจดี เตือนใจ

" จะเชื่อ อะไร

ต้องพินิจ พิเคราะห์ "

ภาพประกอบของนิทานเรื่องนี้ สร้างจากการใช้แป้งสีสดใสสวยมาปั้นเป็นบรรดาสัตว์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกระต่าย กระแต กระรอก งู เต่า นก และอีกมากมายหลายชนิด รวมทั้งแม่ช้างสีชมพู ให้ความรู้ลึกมีชีวิตชีวา มีฉากหลังเป็นป่าสีเขียว มีต้นไม้ใหญ่ ไม้ดอก ไม้ใบ ที่เสกสรรขึ้นมาจากแป้งปั้นเป็นหลัก ทำให้หนังสือภาพเจิดจ้าใจเด็ก ๆ ได้เป็นอย่างดี

ในการเขียน การเว้นวรรคเป็นคำ - คำ ทำให้อ่านง่าย เล่นกับเสียงอักษรและมีคำสัมผัสประปราย แม้จะเล่าแบบร้อยแก้วก็ตาม เด็ก ๆ จะได้สัมผัสกับท่วงทำนองของภาษาที่มีวรรณศิลป์ นอกจากนี้ยังมีการใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ในช่วงต้นต้น ใจ เพื่อให้อ่านได้อารมณ์ยิ่งขึ้น ดังเช่นตอนหนึ่งในนิทานภาพเรื่องนี้

เห็นกระต่าย ตะโกน หน้าตื่น
อย่ามัวแต่ยืน ต้องตี ต้องเคาะ
" เร็ว เร็ว อย่าช้ารีบหนี
ฟ้าถล่มตุ้ม ที่ป่าละเมาะ "

เพียงเพราะลูกตาลเล่น จึงอลเวงไปทั่วทั้งป่า สุดท้ายก็ได้เรียนรู้ว่าจงพิจารณาให้ถ่องแท้ก่อนตัดสินใจอะไร คงสามารถชี้แนะให้เด็กเล็ก ๆ ได้รับความรู้เบื้องต้นก่อนว่า การคิดแบบรู้จักวิเคราะห์หรือมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) เป็นสิ่งสำคัญ แม้ว่าจะยังไม่ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง เพราะหนูน้อยเล็กนัก แต่การไม่ชี้กั้วชี้ตื่นจนเกินไปก็เป็นสิ่งสำคัญสำหรับหนู ๆ มิใช่หรือ

การผจญภัยของบิลลี่

ไฮดี้ ดาเมอร์ส (เรื่องและภาพ)

กัญญารัตน์ วุฒิวัฒน์ (แปลและเรียบเรียง)

จากเรื่อง *Little Rabbit goes camping*

(เบลเยียม)

สำนักพิมพ์ตรีมิตร พับลิชชิง , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๘ หน้า (๑๙ X ๒๓ ซม.)

๙๕ บาท

กระต่ายน้อยบิลลี่ออกเดินทางไปค้างแรมในป่า ระหว่างทางได้พบเพื่อน ๆ บิลลี่บอกกับเพื่อน ๆ ว่าเขาจะไปผจญภัยในป่าตามลำพัง คินนั้นหลังจากตั้งเต็นท์เสร็จและเตรียมจะเข้านอน ก็มีเสียงอะไรบางอย่างเล็ดลอดเข้ามาในเต็นท์ บิลลี่โผล่หน้าออกไปดูในความมืด พบเงาประหลาดบางอย่างทำให้บิลลี่กลัวจนต้องวิ่งหนีออกจากเต็นท์ไป

รุ่งเช้า เพื่อน ๆ ชวนกันไปเยี่ยมบิลลี่ในป่า แต่บิลลี่ไม่อยู่ที่เต็นท์เพื่อน ๆ เป็นห่วงมากเพราะไม่รู้ว่บิลลี่หายไปไหน ต่างพากันออกตาม แต่แล้วก็พบว่าบิลลี่กลับมาหลับสบายอยู่ที่บ้านนั่นเอง

บิลลี่เล่าความตื่นเต้นจากการผจญภัยให้เพื่อน ๆ ฟัง ทำให้เพื่อน ๆ อยากไปผจญภัยในป่าบ้าง ทั้งหมดจึงยกขบวนไปพักแรมในป่าด้วยกันโดยมีบิลลี่ร่วมไปด้วย

เพื่อน ๆ ต่างตั้งเต็นท์นอน แต่บิลลี่ยังไม่หายหวาดกลัวจากคินก่อนจึงชวนแม่เตี๊ไ้ไปสร้างบ้านนอนบนต้นไม้ ตกตึกคินนั้น มีเสียงค้างควาบิน

ใกล้ ๆ เต็นท์ พวกเพื่อน ๆ ต่างก็กลัว ไม่กล้านอนในเต็นท์ ต่างพากันไปนอนที่บ้านบนต้นไม้ของบิลลี

พวกกระทายทั้งหมดนอนเบียดกันในบ้านแคบ ๆ บนต้นไม้ จนกระทั่งหลับไป บิลลีรู้สึกว่าการผจญภัยกับเพื่อน ๆ หลาย ๆ คน สนุกกว่าการผจญภัยตามลำพังเยอะเลย

การผจญภัยของบิลลี ใช้ภาพกระทายเป็นตัวละครแทนคน บอกเล่าถึงการใช้ชีวิตในสังคม ต้องการสื่อให้เด็ก ๆ เห็นว่า การอยู่ร่วมกันคือจุดเริ่มต้นของสังคมแห่งความสุข

จุดเริ่มต้นที่เด็กจะพบเพื่อนมากหน้าหลายตาคือการเข้าโรงเรียน (โรงเรียนอนุบาลหรือศูนย์เด็กเล็กนั้นแหละ) เด็ก ๆ จะเริ่มมีเพื่อน มีสังคมที่กว้างขึ้นนอกเหนือจากบุคคลในครอบครัว เขาจะต้องพบกับผู้คนที่หลากหลาย มีกฎกติกา การเปิดมุมมองให้เด็ก ๆ เห็นว่าการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนหลาย ๆ คนนั้นสนุก จะช่วยให้เด็กมีทัศนคติทางบวกในการเข้าสังคม

ก่อนที่จจะรู้ว่ามิตรภาพและการอยู่ร่วมกันนำมาซึ่งความสุข เด็กจะรู้สึกตื่นเต้นเช่นเดียวกับการผจญภัยของบิลลีนั้นแหละ เพราะเขาจะได้พบปะกับผู้คนและสภาพแวดล้อมใหม่ มันจึงเป็นการผจญภัยที่ยิ่งใหญ่ แล้วที่สุดเขาก็จะได้รู้ว่าการมีชีวิตในสังคมเราจะขาดเพื่อนไม่ได้ เพราะการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนหรือเล่นกับเพื่อน ๆ จะทำให้เด็กเกิดทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ รู้จักเข้าใจความรู้สึกของคนอื่น ทำให้เด็กเกิดพัฒนาการทางสังคม

บอกได้ว่าเพื่อพัฒนา " หน้าต่างแห่งโอกาส " สำหรับเด็กแล้ว ผู้ใหญ่จะอ่านหนังสือเรื่องนี้ให้เด็กฟัง หรือให้เด็กหัดอ่านเองก็ได้ นอกจากได้รับความสนุกแล้ว สิ่งดีงามที่เด็กจะได้ซึมซับรับรู้ที่โดดเด่นก็เห็นจะเป็นเรื่องของการรู้จักไว้วางใจและผูกพันกับผู้คน ที่ขยายวงกว้างออกไปจากครอบครัว

ซึ่งมีคุณค่าต่อชีวิตของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือเพื่อนในโรงเรียน เด็กปฐมวัย
ที่ได้ใช้ชีวิตในศูนย์เด็กเล็ก โรงเรียนอนุบาลคือกลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสมจะ
กับหนังสือเล่มนี้

" หากจะปรับให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งปัญญา
จำเป็นต้องเร่งสร้างวัฒนธรรมการอ่าน
ให้เป็นวัฒนธรรมของชาติ และทำให้เกิดทั่วแผ่นดิน "

ศ.นพ. ประเวศ วะสี
ราษฎรอาวุโส

กูกูโกไปวดห้อง

ตุ๊ปอง (เรื่อง)

นฤมล ตนะวรรณสมบัติ (ภาพ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๔ , ๒๕๕๑

ปกแข็ง ๒๘ หน้า (Big Book , ๔๐ x ๔๐ ซม.)

๕๕๐ บาท

กูกูโกชอบกินลูกกวาดหลากสีเพราะอร่อยดี จู๋ ๆ กูกูโกก็ไปวดห้อง แม่โก้จึงพากูกูโกไปหาหมอ ขณะที่กูกูโกนั่งรอป่าหมอหมีอยู่หน้าห้อง ลูกกวาด ลูกกบ ลูกนกแก้ว และลูกนกกระจิบ ต่างก็นั่งร้องไห้รอหมอเพราะมีอาการปวดท้องเช่นเดียวกัน

ป่าหมอหมีช่วยรักษาลูกสัตว์จนหาย และบอกว่าที่ปวดท้องเพราะกินลูกกวาดสีสวยสีฉูดฉาด ลูกกวาดพวกนี้มีสารพิษปน เด็ก ๆ ต้องระวังให้ดี

กูกูโกไปวดห้อง นำเสนอภาพสีสันสดใส จากงานปั้นรูปสัตว์นานาชนิด ดูแปลกตา น่ารักร่าเ็นดู ส่วนถ้อยคำดำเนินเรื่องเน้นความคล้องจอง เป็นเสียงที่ให้อารมณ์ ดังเช่น

กูกูโกกินลูกกวาด สีฉูดฉาด แดงแปด เขียวปี
กูกูโกมีความสุข หัวเราะสนุก " ยู้ฮู... อร่อยดี "
ฉับพลันกูกูโกไปวดห้อง กูกูโกนั่งร้องไห้คราง อี้ อี้

.....

รูปเล่มของหนังสือเรื่องนี้ จัดว่าเป็นหนังสือภาพขนาดใหญ่ (Big Book) มีน้ำหนักมาก คงเหมาะกับเปิดทางให้เด็ก ๆ อ่านด้วยกันเป็นกลุ่ม (โดยผู้ใหญ่ช่วยจับหนังสือเล่มใหญ่เปิดให้เด็ก ๆ ที่ละหน้า ๆ) เด็ก ๆ คงตื่นตาตื่นใจไม่น้อย จากภาพและตัวหนังสือขนาดใหญ่ซึ่งจะดึงดูดความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี แต่ก็มีราคาแพงตามขนาด

สำหรับใครมีข้อจำกัดทางงบประมาณ ทางสำนักพิมพ์ได้จัดพิมพ์เป็นเล่มเล็กด้วย ทั้งในรูปแบบของปกแข็งและปกอ่อน ราคาที่ย่อมเยาลง

เรื่องของการกิน " หนม " เพราะความเอร็ดอร่อย เป็นเรื่องผู้ใหญ่แทบทุกบ้านต้องรบรากับความอยากของเด็ก กู้กัไปปวดท้อง สอนเรื่อง ฝึกฝึกเกี่ยวกับอาหาร เป็นความรู้ด้านโภชนาการภาคผู้เยาว์ที่น่าจะได้ปลูกฝังแต่เล็กแต่น้อย วัย ๒ - ๓ ขวบ ก็ต้องเริ่มบอกกันแล้วในสังคมบริโภคนิยมของกินไร้ใจเด็กมากเหลือเกิน

กุงกิงตัวมอม

มนฤดี ทองกลอย (เรื่อง)
ชาตรี ศรีพลแผ้ว (ภาพ)
สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์
พิมพ์ครั้งที่ ๙ , ๒๕๕๒
ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)
๘๕ บาท

วงการผลิตหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัยของไทยและต่างประเทศ มีส่วนหนึ่งที่มุ่งหมายจะใช้เป็นสื่อเพื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กในเรื่องของสุขภาพอนามัย หนังสือที่มีเด็กหญิงกุงกิงเป็นตัวเอกในชุดส่งเสริมสุขนิสัย นับเป็นหนังสือในลักษณะดังกล่าว

สำหรับ กุงกิงตัวมอม ก็เป็นหนังสือที่บอกให้รู้ว่าเราต้องทำความสะอาดร่างกายทุกวัน ด้วยการอาบน้ำ

เรื่องราวในชีวิตประจำวันของกุงกิง กุงกิงชอบออกไปเล่นจนตัวมอมแล้วเมื่อกลับเข้าบ้านเธอก็อาบน้ำทุกครั้ง แต่วันหนึ่ง กุงกิงเล่นจนตัวเลอะกลับมา แม่บอกให้ไปอาบน้ำ แต่กุงกิงเข้านอนทันทีโดยไม่ยอมอาบน้ำ ครั้นถึงเช้าวันรุ่งขึ้น กุงกิงตื่นสาย ไปโรงเรียนโดยไม่ได้อาบน้ำอีก เพื่อน ๆ จึงไม่ยอมเข้าใกล้กุงกิงเพราะกุงกิงตัวเหม็น ไม่เพียงแค่นั้น วันนั้นกุงกิงยังรู้สึกคันไปทั้งตัว

กุงกิงขึ้นรถเร็วไว

เพื่อน ๆ สงสัย "เหม็นกลิ่นอะไรน้ำ..."

ไม่มีใครอยากนั่งชด
ท่าจมูกพุดพิด " กลิ่นกุงกิ้งนี่นา ! "
เข้าเรียนแต่เช้าจนบ่าย
กุงกิ้งกลุ่มใจเริ่มคันแขนขา
ทั้งตัวจากหัวถึงเท้า
กุงกิ้งนั่งเกาตลอดเวลา

พอเลิกเรียนกลับมาถึงบ้าน กุงกิ้งก็ร้องไห้สารภาพกับแม่ว่าหนูไม่ได้
อาบน้ำ คุณแม่จึงให้กุงกิ้งไปอาบน้ำจนรู้สึกสบายตัว แล้วก็ให้สัญญากับแม่
ว่าจะอาบน้ำเข้าเย็นทุกวัน จะได้ไม่เหม็น ไม่คัน " เย็นสบายจริง ๆ จ้า "

กุงกิ้งตัวมอม ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้การรู้จักดูแลตัวเอง ฟังพาดตนเอง
รู้จักหน้าที่ของตนเอง สามารถทำกิจวัตรประจำวันด้วยตนเองได้ โดยเฉพาะ
ในเรื่องของสุขอนามัย โดยรวมก็คือ การรู้จักช่วยเหลือตัวเอง (Self Help)
ซึ่งจำเป็นที่เด็กจะต้องเรียนรู้ตั้งแต่ ๒ - ๓ ขวบขึ้นไป

กล่าวได้ว่าหนังสือเล่มนี้ช่วยเปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ของ การรู้
จักช่วยเหลือตัวเอง ในด้านสุขอนามัยส่วนบุคคล ซึ่งเด็กจะต้องเรียนรู้ในการ
จัดการกับความต้องการของตนเอง กับสิ่งที่ถูกที่ควร อันเป็นการสร้างสุขนิสัย
และวินัยในชีวิตประจำวัน

กุงกุงท้องผูก

มนฤดี ทองกลอย (เรื่อง)

ชาตรี ศรีพลแผ้ว (ภาพ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๑๑ , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)

๘๕ บาท

เด็กมีประเด็นเรื่องสุขภาพอนามัยที่ต้องรู้จักดูแลและปฏิบัติตนหลายประการ ประเด็นหนึ่งที่เด็กน่าจะเรียนรู้ก็คือสุขอนามัยในด้านการขับถ่าย ดังปัญหาท้องผูกของเด็กหญิงกุงกุง

ปัญหาของกุงกุงเกิดขึ้นก็เพราะ กุงกุงชอบกินขนมและอาหารเกือบทุกอย่าง แต่ไม่ชอบกินผักกับผลไม้ เจอผักที่ไร้กุงกุงก็แอบคายทิ้ง ผลไม้กุงกุงก็ว่าเปรี้ยว ไม่อร่อยเหมือนขนม คุณแม่จะหว่านจะปลอบอย่างไรกุงกุงก็ไม่ยอมกิน

วันหนึ่งกุงกุงปวดท้องเพราะท้องอืด เข้าห้องน้ำอยู่นานก็ถ่ายไม่ออก คุณแม่จึงอธิบายถึงประโยชน์ของผักกับผลไม้พร้อมแนะนำวิธีดูแลสุขภาพอนามัย จากนั้นมากุงกุงก็ปรับเปลี่ยนนิสัยมากินผักกับผลไม้ กุงกุงก็เลยไม่ท้องผูกอีกเลย

วันหนึ่งกุงกุงปวดท้อง

ได้แต่นั่งร้องครางดัง " อี้...อี้... "

ท้องอืดอืดอัดเกินไป

กุงกิงลู่มใจ ทำยังไงดี

.....

แม่รีบเดินเข้าไปหา
" โอ๊ะโอ... ลูกจำ ไม่เป็นไรคนดี
ปวดท้อง ท้องอืด ท้องผูก
ก็เป็นเพราะลูกไม่กินผักนะซี
พืชผักประโยชน์หลากหลาย
วิตามินมากมาย เกลือแร่มากมาย
กากใยในผักผลไม้
ช่วยให้ขับถ่ายสะดวกคล่องดี "

กุงกิงท้องผูก เป็นหนังสือภาพสำหรับเด็กเล็ก เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับสุขภาพและโภชนาการ ที่เด็กต้องเรียนรู้เพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องจึงจะ " สบายท้อง ไม่ต้องร้องไห้ อี้ออกง่าย... ง่าย อารมณ์ดี... ดี "

หนังสือเล่มนี้ช่วยเปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในด้าน การรู้จักช่วยเหลือตัวเอง (Self Help) รู้ว่าจะต้องทำอะไร กินอย่างไร จึงจะมีประโยชน์และทำให้มีการขับถ่ายที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กที่ต้องปลูกฝังและฝึกฝนให้เป็นนิสัย เพื่อให้เด็กเติบโตอย่างมีสุขภาพอนามัยดี อันจะเป็นต้นทุนสำหรับการพัฒนาเรื่องอื่น ๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพต่อไป

กุงกุงรักเพื่อนบ้าน

มนฤดี ทองกลอย (เรื่อง)

ชาตรี ศรีพลแผ้ว (ภาพ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)

๘๕ บาท

หนังสือเล่มนี้อยู่ในชุดส่งเสริมทักษะทางสังคม โดยมีหนูน้อยกุงกุงเป็นตัวละครนำผู้อ่านรุ่นปฐมวัยไปสู่การเรียนรู้ในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ขยายวงออกไปจากครอบครัวของตัวเอง โดยเรื่องนี้จะกล่าวถึงการมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน

กุงกุงอยู่บ้านในวันหยุด พี่ลูกตาลข้างบ้านแวะเอาขนมมาฝาก เมื่อกุงกุงเห็นยายนวลเดินหิ้วตะกร้าผ่านหน้าบ้าน กุงกุงก็เข้าไปช่วยถือตะกร้าแล้วเดินตามยายนวลไปส่งที่บ้าน ถึงบ้านยายนวล กุงกุงเห็นตาม้วนกำลังตากผ้าอยู่ กุงกุงก็เข้าไปช่วย ตายายเห็นกุงกุงมีน้ำใจจึงแบ่งข้าวหลามในตะกร้าให้กุงกุงเป็นรางวัล หนังสือมีรูปภาพเขียนด้วยสีน้ำ และข้อความที่มีสัมผัสพอให้ได้จังหวะในการอ่าน ฟังแล้วรื่นหู

กุงกุงรีบเดินออกไป

" หนูช่วยถือให้ นะจ๊ะยายจ๋า "

พอเดินถึงบ้านยายนวล

ก็เห็นตาม้วนกำลังตากผ้า

วางของแล้วเดินเข้าไป

" หนูช่วยตากให้ นะจ๊ะตากำ "

กุงกิงช่างมีน้ำใจ

ตายายจึงให้ข้าวหลามกลับมา

พอกลับมาบ้าน คุณแม่ทอดไก่เสร็จพอดี เป็นของที่คุณแม่เตรียมจะเอาไปฝากเพื่อนบ้าน กุงกิงจึงอาสาเอาไก่ทอดไปฝากเพื่อนบ้าน พวกเขาเพื่อนบ้านต่างก็ชื่นชมความมีน้ำใจของกุงกิง

เพื่อนบ้านชื่นชมกุงกิง

น่ารักจริง ๆ ชอบชื่นอาสา

แบ่งปันด้วยความเต็มใจ

ไม่หวังสิ่งใด มีน้ำใจนักหนา

กุงกิงรักเพื่อนบ้าน เป็นอีกหนึ่งเล่มที่เด็กจะได้เรียนรู้ความสัมพันธ์กับผู้คนด้วยมิตรจิตมิตรใจไมตรี มีทั้ง " การให้ " และ " การรับ " กับเพื่อนบ้านเรือนเคียง ทำให้เด็กได้เรียนรู้การพึ่งพาอาศัยกันกับคนในชุมชนเดียวกัน กล่าวได้ว่าหนังสือภาพเล่มนี้ช่วยเปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ของทักษะทางสังคมหรือความรู้ความเข้าใจในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ซึ่งเด็กวัย ๓ - ๕ ปี ควรได้รับการเรียนรู้ และหน้าต่างบานนี้ยังขยายไปสู่การสร้างค่านิยมในด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การแบ่งปัน อันจะนำไปสู่การพึ่งพาอาศัยกันในยามจำเป็น ซึ่งมีความหมายสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมอย่างยิ่ง

กูริกับกูระ

ริเอโกะ นาคางาวะ (เรื่อง)

ยูริโกะ โอโมะระ (ภาพ)

พรอนงค์ นิยมคำ (แปล)

จากเรื่อง *Guri and Gura (Guri to Gura - ญี่ปุ่น)*

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๗ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๒๘ หน้า (๒๖ X ๑๙ ซม.)

๑๗๕ บาท

หนูนาสองตัว กูริกับกูระเข้าไปในป่าเพื่อหาอาหาร ขณะที่เดินหาอาหารอยู่นั้นก็พบกับ " ไซไบใหญ่เบ้อเริ่ม " ทั้งสองอยากจะนำไซไบนี้กลับไปทำขนมไซที่บ้าน แต่ไซไบใหญ่เกินไป นำกลับบ้านไม่ได้

กูริกับกูระตัดสินใจกลับไปนำอุปกรณ์ต่าง ๆ มาทำขนมไซในป่า หลังจากที่ใช้ไซไล่กระต่ายจนเตาแล้ว ทั้งคู่นั่งร้องเพลงรอให้ขนมไซสุก กลิ่นของขนมไซหอมฟุ้งไปทั่ว บรรดาสัตว์ต่าง ๆ ในป่าต่างก็มายืนรอบ ๆ กระเพาะด้วยความสนใจ

ขนมไซสุกเป็นสีเหลืองฟูน่ากิน กูริกับกูระแบ่งขนมไซให้เพื่อนเหล่านี้นกินด้วยกันอย่างเอร็ดอร่อย

ขากลับ กูริกับกูระใช้เปลือกไซมาทำเป็นรถขนของขับกลับบ้านด้วยความสุข

กูริกับกูระ ใช้ภาพสีสดใส สวาดลงบนพื้นขาว และใช้ถ้อยคำง่าย ๆ บางช่วงมีจังหวะของการสัมผัสเสียง อ่านแล้วสนุกชวนติดตาม บรรยายถึงความผูกพันของหนูทั้งสองด้วยเพลงที่กูริกับกูระชอบร้องร่วมกัน

" ...สองเราหนูนา ชอบทำอาหารนะ

สองเราหนูนา ชอบกินด้วยกันจ๊ะ... "

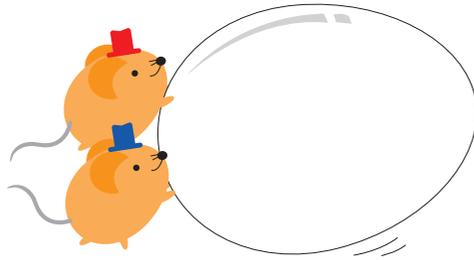
เนื้อหานอกจากจะกล่าวถึงความผูกพันของหนูทั้งสองแล้ว ยังสอดแทรกเรื่องการส่งเสริมให้เด็ก ๆ รู้จักแบ่งปันให้กับผู้อื่น เมื่อบรรดาสัตว์พากันมารอขนมไข้อยู่รอบกระทะพร้อมกับทำจมูกฟุดฟิดด้วยความอยากกิน กุริกับกระก็แบ่งขนมไข้ให้กับสัตว์เหล่านั้น สร้างสัมพันธ์ภาพเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากคนใกล้ตัว

เมื่ออ่านหนังสือเรื่องนี้ให้เด็กฟัง คุณพ่อคุณแม่หรือคุณครูอาจตั้งคำถามเป็นระยะ ๆ ให้เด็กช่วยตอบ เช่น " กุริกับกระเอาไข้ใส่ตะกร้าไม่ได้เพราะไข้ใบใหญ่เกินไป จะลืงกลับบ้านก็กลัวแตก จะทำอย่างไรดีเอ๋ย ? " หรือ " เปลือกไข้แข็งมาก จะเอาไข้ข้างในมาทำขนม จะแกะเปลือกไข้อย่างไรดีหนอ ? " ให้เด็กมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดของพวกเขาก่อนจะทราบการเฉลยจากเนื้อหาหนังสือ

ช่วงท้าย ก่อนที่กุริกับกระจะเดินทางกลับ มีข้อความเชิญชวนให้เด็ก ๆ เสนอความเห็น " ลองทายซิว่า กุริกับกระเอาเปลือกไข้ไปทำอะไรเอ๋ย... " ก่อนที่จะพบคำตอบในหน้าถัดไป คุณพ่อคุณแม่หรือคุณครูที่อ่านเรื่องนี้ให้เด็กฟัง เมื่อถึงตอนนี้อาจหยุดฟังความคิดของเด็ก ๆ อาจได้ความคิดสร้างสรรค์ที่แตกต่างจากหนังสือได้

กุริกับกระ เป็นหนังสือที่สนุก ปลุกพลังของการเรียนรู้ในเรื่องของความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อันเนื่องมาแต่ความผูกพันไว้วางใจกัน ซึ่งเป็นหน้าต่างบานต้น ๆ ของ " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กนับแต่ปฐมวัยพร้อม ๆ ไปด้วยสร้างเสริมจินตนาการที่บางคนคิดว่าต้องรอให้เด็กโตอีกสัก

หน้อยค่อยสอนค่อยสร้างกัน นักสร้างสรรค์หนังสือสำหรับเด็กชาวอาทิตย์
อุทัยบอกให้เราได้ว่า การสร้างเสริมจินตนาการสามารถนึกเข้าไปพร้อมกับ
สาระสำคัญในเรื่องอื่น อยู่ที่ " ฝีมือ " ว่ามีมากน้อยเพียงใดในการ
รังสรรค์หนังสือสำหรับเด็ก

" ถ้าอยากจะให้ลูกฉลาด คุณแม่คุณพ่อควรจะเล่นนิทาน
ให้ลูกฟังเป็นประจำ และถ้าจะให้ลูกฉลาดมากยิ่งขึ้น
ต้องเล่นนิทานให้ลูกฟังหลาย ๆ เรื่อง "

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์
นักวิทยาศาสตร์เอกของโลก

ขนมของแม่

กฤษณะ กาญจนานภา (เรื่อง)

วชิราวรรณ ทับเสือ (ภาพ)

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๓๒ หน้า (๒๓ X ๒๔.๕ ซม.)

๒๑๕ บาท

ขนมที่อร่อยสำหรับลูกคือขนมที่แม่ทำให้ลูก มีชื่อเรียกง่าย ๆ ว่า "ขนมของแม่"

แม่หมีทำขนมอร่อยให้ลูกหมีชิมพร้อมกับใส่ตะกร้าให้ลูกหมีนำไปฝากลุงข้างเพื่อนของแม่ ระหว่างทางลูกหมีพบนกฮูกจิวนอนอ่อนแรงอยู่ริมทาง เพราะหาอาหารไม่ได้ทั้งคืน ลูกหมีจึงแบ่งขนมให้กินจนฮูกจิวมีแรงบินกลับไป ฮูกจิวบอกว่าจะกลับไปบอกแม่ให้ทำขนมอร่อยแบบนี้บ้าง

ลูกหมีมีความสุขที่ได้ช่วยฮูกจิว เมื่อเดินต่อมาก็พบกระต่ายกับหมูน้อยกำลังช่วยลูกแมวให้ลงจากต้นไม้ ลูกหมีจึงเข้าไปช่วยอีกแรงจนแมวลงจากต้นไม้ได้ กลิ่นหอมของขนมในตะกร้าทำให้แมวอยากกิน ลูกหมีจึงชวนเพื่อนทั้งสามชิม ด้วยความอร่อยจึงชิมกันจนหมดตะกร้า

ลูกหมีตกใจที่ขนมที่แม่ทำตั้งใจให้นำไปฝากลุงข้างหมดเกลี้ยงแล้ว ส่วนลูกแมว หมูน้อยและกระต่ายน้อยก็ตกใจเช่นกัน ต่างพากันวิ่งกลับบ้านของตน ลูกหมีจึงหิ้วตะกร้าเปล่าไปบ้านลุงข้าง

ลุงข้างไม่ว่าอะไร กลับให้ลูกหมีช่วยทำขนมกันใหม่ ตั้งใจจะให้นำ

กลับไปฝากแม่หมี ระหว่างที่ลูกหมีอยู่บ้านลุงข้างนั้น ฮุกน้อย ลูกแมว หมูน้อยและกระต่ายน้อยต่างก็หอบขนมกันมาคนละถุงให้ลูกหมี ล้วนบอกว่า เป็นขนมของแม่ให้เอามาฝากลูกหมี

ลูกหมีกับเพื่อน ๆ เลยนั่งกิน " ขนมของแม่ " พร้อมกับลุงข้าง ถึงตอนกลับ ทุกคนก็ยังหิ้วขนมกลับไปฝากคุณแม่ที่บ้านด้วย

นี่คือเรื่องราวของ **ขนมของแม่** หนังสือที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ๓ ขวบขึ้นไป ในช่วงวัยอนุบาลก็ให้ผู้ใหญ่อ่านให้ฟัง วัยประถมก็เริ่มอ่านเองได้สาระสำคัญที่เด็กจะได้เรียนรู้ก็คือเรื่องของการแบ่งปันและช่วยเหลือกัน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของบานหนึ่งใน " หน้าต่างแห่งโอกาส " ของการพัฒนาเด็กปฐมวัย นั่นคือบานที่ว่าด้วย " การรู้จักผูกมิตร " ที่ฟังปลุกฝังในเรื่องการรู้จักแบ่งปันให้เพื่อน ผู้อื่น การปลุกฝังความเข้าใจในเรื่องนี้จะเป็นรากฐานให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นผู้ที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจเมตริ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่พ่อแม่ควรปลุกฝังให้ลูกตั้งแต่อายุในช่วงวัย ๓ - ๕ ปี

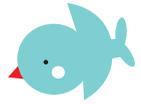
การสอนเด็กผ่านเรื่องราวที่สนุก จะทำให้เด็กมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จากความรู้สึกเพลิดเพลินเจริญใจ อันเนื่องมาจากหนังสือภาพ

ขมึนมัน ขยันยิ่ง

เอื้อพร สัมมาทิพย์ , ผศ. และคณะ (เรื่อง)
พัชชา ดิษยนันท์ (ภาพ)
สำนักพิมพ์ฟ้าส แอท คิตส์ , ๒๕๕๒
ปกแข็ง ๒๔ หน้า (๒๕.๕ X ๒๕.๕ ซม.)
๑๖๕ บาท

นิทานดอกสร้อย เป็นชื่อชุดงานที่ทางสำนักพิมพ์พัฒนาขึ้นมาจากบทดอกสร้อยสุภาสิตที่คุณปู่คุณทวด คุณย่าคุณยายได้เรียนได้ท่อง และมีหลายบทยังจดจำขึ้นใจมาจนถึงทุกวันนี้ เช่น " เด็กเอ๋ยเด็กน้อย ความรู้เรายังด้อยเร่งศึกษา... " " แมวเอ๋ยแมวเหมียว รูปร่างประเปรียวเป็นนักหนา... " ดอกสร้อยสุภาสิตเป็นคำร้อยกรองที่มุ่งหมายให้ใช้เป็นแบบสอนอ่าน " จินตกระวีนิพนธ์ " ในสมัยรัชกาลที่ ๕ กวีหลายท่านได้ร่วมกันร้อยกรองขึ้นเมื่อปีสองปีมานี้ กระทรวงวัฒนธรรมได้จัดพิมพ์ขึ้นอีกครั้ง หลายสำนักพิมพ์ก็ได้จัดพิมพ์ขึ้นใหม่ในราคาย่อมเยา นำที่ผู้ปกครองและคุณครูอนุบาลจะนำมาอ่านออกเสียงดัง ๆ ให้เด็กฟัง จังหวะจะโคน คำคล้องจองของร้อยกรองความไพเราะของถ้อยคำ จะกล่อมเกลาเด็กได้เป็นอย่างดีพร้อม ๆ ไปกับคติสอนใจ

สำหรับเรื่อง **ขมึนมันขยันยิ่ง** เป็นหนังสือภาพที่แต่งขึ้นเป็นร้อยแก้วจากแก่นเรื่องของดอกสร้อยสุภาสิตบทที่ชื่อ " นกขมึนเหลือืองอ่อน "

ปักเอ๋ยปักชิน
.....เพราะพากเพียรชอบที่มีกำลัง

นกขมึนเรื่อเรื่องเหลือืองอ่อน.....
เป็นที่ตั้งตนรอดตลอดเอย

เรื่องราวมีอยู่ว่า นักขมื่นตัวหนึ่งขยันคาบเปลือกไม้ใบหญ้ามาสักร้างอย่างพิถีพิถัน จัดวางเรียงใบหญ้าซ้อนกันทีละใบ ๆ เพื่อให้รังแข็งแรง บรรดานกต่าง ๆ พากันหัวเราะเยาะหาว่าขมื่นทำงานช้า เพราะนกอื่น ๆ ทำรังกันเสร็จหมดแล้ว แต่ขมื่นยังทำรังได้ไม่ถึงครึ่ง

บรรดาเพื่อนนกมาชวนนกขมื่นไปเล่น ขมื่นก็ไม่ไป จะทำงานให้เสร็จ แม้ยามอากาศร้อนก็ไม่หยุดพัก จนในที่สุดขมื่นก็ได้รังที่หนาอุ่นและแข็งแรง

เมื่อถึงฤดูผสมพันธุ์ เกิดพายุใหญ่พัดสิ่งของกระจัดกระจาย รังของนกอื่น ๆ ถูกพายุพัดพังเสียหายหมด มีเพียงรังของนกขมื่นเท่านั้นที่ยังต้านแรงพายุได้

นกต่าง ๆ แปลกใจ พากันมารูมถามขมื่นว่าสร้างรังอย่างไรจึงได้แข็งแรงนัก ขมื่นบอกกับนกเหล่านั้นว่า " ฉันไม่ได้มีวิธีพิเศษอะไรหรอก ขอเพียงมีความตั้งใจและความพยายามก็พอ... แล้วต้องมุ่งมั่นทำงานกว่าจะสำเร็จด้วยนะ "

นกทั้งหลายจึงกลับไปสร้างรังใหม่ของตนขึ้นมาตามที่นกขมื่นแนะนำ หนังสือภาพเล่มนี้กล่าวถึงนกหลายชนิด นอกจากรูปภาพของนกขมื่นแล้ว เด็ก ๆ ก็จะได้เห็นนกขุนทอง นกกาเงน นกปรอด นกกระเต็น และนกกระจอก ที่สวยงามแตกต่างกันไป

ขมื่นมั่นขยันยิ่ง เหมาะสำหรับเด็ก ๔ - ๖ ขวบ วัยที่จำเป็นต้องปลูกฝังในเรื่องของ ความขยันขันแข็ง ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกที่ควรที่พึงสอนเด็ก ไม่ว่าจะ เป็นแนวคิดใดในเรื่องของการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ทั้ง " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย และในการสังเคราะห์คุณธรรมออกมาได้ ๘ ประการ ที่พึงปลูกฝังเด็ก ของกระทรวงศึกษาธิการ ประการแรกก็คือ ขยัน อันจะเชื่อมโยงกับคุณธรรมในเรื่องของความประหยัด ความซื่อสัตย์ ได้เป็นอย่างดี

ของขวัญแสนวิเศษ

พวงทิพย์ ศิลาสานต์ (เรื่อง)

รพีรัฐ นพคุณ (ภาพ)

สำนักพิมพ์พาส พับลิชชิ่ง , ๒๕๕๑

ปกแข็ง ๑๔ หน้า (Board Book , ๒๐.๕

X ๒๐.๕ ซม.)

๒๕๐ บาท

หนังสือเล่มนี้ใช้เทคนิคการออกแบบจัดหน้าพิเศษ ตั้งแต่ปกที่เป็นเหมือนกล่องของขวัญมีริบบิ้นติดไว้ จะเปิดอ่านก็ต้องดึงริบบิ้น (ซึ่งเป็นกระดาษติดลึกลงไป) ออก ภายในเล่มก็จะมีกล่องของขวัญสำหรับเปิดออกดูว่าภายในเป็นรูปและคำว่าอะไร ด้วยการให้สัตว์แต่ละชนิดทยอยกันปรากฏบนหน้ากระดาษพร้อมกล่องของขวัญ

วิธีการอ่านสำหรับเด็กน้อยก็จะได้สนุกกับการอ่านคำถามเดียวกันซ้ำ ๆ แต่เปลี่ยนรูปไปเป็นหมา แมว หมู ลิง ผึ้ง " อะไรเอ่ย ของขวัญแสนวิเศษของฉัน หายซี หายซี หายถูกไหมเอ่ย " อีกด้านหนึ่งของหน้ากระดาษเป็นรูปกล่องของขวัญที่สามารถเปิดกระดาษออกดูคำตอบและภาพได้

เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้ว่าของขวัญที่แสนวิเศษของหมาคือกระดูก ของแมวคือปลา ของหมูคือน้ำผึ้ง... ไปจนกระทั่งถึงตัวเด็กหญิง เมื่อเปิดกล่องของขวัญออกมาดูก็จะเป็นหนังสือ ของขวัญของพ่อแม่ก็คือ " ตัวฉัน " และหน้าสุดท้ายจึงเป็นหน้าแรกที่ถามว่า " แล้วของขวัญของเธอละ คือ.. อะไร "

เด็กกำลังจะได้เรียนรู้ถึงความผูกพันระหว่างตัวหนูกับพ่อแม่ โดยผ่านสิ่งที่เป็น " ของขวัญแสนวิเศษ " ของสัตว์แต่ละชนิด ซึ่งก็คือสิ่งที่ดีกับ

แต่ละคนนั้นไม่เหมือนกัน มันเป็นความสัมพันธ์อันมีคุณค่ากับแต่ละคน
นั่นเอง

หน้าตาบานแรกในชีวิตมนุษย์ ที่ควรได้รับและได้เรียนรู้คือเรื่อง
ของ การสร้างความผูกพัน การได้รับความรักความอบอุ่นจะเป็นพื้นฐานที่ดี
ของการมีความรักความผูกพันให้กับผู้อื่น ส่วนเด็กที่มีปัญหาในเรื่องความ
ผูกพันเมื่อโตขึ้นก็จะมีปัญหาต่อไป เช่น ไม่สามารถผูกพันกับผู้อื่นได้

หนังสือที่น่าอ่านสำหรับเด็กปฐมวัยในยุคนี้ ไม่ว่าจะ เป็นของไทยหรือ
ต่างประเทศ พบว่ามีอยู่ค่อนข้างมากที่เน้นในประเด็นของความผูกพัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือความผูกพันระหว่างเด็กกับคุณพ่อคุณแม่ ซึ่งอาจจะใช้ตัว
ละครเป็นสัตว์น่ารัก ๆ แทนตัวเด็ก เช่น เป็นลูกไก่ เป็นน้องหมี และใน
บรรดาหนังสือที่ส่งเสริมหน้าตาแห่งโอกาสในการพัฒนาเด็กปฐมวัยบานนี้
ของขวัญแสนวิเศษ เป็นหนังสือที่น่าเสนอได้น่าอ่านที่สุดเล่มหนึ่ง

ของเล่นเดินทาง

เพ็ญศิริ สุขโสภา (เรื่อง)

ประทีป หนองปลาหม้อ (ภาพ)

จำนงศรี หาญเจนลักษณ์ , คุณหญิง (ให้คำ
ภาษาอังกฤษ)

สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๔ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๗๒ หน้า (๑๕ X ๑๕ ซม.)

๑๑๕ บาท

ชายคนหนึ่งพบขอนไม้ลอยน้ำมา จึงนำมาสร้างเป็นเรือใช้งาน เมื่อต้องทำงานบนบกก็ใส่ล้อให้เรือแล้วทำเป็นรถลาก เมื่อเขาพบควายจึงใช้ควายลากรถเทียมเกวียน ระหว่างทางเขาต้องเผชิญกับอุปสรรคนานาแต่เขาก็ไม่ย่อท้อ

จากเดิมที่มีควายเพียงตัวเดียวก็มีเพิ่มเป็นสองตัว แล้ววันหนึ่งเขาก็ได้พบกับคนรัก ทั้งคู่อยู่ร่วมกันจนมีลูกสองคน

อยู่มาวันหนึ่ง ควายหายไปจากคอก เด็กชายคนพี่จึงออกตามหาสัตว์ต่าง ๆ ในป่าก็ช่วยกันบอกทาง ในที่สุดเด็กชายก็ได้พบกับควายของตน ซึ่งมีลูกน้อยเพิ่มขึ้นมาอีกหนึ่งตัว เด็กชายจึงพาควายทั้งสามเดินทางกลับโดยมีสัตว์ต่าง ๆ ในป่าร่วมเดินทางมาส่งถึงบ้าน จากนั้นก็มีการเลี้ยงฉลองกัน ก่อนที่ทุกอย่างจะคืนสู่ความปกติสุข

ของเล่นเดินทาง เป็นหนังสือภาพสองภาษา (ไทย - อังกฤษ) หนังสือใช้คำน้อย ภาษาไทยใช้เพียง ๒ คำ ต่อภาพตลอดทั้งเล่ม เช่น

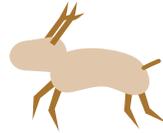
" ไถ่ถาม "

" เห็นไหม "

" อยู่ไหน "

" ทางโน้น "

.....

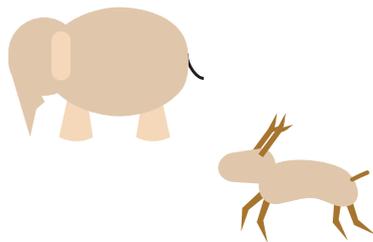
ภาพงามกับคำง่าย ที่สื่อความหมายได้เต็ม ๆ เมื่ออ่านอย่างต่อเนื่อง จะให้ความรู้สึกที่ตรงตามเหมือนอ่านบทกวี ภาพประดิษฐ์จากท่อนไม้และกิ่งไม้ที่นำมาทำเป็นของเล่น มีทั้งเรือ รถลาก คน ควาย บ้าน ต้นไม้ และสัตว์ต่าง ๆ สีของภาพใช้เพียงสีเดียวคือสีน้ำตาลซึ่งเป็นสีของเนื้อไม้ จัดวางบนพื้นขาว การจัดหน้าสะอาดตา

ของเล่นเดินทาง เปิดหน้าต่างแห่งโอกาสในการพัฒนาเด็กด้าน ความผูกพัน ความมั่นใจ และจินตนาการ ให้แก่เด็ก ๆ ในเรื่องนี้ใช้ภาพตัวละคร "ควาย" เป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งที่เด็กชายรักและผูกพัน ซึ่งอาจหมายถึงของเล่น คน หรือสิ่งใดก็ตามที่เด็กชายผูกพันมาตั้งแต่เกิด เมื่อสิ่งที่รักและผูกพันหายไป เด็กชายจึงออกตามหา

ขณะที่ออกตามหาสิ่งที่ตัวเองรักและผูกพัน เด็กชายก็ได้พบเพื่อนใหม่ ๆ ซึ่งเกื้อกูลกันด้วยการบอกทาง สัมพันธภาพระหว่างตนและผู้อื่นเด่นชัดขึ้น เมื่อบรรดาสัตว์ในป่าพากันมาส่งเด็กชายถึงบ้านแล้วยังร่วมฉลองกัน ส่งเสริมทัศนคติทางบวกให้เด็ก ๆ เรียนรู้ที่จะไว้วางใจผู้อื่น สร้างความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากบุคคลใกล้ตัว

จุดมุ่งหมายอย่างหนึ่งที่ผู้เขียนปรารถนาจะเห็นจากการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ ระบุไว้ในช่วงท้ายของหนังสือ นอกเหนือจากส่วนที่เป็นเนื้อหาว่า

" เธอยิ้มก็ครั้ง มีคำถามก็คราว กับเรื่องราว ของเล่นเดินทาง...
เธอเองก็อาจเสกสร้างได้ วันที่ไฟในตัวเธอแรงกล้ากว่านี้ ขอมอบสิ่งดีที่สุด
จุดฝันเธอให้โชติไชน แต่ความฝันอันอ่อนโยนวัยเยาว์ "

" สิ่งหนึ่งที่สามารถทำให้เกิดแรงบันดาลใจ
ของบุคคลสำคัญของโลกที่ได้สรรค์สร้างนวัตกรรมที่ก้าวหน้า
ให้แก่มนุษยชาติมากที่สุด คือ การอ่าน เนื่องจากการอ่าน
เป็นสิ่งที่เปิดโลกความคิด ช่วยโยนโยงค์ความรู้ต่าง ๆ
ให้มารวมอยู่ในหนังสือเพียงเล่มเดียว
ซึ่งง่ายต่อการทำความเข้าใจ
และกระตุ้นความสนใจได้อย่างไม่สิ้นสุด "

ดร. นลินี ทวีสิน

ผู้อำนวยการสถาบันอนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา (ไอเอฟดี)

ขอหนูหลับหน่อย

รินนา คณานัฐฉน์ (เรื่องและภาพ)

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๕ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๒๔ หน้า (๒๓.๕ X ๒๓.๕ ซม.)

๒๐๐ บาท

การอ่านหนังสือภาพของผู้ใหญ่กับเด็กนั้นไม่เหมือนกัน ผู้ใหญ่สนใจที่หัวเรื่อง บทเรียนที่ได้รับ หรือประโยชน์ของหนังสือ แต่เด็กมองที่ภาพ ความเคลื่อนไหว และรายละเอียดในภาพ ความต่อเนื่องของเรื่องราว นี่คือนิสัยที่ผู้เชี่ยวชาญด้านหนังสือภาพสำหรับเด็กอธิบาย และกล่าวถึงสาระสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ในช่วงวัยประมาณ ๘ - ๑๐ เดือน เด็กทุกคนจะแสดงความสนใจหนังสือภาพ และหนังสือภาพที่เหมาะสมกับเด็กวัยนี้ ควรจะเป็นภาพเหมือนรูปสัตว์ ผัก ผลไม้ และสิ่งอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน

ผู้เชี่ยวชาญย้ำว่า ภาพสำหรับเด็กเล็กในวัยดังกล่าวนี้ ควรจะเป็นภาพเหมือนจริง วาดโดยศิลปินฝีมือดี มีความสวยงาม ดูแล้วรู้สึกประทับใจ

ขอหนูหลับหน่อย สร้างสรรค์ภาพในลักษณะภาพเหมือนจริง เห็นท่วงท่าธรรมชาติการหลับของสัตว์ชนิดต่าง ๆ มีทั้งลูกแมว ลูกหมา ลูกนก ค้างคาว ยีราฟ ช้างน้อย ลูกหมู เต่า ปลา แล้วก็มีคำถามว่า เด็ก ๆ ละจะหลับแบบไหนดี คำแนะนำท้ายสุดก็คือ " เด็ก ๆ นอนหลับกับแม่ดีที่สุด " พร้อมกับภาพเด็กน้อยนอนหลับตาพริ้มอย่างมีความสุขในอ้อมกอดของคุณแม่

การนอนหลับสำหรับสัตว์ต่าง ๆ เป็นอย่างไร ชวนให้เด็กสงสัย
อยากรู้อยากเห็น แล้วก็ได้อ่านภาพประกอบน่ารัก ค้างคาบหลับห้อยหัว เตะหลับ
ในกระดอง เป็นต้น **ขงหนูหลับน้อย** ให้ภาพเหล่านี้ ประกอบคำอธิบาย
สั้น ๆ และมีวลีคำถามเป็นระยะ เมื่อเด็กอ่านหนังสือภาพเล่มนี้ แนนอนเด็ก
จะดูรายละเอียดของภาพที่มีความสวยงามและเหมือนจริง ทั้งลักษณะของ
ลายเส้นและการเลือกใช้สี กอปรกับกิริยาอาการของสัตว์และคนเวลาหลับก็
ดูสุขสบาย เพราะได้พักผ่อน

หนังสือเล่มนี้เหมาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กวัยไม่เกิน ๓ ขวบ หนูน้อย
จะได้ซึมซับสุนทรียภาพของรูปภาพที่สวยงาม ได้เรียนรู้เรื่องของ **ความรัก**
ความผูกพัน โดยเฉพาะกับคุณแม่ และยังได้รับการปลูกฝังให้ **ใฝ่รู้ มีความ**
สนใจใฝ่รู้ ซึ่งเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่รู้จักสงสัย เกิดคำถาม
และอยากได้คำตอบ

ข้าวไข่เจียว เดี่ยวเดี่ยวอร่อยจัง

พรอนงค์ นิยมคำ (เรื่อง)

ภัทรีดา ประสานทอง (ภาพ)

สำนักพิมพ์วาดดาว , ๒๕๕๐

ปกแข็ง ๒๘ หน้า (Big Book , ๔๐ x ๔๐ ซม.)

๕๕๐ บาท

เรื่องของกินที่ใกล้ตัวเด็ก แต่ใช้ตัวละครเล่าเรื่องเป็นสัตว์นานาชนิด ลีลารูปวาดสไตล์แบบเด็ก ๆ สบายตา น่ารัก เรื่องราวง่าย ๆ มีอยู่ว่า บรรดา สัตว์ในหมู่บ้านประชุมเห็นพ้องกันว่า วันหยุดนี้จะพากันไปเที่ยวป่าพร้อมกับ ทำอาหารง่าย ๆ กิน ทั้งหมดตกลงกันว่าจะทำ ข้าวไข่เจียว เพราะทำง่าย และอร่อย

ถึงวันเดินทาง แมว หมา หมู หนู กระต่าย และนก เดินกันไป ร้อง เพลงกันไปอย่างสนุกสนาน พอถึงริมบึงใหญ่จึงจัดสัมภาระ หุงข้าว แล้ว ช่วยกันเตรียมส่วนผสมของไข่เจียว เช่น ต้นหอมก็ต้อง ซอย ซอย ซอย มะเขือเทศก็ต้องหั่น หั่น หั่น ดอกโสนก็ต้อง เด็ด เด็ด เด็ด ฯลฯ

ทุกอย่างพร้อมแล้วก็จัดการ เทน้ำมันลงกระทะ... ฉ่า ! รอจนกระทะ ร้อน.. ฉี่ ! เทไข่ใส่ผัดลงไป... ฉู่ ! ใช้ตะหลิวพลิกไข่... ฉับ ! ประเดี๋ยว เดียวก็ได้ไข่เจียวที่เหลืองฟูน่ากิน ทั้งหมดตักข้าวตักไข่กินกันอย่างเอร็ดอร่อย จากนั้นก็เที่ยวเล่นกัน จนกระทั่งเย็นจึงเดินทางกลับอย่างมีความสุข

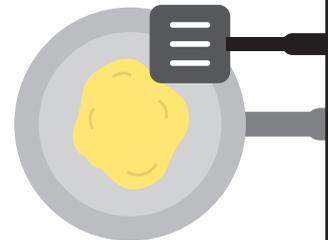
หนังสือเล่มนี้เป็น Big Book ที่บรรจุรูปภาพขนาดใหญ่และตัว หนังสือก็เห็นได้ชัด ๆ เหมาะสำหรับอ่านร่วมกัน (shared reading)

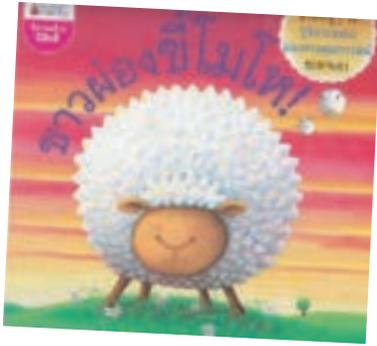

ระหว่างเด็ก ๆ กับคุณครู วิธีอ่านที่ขึ้นไปทีตัวอักษรทีละพยางค์ แล้วก็ให้เด็ก ๆ ผลัดกันอ่านซ้ำอีกครั้ง กระตุ้นให้ได้อ่านอย่างถ้วนทั่ว ถามตอบพูดคุยกับเด็ก แล้วก็โยงเหตุการณ์ในเรื่องเข้ากับชีวิตจริง ยิงเรื่อง **ข่าวไข่เจียว เดี่ยวเดี่ยวอรร้อยจัง** ก็จะยิงโยงได้ง่าย เพราะเด็ก ๆ วัยอนุบาลน่าจะรู้จักไข่เจียวกัน ถ้วนหน้า และบางคนก็ได้ลองหัดทำหรือเล่นเจียวไข่กันมาแล้ว

เด็กตัวน้อย ๆ ที่ได้มีส่วนร่วมในการทำอาหารง่าย ๆ จะช่วยทำให้มั่นใจในตัวเอง และวางใจในผู้อื่นที่มีส่วนร่วมกับตน ซึ่งความไว้วางใจในตัวเองและผู้อื่นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ ที่จะสามารถสร้างความสัมพันธ์หรือความร่วมมือกับผู้อื่นได้ ผู้รู้ทางจิตวิทยาพัฒนาการเด็ก ย้ำว่าเป็นสิ่งที่เราจะต้องเสริมสร้างให้แก่เด็กตั้งแต่วัยต้น ๆ ของชีวิต นับแต่วัย ๒ - ๓ ขวบ เลยทีเดียว กล่าวได้ว่าเป็น " หน้าต่าง " บานแรก ๆ ที่ควรเปิดให้ " โอกาส " ในการพัฒนาเด็กที่ผู้ใหญ่ต้องใส่ใจ

และในช่วงขวบปีแรก ๆ นี้เอง เด็ก ๆ ก็สามารรถได้ซึมซับรับเอาการเรียนรู้เรื่องภาษา ถ้อยคำที่ให้เสียง ให้ความรู้สึก จะผ่านเข้าสู่การเปิดรับของเด็กได้เป็นทบทวีคูณ หากผู้เล่าหรือผู้อ่านออกเสียงดัง ๆ ให้เด็กฟัง และใส่ " ศิลปะการสื่อสาร " เพิ่มเข้าไป เพราะคลังภาษาของเด็กพร้อมจะจดจำคำที่มีชีวิตชีวา

ชาวฟองซีโมโห !

Joseph Theobald (เรื่องและภาพ)

รุ่งอรุณ สัมปชชิต (แปล)

จากเรื่อง *Marvin Gets MAD !* (อังกฤษ)

สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์คิดดี

พิมพ์ครั้งแรก . ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๘ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)

๘๘ บาท

เรื่องแต่งเพื่อเด็กเรื่องนี้วางวัตถุประสงค์ไว้ชัดเจน และเสนอได้อย่างสนุก ด้วยการทำให้เรื่องดูเกินจริง แต่นั่นแหละ... เทียบได้กับพฤติกรรมของเด็กหรือใครก็ตามที่ไม่รู้จักควบคุมอารมณ์ตนเอง

รูปภาพที่เล่นกับสามสีเป็นหลัก ได้แก่ สีขาว สีเขียว และสีแดง เล่าเรื่องราวของลูกแกะสองตัว คือ ชาวฟองกับปุยุ่น ทั้งสองได้พบต้นแอปเปิ้ลใหญ่ ชาวฟองอยากได้แอปเปิ้ลลูกหนึ่งแต่ลูกแอปเปิ้ลอยู่สูงมาก กระโดดอย่างรักเื้ออไม่ถึง ชาวฟองจึงได้แต่รอให้แอปเปิ้ลตกลงมาเอง ชาวฟองเฝ้ารอจนกระทั่งหลับไป แต่เมื่อตื่นขึ้นมาก็พบว่าปุยุ่นกำลังกินแอปเปิ้ลลูกนั้นอยู่

ชาวฟองโกรธมาก แม้ปุยุ่นจะขอโทษเพราะไม่รู้ว่าเป็นของไว้ก่อนแล้ว แต่ชาวฟองก็ไม่หายโมโห ย้ำอยู่แต่ว่า " ฉันจะเอาแอปเปิ้ลลูกนั้น ! " ความโกรธจัดทำให้ชาวฟองมีเขี้ยวดุ ๆ เขา เล็บ และหาง งอกออกมา ชาวฟองกระเทิบดอกไม้ ฟุ้งชนลำไ้ไก่ ไ้ไล่ตะเพิดเบ็ด และไล่จับหางวัว เขาคำรามพร้อมกับกระเทิบเท้าอย่างรุนแรง จนแผ่นดินแยกออกจากกัน

ชาวฟองตกลงไปในรอยแยก เขาต้องอยู่ใต้พื้นดินที่มีมืดมิดอย่างโดด

เดี๋ยวเพราะหาทางออกไปไม่ได้ ความโกรธค่อย ๆ หายไป ชาวฟองเริ่มคิดถึงปุยหนุ่น

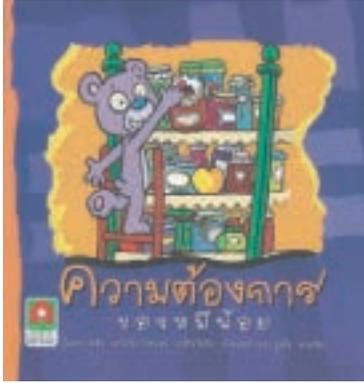
ปุยหนุ่นตามมาจนพบ เธอขอโทษชาวฟองพร้อมกับนำแอปเปิ้ลลูกใหม่มาให้ ทั้งคู่จึงกลับไปเล่นด้วยกันอีกครั้ง

เหตุการณ์กลับมาเป็นปกติอีกครั้ง ชาวฟองไปพบต้นสาเล่ และอยากได้ลูกสาเล่... เหตุการณ์จะเป็นอย่างไรกับความอยากได้ครั้งใหม่ของชาวฟอง หนังสือจบค้างไว้เพียงเท่านี้...

ชาวฟองซีโมโห ! บอกเล่าพฤติกรรมโกรธของเด็กหรือใครก็ตามที่มักจะเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน เด็ก ๆ ได้เรียนรู้เชิงอุปมาว่า อาการมีเชื้อเขา เล็บ และหางงอกออกมายามโกรธ เปรียบได้กับคนเวลาโกรธที่ตัวลั่นมือลั่น สีหน้าบูดบึ้ง ดวงตาแทบถลน นุ่นแหละ แล้วเมื่อแสดงพฤติกรรมต่อมาได้แก่ การกระแทบดอกไม้ ฟุ้งชนเล่าไก่ เสียงดังไล่ตะเพิดเบ็ด ไล้งับหางวูว ก็เหมือนกับคนเราเวลา " พาล " อันเนื่องมาจากความโกรธแล้วก็กระแทบเท้าทำลายข้าวของ ปิดประตูตุงปัง แล้วที่สุดก็พบว่าไม่น่าทำอย่างนั้นเลย หากไม่อยากเป็นอย่างนั้นก็ต้องรู้จักควบคุมอารมณ์ ระวังอาการที่จะนำไปสู่อะไรร้าย ๆ

ช่วงเวลาของ " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในเรื่องการควบคุมอารมณ์คือช่วง ๓ - ๕ ปี เด็ก ๆ ควรได้รับการปลูกฝังในเรื่อง การรู้จักควบคุมอารมณ์ ไม่เอาแต่ใจตัว รู้จักรอคอย ด้วยการไม่ตามใจเด็กมากเกินไป ไม่ตามใจในสิ่งที่ไม่เหมาะสม และหากลวิธีฝึกให้เด็กรู้จักควบคุมอารมณ์ความต้องการของตนเอง ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญต่อไปในอนาคต ชาวฟองซีโมโห ! คงช่วยเสริมความเข้าใจในเรื่องนี้ให้แก่เด็ก ๆ ได้ไม่น้อย

ความต้องการของหมีน้อย

เตจัน เบโกวิก , ไซมอน มารินโควิก (เรื่อง)
ดูสัน พาฟลิก (ภาพ)

วรางคณา (แปล)

จากเรื่อง Needs (Potrebe - เซอร์เบีย)

สำนักพิมพ์อักษรา ฟอริ คิดีส์ , ๒๕๕๙

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๑๖ X ๑๗ ซม.)

๕๕ บาท

หมีน้อยตื่นขึ้นมาพร้อมกับเสียงท้อร้อง เขาต้องการอาหารเช้าที่อร่อยและมีประโยชน์ ตอนที่อากาศร้อน หมีน้อยต้องการน้ำมะนาวเย็น ๆ มาคลายร้อน แต่เมื่อถึงฤดูหนาว มีลมหนาวพัด หมีน้อยก็ต้องการเสื้อกันหนาวมาสวมใส่ให้ร่างกายอบอุ่น

หมีน้อยสวมเสื้อกันหนาวเข้ามาในบ้าน เขารู้สึกร้อน จึงต้องการถอดเสื้อหนาวออก แต่หมีน้อยก็ไม่ลืมที่จะแขวนไว้ในตู้เสื้อผ้า

ตอนที่หมีน้อยอยู่บ้านคนเดียว หมีน้อยรู้สึกเหงา ต้องการให้เพื่อน ๆ มาเล่นด้วย แต่เมื่อเพื่อน ๆ มาแล้วกลับทะเลาะกันเสียงดัง หมีน้อยเลยไม่สนุก จึงแอบไปวาดรูปอยู่ตามลำพัง

เมื่อหมีน้อยปวดท้องก็ต้องการกระโถน และเมื่อตอนที่หมีน้อยเล่นจนมอมแมม เขาก็ต้องการน้ำมาชำระล้างร่างกาย หมีน้อยออกไปเที่ยวนอกบ้านเล่นโน้หนกิ้งไม่อย่างสนุก แต่เมื่อเล่นทั้งวันกลับมาก็น้ำเหนื่อย หมีน้อยก็เลยต้องการนอนหลับพักผ่อน

แล้วแม็กก็เข้ามาในห้อง ให้สิ่งๆที่หมีน้อยต้องการเป็นประจำทุกคืน นั่น

คือ จูบราตรีสวัสดิ์ที่แก้มของหมีน้อย

ความต้องการของหมีน้อย เป็นเรื่องราวของหมีน้อยในสถานการณ์ต่าง ๆ พร้อมกับชักชวนให้เด็ก ๆ คาดเดาว่าขณะนั้นหมีน้อยต้องการอะไร เริ่มจาก " เช้านี้ หมีน้อยตื่นขึ้นมาพร้อมกับเสียงท้อกร้อง ลองทายสิว่า หมีน้อยต้องการอะไร ? " คำตอบซ่อนอยู่หลังกระดาษที่พับไว้ในลักษณะ flip flap book เมื่อเปิดดูก็จะได้รับคำตอบ

ภาพสีสันสดใส จบลงในหนึ่งหน้า มีข้อความบรรยายสั้น ๆ ลงท้ายด้วยคำถามเดียวกันว่า " ลองทายสิว่า หมีน้อยต้องการอะไร ? " ให้เด็ก ๆ ดูภาพแล้วมีส่วนร่วมในการตอบคำถามก่อนจะพบกับคำตอบของหมีน้อย มีลักษณะเหมือนการเล่นทายปัญหา เนื้อหาไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง ผู้อ่านจะเริ่มอ่านจากหน้าไหนก่อนก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับตามเลขหน้า

หนังสือมีการแทรกการสอนด้าน การช่วยเหลือตัวเองของเด็ก (Self Help) ซึ่งได้แก่ความมีวินัย เมื่อหมีน้อยรู้สึกหิว เขาต้องการถอดเสื้อกันหนาวออก แต่ก็ไม่ลืมที่จะแขวนไว้ในตู้เสื้อผ้า นอกจากนี้ยังส่งเสริมในด้านความผูกพันระหว่างเด็กกับแม่ในช่วงท้าย เพราะสิ่งที่หมีน้อยต้องการเป็นประจำก่อนนอนทุกคืนก็คือการจูบราตรีสวัสดิ์จากแม่

เด็ก ๆ อาจไม่กล้าบอกความต้องการของตัวเองให้ผู้ใหญ่รับรู้ ความต้องการของหมีน้อย ช่วยส่งเสริมให้เด็กมั่นใจที่จะบอกถึงความต้องการของตัวเอง ขณะเดียวกันก็ได้สอดแทรกเรื่องของสิ่งที่ถูกต้องควร ความมีระเบียบวินัยให้กับเด็กไปด้วย

เมื่ออ่านหนังสือเรื่องนี้ให้เด็กฟังแล้วชวนให้เด็กตอบคำถาม เช่น ถ้าเป็นหนู หนูต้องการ... หนูจะอย่างไรจ๊ะ จะช่วยให้เด็ก ๆ พุดหรือทำในสิ่งที่ตนคิด สร้างความมั่นใจในการบอกถึงความต้องการของตัวเอง ซึ่งเป็นหน้าต่างบานเดียวกับการสร้างความไว้วางใจ ที่เด็กควรได้รับการปลูกฝังแต่ยังเยาว์ โดยปรับให้เหมาะกับวัฒนธรรมของเรา

✦ ✦
" การอ่านทำคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ "

✦ ✦
เซอร์ ฟรานซิส เบคอน
นักปรัชญาชาวอังกฤษ
✦ ✦

ความรู้สึกรักของตุบน้อย

เดจัน เบโกวิก , ไชมอน มารินโควิก (เรื่อง)
ดูสัน พาฟลิก (ภาพ)
วรางคณา (แปล)
จากเรื่อง *Feelings* (Osecanja - เซอร์เบีย)
สำนักพิมพ์อักษรฯ ฟอรั คิตส์ , ๒๕๕๙
ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๑๖ X ๑๗ ซม.)
๕๕ บาท

ความรู้สึกรักของตุบน้อย เป็นหนังสือในชุดเดียวกับกับ **ความต้องการของหมีน้อย** ของนักเขียนเรื่อง นักเขียนภาพ ที่มเดียวกันจากทางประเทศเซอร์เบีย เป็นเรื่องที่ว่าด้วยอารมณ์ความรู้สึกในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เด็กต้องเผชิญ โดยอาศัยตัวละคร "ตุบน้อย" แทนตัวเด็ก

ตุบน้อยมีความสุขที่ได้เล่นลูกโป่ง แต่ลูกโป่งก็ลอยไปโดนชนเม่นจนลูกโป่งแตก ตุบน้อยก็เลยเศร้าเสียใจ เมื่อแมวเหมียวเอากระดูกของตุบน้อยไป ตุบน้อยก็รู้สึกโกรธ แต่เมื่อได้กระดูกคืนมา ตุบน้อยก็รู้สึกดีใจ ตุบน้อยรู้สึกผิดที่ขึ้นไปเหยียบบ้านของครอบครัวกุกโก่จนเลอะเทอะ แต่เมื่อตุบน้อยวาดรูปให้สมาชิกในครอบครัวกุกโก่เป็นการโก่โทษแล้ว ตุบน้อยก็รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ทำอะไรดี ๆ

พ่อแม่ของตุบน้อยมีแต่ดูแลน้องจนตุบน้อยรู้สึกอิจฉา แต่ตุบน้อยก็รักน้องมาก วันหนึ่งตุบน้อยเห็นเพื่อนหมีน้อยวิ่งตัดหน้ารถไปเก็บลูกบอล ตุบน้อยก็รู้สึกตกใจกลัวว่าหมีน้อยจะถูกรถชน แต่เมื่อหมีน้อยไม่เป็นอะไร ตุบน้อยก็รู้สึกโล่งอก

และแล้วเมื่อถึงวันที่ได้เลี้ยงฉลองวันเกิด เป็นการจบเรื่องด้วยคำถาม

แรกที่คุณหนูผู้อ่านต้องลองตอบเอาเอง

ความรู้สึกของตบ่น้อย มีลักษณะเป็นคำถามเชิงชวนให้ทายถึงความรู้สึกต่าง ๆ ของตบ่น้อยที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เริ่มด้วยเหตุการณ์แรก ถามว่า " ตบ่น้อยกำลังมีความสุข ลองทายสิว่าทำไมเขามีความสุข ? " หนังสือมีลักษณะเป็น flip flap book เมื่อพลิกหน้ากระดาษที่พับไว้ก็จะพบคำตอบที่ซ่อนอยู่ เช่น เมื่อถามว่าทำไมเขามีความสุข คำตอบก็คือ " เขากำลังเล่นสนุกกับลูกโป่งอยู่นะสิ " จากนั้นก็จะเป็นคำถามถึงความรู้สึกต่าง ๆ ของตบ่น้อย มีทั้งโกรธ ดีใจ ภาคภูมิใจ อิจฉา ตกใจกลัว กระทั่งรู้สึกโล่งอก " ลองทายสิว่าเขาโล่งอกเพราะอะไร ? "

สุดท้ายเป็นภาพงานฉลองวันเกิดที่แสนสนุก มีข้อความถามว่า " เด็ก ๆ รู้ไหมว่าตอนนี้เขารู้สึกอย่างไร ? " หนังสือไม่ได้ให้คำตอบไว้เป็นตัวอักษร แต่ต้องการให้เด็ก ๆ ตอบคำถามด้วยตัวเองจากภาพที่เห็น

ลีลารูปสัตว์ต่าง ๆ ของหนังสือภาพเล่มย่อม ๆ นี้ เป็นลักษณะตัวการ์ตูนสีสดใส ตัวละครตบ่น้อยแสดงความรู้สึกของตัวเองออกมาในลักษณะรอบด้าน (round character) ทั้งด้านบวกและด้านลบ เช่น ดีใจ โกรธ ภาคภูมิใจ อิจฉา ฯลฯ ช่วยให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ " คำ " ที่แสดงความรู้สึกต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

การส่งเสริมให้เด็ก ๆ เข้าใจความรู้สึกของตัวเองและบอกให้ผู้ใหญ่ได้รับรู้ ช่วยเสริมพัฒนาการในด้านความไว้วางใจให้แก่เด็ก มีความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิต ซึ่งเราต่างล้วนต้องเผชิญ ไม่ว่าจะเป็นเด็กตัวน้อย ๆ หรือผู้ใหญ่ เมื่ออ่านหนังสือเรื่องนี้ไปกับเด็ก ผู้ใหญ่อาจแทรกคำถามถึงเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นกับตัวเด็ก เด็กจะเกิดความมั่นใจที่จะเล่าความรู้สึกของตัวเองออกมา เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะเปิด " หน้าต่าง " บานที่ว่าด้วย ความไว้วางใจ ระหว่างเด็กกับพ่อแม่ให้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้น ทั้งยังจะช่วยให้ความผูกพันฉันเด็กและผู้ใหญ่แน่นแฟ้นขึ้นด้วย

✦
" การอ่านเป็นทักษะสำคัญอย่างยิ่งตลอดชีวิตของคนทุกคน
ความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็ก
และนำไปสู่การแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต "

✦
จาก หนังสือกับเด็ก , ๒๕๕๙ แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.)
✦

ความลับของเต้านม

เคนจิโร ยางิว (เรื่องและภาพ)

มารินา โฮริคาวา (แปล)

จากเรื่อง *A story of the breasts*

(*Oppai no Himiysu* - ญี่ปุ่น)

สำนักพิมพ์วาดดาว , ๒๕๔๙

ปกแข็ง ๒๘ หน้า (๒๓.๕ X ๒๕.๕ ซม.)

๒๘๐ บาท

" อ๊ะ !! ผู้ชายคนนั้นใส่ยกทรงด้วย ! "

" ผู้ชายไม่ใส่ยกทรงหรอก... เพราะเต้านมของผู้ชายไม่โตนะสิ "

" โอ้เอ๋ย... ก็เพราะเขาพันผ้าสีเหน็บนเลือกล้ามนะสิ ก็เลยดูเหมือนใส่ยกทรง "

ร่างกายของผู้หญิงมีเต้านมขนาดใหญ่เพื่อเตรียมตัวสำหรับการเลี้ยงลูก เมื่อผู้หญิงมีลูก น้ำนมก็จะหลั่งออกมาจากเต้านม น้ำนมที่หลั่งออกมาจากเต้านมแม่นั้นเต็มไปด้วยสารอาหารที่มีคุณค่า มีสารพิเศษสำหรับปกป้องร่างกายของลูกจากเชื้อโรคต่างๆ

เต้านมของแม่นั้น กลมกลม นุ่มนุ่ม อุ่นอุ่น และมีกลิ่นหอมด้วยลูกน้อยชอบเต้านมของแม่ที่สุดเพราะมันกลมกลม นุ่มนุ่ม อุ่นอุ่น และมีกลิ่นหอมด้วย การให้ลูกดูดนมแม่สำคัญมากสำหรับลูกน้อย ทั้งแม่และลูกจะรู้สึกอบอุ่นนุ่มนวล และสุขสบาย

ความลับของเต้านม เป็นหนังสือในชุดความลับของร่างกาย มุ่งหมายให้ความรู้เกี่ยวกับสรีระของคนเรา สื่อสารออกมาด้วยอารมณ์ขัน น่ารัก

น่าซึ้ง ผู้เขียนสามารถ " ย่อย " เนื้อหาออกมาได้อย่างมีลูกเล่น ทำให้อ่านได้
เพลิดเพลิน บางช่วงเมื่อมีคำที่เห็นว่าเป็นคำยากสำหรับเด็ก ก็แทรกความ
หมายของคำนั้นลงไปในเรื่อง

" น้ำนมประกอบด้วยส่วนที่เป็นสารอาหารมีคุณค่า และส่วนที่เป็นน้ำ
ทั้งสองส่วนเกิดจากโลหิตของแม่ " แล้วแทรกข้อความว่า " โลหิต แปลว่า
เลือดจ่ะ "

การบรรยายเป็นลักษณะการเล่าเหมือนภาษาพูด ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
อารมณ์ ทำให้รู้สึกเหมือนผู้ใหญ่กำลังพูดคุยอยู่กับเด็กโดยตรง

ตอนที่พวกเขาเป็นเด็กอ่อน พวกเขาทั้งคู่ดูนมแม่ จ๊วบ จ๊วบ จ๊วบ
เหมือนกัน แต่พวกเขาจำเรื่องราวตอนนั้นไม่ได้ จำรสชาติของน้ำนมก็ไม่ได้...
เพราะสมองส่วนนั้นยังไม่เติบโตเต็มที่ ทำให้พวกเขาจำเรื่องราวตอนเป็นเด็ก
อ่อนไม่ค่อยได้

ความลับของเต้านม เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในด้าน การส่งเสริม
ให้เด็กใฝ่รู้ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญมากที่จะนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้แบบ
ที่เรียกว่า Discovery Learning คือทำให้เด็กรู้จักสืบค้น สืบเสาะ แสวงหา
ในเรื่องที่เด็กสนใจใคร่รู้ เกิดคำถาม และอยากค้นหาคำตอบ ซึ่งจะเป็นราก
ฐานสำคัญมากในโลกแห่งความรู้ทุกวันนี้

และด้วยความรู้เรื่องเด็ก รู้จักเด็ก ผู้เขียนสามารถเขียนเรื่องของ
ความรู้ให้ดูสนุกแล้ว ยังเติมแต่งเรื่องให้เห็นความผูกพันระหว่างแม่กับลูก
น้อยจากการสัมผัสและดูนมแม่ ส่งเสริมให้เด็ก ๆ ตีมนมแม่

แล้วเด็กที่ไม่ได้ดูนมแม่ล่ะ ?

หนังสือมีคำตอบและเหตุผลสำหรับเด็กที่ไม่ได้ดูนมแม่แทรกอยู่ท้าย
เล่มด้วย โดยมีคุณหมอมาร่วมช่วยเติมเต็มให้

ความลับของของสะเก็ดแผล

เกณอิชิโร ยางิว (เรื่องและภาพ)

มารินา โฮริคาวา (แปล)

จากเรื่อง *What is a scab ? (Kasabuta - kun - ญูปุุ่น)*

สำนักพิมพ์วาดดาว , ๒๕๕๙

ปกแข็ง ๒๘ หน้า (๒๓.๕ X ๒๕.๕ ซม.)

๒๘๐ บาท

" อ๊ะ ! ห้ามแกะสะเก็ดแผลเด็ดขาด !! "

" ทำไม่ถึงห้ามแกะสะเก็ดแผลล่ะ สะเก็ดแผลทำให้รู้สึกคัน
แต่แล้วรู้สึกสาก ๆ ทำให้อยากแกะมากเลย "

เด็ก ๆ มักซุกซน บางครั้งก็หกล้มจนเกิดแผล หรือบางทีก็ถูกรอง
เท้ากัด เกิดรอยถลอก แล้วกลายเป็นสะเก็ดแผล

แล้ว " สะเก็ดแผลเกิดจากอะไรนะ "

สะเก็ดแผลเกิดจากเลือดที่แข็งตัวจับกันเป็นก้อนเพื่อปิดปากแผล
กันไม่ให้เลือดไหลออกมา และไม่ให้เชื้อโรคเข้าไปในร่างกาย รองร่างกาย
สร้างผิวหนังใหม่ขึ้นมาแทนบริเวณที่เป็นแผล สะเก็ดแผลก็จะหลุดออกไปเอง

ความลับของสะเก็ดแผล เป็นหนังสือในชุดความลับของร่างกาย
ที่มุ่งให้ความรู้ด้วยชีววิทยาของตัวเอง มีกลวิธีนำเสนอทำให้อ่านง่าย
เริ่มจากตัวละครเด็ก ๆ แต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์ที่ตัวเองเคยมี
สะเก็ดแผลด้วยอารมณ์ขัน น่ารัก จากนั้นจึงนำเข้าสู่ส่วนที่เป็นความรู้โดย

ตรงด้วยภาษาง่าย ๆ

" รอลักพัก เลือดก็จะแข็งตัว
เลือดที่จับกันเป็นก้อนจะกลายเป็นสะเก็ดแผล
ป้องกันไม่ให้เชื้อโรคเข้าไป "

บางช่วงสร้างอารมณ์ขันด้วยการให้สะเก็ดแผลพูดโต้ตอบกับเด็ก

" แผลนี้ได้มาเมื่อวันอาทิตย์ที่แล้ว
ตอนนี้อย่างไรบ้างแล้วครับ
ข้างใต้สะเก็ดแผลสร้างผิวหนังใหม่เสร็จหรือยังนะ "

" คุณสะเก็ดแผลครับ เสร็จหรือยังครับ "

" เหลืออีกนิดเดียว กำลังก่อสร้าง "

หนังสือใช้ภาพเขียนแบบการ์ตูน มีลักษณะบรรยายแทรกคำพูดของตัวละครด้วยอารมณ์ขันตลอดทั้งเรื่อง

" คุณแม่ครับ สะเก็ดแผลของผมหายไปแล้ว "

" อู๊ย ! จริงด้วย แผลก็หายดีแล้ว ดีจังเลย ดีใจด้วยนะลูก "

" สะเก็ดแผลหลุดไปซะแล้ว รู้สึกเหงา ๆ นิดหน่อย "

ความลับของสะเก็ดแผล เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ใน ด้านการ
ใฝ่รู้ ให้กับเด็ก จากเรื่องที่เกิดขึ้นกับเด็กทุกคน มากน้อยต่างกันไป จากเรื่อง

เกิดกับผิวหนังของเด็ก นำเด็กไปสู่ความอยากรู้ อยากได้คำตอบ แล้วก็ยังเสริมการเรียนรู้ในเรื่องของ การรู้จักดูแลตัวเอง (Self Help) ด้วยความอดทนอดกลั้นไม่ไปแกะสะเก็ดแผล เพื่อในที่สุดสะเก็ดแผลจะหลุดออกไป แผลหายสนิท อันเป็นการรักษาสุขอนามัยให้กับผิวหนังและร่างกายของตนเอง เรียกว่าเป็นการเรียนรู้ในสิ่งที่อยู่กับชีวิตจริงของเด็ก ไม่ใช่เพียงแค่รู้ไว้ใช้ว่า

" การเล่านิทาน อ่านหนังสือให้ลูกฟัง
เป็นเครื่องมือในการพัฒนาภาษาที่ดีมากสำหรับเด็ก
และภาษาคือเครื่องมือสำคัญที่ทำให้คนเราเรียนรู้
และถ่ายทอดความรู้ให้แก่กันและกันเรื่อยมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ "

นพ. อุดม เพชรสังหาร
ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมศักยภาพสมองของเด็ก

คังคาวคังคิ่น

ชัตติยดา ไชยโย (เรื่อง)

เยาวภา จีราระวีร์ศักดิ์ , อรรถพล ดุ้มใหม่ (ภาพ)

สำนักพิมพ์บ้านแปลน , ๒๕๕๐

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)

๗๕ บาท

คังคาวตัวหนึ่งไม่ยอมไปเรียนหนังสือเหมือนเพื่อน ๆ แต่ชอบนอนชอบดูทีวี และชอบเล่นซุกซนอยู่ตัวเดียว จนกระทั่งวันหนึ่งเกิดอุบัติเหตุถูกหินหล่นทับขา คังคาวไซเซบิบินกลับมาหาเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน เพื่อน ๆ ต่างพากันห่วงใยและช่วยกันดูแลคังคาว

ด้วยความเอื้ออาทรจากเพื่อน ๆ คังคาวจึงเกิดความซาบซึ้งและสำนึกในหน้าที่ของตัวเอง ในที่สุดก็ปรับปรุงตัวเองใหม่ กลับมาเรียนหนังสือพร้อมกับเพื่อน ๆ

คังคาวคังคิ่น นำเสนอเนื้อหาเป็นคำกลอน ขึ้นต้นทุกบทด้วยข้อความเดียวกันตามชื่อเรื่อง เป็นการเล่นคำระหว่างคำว่า " คังคาว " กับคำว่า " คังคิ่น " อันเป็นปกติของคังคาวที่จะออกหากินตอนกลางคืน เทียบได้กับเด็กซึ่งต้องไปโรงเรียนตอนกลางวัน ทำให้เกิดเป็นเสียงสัมผัสด้วยอักษร ค. สี่พยางค์ เพิ่มความน่าฟังในการอ่านออกเสียงดัง ๆ

" คังคาวคังคิ่น

มัวเล่นล้อเลียน

ดึกดื่นยิ่งเพี้ยน

การ์ตูนทีวี "

จุดประสงค์หลักของหนังสือเล่มนี้ คือต้องการให้เด็กรู้จักหน้าที่ของตนคือการเรียน ผู้เขียนได้แรงบันดาลใจมาจากคำสอนของท่านพุทธทาสภิกขุ เรื่อง " ไม้รู้จักหน้าที่ " ซึ่งนำมาพิมพ์ไว้ในหน้าต้น ๆ ของหนังสือด้วย แต่สิ่งหนึ่งที่สอดแทรกเข้ามาคือความเอื้ออาทรและความห่วงใยจากเพื่อน ๆ ของ ค้างคาว เด็ก ๆ ต้องการใครสักคนมาปลอบใจ มาดูแลเมื่อเขาเจ็บหรือตกอยู่ในภาวะคับขัน

" ค้างคาวค้างคืน สะอื้นหมดทำ
น้ำตาหลังมา ผวาในใจ "
" ค้างคาวค้างคืน คนอื่นอยู่ไหน
บินไซเซไป ตกข้างลำธาร "
" ค้างคาวค้างคืน ยืนขาลั่นลั่น
เพื่อนช่วยเร็วพลัน ก่อนล้มลงไป "

ภาพสีสันสดใสของหนังสือ ทำจากเทคนิคคอมพิวเตอร์ เมื่อนำมาขยายใหญ่ทำให้ลายเส้นของโครงภาพคล้ายเส้นประ ไม่เนียนเหมือนเส้นวาด การอ่านให้เด็กฟังหรือแนะนำให้เด็กอ่าน คุณพ่อคุณแม่หรือคุณครูคงต้องอธิบายให้ทราบถึงธรรมชาติของค้างคาวด้วย เพราะค้างคาวออกหากินในเวลากลางคืน ในเรื่องค้างคาวจึงเรียนหนังสือในตอนกลางคืน ซึ่งแตกต่างจากชีวิตประจำวันของเด็ก ๆ

ค้างคาวค้างคืน เบ็ด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการเรียนรู้ของเด็กในด้าน การมีวินัย รู้จักหน้าที่ของตนเอง เหมาะกับเด็กวัย ๕ - ๖ ขวบ ขึ้นไป ซึ่งผู้ใหญ่ต้องสอนให้มีระเบียบวินัย ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญของ Self Help คือ

การดูแลตัวเอง และพร้อมจะช่วยเหลือผู้อื่นต่อไป โดยในเรื่องนี้ค่างคาว
ตัวนี้ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ในการเรียน จน " ชยันประจำ ทำ
หน้าที่ตน "

✨ " การอ่าน คือ รากฐานของการนำมาซึ่งสังคมสุขภาวะ
 พุดง่าย ๆ ก็คือ สังคมที่มีความสุข เป็นรากฐานของปัญญา
 เพียงแค่เราพลิกสังคมไทยให้เป็นสังคมที่ให้ความสำคัญกับการอ่าน
 เชื่อว่าสิ่งที่เรามุ่งหวังอยากจะได้เห็นสังคมไทยน่าอยู่ที่สุด ก็น่าจะเป็นไปได้ " ✨

รศ.ดร. วิลาสินี อดุลยานนท์
 ผู้อำนวยการสำนักวรรณกรรมและสื่อสารสาธารณะเพื่อสังคม
 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

คำพูดไม่ได้มีไว้ทำร้ายกัน

เอลิซาเบท เเวอร์ดิก (เรื่อง)

มารีกา ไฮน์เลน (ภาพ)

น้านกฮูก (แปล)

จากเรื่อง *Words are not for*

hurting (สหรัฐอเมริกา)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๔๙

ปกแข็ง ๒๒ หน้า (Board Book , ๑๘ x

๑๘ ซม.) ๑๘๕ บาท

การสอนเด็กในด้านทักษะการสื่อสารและสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล (Interpersonal Skill) เป็นเรื่องที่ต้องสอนกันตั้งแต่ปฐมวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการรู้จักถูกผิด เช่น ไม่ทำร้ายผู้อื่น ไม่พูดโกหก คำหยาบ หรือด่าว่าคนอื่น เป็น "หน้าต่างแห่งโอกาส" ในการเรียนรู้สำหรับเด็กที่ผู้ปกครอง คุณครู คุณพี่เลี้ยงต้องใส่ใจตั้งแต่ "น้อง" ยังตัวน้อย ๆ

หนังสือเล่มนี้บอกเล่าว่า เด็ก ๆ รู้จักคำพูดตั้งมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการบอกชื่อตัวเอง ขอความช่วยเหลือ เล่นิทานหรือร้องเพลง พูดกับคนในครอบครัว เพื่อน คุณครู และใครต่อใคร บางครั้งก็พูดเสียงดัง แต่บางครั้งก็ซุบซิบเสียงเบา

คำพูดนั้นบางครั้งก็ทำให้คนฟังรู้สึกดี แต่บางทีเมื่อพูดไม่ดีคนฟังก็รู้สึกแย่ เพราะมันไปทำร้ายความรู้สึกของคนอื่น

คำพูดไม่ได้มีไว้ทำร้ายกัน ดังนั้น เราควรเก็บคำพูดที่ร้าย ๆ เอาไว้ข้างใน ไม่พูดออกมา ต้องคิดก่อนที่จะพูด แต่ถ้าพลังหลุดปากคำพูดไม่ดีออกไปก็ต้องรู้จักขอโทษ เพราะการขอโทษช่วยให้คนฟังรู้สึกดีขึ้นได้

คำพูดไม่ได้มีไว้ทำร้ายกัน แต่มีไว้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันต่างหาก

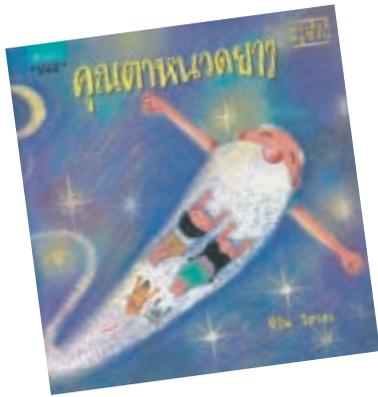
คำพูดไม่ได้มีไว้ทำร้ายกัน เป็นหนังสือภาพสองภาษา (ไทย - อังกฤษ) ต้องการสื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่า การใช้คำพูดที่สื่อไปในทางทำร้ายผู้อื่น หรือในทางรุนแรง เป็นสิ่งที่ไม่ดี พร้อมกับแนะนำให้เด็ก ๆ รู้จักคิดก่อนพูด นับเป็นศิลปะของการสื่อสาร ท้ายเล่มมีเคล็ดลับสำหรับพ่อแม่และผู้ดูแลเด็กในการใช้หนังสือเล่มนี้แบบปฏิสัมพันธ์กับเด็ก

หนังสือชุดนี้ใช้ภาพสองมิติ สีสดใส สวยงาม มีตัวละครเด็ก ๆ หลากหลายเชื้อชาติ ใช้คำบรรยายน้อย ภาษาเข้าใจง่าย พิมพ์บนกระดาษแข็ง (Board Book) จำนวนหน้าไม่มาก เหมาะสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน

มีคำสอน คำแนะนำเกี่ยวกับการพูด การใช้คำพูดกับคนอื่น ๆ คำพูดที่ดีงามและคำพูดที่ไม่ดีที่ไม่ควรพูด คำบรรยายภาษาไทยที่มีภาษาอังกฤษกำกับประกอบกับภาพ ใช้คำน้อยและตั้งคำถามเป็นระยะ

การพูดอะไรออกไป ผู้พูดจะต้องรับผิดชอบต่อถ้อยคำที่ตัวเองพูด เพราะคำพูดนั้นไปกระทบความรู้สึกของผู้ฟัง คำพูดไม่ได้มีไว้ทำร้ายกัน ส่งเสริมให้เด็ก ๆ รู้จักใช้คำพูดไปในทางที่สร้างสรรค์ นอกจากจะปลูกฝังพัฒนาการในด้าน การรู้จักผิด - ถูก ให้กับเด็ก ๆ แล้ว ยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการในด้าน การควบคุมอารมณ์ ด้วย เด็ก ๆ จะรับรู้ว่าการใช้คำพูดที่รุนแรง และคำพูดที่ไม่ดีเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมและไม่ควรพูด หนังสือแนะนำให้เด็ก ๆ รู้จักคิดก่อนที่จะพูด เป็นการปลูกฝังให้พวกเขารู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเองด้วยอีกด้านหนึ่ง

คุณตาหนวดขาว

ชีวัน วิสาสะ (เรื่องและภาพ)

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๓๒ หน้า (๑๙.๕ X ๒๐.๕ ซม.)

๑๐๙ บาท

เรื่องราวสนุก ๆ ผูกขึ้นมาด้วยจินตนาการบานเป้ง เป็นเรื่องของคุณตาคนหนึ่งอายุยิ่งมากหนวดก็ยิ่งยาว แต่ก็ไม่ยอมมัดตัดหนวด " อยู่ด้วยกันนะเจ้าหนวดขาว ฉันจะดูแลเจ้าให้เป็นหนวดยาวที่ขาวสะอาดที่สุด " แม้ว่าบางครั้งหนวดยาวจะสร้างปัญหาให้คุณตา ทำให้คุณตาสะดุดทกล้ม คุณตาต้องหาวิธีอยู่กับหนวดอย่างไม่เจ็บตัวและไม่เจ็บหนวด จนได้ประโยชน์มากมายหลายวิธีจากหนวดอันแสนยาวของคุณตานั่นเอง

เริ่มต้นด้วยการใช้หนวดมากกว่าดบ้าน ภูบ้าน บางครั้งก็ใช้หนวดเป็นพู่กันวาดรูป หรือบางทีก็ใช้หนวดยารชุบน้ำไปดับไฟที่ไหม้หญ้า

นอกจากนี้คุณตายังใช้หนวดยาวมาเล่นดนตรีเหมือนสีไวโอลิน ได้เสียงเพลงที่ไพเราะมาก เด็ก ๆ ได้ยินเสียงเพลงของคุณตาต่างก็แวะมาขอให้คุณตาเล่นดนตรีสีหนวดให้ฟัง

คุณตาปล่อยให้เด็ก ๆ ช่วยกันคิดหาวิธีใช้หนวดยาวของคุณตาเล่นเป็นอะไร ๆ ได้หลายอย่าง เด็ก ๆ มีความสุขสนุกสนาน

เดี๋ยวนี้คุณตาไม่เหงาอีกแล้ว
คุณตาสนุก เด็ก ๆ ก็สนุก
คุณตามีความสุข เด็ก ๆ ก็มีความสุข

หนังสือเด็กส่วนใหญ่ไม่ค่อยกล่าวถึงผู้สูงอายุ โดยเฉพาะการให้ผู้สูงอายุเป็นตัวเอกของเรื่อง **คุณตาหนวดยาว** สามารถผสมเรื่องราวได้อย่างสนุกสนานทั้งเรื่องและภาพ นอกจากจะช่วยขยาย " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็ก ในบ้านที่ว่าด้วย การสร้างความผูกพันและสัมพันธ์ภาพระหว่างเด็กกับผู้สูงอายุ แล้ว ยังส่งเสริมให้เด็ก ๆ สร้างจินตนาการได้อีกมากมาย ซึ่งจะเป็พื้นฐานของการคิดสร้างสรรค์ในเรื่องต่าง ๆ เหมาะกับเด็ก ๔ - ๕ ขวบ ขึ้นไป เมื่ออ่านแล้ว น่าจะลองให้เด็กแต่งเรื่อง - เขียนรูปตามอิสระของเขาดู บางทีเราจะได้เรื่องแปลกใหม่ที่คาดไม่ถึงอีกหลายเรื่องกันเลยทีเดียว

คุณเต่าพูดเพราะ

ชนะชัย สุนทรเวช (เรื่อง)

นวิษฐา สุนทรเวช (ภาพ)

สำนักพิมพ์ก้อนเมฆ

พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๕๒

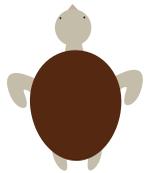
ปกอ่อน ๑๖ หน้า (๑๘ X ๑๕ ซม.)

๕๕ บาท

หนังสือเรื่องนี้จัดทำขึ้นเป็นสองฉบับ คือฉบับ สำหรับ เด็กผู้ชาย และ สำหรับ เด็กผู้หญิง เนื้อหาเดียวกันแต่เปลี่ยนคำพูดของตัวละคร ให้มีคำลงท้ายเป็น " ครับ " กับ " ค่ะ " ไม่ว่าจะป็นสวัสดิ์... ขอบคุณ... ขอโทษ... และ จะไม่ลืม... ก็ให้เติมหางเสียงด้วยคำว่า ครับ สำหรับเด็กผู้ชาย และ คำว่า ค่ะ สำหรับเด็กผู้หญิง

ในฉบับสำหรับเด็กผู้ชาย เรื่องง่าย ๆ มีอยู่ว่า ครอบครัวของคุณเต่าพูดจากันมีหางเสียง ฟังแล้วไพเราะ เมื่อคุณพ่อพูดกับคุณปู่ก็จะมีคำว่า " ครับ " ลงท้ายทุกครั้ง จึงเป็นแบบอย่างให้ลูกเต่าพูดตาม ไม่ว่าจะป็นการทักทาย " สวัสดิ์ครับ " หรือเมื่อมีผู้ให้ของก็รู้จักพูดว่า " ขอบคุณครับ " เมื่อทำผิดก็จะพูดว่า " ขอโทษครับ "

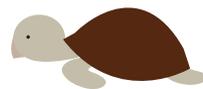
กลอนสี่สำหรับสอนเด็ก รูปภาพเล่าเรื่องราวให้รู้ว่า มีครอบครัวเต่าที่มีสมาชิก ๓ รุ่น คือ คุณปู่ คุณพ่อ - คุณแม่ และลูกเต่า เป็นตัวเดินเรื่อง ชักชวนเด็ก ๆ ให้พูดจากันมีหางเสียง ขณะเดียวกันก็สื่อถึงผู้ใหญ่ด้วยเช่นกัน เพื่อจะเป็นต้นแบบที่ดีให้กับเด็ก ๆ เมื่อเด็กได้ยินผู้ใหญ่ในครอบครัวพูดจากันอย่างไร พวกเขาก็จะเลียนแบบเช่นนั้น ในเรื่องนี้ ลูกเต่าเลียนแบบคำพูดของคุณพ่อด้วยการทวนซ้ำประโยคเดิมทุกคำ จนกระทั่งเมื่อลูกเต่าเริ่มโตขึ้นก็

รู้จักเปลี่ยนไปใช้ข้อความใหม่ ทางเสียงที่ฟังแล้วสบายหูก็จะติดปากไป เป็น
ความสุภาพที่น่าเอาอย่าง

คุณเต่าพูดเพราะ อ่านได้ตั้งแต่เด็กวัย ๒ ขวบ โดยผู้ใหญ่อ่านคำ
กลอนง่าย ๆ ให้ฟังแล้วก็ชวนเด็กเติมทางเสียง หนังสือเล่มน้อยนี้จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการในการรู้ตัวรู้ตัวครอย่างง่าย ๆ คือรู้ว่าการพูดที่ฟังเป็นอย่างไร
ด้วยการสอนตั้งแต่เล็ก ๆ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมทางภาษาของไทยเรา เด็ก ๆ จะ
เลียนแบบพฤติกรรมและคำพูดจากบุคคลใกล้ตัว โดยเฉพาะคุณพ่อคุณแม่
การบ่มเพาะให้เด็ก ๆ พูดจาสุภาพโดยมีคุณพ่อคุณแม่เป็นต้นแบบในการ
ถ่ายทอดจะช่วยให้เขาซึมซับและเรียนรู้จนติดเป็นนิสัย

" ทางเสียงสั้นสั้น เหมือนทางคุณเต่า
มาต่อท้ายเข้า ที่ตรงข้างหลัง
จะพูดอะไร ก็ดูน่าฟัง
มาชิลองบ้าง ใช้ทางเสียงกัน "

คุณแม่ขา อุ้มหน่อย

เกวลิน ภายทอง (เรื่อง)
เยาวภา จีระระรื่นศักดิ์ ,
สุทัศน์ ปาละมะ (ภาพ)
สำนักพิมพ์บ้านแปลน
พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๗
ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)
๗๕ บาท

จากวัยทารกสู่วัยเตาะแตะ ความพยายามจะคลาน ยืน และเดินให้ได้
ดูเป็นสิ่งทีหนูน้อยไม่เคยทอดยเอาเสียเลย แต่พอโตจนเดินได้คล่องแคล่ว
เด็กหลายคนกลับไม่อยากจะเดิน เรียกร้องให้ผู้ใหญ่อุ้ม " คุณแม่ขา อุ้มหน่อย "
คุณแม่จะอย่างไรดี

เด็กน้อยผู้เรียกให้คุณแม่อุ้มใน **คุณแม่ขา อุ้มหน่อย** เล่มนี้ ชื่อว่า
น้องข้าว น้องข้าวตื่นขึ้นมาก็มัวเข้าหาคุณแม่ ขอให้คุณแม่อุ้ม คุณแม่พาไป
เที่ยว น้องข้าวก็จะให้คุณแม่อุ้ม ขึ้นรถโดยสารมีคนลุกให้น้องข้าวนั่ง น้อง
ข้าวก็ไม่ยอมนั่ง อ่อนแต่จะให้คุณแม่อุ้ม คุณแม่ตามใจน้องข้าวแทบทุกครั้ง
กระทั่งเมื่อคุณแม่พาน้องข้าวไปซื้อตุ๊กตา ได้ตุ๊กตากระต่ายสีขา
ตัวใหญ่ น่ารัก น้องข้าวตั้งใจจะอุ้มตุ๊กตากลับบ้าน แต่ตุ๊กตาตัวหนักมาก
น้องข้าวเหนื่อย " ทำไมตุ๊กตาเดินเองไม่ได้นะ ที่น้องข้าวยังเดินเองได้เลย... "
ต่อว่าตุ๊กตาแล้วน้องข้าวจึงคิดได้ว่า ตัวน้องข้าวหนักกว่าตุ๊กตาเสียอีกยังจะ
ขอให้คุณแม่อุ้ม น้องข้าวชอบตุ๊กตาตัวใหญ่เดินไปบอกกับคุณแม่

" คุณแม่ขา อุ้ม อุ้ม อุ้ม... "

" อุ้มตุ๊กตาให้หนูหน่อย "

วันนั้นทั้งวันน้องข้าวก็ไม่ร้องอแงให้คุณแม่อุ้มอีกเลย

คุณแม่ชา อุ้มหน้อย ช่วยให้เด็กเรียนรู้ที่จะ ช่วยเหลือตัวเอง (Self Help) ซึ่งเป็นความรับผิดชอบต่อตัวเอง ในเรื่องนี้คือการเดิน ไม่เอาแต่ใจตัวเองที่จะเอาสะดวกสบายเป็นที่ตั้ง ด้วยการรู้จัก " เอาใจเขามาใส่ใจเรา " จากประสบการณ์ตรงในการอุ้มตุ๊กตาของตัวเอง

ช่วงที่ควรให้เด็กได้เรียนรู้เพื่อช่วยเหลือตัวเองอย่างง่าย ๆ อย่างเรื่องการเดินนี้ ควรสอนตั้งแต่เล็กเลยทีเดียว ไม่เกิน ๒ - ๓ ขวบ แล้วขยายบาน " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในเรื่องการรู้จักช่วยเหลือตัวเองตลอดช่วง ๓ - ๕ ปี ไปสู่เรื่องอื่น ๆ เช่น การรู้จักหน้าที่ของตนเอง รู้จักเก็บข้าวของตัวเอง สามารถแต่งตัวและทำกิจวัตรประจำวันด้วยตนเองได้

ภาพในหนังสือเล่มนี้คุมด้วยสีเขียวอ่อนและฟ้าอ่อนเป็นพื้น ส่วนตัวเด็กน้อยสวมชุดสีชมพู ดูน่ารักน่าอุ้มเหมือนตุ๊กตาตัวนุ่ม ๆ ปกหนังสือยังสปีดวาวแววเป็นจุด ๆ เหมือนแต้มกากเพชร

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้นอกจากการช่วยเหลือตัวเองแล้ว เด็กจะได้รับการปลูกฝังในเรื่องความอดทนอดกลั้น เหน็ดเหนื่อยสักหน่อยก็ต้องอดทน เพราะคุณแม่ก็เหนื่อยเหมือนกัน กลับไปถึงบ้านจะได้กอดได้เล่นกับตุ๊กตาตัวโตที่หนูเลือกมาด้วยตัวเอง

คุณแม่พุงโต

วิมล วงษ์วันหนึ่งย์ - พริตชาร์ด (เรื่อง)
อะตอม (ภาพ)
ทอม พริตชาร์ด (ให้คำภาษาอังกฤษ)
สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์
พิมพ์ครั้งที่ ๖ , ๒๕๕๒
ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)
๘๕ บาท

คุณแม่พุงโต เป็นหนังสือภาพสำหรับเด็กที่ใช้หมีเป็นตัวละคร เพื่อเล่าเรื่องของคน อันได้แก่ คุณแม่ คุณพ่อ คุณลูก และสมาชิกใหม่ในท้องของคุณแม่ เพื่อสื่อสารให้เด็กเล็กเข้าใจเกี่ยวกับการมีน้องคนใหม่น่าจะอยู่อย่างไร กินอาหาร หายใจได้อย่างไร

เรื่องเริ่มต้นที่แม่หมีกำลังท้อง ลูกหมีสงสัยว่ามีอะไรอยู่ในพุงของคุณแม่ พ่อหมีกับแม่หมีจึงอธิบายให้ลูกหมีนามว่าจอชน้อยฟัง ว่ามีน้องแบบจอชน้อยนั่นแหละอยู่ในท้องของคุณแม่ ในท้องของคุณแม่ น้องทำอะไรได้บ้าง น้องเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง น้องกินอาหารอย่างไร หายใจทางไหน น้องอยู่อย่างไร อาหารอะไรมีประโยชน์แก่น้อง แล้วที่สุดพ่อหมีกับจอชน้อยก็ช่วยกันทำอาหารที่มีประโยชน์ให้กับแม่หมีและน้องในท้องที่กำลังโต... โต...

การเขียนในหนังสือเล่มนี้ เป็นลักษณะหายปัญหาอะไร่อย มีคำตอบหลายตัวเลือกให้เด็กได้ลองเลือกดู แล้วก็เฉลยพร้อมกับการอธิบายเพิ่มเติมดังตัวอย่างต่อไปนี้

ทายชีว่าในท้องคุณแม่มีอะไรเอ่ย

มนุษย์ต่างดาว - น่อง - ลัตว์ประหลาด - ขนมเค้ก

น่องกินอาหารอย่างไร

ทางสายสะดือ - ทางปาก - ไม่ต้องกินอะไรเลย

.....

อาหารอะไรเอ่ย ที่ช่วยให้มีกระดูกแข็งแรง

ชา - กาแฟ - นม - ไอศกรีม

คำตอบก็คือนม เพราะมีแคลเซียมสูง ช่วยให้กระดูกและฟันแข็งแรง

อาหารอะไรเอ่ย ที่ดีต่อสมองของน่อง

ปลา - ซอสถั่วเหลือง - ยาน้ำรสหวาน

คำตอบก็คือปลา เพราะมีโปรตีนสูง ช่วยให้สมองเจริญเติบโต

" เออละ มาช่วยกันทำอาหารที่มีประโยชน์ให้คุณแม่กับน่องกันเถอะ "

หนังสือภาพเล่มนี้มีสองภาษา (ไทย - อังกฤษ) รูปภาพครอบครัว
หมีหิวโต ตัวสีน้ำตาล สวมใส่เสื้อผ้าน่ารักน่าชัง แต่ก็ให้ข้อมูลที่เป็นความรู้
สำหรับเด็ก ช่วยให้เด็กวัยอนุบาลได้เรียนรู้เกี่ยวกับการมีน้องคนใหม่เพิ่มขึ้น
ในบ้าน เป็นการปลูกฝังให้เกิดความรักความผูกพันกับน้องและสมาชิกใน
ครอบครัวทุกคน

คุณแม่พุงโต นอกจากจะมุ่งให้ความรู้แก่เด็ก ตอบข้อสงสัยที่เด็กมัก จะถามหนูเกิดมาได้ยังไง อะไรอยู่ในท้องคุณแม่ ทำไมน้องถึงอยู่ในท้อง คุณแม่ ฯลฯ เป็นการเปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ใน การสร้างความผูกพัน กันในครอบครัว ระหว่างพี่กับน้องและคุณพ่อคุณแม่ ด้วยการ สอนให้เด็ก ใฝ่รู้ เกิดคำถามและทดลองตอบ อาจจะตอบผิดบ้างถูกบ้างก็ไม่ใช่ไร คำ อธิบายที่เจือด้วยความรักของพ่อแม่จะเป็นแรงใจต่อการใฝ่รู้ใฝ่หาคำตอบ ในเรื่องต่าง ๆ ต่อไป

" เหล่าประเทศที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วนี้
ล้วนแต่ส่งเสริมและสร้างวัฒนธรรมการอ่านอย่างจริงจัง
การอ่านหนังสือจึงสำคัญและมีอิทธิพลต่อความคิด
รวมทั้งการพัฒนาของคนในชาติด้วย "

จรัญ มัลลกุล
หัวหน้าโครงการอ่านสร้างชาติ

แค่คำรามนะนี่ !

ชาลลอต ลาบารอนน์ (เรื่องและภาพ)

แป้งนวล (แปล)

จากเรื่อง *Just One Roar!* (ฝรั่งเศส)

สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์คิดดี

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๔๗

ปกอ่อน ๓๐ หน้า (๑๙ X ๑๙ ซม.)

๕๕ บาท

เด็ก ๆ ต้องการเพื่อน แต่เด็กบางคนก็มีปัญหาในการคบกับเพื่อน
อย่างในเรื่องนี้

เข้มเป็นจระเข้ขี้ขลาดที่ไม่ชอบเล่นกับเพื่อนสัตว์อื่น ๆ ในโรงเรียน
เพราะถือว่าตัวเองเป็นสัตว์ที่ห้าวหาญกว่าใคร เวลาคุณครูเล่านิทาน เข็มก็
มักจะแก้งทำเสียงดังก่อกวน เมื่อเข้มได้ยินว่าจะมีสิงโตชื่อโก้มาเรียนห้อง
เดียวกัน เข็มก็เฝ้ารอ เข็มอยากเป็นเพื่อนกับสิงโต เพราะเห็นว่าเป็นสัตว์ที่
ห้าวหาญและแข็งแรงเหมือนเข้ม

แต่แล้วเข้มก็ผิดหวังมากที่เห็นโก้เป็นผู้หญิง เมื่อเห็นเพื่อน ๆ ชวน
โก้ไปเล่นด้วย เข็มก็ไม่อยากให้โก้มีความสุข จึงหาทางแก้งโก้ เช่น ทำน้ำ
ผลไม้หกใส่ตุ๊กตาหมีของโก้บ้าง หรือแก้งเดินเตะของเล่นของโก้บ้าง แล้ว
แต่จะหาทางรบกวนโก้ได้

พอโก้ไปวาดรูป เข็มก็ย่องไปสับดสีแดงใส่รูปที่โก้กำลังวาด โก้อ้า
ปากแล้วส่งเสียงคำรามสนั่นหวั่นไหว เข็มผงะด้วยความตกใจกลัว เพื่อน ๆ
ต่างประหลาดใจเสียงโก้ที่ทำให้เข้มกลัวได้ ส่วนเข้มนั้นรู้สึกอับอายมาก จึงอยู่

แต่ในห้องอ่านหนังสือ

โก้เข้าไปในห้อง นั่งลงข้าง ๆ เข็ม ดูว่าเข็มอ่านอะไร เมื่อโก้ไปเล่นไม้กระดก เข็มก็ถามว่าจะให้เขานั่งอีกข้างได้ไหม จากนั้นทั้งสองก็ไปเล่นชิงช้าด้วยกัน เพื่อน ๆ ก็เข้ามาร่วมเล่นด้วย สนุกสนานกับการเล่นหลายอย่าง แล้วเข็มก็ชักชวนให้ทุกคนเล่นแข่งกันตะโกนว่าใครเสียงดังที่สุด

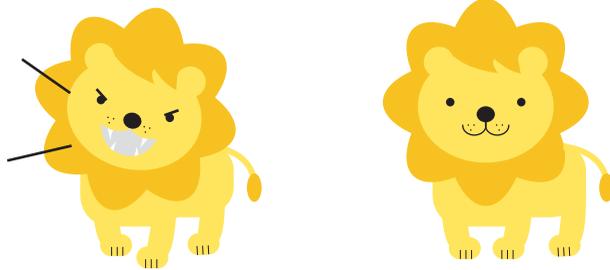

เมื่อถึงเวลาครูเล่านิทาน ทุกคนนั่งล้อมรอบคุณครู เข็มก็เข้าไปนั่งข้าง ๆ โก้ ไม่ส่งเสียงรบกวนเหมือนเคย ทุกคนตกลงกันว่าเกมส่งเสียงดังนั้นพวกเขาจะไปเล่นที่สนามในวันพรุ่งนี้

รูปภาพใน **แค่คำรามนะนี่ !** เป็นภาพสีน้ำสวยงาม เห็นความมีชีวิตชีวาของสัตว์ต่าง ๆ ที่เป็นเด็กอนุบาลในเรื่องนี้ สีสันสบายตา มียีราฟสวมแว่นสายตาเป็นคุณครูเล่านิทาน ให้สีเขียวเป็นสีของจระเข้ขี้ขลาด ซึ่งก็คือเด็กจอมซนสักคนหนึ่งที่ต้องการเรียกร้องความสนใจด้วยการกลั่นแกล้งผู้อื่น จระเข้ขี้ขลาดสร้างภาพว่าตัวเองเก่ง หัวหยาญ และคิดว่าจะได้เป็นเพื่อนกับสิงโตที่น่าจะทัดเทียมกับเขาได้ ที่ไหนได้สิงโตน้อยนักเรียนใหม่เป็นผู้หญิง เขาจึงแกล้งสารพัดเพื่อไม่ให้โก้มีความสุข สุดท้ายสิ่งที่โก้แสดงออกคือเสียงคำรามอันน่ากลัวที่ทำให้เข็มต้องสงบเสียงลง แต่ด้วยความต้องการเพื่อนอันอยู่ในหัวใจของเด็ก เข็มจึงได้สานสัมพันธ์กับโก้ และเพื่อน ๆ ในโรงเรียน ทุกคนเล่นด้วยกัน เรียนด้วยกันอย่างมีความสุขสนุกสนานด้วยความเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน

สำหรับเด็กวัยอนุบาล การเรียนรู้ที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ ทักษะการสื่อสารและสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ซึ่งเด็กพึงได้รับการปลูกฝังว่าอะไรถูกอะไรผิด เช่น ไม่กลั่นแกล้งรังแกผู้อื่น รู้จักคิดถึงความรู้สึกของผู้อื่น เด็กต้องการมีเพื่อน ทว่าจะสื่อสาร จะคบหาเพื่อนอย่างไรจึงจะทำให้เกิดมิตรไมตรี มีความสุขด้วยกัน หนังสือน่ารัก ๆ เล่มนี้จะช่วยบอกกล่าวปัญหานี้แก่เด็ก ๆ ได้อย่างสนุก

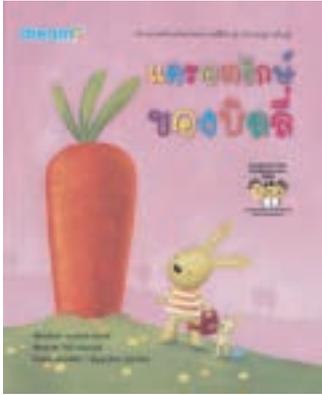

" การอ่านก็ไม่ต่างอะไรกับการเติมปุ๋ย
ให้ต้นไม้แห่งปัญญาในตัวเราเอง "

ธีรภาพ โลหิตกุล
นักเขียนสารคดี

แครอทยักษ์ของบิลลี่

กุนเตอร์ เซเกอร์ (เรื่อง)

ไฮดี ดาเมอร์ส (ภาพ)

กัญญารัตน์ วุฒิวัฒน์ (แปลและเรียบเรียง)

จากเรื่อง *Little Rabbit and the magic carrot* (เบลเยียม)

สำนักพิมพ์ตรีมิตร พับลิชชิ่ง , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๘ หน้า (๑๕ x ๒๓ ซม.)

๙๕ บาท

กระต่ายน้อยบิลลี่กับแม่ที่ดีเพื่อนกระต่ายตัวเล็ก ตั้งใจจะปลูกแครอทเพื่อเตรียมส่งเข้าประกวด "ผักที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก" ทั้งสองช่วยกันขุดดิน หยอดเมล็ดแครอทลงหลุม และรดน้ำถอนหญ้า ฝ้ารววันที่แครอทจะงอกขึ้นมา

แต่ต้นแครอทก็ยังไม่งอกขึ้นสักที บิลลี่กับแม่ที่ดีชวนกันไปดูแปลงผักของเพื่อน ๆ ปรากฏว่าผักของเพื่อน ๆ ต่างก็โตแล้วทั้งนั้น ทั้งคู่เริ่มกังวลว่าแครอทของตัวเองจะไม่งอก

แล้ววันหนึ่ง โบของแครอทก็โผล่พื้นดินขึ้นมา ทั้งสองหมั่นพรวนดินดูแลแครอทอย่างดี ทั้งยังเต้นรำร้องเพลงให้แครอทฟังทุกวัน จนกระทั่งแครอทโตขึ้นมากกลายเป็นแครอทยักษ์

เมื่อถึงวันประกวด พวกกระต่ายต่างก็นำผักของตนส่งเข้าประกวด ทั้งฟักทอง แดงกวา หัวไชเท้า พริกหวาน มันฝรั่ง และผักอื่น ๆ ล้วนมีขนาดใหญ่โตพอ ๆ กัน พวกกระต่ายไม่รู้จะตัดสินกันอย่างไร จึงใช้วิธีชิมว่าผักของใครอร่อยที่สุด แต่ผักทุกอย่างต่างก็อร่อยจนตัดสินไม่ได้

บิลลีเสนอความคิดว่าให้นำผักต่าง ๆ มาทำเป็นพาย พวกเขาจะทำจึงช่วยกันหั่นผักทำพาย ในที่สุดก็ได้พายขนาดยักษ์ที่ใหญ่ที่สุดและอร่อยที่สุด พวกเขาจะทำพายต่างรู้อย่างไร สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและอร่อยที่สุด ก็คือการทำพายที่เขาได้ร่วมกันทำงานอย่างมีความสุขนั่นเอง

แคโรตย์ยักษ์ของบิลลี เป็นหนังสือในชุดเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตจากประเทศเบลเยียม เหมาะกับเด็กวัย ๔ - ๖ ปี ทำให้เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องของการรู้จักรอคอย พร้อม ๆ ไปด้วยกับสื่อให้เด็ก ๆ เห็นความสำคัญของการอยู่ร่วมกันช่วยเหลือกันในสังคม

" หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย บานสำคัญบานหนึ่งคือเรื่องของการฝึกปรือในการ *ควบคุมอารมณ์ตนเอง* ซึ่งก็ได้แก่การไม่เอาแต่ใจตัวเอง การรู้จักอดทน การรู้จักรอคอย

บิลลีกับแม่ที่ดีเฝ้ารอคอยให้แครอทงอกขึ้นมาในขณะที่ผักของเพื่อน ๆ ต่างก็โตกันหมดแล้ว ทั้งสองหมั่นดูแลจนแครอทโตพอที่จะส่งเข้าประกวดได้ แต่ผักของเพื่อน ๆ ก็มีได้มีขนาดยิ่งหย่อนไปกว่ากัน การประกวดผักยักษ์ไม่สามารถหาวิธีตัดสินได้ การรอคอยจึงต้องดำเนินต่อไป ปลูกฝังให้เด็ก ๆ รู้จักการรอคอยในสิ่งที่ได้ลงมือลงแรงกระทำ

และด้วยความแยบยลในการสร้างสรรค์เรื่อง ผู้เขียนปล่อยให้ตัวละครแต่ละคนได้ประจักษ์ขึ้นมาว่าการวัดขนาดไม่น่าจะถูกต้อง เพราะมันฝรั่ง ต้นหอม หัวไชเท้า หัวผักกาด พริกหวาน และแครอท มีรูปร่างไม่เหมือนกัน และต่างก็อร่อย อย่างกระนั้นเลยเอามาทำเป็นพายดีกว่า ทำให้พวกเขาได้พายที่อร่อยที่สุด นี่เป็นการเปิดมุมมองให้เด็ก ๆ เห็นว่าการร่วมกันทำงานกับเพื่อน ๆ หลาย ๆ คนนั้นสนุก ก่อเกิดทัศนคติทางบวกในการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นบันไดก้าวไปสู่ชีวิตในสังคมในวงกว้างขึ้นในอนาคต

จะเอ... พู่ฟ้า

แพงขวัญ (เรื่อง)

ปรีชา ดวงทอง (ภาพ)

สำนักพิมพ์สุวีรียาสาส์น , ๒๕๕๐

ปกแข็ง ๑๖ หน้า (๑๗ X ๑๗.๕ ซม.)

๕๐ บาท

ไหมพู่กับพู่ฟ้า สองพี่น้องเล่นซ่อนหากันอยู่ในบ้าน พู่ฟ้าหลบไปซ่อนอยู่ใต้เตียง ไหมพู่หาห้องชายไม่พบ ตะโกนเรียกอยู่นานก็ไม่มีเสียงขานตอบ ไหมพู่จึงรีบไปบอกคุณแม่ว่าพู่ฟ้าหายไป

คุณแม่ตกใจมากรีบมาช่วยหาจนพบว่าพู่ฟ้าใช้ผ้าห่มคลุมโปงซ่อนอยู่ใต้เตียง หน้าตาของพู่ฟ้าซีดเซียวเพราะเกือบขาดอากาศหายใจ คุณแม่จึงอุ้มพู่ฟ้ามายู่ในที่โล่งอากาศโปร่ง จนพู่ฟ้าสบายตัวขึ้น แล้วคุณแม่ก็บอกว่าไม่ควรไปเล่นในที่อับทึบ เช่น ใต้เตียงหรือในตู้ เพราะมีอากาศออกซิเจนไม่พอและจะเป็นอันตรายต่อชีวิตได้

จะเอ... พู่ฟ้า ใช้ภาพจากคอมพิวเตอร์ สีเส้นสดใส บรรยายด้วยร้อยกรอง เนื้อหาต้องการสอนเด็กๆ ให้รู้ว่า " ทุกชีวิตต้องการหายใจ สูดลมเข้าไปอากาศออกซิเจน ... " พร้อมกับเตือนเด็ก ๆ ว่า หากจะเล่นแล้วล่ะก็ให้เล่นในที่โล่งโปร่งมีอากาศบริสุทธิ์ " ... คราวหน้าอย่าไปซ่อนเร้น ที่อับทึบ เช่น ใต้เตียงตั้งตู้ "

ภาพที่คุณแม่หน้าตาตกอกตกใจขณะที่ตามหาพู่ฟ้า ลือให้เด็ก ๆ

เห็นว่า พวกเขามีคุณแม่คอยห่วงใยอยู่ตลอดเวลา เมื่อยามมีอันตรายพวกเขา ก็จะไม่ถูกทอดทิ้ง แล้วคุณแม่ก็ช่วยพ่อกำหนดให้พ้นจากอันตรายได้จริง สร้างความอบอุ่นใจและความไว้วางใจให้กับเด็ก ๆ มากยิ่งขึ้น

ความรักความอบอุ่นที่เด็ก ๆ ได้รับจากคุณพ่อคุณแม่หรือผู้ที่ใกล้ชิด จะช่วยให้เด็ก ๆ เกิดความไว้วางใจ และเรียนรู้ที่จะสร้างความไว้วางใจผู้อื่นต่อไป ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการอยู่ร่วมกันในสังคม

จ๊ะเอ๋... พู่ฟ้า จัดทำขึ้นตามสาระการเรียนรู้ระดับอนุบาล เพื่อเสริมประสบการณ์ในเรื่อง " ตัวเรา " ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการปี ๒๕๕๖ ในหนังสือมีคำว่า " ออกซิเจน " ซึ่งอาจเป็นคำยากสำหรับเด็ก แต่เป็นคำที่ผู้เขียนตั้งใจนำมาใช้ ประกอบกับการที่หนังสือใช้ร้อยกรองบรรยาย จึงไม่สามารถอธิบายความได้มากนัก คุณพ่อคุณแม่หรือคุณครูอาจต้องหาคำอธิบายเพิ่มเติมให้เด็ก ๆ เข้าใจมากขึ้น

ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย มี " หน้าต่างแห่งโอกาส " บานหนึ่งซึ่งมีความสำคัญมาก คือ เด็กต้องมีทักษะในเรื่องความปลอดภัย (Safety Skill) ซึ่งในหนังสือเล่มนี้ก็คือปลอดภัยจากสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัว สามารถดูแลรักษาสุขภาพร่างกายของตนเองได้ รู้ว่ามนุษย์เราขาดอากาศหายใจไม่ได้ และรู้ว่าอากาศที่ปลอดภัยไปรงมีประโยชน์ต่อร่างกายมาก

จู้... จู้... ฉันมีความลับจะบอก

Jennifer Moore - Mallinos (เรื่อง)

Marta Fàbrega (ภาพ)

สุจิตมา วีระไวทยะ (แปลและเรียบเรียง)

ไม่ระบุชื่อเรื่องเดิม (สเปน)

สำนักพิมพ์ดรีม พับลิชซิ่ง

พิมพ์ครั้งแรก ไม่ระบุปีที่พิมพ์

ปกอ่อน ๓๖ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)

๑๒๐ บาท

เธอ เธอ เธอ

เธอมีความลับใหม่...

นี่คือการเริ่มต้นของหนังสือภาพเรื่อง **จู้... จู้... ฉันมีความลับจะบอก** จากนั้นก็อธิบายให้เด็กได้เข้าใจว่า ความลับคือเรื่องที่เราเก็บไว้ไม่บอกใคร ซึ่งมีทั้งเรื่องที่ดีและเรื่องที่ไม่ดี เรื่องที่ดี ๆ เช่น วันเกิดใครแล้วเราเตรียมของขวัญให้ เราปิดเป็นความลับ หรือเราแอบจัดงานเลี้ยงสนุก ๆ ให้ใครสักคน แต่เราไม่บอก นี่ถือเป็นความลับที่ดี เพราะทำให้คนที่เรารักมีความสุข และเราเองก็รู้สึกสนุกที่ได้เก็บงำความลับเอาไว้ก่อน

แต่เรื่องที่เราเก็บไว้แล้วไม่สบายใจ คิดที่ไรก็เศร้า เช่น เห็นเพื่อนถูกรังแก ถูกแย่งขนม แย่งของเล่น หรือได้เงิน เรื่องแบบนี้ถ้าเก็บเอาไว้จะเป็นความลับที่ไม่ดี ฉะนั้นควรบอกผู้ใหญ่ให้รับรู้ อย่าเก็บเอาไว้คนเดียว เพราะผู้ใหญ่จะช่วยแก้ไขให้เราได้

shu...u

จำไว้นะ ความลับที่ดี เป็นความลับที่ทำให้มีความสุข
เก็บไว้แล้วรู้สึกสนุก สร้างรอยยิ้มให้ทุกคน
ส่วนความลับที่ไม่ดี เป็นความลับที่ทำให้มีทุกข์
เก็บไว้แล้วไม่รู้สึกสนุก ทำให้ไม่สบายใจ
เธอจะรู้สึกเศร้า เหงาเหมือนไม่มีใคร
จงรวบรวมความกล้าเร็วไว
บอกผู้ใหญ่ให้รับฟัง

Shu...u

หนังสือสอนเด็กในเรื่องที่เป็นปัญหาใหญ่ไปกว่านั้น " ถ้าความลับที่ไม่ดี คือการที่มีคนไม่รู้จักมาจับต้องตัว ทำให้เธอรู้สึกกลัวและรังเกียจ... " ก็ให้บอกผู้ใหญ่เพื่อที่จะได้คอยระวังหรือช่วยจัดการ ให้เด็กรู้สึกปลอดภัยจากคนนิสัยไม่ดีคนนี้เสีย ใครบ้างล่ะที่เด็กควรจะบอกความลับให้ " ไม่ใช่คนอื่นไกล คนในครอบครัวนั่นไง และคุณครู... ผู้ใหญ่ใจดีทั้งหลาย สามารถช่วยเธอได้... "

จู้... จู้... ฉันมีความลับจะบอก ช่วยให้เด็กได้เข้าใจคำว่า " ความลับ " ซึ่งเป็นสิ่งที่เราไม่บอกใคร การจำแนกความลับที่ดีกับความลับที่ไม่ดี ช่วยให้เด็กแยกแยะสิ่งที่ควรและไม่ควรจะเก็บไว้ ความลับที่ดีและเป็นเรื่องสนุก อาจจะปิดเอาไว้ได้ ขณะที่ความลับที่ไม่ดีต้องเล่าให้ผู้ใหญ่ฟัง เพื่อให้ผู้ใหญ่ช่วยเหลือหรือป้องกันปัญหาที่อาจจะตามมา และเพื่อความปลอดภัยของเด็ก ๆ หนังสือยังได้บอกถึงบุคคลที่เด็ก ๆ ควรบอก " ความลับ " ด้วย ท้ายเล่มได้ผนวกต้นฉบับภาษาอังกฤษ ที่แยกออกมาเป็นอีกส่วนหนึ่งไว้ด้วย สำหรับผู้ต้องการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มความเข้าใจหรือฝึกทักษะทางภาษาก็ได้ นอกจากนี้ยังมี " สารถึงผู้ปกครอง " เพื่อแนะนำการพูดคุยกับ

เด็กเกี่ยวกับ " ความลับ " ของเขา เพื่อช่วยให้เด็กรู้สึกสบายใจ ไร้ความกังวล ผู้ปกครอง และบางทีอาจต้องการความช่วยเหลือที่กว้างออกไป เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ที่สำคัญของเด็กในวัย ๕ - ๖ ขวบขึ้นไปด้วยการสร้างความไว้วางใจกับผู้ใหญ่ในเรื่องที่อาจมีผลกระทบต่อชีวิตของเขา หนังสือเล่มนี้จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ การสร้างความผูกพันและความไว้วางใจผู้อื่น ทำให้เด็กรู้จัก เข้าใจ สถานการณ์ที่ตนได้ประสบตลอดจนได้แนวทางในการปฏิบัติตนให้ถูกต้อง จากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่ต้องระวังตัว

" มีความมั่งคั่งอยู่ในหนังสือมากกว่าสมบัติโจรสลัดทั้งหมด "

วอลท์ ดิสนีย์

ฉันจะเก็บบ้างนะ

พีรียา พงษ์สาริกัน (เรื่อง)

นนท์วัน วาดะ (ภาพ)

จัดพิมพ์โดยตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทย , ๒๕๕๔

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๐ X ๒๓.๕ ซม.)

๘๐ บาท

หลายองค์กรเห็นว่าการปลูกฝังคุณค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่อง
ที่ควรส่งเสริมกันตั้งแต่วัยเด็ก ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็เห็นว่าเรื่อง
ของการเก็บออม การประหยัดมัธยัสถ์เป็นเรื่องที่ควรส่งเสริมตั้งแต่ปฐมวัย
จึงมีโครงการประกวดนิทานภาพ " รู้เก็บ รู้ใช้ " ขึ้น และหนังสือเล่มนี้คือ
ผลงานเรื่องหนึ่งที่ได้รับรางวัลในโครงการดังกล่าว

ฉันจะเก็บบ้างนะ ภาพสีสดใสมีรายละเอียดน่ารักน่าเอ็นดู ว่าด้วย
เด็กหญิงตัวน้อย ๆ กำลังเดินเล่นในสวน ก็ได้พบฝูงผึ้งกำลังช่วยกันเก็บ
น้ำหวานจากดอกไม้มาสร้างรัง นกเก็บกิ้งกิ้งมาสร้างรังให้ครอบครัว ผึ้ง मद
ช่วยกันขนเมล็ดข้าวสุกเก็บไว้เป็นเสบียงตอนน้ำท่วม เจ้าหมาก็ขุดหลุมฝัง
กระดูกเก็บไว้ ส่วนเจ้าแมวก็ก้อก้างปลาไปซ่อนไว้ในพุ่มไม้ เด็กหญิงถาม
สัตว์เหล่านั้นว่าเก็บของเหล่านี้ไว้ทำไม พวกสัตว์ต่างก็ตอบว่าเก็บไว้กินวันหลัง
บ้างก็ตอบว่าเก็บไว้สำหรับอนาคต

เด็กหญิงจึงคิดอยากจะเก็บสิ่งเหล่านั้นบ้าง เธอเก็บดอกไม้ กิ่งไม้
เมล็ดข้าวสุก กระดูก และก้างปลาไว้มากมายแต่ก็ไม่รู้ว่าจะเอาไปทำอะไร
อะไร สิ่งเหล่านี้เริ่มเน่าเสียและกลายเป็นกองขยะกองโต เด็กหญิงจึงคิดว่า

น่าจะเอาขยะเหล่านี้มาทำเป็นปุ๋ยปลูกต้นไม้คงจะเกิดประโยชน์กว่า

ดอกไม้ที่เด็กหญิงปลูกขึ้นสวยงาม ทั้งยังเป็นอาหารให้กับผีเสื้อ และนก ก็มาเก็บกิ่งไม้ไปสร้างรัง เด็กหญิงเริ่มมีรายได้จากการขายดอกไม้ เมื่อได้เงิน มาเธอก็นำมาหยอดกระปุกออมสิน จนกระทั่งออมสินเต็ม

เด็กหญิงนำเงินในกระปุกออมสินไปซื้ออาหาร กินเสร็จก็เหลือกระดุก และก้างปลาไว้ให้หมากับแมว เงินยังเหลือ เด็กหญิงจึงนำไปหยอดกระปุก ออมสินใหม่ เธอตั้งใจว่าจะหยอดออมสินทุก ๆ วัน

คำในหนังสือเป็นประโยคข้อความละ ๕ - ๖ คำ อ่านเป็นจังหวะ ๆ ข้อความทั้งหลายเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นคำพูดของเด็กหญิง หรือสัตว์ต่าง ๆ จะลง ท้ายข้อความด้วยสระ " อะ "

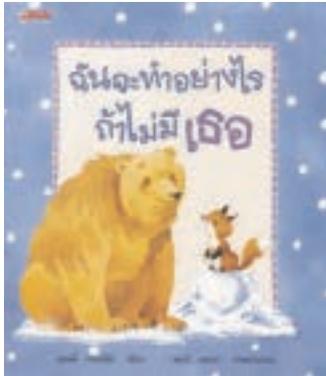
" กระปุกเต็มแล้วจะ ฉันดีใจจังนะ
จะเอาสตางค์ไปใช้ละ แต่จะซื้ออะไรดีนะ... "

การนำเสนอคำสนทนาระหว่างเด็กหญิงกับสัตว์ต่าง ๆ จะใช้ตัวอักษร สองสี คือสีเขียวกับสีแดง อักษรสีเขียวเป็นข้อความที่เด็กหญิงพูด ส่วน อักษรสีแดงเป็นคำตอบของสัตว์ต่าง ๆ

ฉันจะเก็บบ้างนะ เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในบานของ การส่งเสริมพัฒนาการในด้านการประหยัด ให้กับเด็ก ปลูกฝังให้เด็ก ๆ รู้จักเก็บ ออม รู้จักคุณค่าของเงิน และรู้จักใช้ประโยชน์จากสิ่งของต่าง ๆ หากเราปลูก ฝังได้ดีในเรื่องของการประหยัดใช้ รู้คุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ปัญหาของการดูแล สิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาโลก จะป้องกันได้ง่ายขึ้นเมื่อเด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่

ฉันจะอย่างไรถ้าไม่มีเธอ

แซลลี่ กรินด์ลีย์ (เรื่อง)

เพนนี่ แดนน์ (ภาพ)

(ไม่ระบุชื่อผู้แปล) จากเรื่อง *What Will I Do Without You ?* (อังกฤษ)

บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์ จำกัด.,

พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๔๘

ปกอ่อน ๓๒ หน้า (๒๑.๕ X ๒๔.๕ ซม.)

๙๕ บาท

ความผูกพันและไมตรีจิตของหมีตัวใหญ่และหมาจิ้งจอกตัวน้อย มีเรื่องราวอยู่ว่า...

เมื่อฤดูหนาวใกล้จะมาถึง เจ.บี. เจ้าหมีตัวใหญ่ต้องเตรียมตัวจำศีลนอนอยู่แต่ในถ้ำ ฟิกกี้ จิ้งจอกน้อยกังวลว่าตัวเองจะอย่างไรถ้าไม่มีเจ.บี. เพื่อนรัก ฟิกกี้ก็ไม่อยากให้เจ.บี.จำศีลเลยเพราะตัวเองจะไม่มีเพื่อนเล่น แต่เมื่อเวลานั้นมาถึง ฟิกกี้ก็หึ่งคร่ำครวญและคิดถึงเจ.บี.มาก

เริ่มวันฤดูหนาว อากาศหนาวจัดและมีหิมะตก ฟิกกี้เพิ่งเคยเห็นหิมะตกเป็นครั้งแรกก็ตื่นเต้น วิ่งไปเรียกเจ.บี.ที่ปากถ้ำ แต่เรียกเท่าไรเจ.บี.ก็ไม่ยอมตื่น มีเพียงเสียงกรนเท่านั้น ฟิกกี้รู้สึกว่ถ้าไม่มีเพื่อนมาเล่นด้วย หิมะก็ไม่มี ความหมายอะไร

บ๊ิกก็กับลักก็ พี่ชายของฟิกกี้เล่นปาหิมะกันอยู่ ฟิกกี้เข้าไปขอเล่นด้วยแต่ถูกแกลังปาหิมะก้อนใหญ่เข้าใส่ ฟิกกี้จึงผละมาเล่นปั้นหิมะตามลำพัง

นั่นไปนั้นมา ฟิกกี้ก็ปั้นเป็นรูปหมีตัวใหญ่คล้ายเจ.บี. " ทุกครั้งที่มอง

ดูตุ๊กตาหมีหิมะ ฉันจะนึกถึงเจ.บี. " แต่แล้วกลับถูกพี่ชายทั้งสองมาทำลาย
พิกก็รู้สึกโดดเดี่ยวมาก จากความเหงา เศร้า กลายเป็นโกรธเจ.บี.เพื่อนรัก
ที่ปล่อยให้เขาอยู่ตามลำพัง

กระรอกหางฟูเห็นพิกที่กำลังปาหิมะเข้าใส่ตุ๊กตาหมีด้วยท่าทางโมโห
จึงชวนพิกก็ให้ช่วยกันขุดหาลูกนกที่หางฟูเคยฝังซ่อนไว้ จากวันนั้น พิกก็
ก็เลยได้เพื่อนใหม่เป็นหางฟู แต่พิกก็ก็ยังคิดถึงเจ.บี.อยู่

ในที่สุดฤดูใบไม้ผลิก็มาถึง เจ.บี.ออกมาจากถ้ำ พิกก็ดีใจมาก แนะนำ
นำให้เจ.บี.รู้จักเพื่อนใหม่อีกตัวคือหางฟู แล้วทั้งสามก็เดินเล่นด้วยกันอย่าง
มีความสุข

ฉันจะทำอย่างไรถ้าไม่มีเธอ ตันฉบับภาษาอังกฤษใช้ชื่อหมีเจ.บี.ว่า
เจฟเฟอร์สัน (Jefferson Bear) แต่เมื่อนำมาแปลเป็นภาษาไทยเลือกใช้
เป็นชื่อย่อ ก็คงเพื่อให้สะดวกในการอ่านสำหรับเด็ก นอกจากนี้ ในฉบับ
ภาษาอังกฤษ จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ว่าหมีเจ.บี.เป็นผู้ชาย ส่วนพิกก็น้อยเป็น
ผู้หญิง ทำให้เห็นเจตนาของผู้แต่งที่จะให้ความเป็นเพื่อนเกิดได้ในความแตกต่าง
ต่าง ตัวใหญ่กับตัวเล็ก หญิงกับชาย เป็นการสอนในเรื่องของความรักความ
ผูกพันกันที่มีมิติซ่อนอยู่ นอกจากนี้ยังได้เรียนรู้ด้วยว่าแต่ละคนก็มีความ
จำเป็น มีกิจของตัวที่แตกต่างกันออกไป (เมื่อเป็นหมีก็ต้องจำศีลในถ้ำตลอด
ฤดูหนาว) ซึ่งเด็กจะเรียนรู้ได้ตั้งแต่เด็กยังเล็ก ๆ เลยทีเดียว อย่างเมื่อพิกก็
ได้หางฟูเป็นเพื่อนใหม่ พิกก็ขว้างปาก้อนหิมะใส่ตุ๊กตาหมีหิมะด้วยความ
โกรธ หางฟูร้องห้าม

" ช่างมัน เจ.บี.ไม่ใช่เพื่อนฉันอีกต่อไปแล้ว " พิกก็ตอบ

" ทำอะไรละ "

" ก็เวลาที่ฉันต้องการเขา เขาก็ไม่มา "

" ก็เขาจำเป็นต้องนอนหลับนี่ " ทางฟูว่า

เรื่องนี้นำเสนอให้เห็นถึงมิตรภาพและความผูกพันระหว่างเพื่อน ภาพของเจ.บี.ซึ่งเป็นหมีตัวใหญ่เป็นภาพแทนเพื่อนและผู้ปกป้องคุ้มครอง ขณะที่ฟิกก็ใช้ภาพของสุนัขจิ้งจอกตัวเล็กที่มีลักษณะ " เอาแต่ใจตัวเอง " และต้องการความใกล้ชิดจากเพื่อน " เพื่อน " ในเรื่องนี้จึงหมายรวมถึงคุณพ่อคุณแม่และผู้ที่คุณดูแลอีกด้วย

เด็ก ๆ จะรักและผูกพันกับผู้ที่ตัวเองใกล้ชิดและไว้วางใจ เด็กจะไม่อยากให้ผู้นั้นจากไป เพราะจะทำให้เขารู้สึกโดดเดี่ยว เช่นเดียวกับฟิกก็ แม่จะโกรธและได้เพื่อนใหม่เพิ่มขึ้น แต่เมื่อเพื่อนรักกลับมา มิตรภาพระหว่างเพื่อนที่ตัวเองประทับใจก็มีอาจลบเลือนได้

ฉันจะทำอย่างไรถ้าไม่มีเธอ เป็นนิทานที่เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการเรียนรู้ให้แก่เด็กวัย ๓ - ๕ ขวบ ในด้าน ความผูกพัน ความไว้วางใจ ได้อย่างน่าประทับใจ พร้อม ๆ กับสอดแทรกให้เห็นถึงการรอยและการสร้างความสัมพันธ์ขึ้นใหม่เพื่อทดแทน ทว่าความผูกพันเดิมก็คงยังอยู่... อย่างมีความหมาย

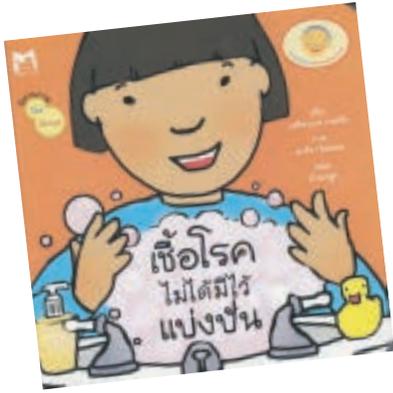

★ " ผมเป็นเด็กที่เติบโตมาจากการอ่าน
ได้รับคุณูปการจากการอ่านเป็นอย่างมาก ✨
การอ่านให้ทั้งความรู้ ความคิด
จินตนาการ ช่วยเยียวยาจิตใจ ไปจนถึงจรรโลงจิตใจ
แบบฝึกหัดการอ่านอันดับแรก ๆ ในชีวิตของผม
คือ หนังสือนิทานและหนังสือการ์ตูน
★ ทำให้ได้รู้ว่าการอ่านมีประโยชน์ตามที่ว่าจริง ๆ "

วงศ์ทอง ชัยณรงค์สิงห์
หนึ่งในผู้ก่อตั้งนิตยสารอะเดย์
แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สสส.

เชื้อโรคไม่ได้มีไว้แบ่งปัน

เอลิซาเบท เวอร์ดิก (เรื่อง)

มารีกา ไฮน์เลน (ภาพ)

น้านกชุก (แปล)

จากเรื่อง *Germs are not for sharing* (สหรัฐอเมริกา)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์ , ๒๕๕๙

ปกแข็ง ๒๒ หน้า (Board Book , ๑๘ x ๑๘ ซม.) ๑๘๕ บาท

" ฮัดซิว ! ฮัดเซ๊ย ! หนูจะต้องทำยังไงเอ่ย "

เมื่อเวลาเราไอหรือจาม ก็ควรต้องหากระดาษทิชชูมาปิดปาก เมื่อมีน้ำมูกไหลก็ใช้ทิชชูเช็ด ทิชชูที่ใช้แล้วก็ควรทิ้งลงถังขยะ เวลาไอก็ควรหันหน้าไปทางอื่นที่ไม่มีคน พร้อมกับเอามือปิดปากด้วย เพราะเชื้อโรคอาจทำให้คนอื่นเจ็บป่วยได้

ขนมที่ตกพื้นแล้วก็ไม่ควรจะหยิบขึ้นมากินอีก เวลาออกจากห้องน้ำก็ต้องล้างมือให้สะอาด ก่อนกินอาหารหรือเวลาที่มือเลอะเทอะ ก็ต้องล้างมือให้สะอาดเช่นกัน

การกอดหรือหอมแก้มให้ความรู้สึกที่ดี แต่ต้องไม่ใช่ตอนที่เราย้วยนะ เพราะเชื้อโรคไม่ได้มีไว้แบ่งปันให้ผู้อื่น

นี่คือเนื้อหาน่ารัก ๆ ของหนังสือ **เชื้อโรคไม่ได้มีไว้แบ่งปัน** ซึ่งเป็นเล่มหนึ่งในชุดส่งเสริมพฤติกรรมสร้างสรรค์ หนังสืออ่านสำหรับเด็กเล็กในสหรัฐอเมริกา ที่นำเข้ามาให้เด็กไทยได้อ่านกัน ในรูปแบบของหนังสือภาพสองภาษา (ไทย - อังกฤษ) ส่งเสริมให้เด็ก ๆ รู้จักดูแลสุขภาพของตัวเอง

และผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะที่เรียกว่า Safety Skill ที่เด็กเรียนรู้ได้ตั้งแต่ยังตัวน้อย ๆ ในส่วนท้ายเล่มก็มีเคล็ดลับสำหรับพ่อแม่และผู้ดูแลเด็ก ว่าด้วยการป้องกันเจ้าตัวเล็กให้ห่างไกลจากเชื้อโรค

หนังสือใช้ภาพสองมิติ สีล้นสดใส สวยงาม มีตัวละครหลากหลายเชื้อชาติ พิมพ์บนกระดาษแข็ง (Board Book) จำนวนหน้าไม่มาก ภาษาเข้าใจง่าย มีคำสอน คำแนะนำเกี่ยวกับการระมัดระวังและป้องกันตนเองจากเชื้อโรคต่าง ๆ พฤติกรรมที่ควรทำเพื่อหลีกเลี่ยงโรคติดต่อ คำบรรยายภาษาไทยที่มีภาษาอังกฤษกำกับประกอบกับภาพ ใช้คำน้อยและแทรกการตั้งคำถามเป็นระยะ ๆ

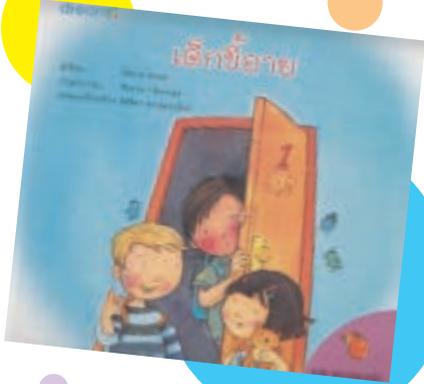
" ฮัดเซย์ ! แค้ก แค้ก ! โครก ! หนูจะต้องทำยังไงเอ่ย "

" เวลาจามหรือไอต้องปิดปากและจมูกทุกครั้ง
เวลาไม่สบายไม่ควรไปกอดหรือจูบใครนะจ๊ะ
เวลาเข้าห้องน้ำต้องล้างมือให้สะอาดด้วยละ "

เชื้อโรคไม่ได้มีไว้แบ่งปัน เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการเรียนรู้ให้กับเด็ก ๆ ในด้าน การรู้จักดูแลตัวเองให้ปลอดภัย ทั้งยังเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องที่เกิดขึ้นกับชีวิตประจำวันของเรา ทำให้เด็กเกิดคำถาม อยากค้นหาคำตอบว่าทำไม ต้องทำอย่างไร ซึ่งจะได้มาพร้อม ๆ กับช่วยปลูกฝังให้เด็ก ๆ รู้จักรักษาสุขภาพอนามัยทั้งของตัวเองและผู้อื่น

เด็กขี้อาย

Núria Roca (เรื่อง)

Marta Fàbrega (ภาพ)

พัชนิภา ชาวแพรงน้อย (แปลและเรียบเรียง)

ไม่ระบุชื่อเรื่องเดิม (สเปน)

สำนักพิมพ์ดรีม พับลิชชิง

พิมพ์ครั้งแรก , ไม่ระบุปีที่พิมพ์

ปกอ่อน ๓๖ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)

๑๒๐ บาท

เธอเคยเป็นแบบนี้ไหม...

รู้สึกที่กำลังอาย

แต่ไม่รู้จะทำอย่างไรดี

ภาพประกอบกับคำบรรยายเชิงแนะนำให้เด็ก ๆ ลดความอาย ความกลัว และให้กล้าแสดงออกใน **เด็กขี้อาย** มีประเด็นต่าง ๆ ที่สะท้อนความเข้าใจเด็กเป็นอย่างดี โดยการยกตัวอย่างสถานการณ์ในชีวิตประจำวันหลาย ๆ สถานการณ์ เช่น การตอบคำถาม การแนะนำตัวเอง การขอเข้าไปเล่นในกลุ่มกับเพื่อน ๆ หรือการเสนอความคิดเห็นในชั้นเรียน เป็นต้น เมื่อพูดถึงปัญหาแล้วก็มีการเล่น " เกล็ดลับ " ให้เด็ก ๆ ลงมือทำ เพื่อลดความกลัว ความอาย เพื่อให้เกิดความกล้าและความมั่นใจในตัวเอง

เธอเคยรู้สึกอายไหม

เวลาครูให้ตอบคำถาม

เวลาครูให้ออกไปเขียนที่กระดานดำ
เวลาครูให้ลุกขึ้นยืนอ่านให้เพื่อนฟัง
เธอตัวสั้นใช้ใหม่ เธอเสียงสั้นใช้ใหม่
เออละ มีทางออกจะบอกให้
สุดลมหายใจเข้าไปลึก ๆ
คิดว่าตัวเองทำได้ แล้วตอบออกไปเสียงดัง ๆ

.....

บางครั้งเมื่ออยู่ท่ามกลางคนเยอะ ๆ
เธออาจรู้สึกวุ่นวายใจ
แค่จะก้าวขาออกเดิน หัวใจก็เริ่มเต้นแรง
เคล็ดลับดี ๆ ข้อนี้ให้เธอจำ
คิดถึงสิ่งที่ชอบมาก ๆ แล้วนับ หนึ่ง สอง สาม
หนึ่ง สอง สาม หนึ่ง สอง สาม
แล้วบอกกับตัวเองว่า " ฉันทำได้ "

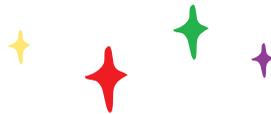
เด็กขี้อาย เป็นหนังสือภาพที่สวยงามทั้งเรื่องราวและสีสันลายเส้น
เหมาะสำหรับการใช้เพื่อส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก ๆ แม้บรรยากาศ
ของภาพจะมีกลิ่นอายฝรั่ง แต่เนื้อหาคือประสบการณ์ร่วมของเด็ก
ทั่วไปที่ต้องพบเจอเจอ หนังสือเล่มนี้มีจุดมุ่งหมายชัดเจนที่จะสอนให้
เด็กตระหนักในคุณค่าของตัวเองและกล้าแสดงออก จากการหยิบยกเอา
สถานการณ์ที่เด็กมักจะเกิดความกังวล กลัว หรืออายที่จะแสดงออก มา
พูดถึง และให้ข้อเสนอแนะ

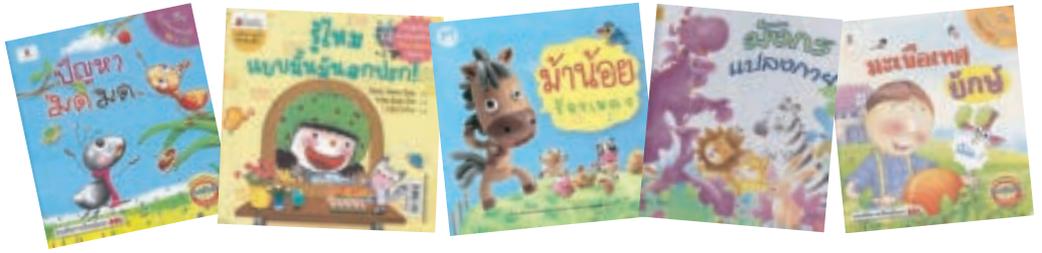
การสอนเด็กให้เห็นว่าตัวเองมีดี ไม่มีอะไรต้องกลัว คือการบอกให้

เด็กได้รู้ว่า " จริง ๆ แล้ว ทุกคนนั้น มีความสามารถด้วยกันทุกคน ถึงแม้ลักษณะนิสัยของคนแต่ละคนจะแตกต่างกัน แต่ทุกคนก็มีสิ่งพิเศษในตัวเอง "

หนังสือได้บรรจุเรื่องต้นฉบับภาษาอังกฤษไว้ในตอนท้ายเล่มด้วย เหมาะสำหรับผู้ปกครองที่จะใช้อ่านประกอบ หรือเด็กที่ฟังหรืออ่านภาษาอังกฤษได้ก็น่าจะได้ประโยชน์ด้วย (อย่างไรก็ตามในการพิมพ์พบว่ามีคำภาษาอังกฤษบางคำผิด ใครขอให้พิสูจน์อักษรอย่างละเอียดด้วย)

เด็กตั้งแต่วัยอนุบาล " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารกับสังคม เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่จะต้องหนุนเสริมเพิ่มเติมเข้าไปทีละเล็กละน้อย การสอนให้เด็กมีความเชื่อมั่นใจในตัวเอง คือพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้เด็ก (หรือผู้ใหญ่ก็ตาม) กล้าแสดงออก แม้สิ่งที่สื่อออกไปจะผิดหรือถูกก็ไม่เป็นไร ถ้าคุณครูได้อ่านหนังสือเล่มนี้ไปพร้อมกับเด็ก ๆ ใครขอให้คุณครูแทรกภาคปฏิบัติประกอบเข้าไปด้วย จะทำให้การอ่านเกิดมรรคผลชัดเจนขึ้น

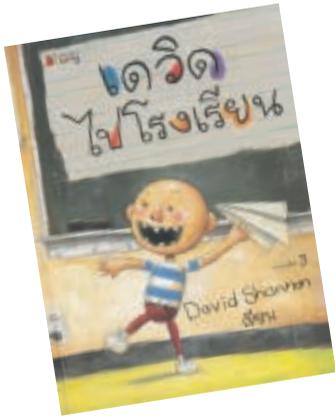

" หนังสือคือเครื่องมือเดินทางที่ยิ่งใหญ่ของมนุษย์ "

ประกาศ ชลครานนท์
นักแต่งเพลง นักคิด นักเขียน

เดวิดไปโรงเรียน

เดวิด แชนนอน (เรื่องและภาพ)

กองบรรณาธิการนานมีบุ๊คส์ (แปล)

จากเรื่อง *David goes to school* (สหรัฐอเมริกา)

สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์คิดดี

พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๕๙

ปกอ่อน ๓๒ หน้า (๒๑ X ๒๘ ซม.)

๘๕ บาท

เด็กชายหน้าเปราะอะ ๆ เนื้อตัวมอมแมม แถมมีพฤติกรรมที่สวนทาง คำว่า "อย่า" ของครู ไม่ค่อยได้เป็นตัวเอกของเรื่องสำหรับเด็ก แต่เมื่อได้ เป็น จะ "โดน" ใจเด็กได้อย่างน่าสนใจ รวมทั้งผู้ใหญ่หลายคนที่ยังไม่ลืม ความเป็นเด็กของตัวเอง

เดวิด คือเด็กคนทีว่านี้ เขามักไปโรงเรียนสาย แถมยังชอบทำตัวป่วน ในโรงเรียน เวลาเรียนก็เคี้ยวหมากฝรั่งและดึงออกจากปากมาโชว์ให้เห็น ๆ ครูสั่งให้ทำอะไรเดวิดก็ไม่ค่อยทำตาม ทั้งยังชอบแกล้งเพื่อน ใจลอยเหม่อ ไปไหนก็ไม่รู้ ครูต้องติงและเตือนอยู่บ่อย ๆ

วันหนึ่งตอนพักเที่ยง ทุกคนเข้าแถวซื้ออาหาร แต่เดวิดกลับแซงคิว ก็เลยทะเลาะกับเพื่อน จนครูต้องมาต่อว่าทั้งสองฝ่าย หมดเวลาพักเดวิด ก็ยิ่งเถลไถลเล่นอยู่ ครูต้องมาตามไปเข้าห้องเรียน เมื่ออยู่ในห้องสมุดเดวิด ก็ส่งเสียงดังรบกวนคนอื่น ๆ ที่กำลังอ่านหนังสือ

ถึงยามบ่ายแล้วยังไม่ตั้งใจเรียนอีก ครูก็เลยทำโทษให้เดวิดอยู่ทำ ความสะอาดห้องหลังเลิกเรียน เดวิดเซ็ดดูโต๊ะเก้าอี้ทั้งหมดจนสะอาดเรียบ

ร้อย ครูบอกว่า " ดีมาก เดวิด ! " แล้วก็อนุญาตให้เดวิดกลับบ้านได้

เดวิดมีความสุขมากเมื่อได้รับคำชมจากครู แล้วก็วิ่งกลับบ้านไปเล่นกับเพื่อน ๆ อย่างสนุกสนาน

เดวิดไปโรงเรียน หนังสือภาพลายเส้นแบบการ์ตูน เห็นความซนที่มีชีวิตชีวาของเด็ก ใช้คำบรรยายเป็นบทพูดของครูตลอดทั้งเรื่อง แต่เป็นคำพูดสั้น ๆ เตือนและห้ามเดวิด เฉพาะช่วงท้ายที่สุดของเรื่องเมื่อเดวิดถูกทำโทษแล้วจึง " ชม " โดยวิธีนำเสนอคำพูดในแต่ละหน้าจะเป็นตัวอักษรแบบลายมือเขียนบนสมุดมีบรรทัด ปะทับบนภาพ

เด็ก ๆ มักจะซุกซนและไม่สนใจกฎระเบียบของโรงเรียน เด็กไม่ชอบคำสั่งห้าม บางที่ยิ่งห้ามก็เหมือนยิ่งยุ คำเหล่านั้นไม่มีใครชอบ แต่คำ ๆ เดียวที่ได้รับเมื่อทำอะไรบางอย่างสำเร็จ คือคำว่า " ดีมาก " เด็กจะรู้สึกว่าเป็นคำที่ไพเราะมาก ผู้เขียนบอกไว้ในคำนำว่า เด็กต้องการคำชมเชย แม้ว่าจะไม่ได้ทำให้เด็กหายซน

เดวิดไปโรงเรียน ส่งเสริมพัฒนาการให้กับเด็ก ๆ ในด้านการรู้จักถูก - ผิด เด็กจะรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ผิดและไม่ควรปฏิบัติ เช่น การแข่งคิว การทะเลาะกับเพื่อน เป็นต้น นอกจากนี้ยังสื่อให้เห็นว่าเมื่อทำผิดก็ต้องได้รับการทำโทษ และที่สำคัญไปพร้อมกันนั้นก็คือการได้เห็นคุณค่าของตนเองจากการทำอะไรที่ดี ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการมีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ในการทำความดีต่าง ๆ ต่อไป

เด็กที่อยู่ในบรรยากาศของการห้ามโน่นห้ามนี้ ถูกติติงและตักเตือนอยู่ตลอดเวลา จะเห็นคุณค่าตัวเองได้อย่างไร ข้อเสนอที่พึงกระทำจากหนังสือเด็กเล่มนี้ก็คือ ให้คำชมเด็กแทนเมื่ออยากให้เขาทำอะไรดี ๆ

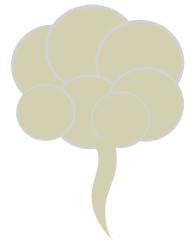

ตด

ชินตะ โซ (เรื่องและภาพ)
พรอนงค์ นิยมคำ (แปล)
จากเรื่อง A story of fart
(Onara - ญี่ปุ่น)
สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก
พิมพ์ครั้งที่ ๑๑ , ๒๕๕๒
ปกแข็ง ๒๘ หน้า (๒๑.๕ X ๒๔.๕ ซม.)
๑๔๕ บาท

- " เวลาเรากินข้าว ลมก็เข้าปาก
เวลาเราดื่มน้ำ ลมก็เข้าปาก
ยิ่งรีบกินมาก ลมก็เข้าปากมาก
ลมออกจากปาก เรียกว่า ' เรอ '
ลมออกจากก้น เรียกว่า ' ตด ' "
- " ตดคือลมที่เข้าทางปาก ผสมกับแก๊สที่เกิดในลำไส้
แก๊สเกิดจากกากอาหารซึ่งย่อยโดยจุลินทรีย์
แล้วกลายเป็นอี ตดจึงเหม็นเหมือนอี "
- " กลิ่นตดก็ไม่ดี กลิ่นตดจะปวดท้อง กลิ่นตดจะปวดหัว
กลิ่นตดจะตาลาย ใครอยากตดก็ตดเลย... "
- " ตดเหม็นก็มี ตดไม่เหม็นก็มี
กินไข่ กินเนื้อ กินปลา ตดออกมาเหม็นจิ่ง
กินถั่ว กินมัน ตดทั้งวัน แต่เหม็นน้อยหน่อย "

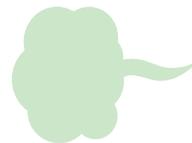
ตต หนังสือที่ให้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ ไม่ว่าใครต่างล้วนก็เคยตต แต่จะรู้จักตตกันแค่ไหน หนังสือเล่มนี้จะทำให้รู้จักระบบย่อยอาหารของร่างกาย ทำให้รู้ว่าตตเกิดขึ้นได้อย่างไร ลัทธิวิญญูสัตว์น้อยก็ตต เป็นหนังสือที่ย่อข้อมูลมาให้ไม่น้อยเลย หากด้วยการนำเสนออย่างมีอารมณ์ขัน ลายเส้นมีชีวิตชีวาแบบการ์ตูน ภาษาง่าย ๆ มี " เสียงตต " แบบต่าง ๆ ให้ได้สะกดและผันวรรณยุกต์กันอย่างสนุกสนานในการอ่าน แทรกอยู่ตลอดเรื่อง

บู้ดบู้ด บุง บุง บุง บุง บุง บุง
บู้ด... บุด... บุด แเบ็ด... แเบ้...
แพรด แพรด แพรด พี่.....ฯลฯ

ตัวอย่างของการนำเสนอข้อมูล มีการอุปมาเปรียบเทียบทำให้เห็นภาพได้ชัดเจน โดยยกเอาสิ่งที่เด็กคุ้นเคยมาเปรียบเทียบกับการวัดปริมาตรของตต พร้อมภาพขวดนมครึ่งขวดเรียงรายให้เห็นได้ชัด ๆ ว่าตตคนเราไม่น้อยแค่ไหนในแต่ละวัน

" คนสุขภาพดี ตตครั้งละ ๑๐๐ มิลลิลิตร
(๑๐๐ มิลลิลิตร เท่ากับครึ่งขวดนม)
ใน ๑ วัน คนเราตตประมาณ ๕๐๐ มิลลิลิตร
(คนตตวันละครึ่งขวดนม ๕ ขวด) "

ตต เป็นตัวอย่างหนังสือที่โดดเด่นในการนำเสนอเรื่องของความรู้ที่ควรรู้ เพราะเป็นเรื่องของตัวเอง เป็นพื้นฐานสำคัญในการนำเด็กไปสู่ " หน้าต่างแห่งการโอกาส " ในบานที่มีชื่อว่า การใฝ่รู้ ด้วยการนำทางเด็ก ๆ ให้ก้าวไปสู่การเรียนรู้แบบ Discovery Learning ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มาจากความสงสัย ความสนใจ แล้วก็อยากค้นหาคำตอบในเรื่องต่าง ๆ เรื่อง " ตต " ที่ผู้ใหญ่อธิบายไม่ถูก พูดถึงอย่างไม่ค่อยเต็มปากเต็มคำ บ่อยครั้งก็เลี่ยงไปใช้คำอื่นมาเรียกแทน จะกลายเป็นเรื่องน่ารักน่ารู้ มันเป็นเรื่องของเราเองแท้ ๆ นี่นา

" การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เด็ก
เป็นสิ่งสำคัญและควรทำอย่างต่อเนื่อง
เริ่มตั้งแต่วัยทารกด้วยหนังสือนิทานตามวัยอันควร
โดยมีผู้ใหญ่ใจดีช่วยเอื้อให้เด็ก
เกิดจินตนาการอย่างเหมาะสมตามวัย "

ศ.เกียรติคุณ พญ. ชนิกา ตู้อินดา
ผู้เชี่ยวชาญด้านกุมารเวชศาสตร์

ตะลุมพวง

ปิยะพงษ์ โมกขพันธุ์ , เกื้อกมล นิยม และ

ฝ่ายตำราโรงเรียนรุ่งอรุณ (เรื่อง)

อรพิมพ์ จิระศรีปัญญา (ภาพ)

สำนักพิมพ์สถานอักษร (มูลนิธิโรงเรียนรุ่งอรุณ)

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๙.๕ X ๒๑ ซม.)

๗๐ บาท

เฮ้ ! ฮุยเลฮุย มาลุยนวดข้าว
ว้าว ว้าว ว้าว ว้าว ! พวงข้าวกองโต
ไฮ้ไฮ้ ไฮ้ไฮ้ ! ใหญ่โตลอมพวง

เรื่องราวของวิถีชีวิตแบบไทย ๆ ของเด็กในชนบท ที่เล่นกันบนกองพวง ในกองพวง และรอบ ๆ กองพวง หลังจากที่ผู้ใหญ่เก็บเกี่ยวข้าวแล้ววางกองไว้ มีการนำพวงมาเล่นแบบต่าง ๆ เช่น ทำเป็นตุ๊กตาพวงมาเล่นกัน ฟันดาบพวง หรือเล่นเป่าปี่พวงก็ยังได้ รวมถึงยังใช้กองพวงเป็นที่นอนหลับได้อย่างสบาย ๆ หนังสือเล่นกับเสียงที่เด็ก ๆ ได้ความรู้สึกเมื่อเล่นกับพวงในแบบต่าง ๆ กันออกไป

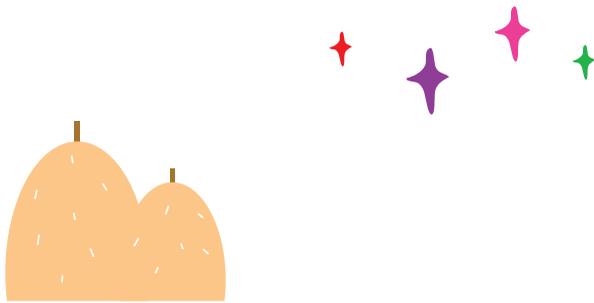
แต๋งแต๋ง แต๋งแต๋ง ! กระโดดตบบนลอมพวง
พ้าวพ้าว พ้าวพ้าว ! ไถลลื้อบนลอมพวง
จ๊ะจ๋า จ๊ะจ๋า ! เล่นตุ๊กตาพวง
ฉ๊ะฉะ ฉ๊ะฉะ ! ฟันตะด้วยดาบพวง
ปรี๊ดปรี๊ด ปรี๊ดปรี๊ด ! เล่นเป่าปี่พวง
ครอกพี๊ ครอกพี๊ ! หลับสบายดีบนลอมพวง

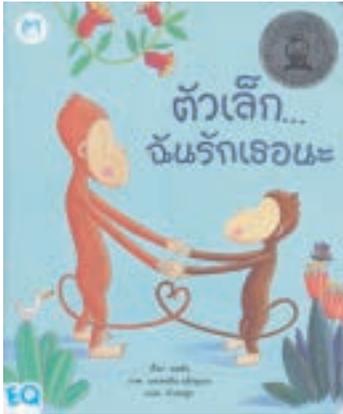

หนังสือใช้โทนสีน้ำตาล ส้ม เหลือง ตลอดเรื่อง ทั้งส่วนของลอมฟาง และพื้นภาพ มีสีเขียวของต้นไม้ใหญ่ ฟุ้งหาประปราย นอกนั้นใช้ดินสอดำ เส้นใหญ่เขียนเป็นรูปของเด็กเล่นกันอย่างสนุกสนาน มีควาย หมา แมว เบ็ด ไก่ พลอยสนุกไปด้วย ทำให้ได้กลิ่นฟางที่ตลอบอบรรอบตัวเด็ก ๆ นกกาบินจวดเฉวียน และหุ่นไล่กา ก็อยู่ในบรรยากาศนี้ด้วย

ตะลุมลอมฟาง เป็นหนังสือภาพสำหรับเด็กอนุบาล ที่เห็นวิถีชีวิตของเด็กในธรรมชาติอันเรียบง่ายและสร้างสรรค์ ใช้คำบรรยายน้อย ทำให้ภาพเล่าเรื่องได้เด่นชัด เด็ก ๆ ผู้อ่านสามารถดูรายละเอียดเรื่องราวได้จากภาพ จังหวะและอารมณ์ของเสียงจากการอ่านดัง ๆ จะทำให้เกิดความสนุกสนาน ขณะที่อ่าน เหมาะสำหรับการฝึกออกเสียงและฝึกจินตนาการตามภาพของเด็กเป็นอย่างดี

ความผูกพันกับเพื่อน ธรรมชาติ และวิถีชุมชน เกิดขึ้นได้พร้อม ๆ กันในหนังสือภาพเล่มนี้ เด็กผู้อ่านจะรู้สึกไปด้วยอย่างน้อยแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับว่าเขามีโอกาสได้ไปสัมผัสทุ่งนา ลอมข้าวลอมฟางบ้างหรือไม่ หากผู้ใหญ่จะช่วยเปิดประสบการณ์ตรงให้กับเด็ก ให้เด็กได้สัมผัสท้องนาที่ก่อเกิดเมล็ดข้าวให้เราได้กินกันบ้าง ก็คงจะดีไม่น้อย

ตัวเล็ก... ฉันรักเธอนะ

แอลัน ดิวเรนต์ (เรื่อง)

แคเทอริน แม็กยูเวน (ภาพ)

น้านกชุก (แปล)

จากเรื่อง *I Love You*,

Little Monkey (อังกฤษ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งแรก, ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๘ หน้า (๒๑ X ๒๕.๕)

๙๕ บาท

ตัวละครสำคัญในเรื่องนี้มีสองตัว คือ ลิงตัวเล็ก กับ ลิงตัวใหญ่ ตัวเล็กก็คือเด็กเล็ก อยากเล่น ชุกชน ต้องการความรักความเอาใจใส่ ส่วนตัวใหญ่ก็คือผู้ใหญ่ทั้งหลายนั้นแหละ ต้องเตรียมอาหาร จัดที่นอน ไม่มีเวลาเล่นกับเด็ก แล้วก็อารมณ์เสียเมื่อเห็นเด็กชน

หนังสือภาพสี่สีต้นซึ้นบาน เล่าถึงลิงสองตัว ตัวเล็กชวนตัวใหญ่เล่นด้วยกัน แต่ตัวใหญ่กำลังยุ่งกับการเก็บผลไม้เตื่อ จึงไล่ให้ตัวเล็กไปเล่นตามลำพัง ตัวเล็กเห็นผลไม้เตื่อกองอยู่ที่พื้นก็หยิบไปขว้างเล่น ตัวใหญ่ลงจากต้นไม้เห็นเข้าก็ดุเพราะตั้งใจจะนำผลไม้เตื่อไปทำอาหาร ตัวเล็กจึงช่วยตัวใหญ่เก็บผลไม้เตื่อหวังว่าเก็บเสร็จแล้วตัวใหญ่จะเล่นด้วย เก็บผลไม้เตื่อเสร็จแล้วตัวใหญ่ก็ยังไม่ว่างเพราะต้องเตรียมจัดที่นอนให้ตัวเล็ก ตัวเล็กก็เลยเล่นห้อยโหนอยู่บนต้นไม้แต่บังเอิญตกลงไปบนที่นอน ที่นอนพังกระจาย ตัวใหญ่โมโห ดุใส่ตัวเล็ก ตัวเล็กอาสาช่วยตัวใหญ่จัดที่นอน พอจัดเสร็จ นึกว่าจะได้เล่นด้วยกัน แต่ตัวใหญ่รงงนอนขอพักผ่อนก่อน

ตัวเล็กเล่นตามลำพัง แต่จับกิ่งไม้ที่ห้อยโหนพลาด หล่นตุ้บลงไป

กลางหลังตัวใหญ่ คราวนี้ตัวใหญ่โกรธสุดขีด ตวาดไล่ให้ตัวเล็กไปนอน ตัวเล็กร้องไห้ คิดว่าตัวใหญ่ไม่รักเขาแล้ว ตัวใหญ่ขึ้นไปลอบ ย้ำบอกกับตัวเล็กว่า " ฉันรักเธอ แม้เวลาที่เธอชนฉันก็รักเธอ ฉันแค่ไม่ชอบเรื่องซุกซนทั้งหลาย " แล้วก็ชวนตัวเล็กไปเล่นโยนต้นไม้ไล่จับกัน ตัวเล็กยิ้มออก เพราะเป็นเกมที่ตัวเล็กชอบเล่นมากที่สุด

ทั้งคู่เล่นด้วยกันอย่างสนุกสนาน ตัวเล็กขอโทษตัวใหญ่ที่เอาแต่ซุกซน ส่วนตัวใหญ่ขอโทษที่ตวาดไล่ ตัวเล็กได้โอกาสบอกกับตัวใหญ่ว่า " การตวาด... ก็ถือว่าเป็นการชนเหมือนกันนั่นแหละ "

ตัวเล็ก... ฉันรักเธอนะ โดดเด่นด้วยลักษณะตัวการ์ตูนที่มีรายละเอียดให้มองได้มากมายในภาพ เช่น มีสัตว์อื่น ๆ โผล่หน้าออกมาดูตัวใหญ่กับตัวเล็กกอดกัน เมื่อตัวเล็กกับตัวใหญ่จับมือคืนดีกัน ทางของทั้งคู่ตัวดากันเป็นรูปหัวใจ กิริยาอาการของตัวเล็กที่แสนซนดูมีชีวิตชีวามาก การลงสีให้ความรู้สึกสดชื่น สวยงาม

หนังสือสวยงามเล่มนี้จะบอกกล่าวความคิดผ่านเรื่องสนุก ๆ คือเรื่องของความรักความผูกพันของเด็กกับผู้ใหญ่(กว่า) พร้อมไปกับสอนเรื่องความถูกผิดและทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล แต่เรื่องนี้สอนผู้ใหญ่ว่าการตวาดก็ไม่ดีเหมือนกับการชนของเด็กนั่นแหละ

ตัวเลขไทยไม่หิว

รักชิตา (เรื่อง)

กัญจนา ดำโสเกี (ภาพ)

สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก , ๒๕๕๓

ปกแข็ง ๒๔ หน้า (๒๑ X ๒๑ ซม.)

๑๔๐ บาท

แม่ मद เกรชอบแกล้งเด็ก ๆ ให้อร้งใหด้ด้วยการเอาของไปช้อน แต่ถ้าเด็ก ๆ เก็บของไว้เป็นระเบียบก็จะมีเวทมณตร์ค้อมครอง ทำให้แม่ मद ไม่สามารถขโมยไปได้

วันหนึ่ง แม่ मद เห็นสมุดการบ้านค้ดตัวเลขไทยที่เด็กชายทำค้างไว้แล้วไม่เก็บ แม่ मद ก็เลยขโมยตัวเลขไปโดยใช้เชือกผูกตัวเลขไว้กับไม้กวาดแล้วเหาะกลับไปด้ด้วยความเร็ว จินตนาการจะเอาตัวเลขไปใช้แบบต่าง ๆ

แต่แล้วตัวเลขกลับหล่นตกลงมาที่พื้นดินทีละตัว ๆ จนครบตั้งแต่ ๑ - ๙ เหล่าตัวเลขตกใจ บางตัวร้องไห้ เลข ๕ ปรลอบเพื่อนเพราะจำทางได้เนื่องจากว่าตอนที่ตัวเลขทุกตัวถูกเสกให้หลับ แม่ मद ลืมไปว่าเลข ๕ มีสองตา ตัวเลขทั้งหลายพากันเดินกลับเพื่อจะเข้าไปอยู่ในสมุดเหมือนเดิม โดยอาศัยรูปร่างของตัวเลขจัดตำแหน่งออกเดินทาง แต่ระหว่างทางมีไฟไหม้ พวกตัวเลขต้องช่วยกันหน่น้ำมาให้เลข ๒ ซึ่งมีลักษณะเหมือนกาน้ำเป็นผู้จัดการดับไฟแล้วจึงเดินทางต่อ

พวกตัวเลขเดินกันกลับมมาถึงห้องของเด็กชายด้ด้วยความเหน็ดเหนื่อย แต่ก็เดินขึ้นโต๊ะไม่ได้เพราะโต๊ะสูงมาก เลข ๙ จึงยึดตัวเป็นสปริงให้เพื่อน ๆ

กระโดดแล้วตั้งขึ้นไป จนในที่สุดก็กลับไปอยู่ในสมุดได้เหมือนเดิม แต่ด้วยความอ่อนเพลีย พวกตัวเลขต่างพากันหลับไปในสภาพโยเยไม่สวยงามเหมือนที่เด็กชายเขียนไว้แต่แรก

เมื่อเด็กชายตื่นขึ้นมาก็พบว่าตัวเลขที่เขียนไว้สวย ๆ นั้นโยเยไปโยเยมาเป็น " ตัวเลขไทยโก่เขี้ย " เด็กชายรู้แล้วว่า คราวต่อไปถ้าทำการบ้านเสร็จก็จะเก็บสมุดการบ้านให้เป็นระเบียบ จะได้ไม่ถูกแม่ตมมาแก้งอีก

ตัวเลขไทยโก่เขี้ย หนังสือส่งเสริมการสร้างสรรคจินตนาการให้กับเด็ก ๆ จากรูปลักษณะของตัวเลขไทย แต่งเติมเป็นเรื่องราวได้อย่างสนุก ขณะเดียวกันก็ชี้แนะให้เด็กๆ รู้จักเก็บข้าวของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

ความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่มีใครปฏิเสธว่าควรส่งเสริมในทุกระดับการศึกษา สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการส่งเสริมจินตนาการของเด็กตั้งแต่ปฐมวัยแต่ไม่น่าเชื่อ มีการศึกษาพบว่า เด็กยิ่งโตความคิดสร้างสรรค์ยิ่งน้อยลง อาจเป็นด้วยว่าผู้ใหญ่ไม่ได้ส่งเสริม หรือแม้กระทั่งไปตรอนบนั่นทอนลงเสียด้วยซ้ำ สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี " หน้าต่างแห่งโอกาส " พร้อมสำหรับการส่งเสริมในเรื่องของจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ หนังสือส่งเสริมจินตนาการที่งดงาม พร้อมปลูกฝังเรื่องวินัย สอดแทรกด้วยความภูมิใจในอักษรไทย อย่าง **ตัวเลขไทยโก่เขี้ย** เล่มนี้จึงเป็นตัวอย่างของหนังสือที่ดีสำหรับพัฒนาสมองเด็กน้อย

ทายซี ทายซี ฉันคือใคร

ตุลย์ สุวรรณกิจ (เรื่องและภาพ)
สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก
พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๕๒
ปกแข็ง ๒๘ หน้า (๒๓ X ๒๕.๕ ซม.)
๑๔๙ บาท

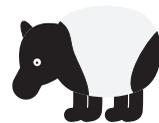
ทายซี ทายซี ฉันคือใคร แนะนำให้เด็กได้รู้จักกับสัตว์ชนิดหนึ่ง ด้วยการให้ทายปริศนา

" ทายซี ทายซี ว่าฉันคือใคร จะบอกใบ้ให้ หน้าตานิสัย เหมือนเพื่อนหลายตัว "

จากนั้นก็เปรียบเทียบลักษณะของสัตว์ชนิดนี้ว่ามีส่วนเหมือนกับสัตว์ต่าง ๆ ๑๑ ชนิด คือ ตัวมีลายคล้ายหมีแพนด้า มีจุดเล็ก ๆ เหมือนเสือดาว มีแถบขาวคล้ายม้าลาย รูปร่างอ้วนเหมือนหมู แต่วิ่งเร็วเหมือนม้า มีจมูกยื่นออกมาเหมือนงวงช้าง ชอบว่ายน้ำเหมือนฮิปโป หากินยามค่ำเหมือนนกฮูก จมูกดีเหมือนสุนัข แต่หูดีเหมือนกระต่าย สายตาสั้นเหมือนแรดอินเดีย

" หน้าตาและนิสัย ฉันช่างเหมือนกับ สัตว์ทั้งสิบเอ็ด
ทายถูกกันไหม ว่าฉันคือใคร "

แล้วในที่สุดจึงเฉลยว่า

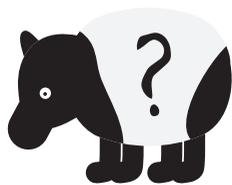

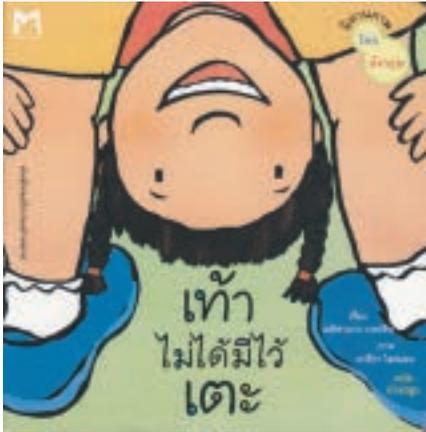
" บอกให้ก็ได้ ฉันคือ ' สมเสร็จ ' "

หนังสือเล่มนี้ยกสวนสัตว์มาไว้ให้เด็กเข้าไปเที่ยว จากภาพเหมือนที่มีชีวิตชีวาของสัตว์ใหญ่ น้อย นานา ชนิด ทั้งสัตว์ที่สมเสร็จมีส่วนเหมือน และสัตว์อื่น ๆ ที่เข้ามาประกอบเรื่องอีกหลายชนิด เด็ก ๆ จะได้ซึมซับสุนทรียภาพจากรูปสัตว์ที่สวยงาม มีรายละเอียด มีอารมณ์ขัน และมีความสนุกสนานแบบเด็ก ๆ คำบรรยายเป็นข้อความสั้น ๆ มีสัมผัส ช่วยให้ดูภาพได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เมื่อผู้ใหญ่อ่านให้ฟังและดูรูปภาพไปพร้อมกับเด็ก ๆ ก็ารู้สึกได้เลยว่าเป็นสารคดีที่งดงาม น่าติดตามเป็นอย่างยิ่ง

ในส่วนท้ายเล่มมีข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับสมเสร็จ เป็นข้อมูลสำหรับผู้ปกครอง

ทายซิ ทายซิ ฉันคือใคร เบ็ด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ให้กับเด็กเล็กในด้าน การไม่รู้ ด้วยการช่างสังเกต เปรียบเทียบ ซึ่งจะเป็นฐานของการคิดวิเคราะห์ต่าง ๆ ต่อไป หนังสือเล่มนี้เหมาะกับเด็กวัย ๓ ขวบขึ้นไป เด็ก ๆ จะได้รับความรู้ไปพร้อม ๆ กับความเพลิดเพลิน ขบขันกับรายละเอียดปลีกย่อย รู้จักพินิจพิจารณา ซึ่งจะช่วยต่อยอดพัฒนาการไปได้ไม่จบสิ้น

เท้าไม่ได้มีไว้เตะ

เอลิซาเบท เวอร์ดิก (เรื่อง)

มารีกา ไฮน์เลน (ภาพ)

น้านกฮูก (แปล)

จากเรื่อง *Feet are not for kicking*

(สหรัฐอเมริกา)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๕๑

ปกแข็ง ๒๒ หน้า (Board Book , ๑๘ x

๑๘ ซม.) ๑๘๕ บาท

" ดูเท่านั้นสิจ๊ะ น่ารักมัยเฮ้ย... "

เท้าที่น่ายรักของเด็ก ๆ มีไว้ทำกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการเดิน ยืน วิ่ง กระโดด หรือใช้เล่นเป็นปายต่าง ๆ นานา เท้าไม่ได้มีไว้เตะใคร เพราะจะทำให้คนอื่นเจ็บ ถ้าเด็ก ๆ อยากใช้เท้าเตะ มีอะไรให้เตะได้บ้างละ เตะลูกบอลก็ได้ เตะใบไม้ที่ร่วงบนพื้นก็ได้ เท้ามีไว้เล่นสนุก ๆ ได้ตั้งมากมาย

แต่เท้าไม่ได้มีไว้เตะใครนะ

เท้ามีไว้ทำอะไรสนุก ๆ ...feet are for fun !

เท้าไม่ได้มีไว้เตะ เป็นหนังสือภาพสองภาษา (ไทย - อังกฤษ) ที่ต้องการบอกเด็ก ๆ ว่าการใช้ความรุนแรงเป็นสิ่งไม่ดี พร้อมกับแนะนำการใช้เท้าในกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ทำขลุ่ยมีเคล็ดลับสำหรับพ่อแม่และผู้ดูแลเด็กเพื่อช่วยให้หนูน้อยนักเตะรู้จักใช้เท้าอย่างสร้างสรรค์

หนังสือใช้ภาพสองมิติ เน้นสีสันสดใส สวยงาม มีตัวละครเด็ก ๆ

(และคุณพ่อคุณแม่) หลากหลายเชื้อชาติ ใช้คำบรรยายน้อย ภาษาเข้าใจ
ง่าย แทรกการตั้งคำถามเป็นระยะ ๆ

" ถ้าหนูอยากจะทำอะไร หนูจะทำอะไรได้บ้าง "

" ถ้าใครทำอะไร หนูควรทำอย่างไร "

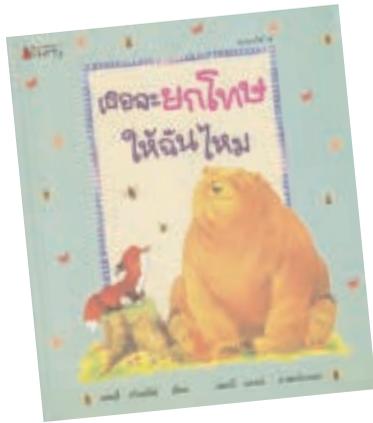

หนังสือใช้กระดาษแข็ง (Board Book) จำนวนหน้าไม่มาก มีตัว
อักษรน้อย เหมาะสำหรับเด็กเล็ก อายุ ๑ - ๓ ปี สำนักพิมพ์ระบุไว้บนปก
หลังว่า " ไม่เร็วเกินไปหรือที่สอนให้เด็ก ๆ รู้ว่า การใช้ความรุนแรง
เป็นสิ่งที่ไม่ดี "

เด็กน้อยวัยเตาะแตะมีพลังมากมาย บ่อยครั้งจึงทำสิ่งที่เราคาดไม่ถึง
อาจจะสะดุ้งตื่นร้องอยู่ประเดี๋ยวเดียว ก็อาจจะระเบิดอารมณ์โกรธกริ้วว
กรีดร้อง และเตะต่อยสุดสุด ผู้ใหญ่ต้องช่วยให้หนูน้อยเข้าใจว่า การทำร้าย
ผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไม่ดี เพราะเตะแล้วทำให้คนอื่นเจ็บ ใครมาเตะเราเราก็เจ็บ
เหมือนกัน ทำใจไม่ได้มีไว้สำหรับเตะใคร แต่ทำสามารถทำอะไรที่ดี ๆ ได้
ตั้งมากมาย

ทำไม่ได้มีไว้เตะ นอกจากจะเปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการ
เรียนรู้สิ่งที่ถูกและผิด ยังสอนให้รู้จักการควบคุมอารมณ์ด้วย เด็ก ๆ จะรับรู้
ว่าการใช้ความรุนแรงด้วยการใช้เท้าเตะคนอื่นเป็นสิ่งที่ผิดและไม่ควรปฏิบัติ
และรู้จักยับยั้งไม่ทำสิ่งนั้นลงไป นี่แหละคือพื้นฐานของผู้ที่รักสันติที่สังคม
ต้องการ

เธอจะยกโทษให้ฉันไหม

แซลลี่ กรินด์ลีย์ (เรื่อง)

เพนนี่ แดนนี (ภาพ)

(ไม่ระบุชื่อผู้แปล)

จากเรื่อง Will You Forgive Me ? (อังกฤษ)

สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์คิดดี

พิมพ์ครั้งที่ ๔ , ๒๕๕๙

ปกอ่อน ๓๒ หน้า (๒๑.๕ X ๒๔.๕ ซม.)

๙๕ บาท

หนังสือเล่มนี้เป็นอีกเล่มหนึ่งในชุดนิทานของสองเพื่อนรัก พิกกี้ จึงจอกตัวน้อยกับ เจ.บี.หมีตัวใหญ่ ที่มีเหตุการณ์เข้ามาในชีวิต จึงมีปัญหาต้องแก้ไข เหมือนชีวิตของเด็ก ๆ นั่นแหละ

เรื่องราวใน **เธอจะยกโทษให้ฉันไหม** เกิดขึ้นในวันที่พิกกี้กับเจ.บี.ช่วยกันหาอาหารสำหรับงานเลี้ยงตอนกลางคืน ขณะที่เจ.บี.ขึ้นไปเก็บรังผึ้งบนต้นไม้ พิกกี้ก็เฝ้าไม้เกาหลังของเจ.บี.อยู่ข้างล่าง แต่แล้วบีกก็กับลักกี้ พี่ชายของพิกกี้ ก็มาเอาไม้เกาหลังของเจ.บี.ไปเล่น พิกกี้ขอไม้ชิ้นนั้นคืนเพราะกลัวว่าไม้จะหัก แต่พี่ชายทั้งสองโยกโย้ ไม่ยอมคืนให้ แล้วยังเอาไม้เกาหลังนั้นไปซ่อนอีก

เจ.บี.ลงมาจากต้นไม้ หาไม้เกาหลังไม่พบ พิกกี้ไม่กล้าเล่าความจริงให้ฟังเพราะกลัวว่าเจ.บี.จะโกรธและไม่ยอมเป็นเพื่อนด้วย พิกกี้จึงออกตามหาไม้ตามลำพังด้วยความกลัวกลัวมาก เมื่อวิ่งเข้าไปหาในป่าก็พบว่าไม้เกาหลังของเจ.บี.อยู่กับบังเคิล - ตัวเบดเจอร์ซึ่งเก็บไม้ไม่ได้ พิกกี้อ่อนวอนขอไม้คืนแต่บังเคิลไม่ยอมคืนให้ นอกจากพิกกี้หันนำผึ้งมาแลกเท่านั้น

แม้ว่าฟีกก็กลัวการปีนต้นไม้มาก แต่เพื่อเอาไม้ไปคืนเจ.บี. ฟีกก็
จึงยอมปีนต้นไม้สูงเพื่อหารังผึ้งไปแลกกับไม้ ฟีกก็คิดว่ารังผึ้งได้แต่รังผึ้งตก
พื้น ผึ้งผึ้งรุมต่อยฟีกก็จนเจ็บไปหมด ฟีกก็ค้างอยู่บนต้นไม้ร้องขอความช่วยเหลือ

เจ.บี.ได้ยินเสียงฟีกก็ร้องกรี๊ดมาช่วยให้ฟีกก็ลงจากต้นไม้ พอลงมา
ถึงพื้น ฟีกก็กรี๊ดว่าเอารังผึ้งวิ่งไปหาบังเคลทันที แล้วก็กลับมาพร้อมกับ
ไม้เกาหลังของเจ.บี.

ฟีกก็เล่าเรื่องราวทั้งหมดให้เจ.บี.ฟัง พร้อมกับถามว่า

" เธอจะยกโทษให้ฉันไหม "

...แล้วทั้งคู่ก็เดินไปกินเลี้ยงยามเที่ยงคืนด้วยกัน

เธอจะยกโทษให้ฉันไหม เป็นหนังสือแปลจากภาษาอังกฤษ ในฉบับ
ภาษาไทยพิมพ์ครั้งที่ ๔ ระบุชื่อฉบับภาษาอังกฤษผิดพลาด ที่ถูกต้องคือ
" Will You Forgive Me ? " ซึ่งเป็นประโยคที่มีไว้สอนให้เด็กรู้จักการ
" ขอโทษ "

จากมิตรภาพและความผูกพันอันดีระหว่างเพื่อน เมื่อฟีกก็คิดว่าเจ.บี.
จะต้องโกรธและไม่ยอมเป็นเพื่อนด้วย " ถ้าเอาไม้เกาหลังไปคืนไม่ได้ เจ.บี.
จะต้องไม่มีวันยกโทษให้ฉันแน่ ๆ " ฟีกก็จึงยอมทำทุกอย่างเพื่อจะเอาไม้เกา
หลังไปคืนเจ.บี.โดยไม่ยอมเล่าความจริงให้เจ.บี.ฟัง " ชินเล่าเขาก็ไม่ยอมเป็น
เพื่อนกับฉันต่อไปนะสิ "

แต่ในที่สุดฟีกก็ก็เล่าทุกอย่างให้เจ.บี.ฟัง และเจ.บี.ก็ยกโทษให้
เนื้อหาส่งเสริมให้เด็ก ๆ รู้จักการยอมรับผิดและรู้จักให้อภัย ซึ่งเป็น

ส่วนหนึ่งใน " หน้าต่างแห่งโอกาส " ที่พึงพัฒนาในตัวเอง เด็ก ๆ จะได้
เรียนรู้ในเรื่องของการรู้จักผิด - ถูก พร้อม ๆ ไปด้วยกับเรียนรู้ในเรื่อง การสื่อ
สารและสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ที่ก่อให้เกิดความรักและผูกพันกันได้
มากยิ่งขึ้น

" ในหนังสือมีเรื่องราวและมีชีวิตอยู่
มันจะเข้าไปอยู่ในใจเด็ก
ได้มากกว่าที่จะสอนเขาเป็นคำพูด"

ศ.พญ. นงพงา ลิ้มสุวรรณ
จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น

เธอชอบแปรงฟันหรือเปล่านั้น

เกวลิน กายทอง (เรื่อง)

เยาวภา จีราระรินทร์ศักดิ์ , หทัยชนก เชียงทอง (ภาพ)

รพินทร์ ณ ถลาง, ผศ. (ถอดความเป็นภาษาอังกฤษ)

สำนักพิมพ์บ้านแปลน

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๑

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)

๗๕ บาท

"แมงกินฟัน" เป็นคำง่าย ๆ ที่จะใช้สื่อสารกับเด็กเล็ก ๆ โตขึ้นอีกหน่อยเด็กก็จะได้เรียนรู้ว่ามันหมายถึง แบคทีเรียในปาก ที่จะเปลี่ยนเศษอาหารให้เป็นกรด ทำให้กรดมากัดฟันของเราจนผุ

หนังสือสอนให้เด็กรู้จักรักษาความสะอาดในปากเล่มนี้ เล่าถึงแมงกินฟันว่ามันกำลังหาเพื่อนใหม่ เมื่อรู้ว่าน้องข้าวไม่ชอบแปรงฟันและยังชอบอมลูกอมด้วย แมงกินฟันจึงซ่อนตัวอยู่ในลูกอมที่น้องข้าวซื้อมา

คุณแม่บอกให้น้องข้าวแปรงฟัน แต่น้องข้าวกลับวิ่งหนีไปแอบกินขนมที่ซ่อนเอาไว้

เมื่อแมงกินฟันแผลงฤทธิ์ น้องข้าวปวดฟันจนร้องไห้ คุณแม่จึงพาน้องข้าวไปหาหมอฟัน คุณหมอบอกว่าเพราะน้องข้าวกินลูกอมขนมหวานแล้วไม่ยอมแปรงฟัน คุณหมอจึงสอนวิธีแปรงฟันให้น้องข้าว

กลับบ้าน น้องข้าวก็แปรงฟันตามวิธีที่คุณหมอแนะนำ และเลิกกินลูกอมขนมหวาน หลังจากนั้นน้องข้าวก็ไม่ปวดฟันอีกเลย

" ฟันบนด้านนอก ขยับแปร่งไปมา ซ้ายขวา ซ้ายขวา ลั่น ๆ "

" ฟันกรามที่ใช้เคี้ยวอาหาร ขยับแปร่งไปมา ขึ้นลง ขึ้นลง ลั่น ๆ "

.....

แล้วก็เล็บลิ้นออกมา บัดแปร่งลง แปร่งทั้งฟันทั้งลิ้น สะอาดสดชื่น
ทั้งปาก

แมงกินฟันไม่สามารถอยู่ในปากและฟันที่สะอาดของน้องข้าวได้ จึง
หาเพื่อนใหม่ต่อไป อ๊ะ อ๊ะ ใครไม่ชอบแปร่งฟันนั้นละ เพื่อนใหม่ของมัน !

หนังสือเล่มนี้ออกแบบให้ตัวแมงกินฟันเป็นสีแดงส้ม มีเขี้ยวและเข
งอก ลีลาท่าทางเจ้าเล่ห์ และเล่นกับเสียงอุทานต่าง ๆ เพื่อให้อารมณ์สนุก
สนานกับเด็ก เช่น " ฮ่า ฮ่า ฮ่า ในปากของเธอกว้างดีจัง " " ฮิ ฮิ ฮิ ใน
ปากของเธอ น่าอยู่จริง ๆ " " หี หี หี ฉันจะอยู่ที่นี้ตลอดไป " และก็มีคำที่
ผันวรรณยุกต์ที่ไม่ถูกต้อง คือคำว่า " แวบ ! " ที่ถูกต้องคือ " แว็บ ! " ซึ่ง
เป็นเรื่องที่ใครขอให้เด็กเขียนนักสร้างสรรค์หนังสือสำหรับเด็กมีความประณีต
และถ่วงถ้

เธอชอบแปร่งฟันหรือเปล่าจ๊ะ เป็นหนังสือเพื่อส่งเสริมลักษณะนิสัย
เหมาะสำหรับเด็ก ๒ - ๓ ขวบ โดดเด่นด้วยการใช้ภาพสีสันสวยงาม ความ
น่ารักของตัวการ์ตูน และการอธิบายขั้นตอนของการแปร่งฟันที่เข้าใจง่าย
อีกทั้งยังมีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาไทย เพื่อให้เด็กยุคใหม่
ได้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติม เหมาะสำหรับผู้ปกครองอ่านให้ฟัง และเด็ก ๆ
เรียนรู้จากภาพ ทำยเล่มมีบทเสริมสำหรับคุณพ่อคุณแม่ในการแนะนำลูกให้
รู้จักรักษาอนามัยของฟัน

การสอนให้เด็กช่วยเหลือตัวเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านสุขอนามัย

เป็นสิ่งที่พ่อแม่ควรเริ่มจากเรื่องที่ได้กตัญญูรับผิดชอบตัวเองตั้งแต่เล็ก อย่าง
การแปรงฟัน การดูแลร่างกายของตนเองให้สะอาด จนเกิดเป็นสุขนิสัย

" เพื่อเข้าใจได้ในปริบทว่าเราคืออะไร และอยู่ที่ใด ✦
เราอ่านเพื่อเข้าใจ หรือเพื่อเริ่มต้นที่จะเข้าใจ...
การอ่านก็เช่นเดียวกับการหายใจ เป็นหน้าที่ที่จำเป็นของพวกเขา "

อัลแบร์โต มังเกล
เจ้าของผลงาน โลกในมือของนักอ่าน

นกกระจอกเทศหาเพื่อน

โมจกัน โมซัดัก (เรื่อง)

อาลี มาฟาเครี (ภาพ)

น้านกฮูก (แปล)

จากเรื่อง *Singing Ostrich* (อิหร่าน)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๒ , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๘ หน้า (๑๘ X ๒๖ ซม.)

๙๕ บาท

หนังสือเล่มนี้ เป็นหนังสือภาพสำหรับเด็กของอิหร่าน จึงมีรายละเอียดต่างไปจากหนังสือจากต่างประเทศส่วนใหญ่ที่ " นำเข้า " ในบ้านเรา

เรื่องราวมีอยู่ว่า นกกระจอกเทศซึ่งเหงาออกเดินทางไปเยี่ยมกระรอกเพื่อนตัวเดียวที่เธอมีอยู่ เธอเตรียมของมากมายใส่กระเป๋าใบโตเพื่อนำไปฝากกระรอก ระหว่างทางนกกระจอกเทศได้พบกับนกแก้ว หมี อีกา และกระต่าย สัตว์เหล่านี้ต่างก็มีกิจของตัวเอง อย่างแม่หมีก็ได้แต่เฝ้าลูกที่เอาแต่นอน อีการู้สึกเศร้าที่ไม่เคยได้กินแอมป์เบิ้ลสีแดง ส่วนกระต่ายก็ยุ่งอยู่กับการหาดินสอเพื่อทำการบ้าน นกกระจอกเทศผู้มีเสียงไพเราะ ร้องเพลงให้สัตว์ต่าง ๆ เพื่อปลอบใจแต่ก็ไม่มีใครสนใจฟัง

เมื่อถึงบ้านกระรอก ปรากฏว่าของที่เตรียมมาฝากกระรอกนั้นหล่นหายไปหมดแล้ว เพราะกระเป๋ามีรูรั่ว นกกระจอกเทศรู้สึกเสียหน้าที่ไม่มีของฝาก แต่กระรอกบอกว่าไม่เป็นไร แค่มายเยี่ยมเขาก็ดีใจแล้ว

ขากลับ นกกระจอกเทศได้พบกับสัตว์ต่าง ๆ ที่เคยพบอีกครั้ง ทั้ง

กระต่าย อีกา หมี และนกแก้ว ต่างก็ขอบคุณนกกระจอกเทศที่ทิ้งของขวัญ
ที่พวกเขาต้องการไว้ให้ (จากรูกระเป่าที่รื้อนั่นเอง) ลัทธิเหล่านี้ก็เลยกลาย
เป็นเพื่อนกับนกกระจอกเทศ

นกกระจอกเทศมีความสุขมากที่ได้เพื่อนใหม่เพิ่มขึ้นมาอีกมากมาย
นกกระจอกเทศหาเพื่อน ใช้ภาพสีน้ำมันและสีชอล์ก ลายเส้นสนุก
สนาน เด็กบางคนสายตาไวมาก เห็นสีรองเท้าของนกกระจอกเทศในหน้า
ต่าง ๆ ใช้สีสลับข้างกัน เช่น รองเท้าแดงข้างขวา เขียวข้างซ้าย แล้วสลับ
เป็นเขียวข้างขวา แดงข้างซ้าย กระดุมที่กระเป่าเสื้อก็เช่นกัน สลับซ้ายขวา
ระหว่างสีแดงกับสีเหลือง น่าจะเป็น " ลูกเล่น " ของนักสร้างสรรค์ภาพที่มี
รายละเอียดให้เด็กสังเกตสังเกตได้ด้วยความสะดวก

สำหรับเนื้อเรื่อง ผู้แต่งปูเอาไว้ในตอนต้นว่า " เธอมีเสียงที่ไพเราะ
มาก " และมี " เสียงร้องที่หวานจับใจ " เมื่อนกกระจอกเทศพบกับลัทธิแต่
ละตัวซึ่งกำลังวุ่นวายกับปัญหาของตัวเอง เธอรู้สึกเห็นใจและแสดงความ
เห็นใจนั้นด้วยการร้องเพลงปลอบพวกเขา

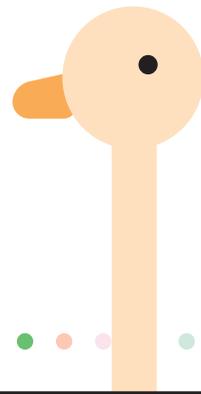

" งั้นฉันจะร้องเพลงเพราะ ๆ ให้เธอฟังนะ เธอจะรู้สึกดีขึ้น "

แม้จะไม่ได้ผลในตอนแรกแต่ก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ดี และเมื่อนกกระจอก
เทศจากไปโดยทิ้งสิ่งของไว้ให้พวกลัทธิเหล่านั้นโดยที่เธอไม่รู้ตัว ไม่ว่าจะ
ดินสอให้กับกระต่ายที่ต้องทำการบ้าน แอปเปิ้ลแดงให้กับอีกา แตรให้แม่
หมีไว้ปลุกลูก ๆ หรือหวีให้นกแก้วใช้หวีหาง เหล่านี้ล้วนเป็นการแก้ปัญหา
ความไม่สบายใจให้กับลัทธิเหล่านั้น ทำให้ลัทธิเหล่านั้นเกิดความไว้วางใจ
และกลายเป็นเพื่อนของนกกระจอกเทศในที่สุด

กล่าวได้ว่าแก่นเรื่องมีมิติที่น่าสนใจ สามารถสื่อสารให้เด็ก ๆ รู้สึก
ได้ในระดับง่าย ๆ ก็ได้ คือ มิตรภาพนั้นเริ่มต้นได้ด้วยการรู้จักเห็นอกเห็นใจ
ผู้อื่น ลีกลองไปก็ได้เช่นกัน สามารถปลุกฝังให้เด็กรู้สึกถึงการมีแรงจูงใจ
ภายใน (Intrinsic Motivation) ด้วยการแสดงพฤติกรรมที่ดิงามโดยไม่
หวังผลตอบแทน ในเรื่องนี้ก็คือการร้องเพลงของนกกระจอกเทศ เพื่อปลอบ
ประโลมใจสัตว์ต่าง ๆ แม้จะไม่มีใครสนใจ เธอก็ยังคงทำของเธอต่อไป...

ความรู้ทางจิตวิทยาพัฒนาการเด็กชี้ให้เห็นความสำคัญของ แรงจูงใจ
ภายใน ว่าเป็นสิ่งที่ต้องปลุกฝังให้เด็กได้เรียนรู้ตั้งแต่ช่วงวัย ๓ - ๕ ปี
" Intrinsic Motivation " จึงเป็นส่วนสำคัญใน " หน้าต่างแห่งโอกาส "
บานต้น ๆ ของชีวิตที่ต้องเปิด หนังสือเล่มนี้ทำให้เห็นว่าผู้ใหญ่สามารถส่ง
เสริมให้เด็กเรียนรู้โดยผ่านเรื่องเล่าที่สนุก ๆ มีศิลปะในการสื่อสาร

" ศิลปะทุกประการจะสำเร็จผลได้ต้องประกอบด้วยผู้สร้างหนึ่ง ✦
 และผู้รู้จักคุณค่าของศิลปะนี้อีกหนึ่ง ✦
 การอ่านก็เช่นเดียวกัน ต้องเป็นการกระทำร่วมกันระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน
 คือผู้อ่านไม่ใช่สักแต่ว่าอ่าน
 ผู้อ่านที่ดีทำได้ยากเสมอ นักเขียนที่ดี "

เปลื้อง ณ นคร
 นักปราชญ์วิชาการหนังสือและภาษาไทย

นับหนึ่งถึงอร้อย

สุภาพวรรณ ศรีสุข (เรื่อง)

ปิยะมา อ่อนเจริญ (ภาพ)

สำนักพิมพ์พาส พับลิชชิ่ง , ๒๕๕๐

ปกอ่อน ๒๐ หน้า (๒๐ X ๒๐ ซม.)

๗๕ บาท

หนังสือเตรียมความพร้อมแก่เด็กปฐมวัยเล่มนี้ สอนให้เด็กนับจำนวน ให้เป็นและรู้จักเลขไทย โดยใช้ขนมไทยสิบชนิดมาประกอบ มาสอนการ นับให้สนุก เพราะภาพที่เด็กเห็น คำที่ได้อ่าน ช่วยต่อเติมจินตนาการไปได้ ต่าง ๆ นานา อย่างเช่น

" นับหนึ่ง กรูบกรอบ... นางเล็ด... อร้อยเด็ดอย่างบอกใคร
เป็นพระอาทิตย์ดวงใหญ่... สว่างไสวอยู่บนฟ้า "

" นับสาม นุ่มนุ่ม... ปุยฝ้าย... เห็นแล้วน้ำลายไหล
เป็นบอลลูกใหญ่ ล่องลอยไปในนภา "

" นับแปด นำหยิบ... กลีบลำดวน... อยากชวนเธอมาลองชิม
เด็ก ๆ กินจนอิ่ม... พากันยิ้มดูกัน "

" นับสิบ เหนียวนุ่ม... ขนมหั้... หวานมันแสนอร้อย
เป็นบันไดสูงไม่น้อย คอยให้เธอเดินขึ้นไป "

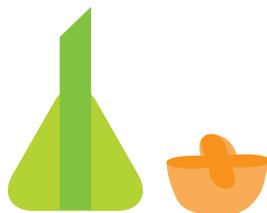

นับหนึ่งถึงร้อย แนะนำให้เด็ก ๆ รู้จักนับและรู้จักขนมไทยไปพร้อม ๆ กัน พร้อมกับจินตนาการรูปร่างของขนมไทยเป็นภาพสิ่งของต่าง ๆ เริ่มจากนางเล็ด มะตูมเชื่อม ฟูยฝ้าย ตะโก้ ขนมตาล ทองหยิบ จ่ามงกุฏ กลิบลำดวน อาลัว และขนมชั้น แต่ละอย่างเพิ่มจำนวนขึ้นทีละขั้นตั้งแต่ ๑ จน ถึง ๑๐ แล้วมีภาพของขนมแต่ละชนิดที่ผู้เขียนจินตนาการให้เป็นภาพต่าง ๆ

หนังสือใช้ภาพถ่ายจากของจริงนำมาตกแต่งด้วยลายเส้นในลักษณะการ์ตูน ภาพสีสดใส เนื้อหาว่าด้วยขนมแต่ละชนิดแยกออกจากกัน สามารถเปิดอ่านหน้าไหนก่อนก็ได้โดยไม่ต้องเรียงลำดับตามเลขหน้า มุ่งส่งเสริมความสามารถ สอนการนับเลข รู้จักตัวเลข ซึ่งเป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งของการรู้จักคิด พร้อม ๆ ไปด้วย การสร้างจินตนาการ จากภาพที่เห็น และเสริมความสามารถทาง ภาษา ด้วยคำคล้องจองสั้น ๆ มีจังหวะจะโคนน่าอ่านน่าฟัง

หนังสือเล่มนี้บอกกล่าวไว้บนปกหลังว่า นอกจากส่งเสริมการเรียนรู้ตัวเลขไทยและจำนวนนับแล้ว ยังทำให้เด็ก " ได้รู้จักขนมไทยและภาคภูมิใจกับภูมิปัญญาไทยที่ควรสืบทอด... "

บันทึกวันหยุด

ภัทรวลี นิ่มนวล (เรื่อง)
เยาวภา จีราระรินทร์ศักดิ์ (ภาพ)
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
พิมพ์ครั้งที่ ๕ , ๒๕๕๒
ปกอ่อน ๑๘ หน้า (๒๕.๕ X ๒๐ ซม.)
๖๒ บาท

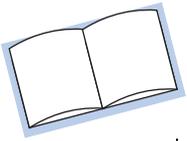
การมีแรงจูงใจที่จะทำอะไรดี ๆ นำมาซึ่งความภูมิใจในตัวเอง ความภูมิใจและพอใจในตัวเองก็จะเป็นที่มาของแรงจูงใจภายในที่มีคุณค่า ให้ความเราอยากทำสิ่งที่ดีงามยิ่งขึ้น ด้วยความใส่ใจ ตั้งใจ และพากเพียร และนี่เป็นพื้นฐานสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ที่เพาะหว่านให้เกิดขึ้นได้ตั้งแต่เด็กยังตัวน้อยนิด อย่างเด็กชายตัวน้อย ๆ ในเรื่อง **บันทึกวันหยุด**

วันหยุด เด็กชายข้าวโพดไม่ต้องไปโรงเรียน แต่ข้าวโพดคิดถึงคุณครูและเพื่อน ๆ ที่โรงเรียนมาก ข้าวโพดก็เลยวาดรูปห้องฟ้าที่บ้าน ตั้งใจจะเอาไปฝากเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน

เมื่อข้าวโพดไปเล่นที่ใต้ต้นหางนกยูงกับเจ้าปุยหมาน้อย เจ้าปุยชอบไล่จับดอกหางนกยูงที่ตกบนพื้น ข้าวโพดอยากให้คุณครูกับเพื่อน ๆ เห็นดอกหางนกยูงด้วย ก็เลยเก็บดอกหางนกยูงไปวาด แล้วก็ยังวาดรูปพื้นที่ระเบียงหน้าบ้าน และวาดรูปของเจ้าปุยด้วย

คุณพ่อเห็นรูปที่ข้าวโพดวาดไว้หลายรูปก็เลยเอามาเย็บรวมกันเป็น

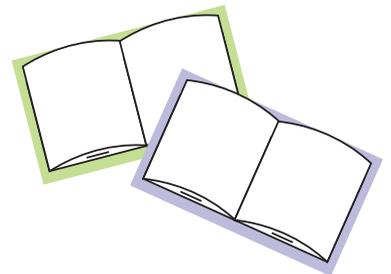
เล่มให้ข้าวโพดเขียนที่หน้าปกว่า " บันทึกวันหยุด "

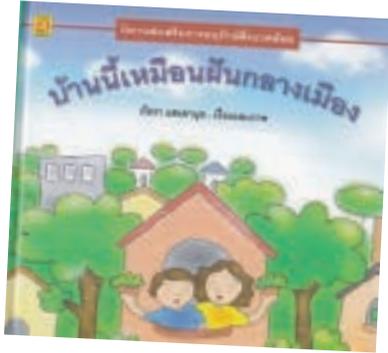
คืนนั้น ข้าวโพดนอนกอด " บันทึกวันหยุด " ของตัวเองด้วยความภูมิใจ ข้าวโพดอยากให้ถึงวันไปโรงเรียนเร็ว ๆ จะได้เอาไปอวดคุณครูและเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน

เรื่องราวของเด็กชายข้าวโพดกับกิจกรรมในวันหยุด สอนให้เด็กวัย ๓ - ๕ ขวบ เรียนรู้การบันทึกสิ่งต่าง ๆ ด้วยการวาดรูปหรือเขียนเป็นตัวหนังสือ ซึ่งจะทำให้ดีก็ด้วยการรู้จักสังเกตสิ่งแวดลอมรอบตัว แล้วผู้ใหญ่ก็ช่วยรวบรวมทำเป็นสมุดเล่มเล็ก ดูเถอะ เด็กตัวน้อย ๆ ก็ได้มีผลงานของตัวเองแล้ว น่าภูมิใจสักเพียงไร

นี่แหละ จะทำให้เด็กรู้จักตัวเอง มีความมั่นใจในความสามารถของตัวเอง และจะได้พัฒนาสิ่งที่ตนชอบให้ดีขึ้นไปอีก เป็นการช่วยเปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในบานที่จะทำให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับ *Intrinsic Motivation* คือความสามารถในการรู้จักและมีแรงจูงใจในตนเอง ทำให้เด็กมีความพอใจในตัวเอง เห็นคุณค่าของตนเอง อันเป็นบานหน้าต่างที่ทำให้เด็กมีความสุข มีน้ำเล้า เด็กชายข้าวโพดถึงได้กลับไปกับบันทึกวันหยุดในอ้อมกอด

" อยากรให้ถึงวันไปโรงเรียนเร็ว ๆ จังเลยครับ "

บ้านนี้เหมือนผืนกลางเมือง

ภัทรา แสงदानุช (เรื่องและภาพ)
สำนักพิมพ์บรรณกิจ ๑๙๙๑ , ๒๕๕๔๙
ปกแข็ง ๒๔ หน้า (๒๒ X ๒๐ ซม.)
๑๘๐ บาท

หนังสือภาพสำหรับเด็กเรื่องนี้ระบุไว้บนปกว่าเป็นนิทานส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม นำเสนอเป็นกลอนหก บอกเล่าเรื่องราวของเด็กหญิงชมพู่ ซึ่งในตอนแรกอยู่กับคุณยายที่บ้านชายป่า ที่ซึ่งมีต้นไม้และสัตว์ต่าง ๆ มากมาย เด็กหญิงจึงชอบที่นั่นมาก

วันหนึ่ง คุณแม่มารับชมพู่ให้เข้าไปอยู่ในเมืองด้วยกัน เพื่อให้ชมพู่เรียนหนังสือ เมื่อเริ่มเข้ามาอยู่ในเมือง ชมพู่ได้เห็นตึกใหญ่ รถรา และผู้คนมากมาย แต่ชมพู่ก็สงสัยว่าในเมืองทำไมไม่เห็นมีต้นไม้เลย

แถวบ้านที่ชมพู่มาอยู่ก็ไม่เห็นมีต้นไม้ ชมพู่คิดถึงบ้านป่า จึงขอให้คุณแม่ปลูกต้นไม้ไว้หน้าบ้าน สองแม่ลูกช่วยกันดูแลจนต้นไม้โตสวยงาม

ชาวบ้านที่ผ่านไปมาต่างก็ชอบบ้านของชมพู่เพราะมีต้นไม้ร่มรื่น ต่างก็พูดต่อ ๆ กันไปว่า " **บ้านนี้เหมือนผืนกลางเมือง** " จากนั้น ทุกคนก็เลยปลูกต้นไม้กันเต็มเมือง กลายเป็น " เมืองในฝัน " อันงดงาม บทสรุปของหนังสือมีใจความดังนี้

ชมพู่ทำให้คนเห็น ว่าความรุ่มเย็นเป็นเรื่อง
ควรอยู่คู่ความรุ่งเรือง ต้นไม้กับเมืองคู่กัน
ตั้งแต่นั้นมาทุกคน ปลุกต้นไม้ใหญ่แข่งขัน
ไม่นานเมืองนี้ก็พลัน เหมือนเมืองในฝันดงาม

การใช้คำกลอนเดินเรื่องไปพร้อม ๆ กับการสร้างสรรค์ภาพที่ดูสบายตา เป็นจุดเด่นของหนังสือ การให้สีภาพ โทนสีเขียวคือความเป็นชายป่า โทนสีแดงและน้ำตาลคือความเป็นเมือง สุดท้าย " สีเขียว " ได้เข้ามาอยู่ในบรรยากาศของเมือง

การปลูกฝังในเรื่องของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างง่าย ๆ คือการสอนให้รักต้นไม้ ปลูกต้นไม้ เป็นการปลูกฝังในเรื่องสิ่งที่ถูกที่ควร " หน้าต่างแห่งโอกาส " ที่เปิดพร้อมสำหรับการเรียนรู้ว่า อะไรถูกต้อง อะไรไม่ถูกต้อง สามารถสอนสิ่งที่ถูกที่ควรในเรื่องของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเข้าไปได้ตั้งแต่เด็กยังอยู่ในช่วงปฐมวัยเลยทีเดียว

บ้านผักทอง

สุกัญญา จันทร์เพ็ญ (เรื่อง)
ยศวดี ครูทกกลม (ภาพ)
สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก , ๒๕๕๘
ปกแข็ง ๒๔ หน้า (๒๐ X ๒๐ ซม.)
๑๔๐ บาท

มูลนิธิเด็กเป็นองค์กรหนึ่งที่กำลังดำเนินการประกวดนิทานส่งเสริมจินตนาการเด็กมาอย่างต่อเนื่อง **บ้านผักทอง** ได้รับรางวัลด้านภาพดีเด่นจากการประกวดครั้งที่ ๘ หนังสือภาพเล่มนี้ให้ภาพของชุมชนชนบทไทย ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน โรงเรียน และท้องทุ่ง ที่มีความเอื้อเพื่อพ่อแม่ รักและสามัคคีกัน เรื่องราวมีดังนี้

ผักบุ้งกับผักกาด เด็กชาย - หญิงสองพี่น้องช่วยพ่อแม่ทำงานในไร่ผักทอง วันหนึ่งเด็กทั้งสองนำเมล็ดผักทองมาผึ่งแดด ทั้งคู่พบเมล็ดผักทองที่มีขนาดใหญ่มากเมล็ดหนึ่ง จึงนำไปปลูกและช่วยกันดูแลรดน้ำพรวนดินทุกวัน กระทั่งเมล็ดผักทองโตขึ้นเป็นต้นกล้า สองพี่น้องจดบันทึกการเติบโตของผักทองแล้วนำมาเล่าให้เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนฟัง

ต้นผักทองโตขึ้นเป็นเถาใหญ่และออกดอกหลายดอก แต่พ่อก็ให้เด็ดดอกอื่น ๆ ทั้งให้เหลือเพียง ๒ ดอก เพื่อจะได้ไม่ต้องแย่งอาหารกัน

จากดอกผักทองกลายเป็นลูกผักทองที่มีขนาดใหญ่โตกว่าลูกผักทอง

ต้นอื่น ๆ ผักบุ้งกับผักกาดเล่าให้เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนฟังทุกวันจนเพื่อน ๆ
อยากเห็น " ฟักทองยักษ์ " จึงพากันมาดูด้วยความตื่นเต้น

" ฟักทองยักษ์ " ทั้ง ๒ ลูก โตวันโตคืน แต่แล้ววันหนึ่ง ผักบุ้งกับ
ผักกาดก็พบว่าฟักทองลูกหนึ่งถูกหนูแทะจนรูโบ๋ พ่อจึงให้ตัดฟักทองลูกนั้น
ทิ้งส่วนอีกลูกที่เหลือก็ใช้ตาข่ายคลุมกันหนู

ฟักทองลูกนั้นแก่จัดและใหญ่โตมาก เด็กทั้งสองอยากให้ฟักทองอยู่
ด้วยนาน ๆ พ่อจึงคิดวิธีเจาะเอาแต่เนื้อในของฟักทองมากิน ส่วนเปลือก
ฟักทองยักษ์ที่ยังเป็นรูปฟักทองอยู่ก็นำไปตากแห้งให้ผักบุ้งกับผักกาดและ
เพื่อน ๆ เล่นเป็น " บ้านฟักทอง " กันอย่างสนุกสนาน

พวกเด็ก ๆ ใช้เศษไม้ กระดาษ และดินน้ำมัน
ทำเป็นเตียง โต๊ะ เก้าอี้ รวมถึงสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ
ตามแต่ใจนึก แล้วยังปั้นตุ๊กตาดินน้ำมันแทนตัวเอง
ไว้ในบ้านฟักทองด้วย

เด็ก ๆ เล่นกับบ้านฟักทองหลังนี้
อย่างมีความสุขทุกวัน ไม่รู้เบื่อเลย

จุดเด่นของการสร้างสรรค์ภาพของหนังสือเล่มนี้อยู่ที่การออกแบบ
ตัวละครให้มีลักษณะแตกต่างกันอย่างละเอียดและน่ารัก ตลอดจนเรื่องคุณโทษ
ภาพให้เป็นสีเขียวและสีน้ำตาล ให้ดูสงบเย็นแบบสังคมเกษตรกรรม สาระ
หลักของเรื่องมุ่งหมายให้หนู ๆ ผู้อ่านได้เรียนรู้ในเรื่องของ การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
แบ่งปันกัน และส่งเสริมจินตนาการ โดยสอดแทรกสาระความรู้เกี่ยวกับ
ฟักทองเข้าไปด้วย หนังสือเล่มนี้เหมาะสำหรับเด็กวัย ๔ - ๕ ขวบ ขึ้นไป

แบ่ง "ฉัน" บ้างสิ

ศักดิ์ชัย ศรีวัฒนาปิติกุล (เรื่องและภาพ)
สำนักพิมพ์พาส พับลิชชิ่ง, ไม่ระบุปีที่พิมพ์
ปกแข็ง ๒๔ หน้า (รวมปก) (๒๐ x ๒๐.๕ ซม.)
๑๕๐ บาท

แบ่ง "ฉัน" บ้างสิ เป็นหนังสือภาพที่มี " ลูกเล่น " โดยให้ภาพเล่าเรื่อง ผู้อ่านสามารถเติมข้อความเล่าเรื่องด้วยตนเอง ลงไปในแต่ละหน้าที่มีเส้นบรรทัดให้ หน้าละสองบรรทัด ใครจะเล่าด้วยข้อความอย่างไร ก็เขียนเข้าไปได้ แต่หากเล่าไม่ถูก ก็ไปดูคำบรรยายภาพ (ของแต่ละหน้า) ทั้งหมดที่แยกเอาไว้หน้าสุดท้ายของหนังสือก็ได้

เด็ก ๆ หลายคนอ่านเอาเรื่องได้จากภาพ จากภาพแรกไปถึงภาพสุดท้าย ได้รู้เรื่องราว มีผลไม้ลูกหนึ่งร่วงลงมาจากต้น นกเห็นนกอยากกินจึงบินตาม ผลไม้ลูกนั้นหล่นผ่านกิ่งไม้ที่กระรอกเกาะอยู่ กระรอกอยากกินแต่คว้าไว้ไม่ทัน ผลไม้ตกลงไปถึงพื้น กระต่ายเห็นก็วิ่งตาม ผลไม้กลิ้งไปตามทาง แมวเห็นก็อยากกินจึงวิ่งตาม หมาเห็นผลไม้กลิ้งผ่าน หมาก็วิ่งไล่ตามเช่นกัน

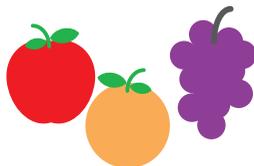
หมา แมว กระต่าย กระรอก และนก ต่างก็วิ่งไล่ตามผลไม้ แต่ผลไม้ยังคงกลิ้งไปเรื่อย ๆ ไม่หยุด เด็กหญิงเห็นผลไม้กลิ้งก็วิ่งตาม ผลไม้ไม่หยุดอยู่ใกล้ ๆ คุณแม่ คุณแม่จึงหยิบผลไม้ขึ้นมา พวกสัตว์ต่าง ๆ ที่วิ่งตาม ๆ กันมาต่างก็บอกว่า " แบ่งฉันบ้างสิ "

คุณแม่จึงแบ่งผลไม้ให้สัตว์ทุกตัว รวมถึงเด็กหญิงและตัวคุณแม่เอง ก็กินด้วย ทั้งคนทั้งสัตว์ต่างก็กินผลไม้กันอย่างเอร็ดอร่อย

เทคนิคการแยกส่วนของการบรรยายด้วยตัวอักษรทั้งหมดไปรวมกันไว้ในหน้าสุดท้ายของหนังสือ ก็เพื่อให้เด็ก ๆ คิดคำและเขียนเรื่องราวที่เกิดจากการเห็นภาพผสมกับจินตนาการของพวกเขาเอง คำบรรยายที่อยู่ท้ายเล่มมีทั้งภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่ละข้อความระบุหมายเลขหน้าว่าเป็นข้อความที่ใช้บรรยายบนหน้าไหน คำบรรยายที่ซ้ำกันใช้ได้กับหลายหน้า เช่น " อู๊ย ๆ ผลไม้หล่นแล้ว " " อู๊ย ๆ ผลไม้กลิ้งแล้ว " เป็นวลีที่ใช้บรรยายภาพ ๒ - ๓ หน้า กล่าวคือ ภาพเปลี่ยนไป มีรายละเอียดเพิ่มขึ้น แต่ใช้คำบรรยายเดิมได้ เพราะมีภาพเล่าเรื่องเป็นหลักนั่นเอง

เด็ก ๕ - ๖ ปี ที่พอจะขีดเขียนได้ ผู้ใหญ่น่าจะให้ลองสร้างเรื่องเล่าของตนเอง ลงในบรรทัดเปล่าที่แต่ละหน้าของหนังสือเว้นไว้ให้ เมื่อเด็ก ๆ สร้างสรรค์เนื้อหาจากภาพที่เห็น นอกจากได้ทักษะการใช้ภาษาแล้ว ไม่นานเขาอาจจะได้เรื่องใหม่ที่แต่งขึ้นมาเองก็ได้

ส่วนเด็กเล็กที่ยังเขียนหนังสือไม่ได้ มีคำอยู่ในคลังน้อย ผู้ใหญ่จะใช้วิธีอ่านข้อความที่เป็นคำบรรยายภาพให้เขาเลยก็ได้ ข้อความเหล่านั้นมีคำซ้ำ ๆ จดจำได้ง่าย นำมาให้เด็กฝึกเลียนเสียงก็ได้ เด็กจะรู้สึกสนุกกับเสียงที่ได้ยินผสมกับภาพที่ตามองดูอยู่ เรื่องราวของ การแบ่งปันกัน ที่หนังสือเล่มนี้จะมุ่งหมายบอกกล่าว ก็จะซึมซาบเข้าไปในการรับรู้ของเด็กได้ไม่ยาก

ปอมแป้มกั้วน้ำ

พวงทิพย์ คีลาสานต์ (เรื่อง)

เกริกกิจ เพิ่มเสนีย์ (ภาพ)

สำนักพิมพ์ฟาส แอท คิตส์ , ๒๕๕๒

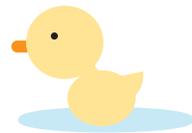
หนังสือพลาสติก ๘ หน้า (๑๓.๕ X ๑๔ ซม.)

๑๗๕ บาท

หนังสือหุ่นมือรูปลูกเปิดเล่มนี้ เป็นเรื่องของลูกเปิดชื่อ " ปอมแป้ม " ปอมแป้มเดินทางเพื่อเล่น พบจระเข้เล่นน้ำอยู่ แต่ปอมแป้มไม่กล้าลงน้ำจึงได้แต่ยืนมอง ช้างกำลังเล่นอยู่ในน้ำ เห็นปอมแป้มยืนอยู่ก็ชวนให้มาเล่นด้วย แต่ปอมแป้มก็ไม่กล้าลงน้ำ นกกระยางที่ยืนอยู่ในน้ำจึงชวนเพื่อนช้างกับจระเข้มายืนเรียงติดกันให้ปอมแป้มวิ่งเล่นบนหลัง ปอมแป้มสนุกสนานมากที่ได้เล่นกับเพื่อน ๆ โดยไม่ต้องลงน้ำ

นกกระยางออกอุบายให้เพื่อน ๆ ยืนเรียงต่อตัวกันใหม่กลายเป็นกระดานลื่น ปอมแป้มกำลังสนุกวิ่งไปบนกระดานลื่นจนลงน้ำไป จากนั้นปอมแป้มก็ไม่กล้าลงน้ำอีกเลย

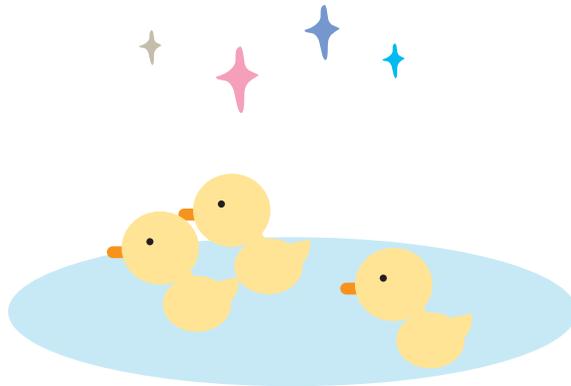
" เบ็ดน้อยครีกริ้น เลิกตี้นกั้วน้ำ "

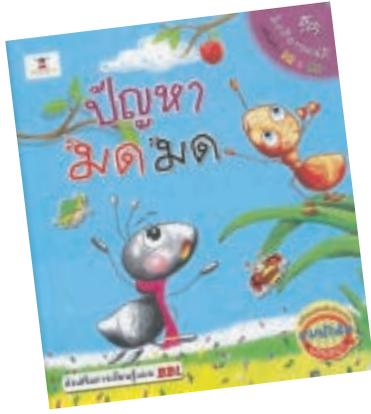

ปอมแป้มกั้วน้ำ เป็นคำกลอนง่าย ๆ ภาพและตัวอักษรพิมพ์บนพลาสติกนุ่มนิ่ม นอกจากจะเป็นหนังสือแล้วยังสามารถสอดมือเข้าไปและ

นำไปเล่นในน้ำได้ เป็นหนังสือในชุดหุ่นมือลอยน้ำของสำนักพิมพ์ ซึ่งระบุว่า
ผลิตด้วยสี non - toxic ปลอดภัยไร้สารพิษ เป็นหนังสือที่เป็นของเล่นไป
ด้วยในตัว เหมาะสำหรับเด็กเล็กวัย ๑ - ๒ ขวบ สำหรับเล่นไปด้วย ฟัง
ผู้ใหญ่อ่านไปด้วย

ก่อนที่เด็กจะเป็นผู้ใหญ่ จำเป็นต้องได้เรียนรู้เพื่อให้เกิดความมั่นใจ
ในตัวเอง ไม่ตื่นกลัว สามารถทำอะไรด้วยตัวเองได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป
ซึ่งจะเป็นการพัฒนา ความสามารถในการช่วยเหลือตัวเอง (Self Help)
ของเด็ก ๆ ให้ทำกิจวัตรประจำวันด้วยตนเองได้ หากหน้าต่างบานแรก ๆ
ของเด็กปฐมวัยบานนี้ได้รับการส่งเสริมให้เปิดกว้างขึ้น ลูกเปิดตัวน้อยผู้กลัว
น้ำนี้ วันหนึ่งข้างหน้าอาจจะกลายเป็นแชมป์ว่ายน้ำก็ได้ ใครจะรู้

ปัญหา มด มด

หูกาง (เรื่อง)

ไพสิน กลิ่นน้อย (ภาพ)

สำนักพิมพ์ประกายการ พับลิชชิ่ง , ๒๕๕๑

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๑.๕ X ๒๔ ซม.)

๑๐๐ บาท

มดดำกับมดแดง สองตัวอาศัยอยู่ใกล้กัน วันหนึ่งทั้งคู่พบขนมปุยฝ้ายตกอยู่ก็ยื้อแย่งกันโดยไม่มีใครยอมใคร มดแดงจึงคิดวิธีให้แข่งขันกัน ถ้าใครชนะก็จะได้ขนมปุยฝ้ายไปกิน

ทั้งคู่จึงเข้าไปแข่งขันกันในบ้านคนโดยทิ้งขนมปุยฝ้ายไว้ที่เดิม มีทั้งแข่งกันว่ายน้ำในอ่างล้างจาน ยกน้ำหนักด้วยการแบกผลไม้ลูกโต ใต้เชือกคือเส้นบะหมี่ที่คนกำลังใช้ตะเกียบคิบนั่นแหละ แล้วก็ยังมีกฎเขาน้ำแข็งใสหนาวจะแย่งแต่ไม่เท่าเจอบ้างจากมือใครก็ไม่รู้มาตัด ต้องรีบวิ่งหนี ผลที่สุดก็คือไม่มีใครชนะใคร มดดำจึงเสนอให้กลับไปแบ่งขนมกัน มดแดงเห็นด้วยแล้วทั้งสองก็พากันกลับไปที่ขนมปุยฝ้าย

แต่ขนมปุยฝ้ายหายไปเสียแล้ว เนื่องจากมดเบ้มเดินผ่านมาเห็นขนมตกอยู่ ก็เลยเอาไปกินจนหมด มดแดงกับมดดำจึงจำต้องเดินคอตกกลับบ้านแต่โชคดีระหว่างทางก็ได้พบกับขนมเค้กก้อนใหญ่

มดทั้งสองต่างก็หันมามิให้กัน ทั้งคู่รู้แล้วว่าตอนนี้ควรจะทำอย่างไร...

หนังสือจบลงด้วยคำถามเปิดให้เด็ก ๆ ได้เขียนข้อความต่อ

" แล้วน้อง ๆ ละ คิดว่ามดดำกับมดแดง
จะอย่างไร ช่วยบอกหน่อยสิจ๊ะ... "

หน้าสุดท้ายเห็นความสุขของมดทั้งสองบนก้อนขนมเค้ก ร้องเพลง
เสียงใสแล้วกินขนมเค้กด้วยกันอย่างมีความสุข

" มีอะไรดี ๆ พวกเราจะไม่แย่งกัน
มีอะไรดี ๆ พวกเราไม่รู้จักแบ่งปัน
ให้เธอสุข ฉันสุข เพราะพวกเรานั้น เป็นเพื่อนกัน "

หนังสือเรื่องนี้บอกกล่าวถึงสิ่งที่ต้องการจะให้เด็กได้เรียนรู้อย่าง
ชัดเจน " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยพร้อมสำหรับ
รับรู้เรื่อง การแบ่งปัน รู้ว่าอะไรผิดอะไรถูก เนื้อหา มีโครงเรื่องเหมือนกับ
นิทานเก่าแก่ของเรา คือเรื่อง " ตาอินกับตานา " ที่แย่งปลากันกิน แต่แล้ว
ตาอยู่มาเดี๋ยวเดียว คว่าพุงเพียว ๆ ไปกิน แต่ **ปัญหาหมดมด** สร้างเหตุการณ์
ต่อเนื่องเพื่อให้ไปถึงสถานการณ์ที่มดทั้งสองต้องปรองดองกันด้วยการแบ่งปัน
ลิ้นบรรยากาศและรายละเอียดของสิ่งของ บ้านช่อง เป็นวิถีชีวิตของเด็ก
ในเมือง ซึ่งล้วนควรเรียนรู้เรื่องของการแบ่งปันเช่นเดียวกัน

เป็นเพื่อนกันนะ !

ศิริลักษณ์ พุทธิโคตร (เรื่อง)

อรพิมพ์ จิระศรีปัญญา (ภาพ)

สำนักพิมพ์สถานอักษร (มูลนิธิโรงเรียนรุ่งอรุณ)

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๐ หน้า (๒๓ X ๒๔ ซม.)

๗๐ บาท

มิตรภาพเกิดขึ้นได้ในวิถีธรรมชาติ อย่าง เป็นเพื่อนกันนะ เล่มนี้ เป็นความเกื้อกูลกันของสัตว์ใหญ่อย่างควายกับสัตว์ตัวเล็ก ๆ อย่างนกเอี้ยงที่โฉบมาเกาะอยู่บนหลังควาย จนมีเรื่องแต่งเรื่องเล่าถึงสัตว์ทั้งสองในรูปแบบต่าง ๆ เสมอ คำเล่าในกาลก่อนจะบอกว่า " นกเอี้ยงเลี้ยงควายเฒ่า " แต่ในหนังสือภาพเรื่องนี้เป็นควายน้อย

ควายน้อยไถนาเสร็จก็วิ่งเล่นจนพลัดหลงไปจากฝูง นกเอี้ยงบินมาเกาะอยู่บนหลังควายอยู่นานกว่าที่ควายจะรู้สึกตัว เพราะนกเอี้ยงเห็นควายหุดหู่ไม่รู้เพื่อนอยู่ไหน จึงถามว่า " เล่นกันใหม่ละ " ควายตกใจแล้วไล่ นกเอี้ยงให้ออกไปจากหลัง แต่นกเอี้ยงก็บอกกับควายว่าที่มาเกาะหลังควายก็เพื่อมาจิกกินเห็บกินแมลงที่อยู่ตามตัวควายให้

" ที่มาเกาะหลัง ก็หวังขอแบ่ง
จิกกินแมลง ตามข้างตามตัว "

ควายน้อยเห็นว่านกเอี้ยงช่วยกำจัดเห็บที่กัดเจ็บอยู่บนหลัง จึงขบใจ

และยอมให้นักเอี้ยงเกาะหลังตัวเองได้อีก คว้ากับนกเอี้ยงจึงกลายเป็น
เพื่อนกัน

" มาเถิดเอี้ยงจำ เชิญมาเกาะหลัง
จะเดินจะนั่ง ได้ทั้งเข้าเย็น "

ทั้งคู่เล่นด้วยกันจนหมดวัน เมื่อถึงเวลากลับ เอี้ยงเห็นควายน้อย
มีท่าทางเศร้า เอี้ยงรู้ว่าควายน้อยหลงฝูงมาจึงบอกทางกลับให้ ทั้งคู่นัดพบ
กันทุกวันและสัญญาว่าจะรักกันตลอดไป

" ควายน้อยกับเอี้ยง ส่งเสียงสดใส
สัญญาด้วยใจ จะไม่ทิ้งกัน "

เป็นเพื่อนกันนะ ! เป็นหนึ่งในหนังสือบูรณาการสู่ชีวิตชุด " ข้าว " หนังสือเล่าเรื่องด้วยนิทานภาพประกอบคำกลอน (กลอนสี่) ความโดดเด่นคือตัวละครเอกของเรื่องคือ ควายไถนา มีความน่ารักสดใสมาก ลายเส้นและสีเส้นที่ใช้ก็ค่อนข้างเรียบง่ายเหมาะกับบรรยากาศห้องทุ่ง นกเอี้ยงแสนซนก็มีบุคลิกที่สนุกสนานและโอบอ้อม เด็กผู้อ่านจะได้รับการปลูกฝังในเรื่องของความผูกพันที่เกิดจากความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เหมาะสำหรับเด็กปฐมวัยและประถมศึกษาตอนต้น หากได้มีโอกาสเห็นทุ่งข้าว ชาวนา และนกเอี้ยงบนหลังควายจริง ๆ จะทำให้การอ่านมีความสุขขึ้นอีกมาก

เป๊าะเป๊าะ อย่าใช้เยอะเยอะ

อรอนงค์ บุญเพ็ง (เรื่อง)

ณัฐพัชร คิริพล (ภาพ)

สำนักพิมพ์พาส แอท คิตส์

พิมพ์ครั้งที่ ๒ , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (รวมปก) (๒๐ X ๒๐ ซม.)

๗๕ บาท

" ป่าโหล่นไป จะทำอย่างไรดี " เป็นปัญหาใหญ่ ที่นำมาสอนเด็กผ่านนิทานว่าด้วยป่าดินสอ ที่เด็ก ๆ ใช้อย่างทิ้งขว้าง ต้องหากลวิธีสอนเด็กให้รู้จักใช้ อย่าใช้เยอะเยอะ หนังสือเล่มนี้ใช้ถ้อยคำเล่าเรื่องที่เล่นกับสระ " แอะ " ตลอดทั้งเล่ม ทำให้สนุกทั้งเรื่องและคำที่นำมาใช้เล่าเรื่อง

เรื่องราวมีอยู่ว่า ณ ดินแดนป่าดินสออันแสนไกล เหล่าคนแคระผู้ดูแลรักษาป่าดินสอพากันเข้าเฝ้าเทวดาเพื่อขอคำชี้แนะ เนื่องจากผืนป่าเริ่มหมดไป เพราะเด็ก ๆ ใช้ดินสอกันทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ อย่างไม่รู้คุณค่า

เทวดาจึงมาพบคุณครูนกฮูก บอกเล่าความทุกข์ใจของกลุ่มคนแคระพร้อมกับนำดินสอมาให้หนึ่งกระบุงใหญ่ไว้แจกเด็ก ๆ เทวดาตกลงกับคุณครูนกฮูกว่า ถ้าเทวดากลับมาอีกครั้งแล้วยังมีดินสอเหลืออยู่ เทวดาจะให้พรข้อหนึ่ง แต่ไม่ให้ครูนกฮูกบอกเด็ก ๆ เรื่องนี้

เมื่อโรงเรียนเปิดเทอม ครูนกฮูกก็แจกดินสอให้เด็ก ๆ คนละแท่งและขอให้เด็ก ๆ ใช้กันอย่างประหยัด แต่ผ่านไปไม่นาน เด็กชายช่างเหลาดินสอออกแรงมากเกินไป ดินสอก็เลยหักดั่ง เป๊าะเป๊าะ ลิงทำดินสอหล่นพื้น ดินสอ

ก็หัก แปะ ส่วนกวางชอบดินสอสวยหรู หยิบมานั่ง แปะ แล้วหยิบแท่งใหม่ที่
ที่สวยกว่า แปะ มาใช้ ส่วนหมีเห็นดินสอสีส้มไม่ยอม แตะ ไปหาเอาใหม่ที่
ป่าคน แคระ

ในชั้นเรียนมีเพียงกระต่ายเท่านั้น ที่แม่ดินสอจะเหลือสีบางอย่างไว้ยังคง
คงใช้อยู่ ประหยัดดี แฮะ

เวลาผ่านไป เทวดามาปรากฏตัวอีกครั้ง ปรากฏว่าดินสอของเด็ก ๆ
ต่างก็สูญหาย ไม่มีใครเหลือดินสอเลยนอกจากกระต่าย เทวดาดีใจที่กระต่าย
รู้จักใช้ดินสอแม้จะเหลือเพียงแท่งสั้น ๆ แล้วก็ตาม เทวดาก็เลยให้พรกระต่าย
หนึ่งข้อ ให้วาดอะไรก็ได้หนึ่งอย่างแล้วสิ่งนั้นจะเป็นจริง

กระต่ายจึงวาดรูปป่าดินสอที่อุดมสมบูรณ์ ต้นดินสอก็เลยกลับมา
เต็มป่าของคนแคะอีกครั้ง พวกคนแคะต่างพากันดีใจ " สุขใจได้ป่ากลับ
คืน ร้องเพลงครีกรีนตบแผละ ตบแผละ " ส่วนเด็ก ๆ ก็ให้สัญญาว่าต่อ
ไปจะรู้จักประหยัดใช้สิ่งของ " มั่นรักษาป่า (ดินสอ) ไม่เหลอะไม่เหลอะ "

ลักษณะภาพในหนังสือเล่มนี้คล้ายแบบวาดด้วยสีน้ำมัน สีสันฉูดฉาด
เล่นกับตัวหนังสือให้ดูเหมือนกระโดดโลดเต้นได้ โดยเฉพาะตัวที่เป็นสระ
" แอะ " ที่ปรากฏอยู่ในทุกหน้า หน้าละหลายพยางค์ เด็ก ๆ ได้เรียนรู้เรื่อง
ของ การประหยัด มัธยัสถ์ ซึ่งเป็นคุณค่าคุณธรรมใน " หน้าต่างแห่งโอกาส "
ที่พ่อแม่สามารถสร้างเสริมให้แก่เด็กได้ในช่วงปลายปฐมวัย และเสริมให้
หนักแน่นยิ่งขึ้นในช่วงประถมศึกษาต่อไป ด้วยการเรียนรู้จากชีวิตจริง จาก
การปฏิบัติจริงในกิจวัตรประจำวัน เช่น ในการใช้จ่ายเงิน ต้องรู้จักประหยัด
อดออม รู้จักค่าของเงิน การได้อ่านหนังสือเด็กที่ดี มีวิธีการสอนอย่างแนบ
เนียนนับเป็นการนำทางที่ดี แต่ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับสิ่งที่เด็กได้เห็นจากการ
ประพฤติของผู้ใหญ่

ไปจับปูนากัน

นวรรตน์ สีหอุไร (เรื่อง)

อนุชา สีหอุไร (ภาพ)

สำนักพิมพ์บรรณกิจ ๑๙๙๑ , ๒๕๕๑

ปกแข็ง ๒๔ หน้า (๒๑ X ๒๖ ซม.)

๑๙๐ บาท

หนังสือเด็กที่ให้ภาพของชีวิตชนบทไทย ซึ่งเป็นชีวิตที่ดั่งงามดังบอกต่อ ๆ กันมาเนิ่นนานว่า " เมืองไทยใหญ่อุดม ดินดีสมเป็นนาสวน... " ยังคงมีการนำเสนออยู่แม้จะไม่มากเท่าหนังสือเด็กยุคก่อน ๆ เรื่อง **ไปจับปูนากัน** เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ ในยุคสมัยที่หนังสือเด็กได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศมากมาย

ปอกับปิ่น สองพี่น้องหญิง - ชายอยู่กับพ่อแม่ที่บ้านทุ่ง วันนั้น หลังจากฝนหยุด พ่อชวนเด็กทั้งสองไปจับปูนากันในทุ่ง เด็กทั้งสองสนุกสนานมากที่ได้เล่นน้ำเล่นโคลน ส่วนเจ้าปู หนาน้อยที่วิ่งตามไป ก็พลอยสนุกไปด้วย แต่ด้วยความซุ่มซำมจึงโดนปูนาหนีบจมูก

พ่อสอนว่า การจับปูนาต้องจับข้างกระดอง จึงจะไม่โดนปูหนีบ ปอกับปิ่นยังช่วยกันเก็บผักไปให้แม่ด้วย ส่วนพ่อก็ได้ปลาช่อนในนามาอีกสองตัว ทั้งหมดกลับถึงบ้าน พวกหนาน้อยที่ได้มาจากท้องนาให้แม่ทำอาหารเย็นกินกันอย่างเอร็ดอร่อย

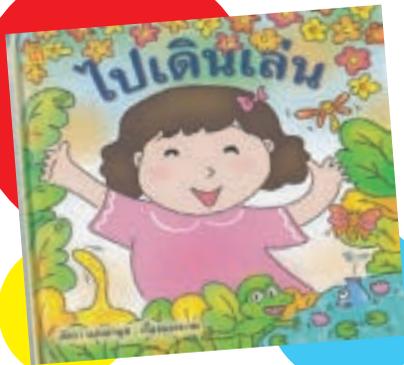
กินกันเสร็จ ปอกับปิ่นก็ยังช่วยแม่ล้างจาน

พ่อบอกว่าชีวิตในทุ่งนั้นมีความสุข มีอากาศดี ๆ และมีอาหารให้กินอิ่ม ซึ่งก็คือสินทรัพย์ที่เรามีมากมาย สมกับที่ว่า " ทรัพย์ในดิน สินในน้ำ " นั่นเอง

คำสอนของพ่อในหนังสือเล่มนี้จะบอกเด็ก ๆ โดยเฉพาะหนู ๆ ผู้อ่านที่เป็นเด็กเมือง ก็คือ

" พ่อบอกว่าสินทรัพย์นั้นเรามีมากมายไม่ต้องไปหาที่ไหน
ยิ่งกว่าห้างสรรพสินค้าในเมืองใหญ่
ทรัพย์ที่ว่าอยู่ในดิน สินที่ว่าอยู่ในน้ำนี่เอง "

หนังสือเล่มนี้ส่งเสริมคุณค่าในเรื่องของความผูกพัน ซึ่ง " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยเปิดพร้อมสำหรับการปลูกฝังในเรื่องนี้ เมื่ออาศัยจากชีวิตในชนบทก็เห็นความผูกพันที่มีความกว้างใหญ่ขึ้นไปมากกว่าเฉพาะความผูกพันกับพ่อแม่เท่านั้น แต่จะเป็น ความผูกพันกับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในวิถีชีวิตของเรา เห็นคุณค่าของชีวิตในวิถีเกษตรของไทยเรา ที่มีอยู่มิใช่น้อยอย่างพอเพียง

ไปเดินเล่น

ภัทรา แสงदानุช (เรื่องและภาพ)
สำนักพิมพ์บรรณกิจ ๑๙๙๑ , ๒๕๔๙
ปกแข็ง ๒๔ หน้า (๒๒ X ๒๐ ซม.)
๑๘๐ บาท

หนังสือภาพสำหรับเด็กเล็กเล่มนี้ มุ่งหมายชัดเจนที่จะสอนการนับให้กับเด็ก พร้อม ๆ ไปด้วยกับการรู้จักสิ่งรอบตัว ซึ่งเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ตามความสนใจใฝ่รู้ของเด็ก

เด็กหญิงตั๋ยตั้งชวนคุณแม่เล่นด้วยกัน แต่คุณแม่กำลังจะซักผ้า ตั๋ยตั้งก็เลยไปเดินเล่นในสวนคนเดียว

ขณะที่เดินเล่นในสวน ตั๋ยตั้งเห็นแมลง ๑ ตัว กำลังจ้องอะไรบางอย่างอยู่ ตั๋ยตั้งเข้าไปดูก็เห็นกบ ๒ ตัว กระโดดหนึ่งลงน้ำ ในน้ำมีลูกอ๊อด ๓ ตัวว่ายน้ำอยู่ แล้วยังมีปลาเหลืออีก ๔ ตัว กำลังพ่นน้ำใส่แมลง

แมลง ๕ ตัว บินหนีไปที่สวนดอกไม้ ตั๋ยตั้งตามไปดูก็เลยเก็บดอกไม้มา ๖ ดอก แต่ก้านของดอกไม้มีตัวหนอนติดมาด้วย ๗ ตัว ตั๋ยตั้งจึงเขี่ยตัวหนอนลงดิน บนพื้นดินมีหอยทากอยู่ ๘ ตัว หลบอยู่ในกองก้อนกรวด

ตั๋ยตั้งเดินกลับบ้านพร้อมกับถือดอกไม้ไปฝากคุณแม่ ระหว่างทาง ตั๋ยตั้งต้องเดินผ่านต้นไม้ ๙ ต้น และเมื่อถึงบ้านก็พบว่าคุณแม่ตากเสื้อ ๑๐ ตัว เสร็จพอดี ตั๋ยตั้งก็เลยได้เล่นกับคุณแม่

การสอนนับและรู้จักตัวเลข เป็นสิ่งที่สอนเด็กได้ตั้งแต่อายุ ๒ - ๓ ขวบ แต่จะสอนอย่างไรก็แล้วแต่บุคคลโดยายว่าจะสอนเรื่องอะไรไปพร้อม ๆ กับการนับเลข สำหรับ **ไปเดินเล่น** เล่มนี้ ผนวกเอาสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ และสิ่งของที่ปรากฏในภาพไปด้วย เท่ากับแฝงการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติไปในตัว ภาพตลอดเล่มคุมด้วยโทนสีสดใส มีสีชมพูอยู่ในทุกหน้า เรื่องราวลงท้ายด้วยการย้อนกลับมาหาคุณแม่ เอาดอกไม้มาฝาก สร้างความผูกพันระหว่างแม่กับลูก กล่าวได้ว่า " หน้าต่างแห่งโอกาส " ที่พร้อมจะเปิดสำหรับการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จะสามารถผสมผสานเรื่องที่มีความสำคัญอื่น ๆ เข้าไปพร้อม ๆ กัน

ผมเป็นหมาป่าได้ไหมครับ

สเตฟาน โบเนน (เรื่อง)

แฟรงค์ ดาเนน (ภาพ)

กาสะลอง โพธิ์ทอง (แปล)

จากเรื่อง Wow , wat een wolf ! (เบลเยียม)

สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์คิดดี

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๓

ปกอ่อน ๖๐ หน้า (๒๑ X ๒๙ ซม.)

๑๓๕ บาท

• x •
ถ้ายฟูมักถูกเพื่อน ๆ ล้อว่าเป็นกระต่ายจิ๋วเพราะตัวเล็กกว่าใคร ๆ ถ้ายฟูอยู่กับพ่อแม่ พี่ ๆ น้อง ๆ และญาติ ๆ กระต่ายมากมายบนเนินเขา พ่อแม่กระต่ายมักจะสอนลูก ๆ ให้ระวังหมาป่า ถ้ายฟูเองก็ยังไม่เคยเห็นหมาป่าสักที วันหนึ่ง มีเสียงตะโกนเตือน "หมาป่า ! หมาป่า !" ถ้ายฟูและกระต่ายทุกตัวต่างวิ่งหนีเข้าโพรง วันนั้นถ้ายฟูจึงได้เห็นตัวจริงของหมาป่า

วันต่อมาถ้ายฟูคิดแต่เรื่องหมาป่า แล้วถามพ่อว่า " ผมโตพอจะเป็นหมาป่าได้ไหมครับ " พ่อไล่ให้ถ้ายฟูไปเล่นกับเพื่อน ๆ ถ้ายฟูบอกแม่ว่า " ผมอยากเป็นหมาป่า " แต่แม่บอกว่าถ้ายฟูเป็นกระต่าย ไม่ใช่หมาป่า ถ้ายฟูคิดว่าคงจะมีแต่หมาป่าเท่านั้นที่เข้าใจ

เย็นนั้นถ้ายฟูหายไป พ่อแม่ออกตามด้วยความเป็นห่วง แต่ก็ไม่มีใครเห็นถ้ายฟูเลย

ถ้ายฟูเดินทางเข้าไปในป่าลึก หวังจะได้พบหมาป่า เมื่อถึงลำธาร ถ้ายฟูก็ได้พบหมาป่าจริง ๆ หมาป่าทำท่าจะกินถ้ายฟู แต่ถ้ายฟูบอกกับหมาป่าว่า " ผมอยากเป็นหมาป่า " หมาป่าจึงชะงักแล้วหัวเราะ

ถ้วยฟูอยู่กับหมาป่าและฝึกการเป็นหมาป่า ด้วยการรำรอม หอน และกระโดด หมาป่าชมว่ายอดเยี่ยม แต่ยังขาดอีกอย่างคือกัด แต่พรุ่งนี้ค่อยลอง แล้วกัน วันนี้พักได้แล้ว ถ้วยฟูเหนื่อยและหลับไป หมาป่ามองถ้วยฟู " เจ้าเป็นกระต่ายที่พิเศษนะ ถ้วยฟู แต่เจ้าก็ไม่ใช่หมาป่าอยู่ดี " แล้วหมาป่าก็ค่อย ๆ คาบถ้วยฟูอย่างแผ่วเบา ไปส่งที่ชายป่าใกล้บ้าน เมื่อถ้วยฟูตื่นขึ้น ยิ้ม และกระโดดจากชายป่าอย่างร่าเริง ถ้วยฟูบอกกับแม่ว่า " ผมไปเป็นหมาป่ามาครับ "

หนังสือเล่มโปรดของเด็ก ๆ ชาวเบลเยียมเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่น่าทึ่ง ยาว เล่าอย่างละเอียดละไม่ถึงความมุ่งมั่นของกระต่ายน้อย ที่อยากเป็นหมาป่า อยากตัวโต อยากดูน่ากลัว ความมุ่งมั่นนำพากระต่ายน้อยไปสู่การเรียนรู้ ที่ในสายตาใคร ๆ มันเป็นอันตรายถึงชีวิตได้ นั่นคือเข้าไปเรียนการเป็นหมาป่ากับตัวหมาป่าโดยตรง แต่โชคดีที่กระต่ายน้อยได้พบกับหมาป่า ที่เห็นความยิ่งใหญ่ในหัวใจของกระต่ายตัวน้อย หัวใจที่กล้าหาญเกินตัว นั่นคือสิ่งพิเศษที่สุดแล้ว

หากกล่าวว่าสิ่งที่ทำให้มนุษย์สมบูรณ์คือความจริง ความดี และความงาม สองสิ่งแรกอาจหาได้จากแหล่งต่าง ๆ ในสังคม ส่วนความงามนั้นเราจะได้จากศิลปะและหนังสือชั้นดี หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือสำหรับเด็ก หากแต่มีพลังเพียงพอที่จะนำผู้อ่านไปสู่ความงามได้ เป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งที่มีความลึกซึ้ง จากเรื่องที่เล่าไปเหมือนสายน้ำไหลริน ครั้นเมื่อไปถึงปลายน้ำ กลับได้รับความฉ่ำเย็นที่เสมือนทอดยาวไปอีกแสนไกล สามารถปลุกฝังความมุ่งมั่นจูงใจจากภายใน (*Intrinsic Motivation*) ซึ่งมาจากความสนใจ ความตั้งใจ มองเห็นพลังความพึงพอใจของตน ซึ่งเป็นพื้นฐานที่มีคุณค่ายิ่งสำหรับการสร้างสรรค์ต่าง ๆ ของเด็ก ในวัยวาระที่เติบโตขึ้น

พระจันทร์อรรอยใหม่

ไมเคิล เกรจ็เนี่ยช (เรื่องและภาพ)

ปรีดา ปัญญาจันทร์ (เรียบเรียง)

จากเรื่อง *How does the Moon taste ?*

(*Wie Schmeckt Der Mond ?*)

- สวิตเซอร์แลนด์)

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก , ๒๕๔๙

ปกแข็ง ๒๘ หน้า (๒๐.๕ X ๒๙.๕ ซม.)

๑๕๐ บาท

หนังสือที่พริ้งพรายด้วยจินตนาการเล่มนี้ ผู้เขียนเป็นศิลปินชาวโปแลนด์ สร้างสรรค์ผลงานด้านหนังสือภาพสำหรับเด็กจนมีชื่อเสียงไปทั่วยุโรป **พระจันทร์อรรอยใหม่** ตีพิมพ์ครั้งแรกเป็นภาษาเยอรมัน และแพร่หลายไปในนานาประเทศ เพราะสุนทรียภาพของหนังสือเล่มนี้ เด็กนานาชาติล้วน "ชิม" ได้ทั่วหน้ากัน

พระจันทร์ดวงกลมโตบนท้องฟ้ามีสีขาวนวลสวยงาม ทำให้สัตว์ต่าง ๆ พากันออกมาดูและนึกถึงรสชาติของอาหารที่แสนอร่อยของตน ช้างนึกถึงอ้อย ลิงนึกถึงกล้วย ส่วนเต่าก็นึกถึงผักบุ้ง

เต่าอยากลองชิมพระจันทร์ จึงเดินขึ้นไปถึงยอดเขา แต่เขย่งขาอย่างไรก็ไม่ถึงพระจันทร์ เต่าจึงไปเรียกช้างมาช่วย

ช้างขึ้นเหยียบหลังเต่าแล้วไ้ซึ่งวงเอื้อมไปหาพระจันทร์ แต่พระจันทร์ขยับลอยหนีขึ้นไป ช้างเอื้อมวงไม่ถึงพระจันทร์ ก็เลยไปเรียกยีราฟมาช่วย

ยีราฟขึ้นหลังช้าง ช้างเหยียบบนหลังเต่า ยีราฟยืดคอยาวออกไป พระจันทร์คิดว่ายีราฟจะมาเล่นไล่จับก็ขยับลอยหนีออกไป ยีราฟก็เลยจับไม่ถึงพระจันทร์

จากนั้นก็มามีมาลาย สิงโต หม่าจิ้งจอก ลิง มาช่วย ลัทธิต่าง ๆ ซึ่งหลังต่อตัวซ้อนกัน แต่ก็จับไม่ถึงพระจันทร์ เพราะพระจันทร์ขยับตัวสูงขึ้นไป

เมื่อลิ่งไปตามหนูให้มาช่วย ลัทธิทั้งหลายต่อตัวกันให้หนูอยู่บนสุด คราวนี้พระจันทร์เห็นว่าหนูตัวเล็กนิดเดียวก็เลยไม่เขยิบหนี หนูจึงจับพระจันทร์ได้ แล้วบีพระจันทร์ออกมากินหนึ่งชิ้น จากนั้นก็ส่งต่อแบ่งให้เพื่อน ๆ กิน

ลัทธิทั้งหลายต่างมีความสุขที่ได้กินพระจันทร์แสนอร่อย ส่วนพระจันทร์ถูกกินจนแหงนก็เลยกลายเป็นพระจันทร์เสี้ยวอยู่บนท้องฟ้า

ในห้องน้ำ ปลาเฝ้าดูด้วยความสงสัยว่าพวกเพื่อน ๆ ต้องต่อตัวให้ลำบากทำไม ก็ในเมื่อพระจันทร์อยู่ในน้ำนี่เอง

เสน่ห์ของหนังสือเล่มนี้คือการสร้างขึ้นมาจากจินตนาการ เพื่อเสริมจินตนาการให้กับเด็ก ๆ เด็ก ๆ จะรู้สึกอึดอัดอึดใจกับการช่วยเหลือเกื้อกูลกันของผองลัทธิทั้งหลาย ที่ต่างก็หมายปองจะชิมพระจันทร์ และเมื่อได้ชิมพระจันทร์พวกเขาก็แบ่งปันกันถ้วนหน้า จนพระจันทร์เหลือเป็นจันทร์เสี้ยว เป็นการใช้ปรากฏการณ์ธรรมชาติซึ่งมีทั้งจันทร์เต็มดวงและจันทร์เสี้ยว มาจินตนาการให้เป็นเรื่องราว

ขณะที่ความงามของพระจันทร์ที่เด็กจะสัมผัสได้อีกอย่างหนึ่งก็คือเงาของพระจันทร์ในห้องน้ำ เป็นการพลิกให้เห็นว่าเรื่องราวที่ยูกยากนั้น อาจจะเป็นเรื่องง่าย ๆ ก็ได้ เมื่อเรามองอีกมุมหนึ่ง หากหวังจะบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็ก ก็ต้องให้เด็กได้มีโอกาสลิ้มรสของนิทานแนวจินตนาการเยี่ยงหนังสือเล่มนี้ อย่างไม่มีคำว่าที่เล่มหรือเมื่อไรถึงจะพอ

พ่อจ๊ะ พ่อจ๋า

ปกาคิต สุดใจ (เรื่อง)

ฉัตรสุดา ประเสริฐสุข (ภาพ)

สำนักพิมพ์พาส แอท คิตส์

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (รวมปก)

(๒๐ X ๒๐ ซม.) , ๗๕ บาท

หนังสือเล่มนี้อยู่ในชุดเดียวกับ **แม่จ๊ะ แม่จ๋า** และ **ลูกจ๊ะ ลูกจ๋า** ด้วยจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือการพัฒนาในเรื่องของการสร้างความผูกพัน ซึ่งโดยประสบการณ์ตรงที่เด็กจากวัยทารกสู่วัยเตาะแตะควรได้รับก็คือจากการเลี้ยงดูเด็กอย่างใกล้ชิด ให้ความรักความอบอุ่น โดยทั่วไปแล้วผู้ที่มีบทบาทหน้าที่นี้ก็คือพ่อแม่ ซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดเด็กที่สุด

หนังสือภาพสำหรับเด็ก คือ " ล้อ " เสริมที่ดีที่สุดอย่างหนึ่ง ด้วยแนวคิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็ก ซึ่งอิงกับข้อค้นพบด้านพัฒนาการของสมอง พบว่าในวัยแรกเกิด - ๒ ปี เด็กน้อยควรจะได้เรียนรู้ในเรื่องของความผูกพัน ด้วยการเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด ให้ความรักความอบอุ่น และนี่จะเป็นพื้นฐานของการรู้จักรักและผูกพันกับผู้อื่นในอนาคตต่อไป

พ่อจ๊ะ พ่อจ๋า มีเนื้อหาเล่าถึงลูกสาวตัวน้อยเฝ้าคอยพ่อเลิกงานกลับมาบ้าน เพื่อจะได้เล่นด้วยกัน เมื่อพ่อกลับมาลูกน้อยก็โผล่เข้าไปกอดพ่อด้วยความคิดถึง สัมผัสภาพที่ใกล้ชิดระหว่างพ่อกับลูก เช่น พ่อหอมหัวตัวลูกน้อย พ่อร้องเพลงให้ฟัง ให้ลูกนั่งตักเล่นโยกเยก มีปัญหาที่มีพ่อนี้แหละคอยปกป้องห่วงใย ได้อยู่ข้างกาย ได้ขี่คอพ่อ ช่างมีความสุขจริง ๆ

อ้อมกอบอุ่น
กอดหนุนตักพ่อ
สุขใจจริงหนอ
ไม่ขอสิ่งใด

.....
พ่อจ๊ะ พ่อจ๋า
ไม่ว่าชาติไหน
รักพ่อตลอดไป
หมดใจหนูเลย

คำที่ใช้ในหนังสือเล่มนี้เป็นคำง่าย ๆ ร้อยกรองเป็นกลอนสี่ เด็กตัวน้อย ๆ ได้ดูภาพสีหวาน ๆ หน้าตาชื่นบานทั้งพ่อทั้งลูก ที่มีความรักความผูกพันกัน พร้อม ๆ ไปด้วยกับฟังเสียงที่ผู้ใหญ่อ่านคำให้ฟัง เด็กจะเพลิดเพลินกับท่วงทำนองของคำคล้องจองได้เป็นอย่างดี แม้ว่าอาจจะไม่ได้เข้าใจความหมายของทุกคำที่ได้ยินได้ฟังก็ตาม ภาพที่ปรากฏต่อสายตา อันแสดงถึงความอบอุ่นและสายใยผูกพันของพ่อกับลูกจะช่วยทำให้เด็กสามารถเชื่อมโยงความรู้สึกต่าง ๆ จากหนังสือสู่ตนเองได้ จึงเหมาะที่จะให้คุณพ่อคุณแม่หรือผู้ปกครองอ่านให้เด็ก ๆ ฟัง

พี่เขี้ยวตัวร้ายกับน้องชายตัวดี

ลิข พี่ซอน (เรื่องและภาพ)

น้านกฮูก (แปล)

จากเรื่อง *My Big Brother, Boris* (อังกฤษ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๒ , ๒๕๕๐

ปกอ่อน ๓๖ หน้า (๒๑.๕ X ๒๕.๕ ซม.)

๗๕ บาท

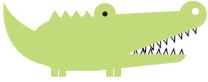
มีหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัยจำนวนไม่มากนักที่เปิดโลกของเด็กเล็กให้รู้จักพี่เขี้ยว หนังสือเล่มนี้เป็นหนึ่งในจำนวนน้อยเล่มนั้น โดยอาศัยเรื่องราวจากภาพสั้น ๆ ตลก น่ารัก และอบอุ่นของสมาชิกในครอบครัวจระเข้

จระเข้น้อยอาศัยอยู่กับครอบครัว มีพ่อเข้ แม่เข้ และพี่ชายชื่อบอริส เข้น้อยชอบเล่นกับพี่ชายแม้ว่าทั้งคู่จะอายุห่างกันมาก แต่ระยะหลัง พี่บอริสมักออกไปเล่นกับเพื่อน ๆ ไม่ค่อยเล่นกับเข้น้อย บางครั้งก็เก็บตัวอยู่แต่ในห้อง เปิดเพลงเสียงดังจนพ่อดุ เข้น้อยชวนพี่ชายเล่นด้วยกันแต่พี่ก็ไม่ยอมเล่นด้วย เพราะคิดว่าตัวเองโตเกินกว่าจะเล่นแบบเด็ก ๆ แล้ว เข้น้อยเหงามาก แม่เข้ต้องคอยปลอบใจ

ถึงวันเกิดของพี่บอริส พ่อแม่และเข้น้อยเตรียมจัดงานเลี้ยงให้ แต่เมื่อเห็นพี่บอริสใส่ห่วงจมูก เท่านั้นแหละ พ่อกับแม่ลมจับ ลั้งให้เอาห่วงจมูกออก พี่บอริสโกรธก็เลยขังตัวเองอยู่ในห้อง ไม่สนใจงานเลี้ยง

เข้น้อยรู้สึกแยที่พ่อกับแม่กับพี่บอริสทะเลาะกัน เข้น้อยจึงไปบ้านปู่กับย่า

ปรับทุกข์ให้ฟัง ปู่กับย่าหอบเอาอัลบั้มรูปเก่า ๆ ของครอบครัวมาที่บ้านชั้นน้อย พอดีเพื่อนของบอริสอยู่ด้วยก็เลยชวนกันเล่นเกมทายภาพ

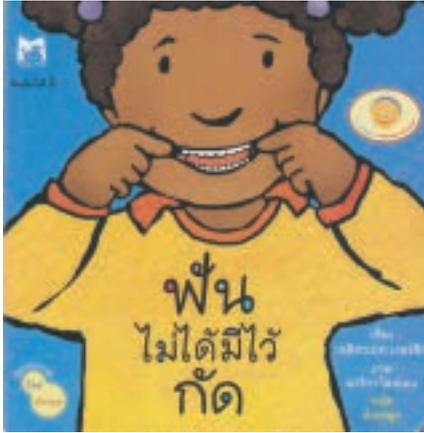
ปู่กับย่าชวนทุกคนทายว่าจระเข้ตัวไหนที่แต่งตัวแปลก ๆ สองคนในรูป เป็นใคร ไม่มีใครทายถูก แต่ชั้นน้อยรู้คำตอบ จึงเฉลยว่าเป็นรูปของพ่อกับแม่สมัยหนุ่ม ๆ สาว ๆ ทุกคนหัวเราะกันใหญ่ พ่อกับแม่จึงเข้าใจที่บอริสมากขึ้น พี่บอริสเอาใจใส่ชั้นน้อยมากขึ้น

เรื่องยังไม่จบ หน้าสุดท้ายของหนังสือภาพเล่มนี้จบลงที่พี่บอริสทำผม ฟังค์สีม่วง เป็นเรื่องให้พ่อแม่ฟังอีกครั้ง !

พี่เข้ตัวร้ายกับน้องชายตัวดี เป็นเรื่องราวของการเรียนรู้ความแตกต่าง ระหว่างวัยของเด็กเล็กกับเด็กวัยโจ๋ เล่าเรื่องผ่านมุมมองของชั้นน้อยที่มีพี่ชาย กำลังก้าวสู่วัยรุ่น พี่เข้ค่อย ๆ เปลี่ยนไป เริ่มทำอะไรแปลก ๆ และไม่ชอบเล่นกับน้อง ทำให้ชั้นน้อยคิดว่าพี่ชายไม่รัก ในขณะที่พ่อแม่ก็ระอใจและมักเข้มงวดกับพฤติกรรมของพี่เข้ โดยลืมไปว่าสมัยวัยรุ่นนั้นพ่อกับแม่ก็เคยเป็นแบบนั้น โชคดีที่ครอบครัวชั้นน้อยมีปู่ย่าที่เข้าใจปัญหา และคอยให้คำแนะนำ จนผ่านพ้นช่วงเวลาสับสนต่าง ๆ มาได้

เรื่องนี้ช่วยเปิดบาน " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการเรียนรู้สำหรับเด็ก ว่าด้วย ความรักความผูกพัน การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างกัน ระหว่างเด็กเล็กกับพี่วัยรุ่น พ่อแม่กับลูกวัยรุ่นและลูกน้อย ปู่ย่ากับสมาชิกในครอบครัว ล้วนต้องเรียนรู้ความแตกต่างของกันและกัน จึงจะสื่อสารกันได้ดีและเพิ่มความรักใคร่กลมเกลียวกันยิ่งขึ้น

ฟันไม่ได้มีไว้กัด

เอลิซาเบท เวอร์ดิก (เรื่อง)

มารีกา ไฮน์เลน (ภาพ)

น้านกชุก (แปล)

จากเรื่อง *Teeth are not for biting* (สหรัฐอเมริกา)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๕๔

ปกแข็ง ๒๒ หน้า (Board Book , ๑๘ x ๑๘ ซม.) ๑๘๕ บาท

" กรูบกรับ กรูบกรับ กรูบกรับ " ฟันของเราแข็งแรงและคม มีไว้เคี้ยวอาหาร ฟันไม่ได้มีไว้กัดใคร เพราะถ้าไปกัดคนอื่นแล้วจะทำให้เขาเจ็บเด็ก ๆ ที่ฟันใหม่เริ่มงอกอาจจะอยากกัดอะไรบางอย่าง บางครั้งก็เผลอกัดนิ้วมือตัวเอง ถ้าเด็ก ๆ รู้สึกอยากกัดอะไร ก็อาจหาของเล่นที่เคี้ยวได้มาเคี้ยวเล่น ดิ่มน้ำเย็น ๆ ฯลฯ

เวลาเด็ก ๆ โมโห เสียใจหรือหงุดหงิดก็อาจจะอยากกัดอะไรบางอย่าง ฉะนั้นเด็ก ๆ ก็ควรจะบอกความรู้สึกเหล่านั้นให้ผู้ใหญ่รับรู้ พักผ่อนสักนิด หรือกอดคุณแม่ ก็จะช่วยให้เด็ก ๆ รู้สึกดีขึ้น

ฟันไม่ได้มีไว้กัดใคร แต่มีไว้สำหรับยิ้ม... " เอ้า ! ยิ้มหน่อย "

ฟันไม่ได้มีไว้กัด เป็นหนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัยอีกเล่มหนึ่งในชุดส่งเสริมพฤติกรรมสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสองภาษา (ไทย - อังกฤษ) ต้องการบอกเด็ก ๆ ว่าอะไรถูกอะไรผิด โดยเน้นว่าการใช้ความรุนแรงเป็นสิ่งที่ไม่ดี ทำยเล่มมีเคล็ดลับสำหรับพ่อแม่และผู้ดูแลเด็กสำหรับรับมือกับนักกัดตัวน้อย ๆ

ภาพสองมิติในหนังสือเล่มนี้ มีสีสันหนักแน่น สะดุดตา น่ารัก มีตัวละครเด็ก ๆ (และผู้ใหญ่) หลายเชื้อชาติ ใช้คำบรรยายไม่มากนัก ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และแทรกคำแนะนำลงในเนื้อหา

เมื่อเด็ก ๆ อยากจะกัดอะไรบางอย่าง " เรามาทำอย่างนี้แทนเถอะนะ เคี้ยวของเล่นที่เคี้ยวได้ ดื่มน้ำเย็นๆ พักผ่อนสักนิด มากอดกันหน่อย " พร้อมกับภาพความอบอุ่นจากการโอบกอดของแม่

หนังสือใช้กระดาษแข็ง (Board Book) จำนวนหน้าไม่มาก มีตัวอักษรน้อย สำนักพิมพ์ระบุกลุ่มอายุไว้ " สำหรับเด็กวัย ๑ - ๖ ปี " และระบุว่า " ไม่เร็วเกินไปหรอกที่จะสอนให้เด็ก ๆ รู้ว่า การใช้ความรุนแรงเป็นสิ่งที่ไม่ดี... เพราะการกัดทำให้... โอ๊ย ! เจ็บจังเลย... "

ฟันไม่ได้มีไว้กัด นอกจากจะมุ่งหมายให้เด็ก ๆ เลี่ยงการใช้ความรุนแรงแล้ว ยังบอกเล่าถึงธรรมชาติเวลาที่เด็ก ๆ มีฟันใหม่เริ่มงอก ได้ทั้งความรู้และยังช่วยปลูกฝังในด้านการควบคุมอารมณ์ของเด็ก ๆ ด้วย เด็ก ๆ จะรับรู้ว่าการใช้ความรุนแรงด้วยการใช้ฟันกัดคนอื่นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ควรปฏิบัติ

" ถ้าหนูโดนใครสักคนกัด โอ๊ย ! หนูจะกัดตอบไหม
อย่าเลย กัดแล้วทำให้เจ็บ หนูไปขอให้ผู้ใหญ่ช่วยดีกว่านะ "

พร้อม ๆ กับการเรียนรู้เรื่องความถูกผิดและการรู้จักควบคุมอารมณ์แล้ว ยังบอกให้เด็ก ๆ ได้รู้ด้วยว่า ความรักความอบอุ่นจากการได้กอดคุณแม่ จะช่วยให้พวกเขารู้สึกผ่อนคลายจากความรู้สึกอยากกัด !

มนุษย์หิมะกับหุ่นไม้

มะซูเมท์ นาวาซานี (เรื่อง)

มาติชา คาเชรูนี (ภาพ)

น้านกฮูก (แปล)

จากเรื่อง *Snowman and*

Scarecrow (อิหร่าน)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๒ , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๘ หน้า (๑๘ X ๒๖ ซม.)

๗๕ บาท

ณ ที่แห่งหนึ่งในฤดูหนาว มีหิมะขาวปกคลุมไปทั่ว... มนุษย์หิมะ และหุ่นไม้ ยืนอยู่ใกล้กันในฟาร์มแห่งหนึ่ง

แล้วเรื่องราวอันงดงามก็เกิดขึ้น...

มนุษย์หิมะผู้อารี ยอมสละสิ่งของต่าง ๆ บนร่างกายมอบให้แก่ผู้อื่น เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นรอดพ้นจากความหิวและอากาศที่หนาวเหน็บ เขามอบ จมูกแครอทให้กับกระต่ายผู้หิวโหย และกระดุมเสื้อที่ทำจากลูกนัตก็มอบให้ กระรอกไว้เป็นอาหาร แม้หุ่นไม้ที่ยืนอยู่ใกล้ ๆ จะเตือนว่าหากมนุษย์หิมะ ให้ของแก่ผู้อื่นไปจนหมด เขาก็จะไม่ใช้มนุษย์หิมะอีกต่อไป และจะกลายเป็น เพียงก้อนหิมะกลม ๆ เท่านั้น แต่มนุษย์หิมะก็ยังคงมีความสุขกับการให้

เขาให้ผ้าพันคอและหมวกแก่เด็กน้อยที่หนาวลั่น มอบแขนที่ทำจาก กิ่งไม้ให้แก่ชายชรา ในที่สุดบนร่างกายของมนุษย์หิมะไม่เหลืออะไรเลย เขา กลายเป็นเพียงก้อนหิมะลูกโตเท่านั้น แต่เขาก็ยังยิ้มด้วยความสุข

เพียงชั่วข้ามคืน เด็กน้อยที่ได้รับหมวกและผ้าพันคอก็แวะกลับมา ทักทายมนุษย์หิมะ เด็กน้อยพบว่ามนุษย์หิมะไม่เหลืออะไรเลย เขาจึงกลับ

ไปนำสิ่งของมาตกแต่งให้ใหม่ กลายเป็นมนุษย์หิมะที่สวยงามยิ่งกว่าเดิม

ภาพใน **มนุษย์หิมะกับหุ่นโลกา** เขียนด้วยดินสอสีหรือสีไม้ มีรายละเอียดนุ่มนวล สีสันสบายตา ภาพของกระต่าย กระรอก นก ชายชรา เด็กชาย ออกแนวสมจริง ส่วนมนุษย์หิมะมีชีวิตชีวาเป็นพิเศษ แม้จะอยู่ในสภาพที่ไม่มีอะไรเหลือ ก็ยังมีรอยเบิกบานใจบนใบหน้าซึ่งเป็นเพียงหิมะก้อนกลม ๆ เพราะมีความสุขจากการเป็นผู้ให้ ได้แบ่งปันสิ่งที่ตนมีให้กับผู้อื่น

" ถ้าเธอให้ทุกอย่างที่เธอมีแก่ผู้อื่น
เธอจะไม่ได้เป็นมนุษย์หิมะอีกต่อไป
เธอจะกลายเป็นแค่ก้อนหิมะลูกใหญ่... "
"...แล้วจะไม่มีใครดีใจบ้างเขียวหรือที่รู้ว่าฉันคงอยู่
ในขณะที่พวกเขาก็มีความทรงจำอันแสนสุข
เกี่ยวกับฉันและฤดูหนาว "

หนังสือเด็กเล่มนี้ให้แก่นสารไม่ใช่เพียง ความมีน้ำใจและการแบ่งปันให้ผู้อื่น เท่านั้น แต่จะเห็นถึงเรื่องของ การมีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ที่จะทำในสิ่งที่ตนเห็นว่าดีงาม มีความพอใจในตนเองที่จะแสดงพฤติกรรมอันดีงามนั้นโดยไม่หวังผลตอบแทนจากภายนอก (แต่ที่สุดมนุษย์หิมะกลับได้รับจากเด็กน้อย) ซึ่งผู้ใหญ่อาจจะคิดว่าเป็นเรื่องยากในการปลูกฝังให้กับเด็ก แต่หนังสือภาพจากประเทศอิหร่านเล่มนี้ทำให้เห็นว่าเราสามารถปลูกฝังให้แกเด็กวัย ๕ - ๖ ปี ได้ ด้วยนิทานที่เพลิดเพลินและอ่อนโยนเยี่ยงนี้

" หน้าต่างแห่งโอกาส " สำหรับเด็กเล็กพร้อมสำหรับการเรียนรู้ในเรื่องของ ความมีน้ำใจ การแบ่งปัน เด็ก ๆ ผู้อ่านจะซึมซับรับรู้ว่าเป็นสิ่งที่พึงปฏิบัติ ซึ่งจะช่วยเหลือหลอมให้กลายเป็นคุณธรรมประจำตัวเมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ มนุษย์หิมะกับหุ่นไล่กา เสนออีกซึ่งขึ้นไปกว่าการแบ่งปันทั่วไป คือ การเสียสละ

มนุษย์หิมะกับหุ่นไล่กา นำเอามโนทัศน์ของการเสียสละมาเสนอเด็ก ๆ ได้อย่างซาบซึ้ง ประทับใจ ผู้อ่านจะรู้สึกถึงน้ำใจอันดีงามของมนุษย์หิมะและการให้โดยไม่หวังผลตอบแทน และยิ่งกว่านั้น ได้อึ้งใจด้วยความสุขที่เกิดจากการให้มิได้ยิ่งหย่อนกว่าความสุขที่เกิดจากการรับ

" การส่งเสริมให้เด็กรู้จักหนังสือ ทำความรู้จักมักคุ้นกับหนังสือ
สนุกในการฝึกใช้คำและภาษา ยิ่งเร็วเท่าไรก็ตาม
ก็จะเป็นประโยชน์สำหรับเด็กคนนั้นมากขึ้นเท่านั้น "

ปีเตอร์ ไบรอัน วัตตส์
ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยา มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด

มะเขือเทศยักษ์

พงกมล (เรื่อง)

ไพลิน กลิ่นน้อย (ภาพ)

สำนักพิมพ์ประกายการ พับลิชชิ่ง , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๑.๕ X ๒๔ ซม.)

๑๒๐ บาท

ลุงพอปลูกมะเขือเทศไว้มาก และเอาใจใส่ดูแลรดน้ำพรวนดินทุกวัน มะเขือเทศจึงให้ผลสวยงาม วันหนึ่ง ลุงพอพบว่ามะเขือเทศผลหนึ่งโตกว่า มะเขือเทศผลอื่น ๆ ลุงพอยังไม่เก็บมะเขือเทศผลนั้นแต่ปล่อยให้มันโตขึ้น ๆ มะเขือเทศโตจนเท่าบ้านของลุงพอและไม่มีท่าทีว่าจะหยุดโต แต่ลุงพอก็ตัดสินใจเก็บมะเขือเทศลูกนี้ พร้อมกับเชิญเพื่อนบ้านมางานเลี้ยงมะเขือเทศ งานเลี้ยงมีอาหารหลากหลายที่ล้วนทำจากมะเขือเทศ ลุงเพียงซึ่งมาร่วมงานเลี้ยงด้วย อยากมีมะเขือเทศยักษ์เหมือนลุงพอ จึงขอเมล็ดจากลุงพอไปปลูก

ต้นมะเขือเทศของลุงเพียงเริ่มงอก ลุงเพียงเฝ้าดูแลเป็นอย่างดี มะเขือเทศของลุงเพียงโตขึ้นเรื่อย ๆ จนใหญ่เท่าบ้านของลุงเพียงแล้ว แต่ลุงเพียงก็ยังไม่วางใจอยากให้มีมะเขือเทศโตกว่านี้อีก ลุงเพียงต้องการให้มีมะเขือเทศใหญ่กว่าของลุงพอ และจะนำไปถวายพระราชา เพื่อจะได้รางวัลเป็นทรัพย์สินเงินทอง

มะเขือเทศของลุงเพียงโตขึ้นเรื่อย ๆ ลุงพอแนะนำว่าควรจะเก็บมะเขือเทศได้แล้ว แต่ลุงเพียงก็ไม่เชื่อ มะเขือเทศยักษ์โตขึ้นอีก - โตขึ้นอีก

จนกระทั่งแตก โพละ ! ทำให้บ้านของลุงเพียงพัง

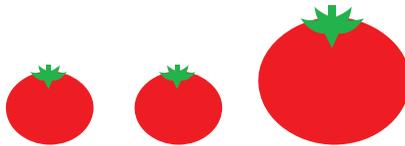
ลุงพอกับเพื่อนบ้านช่วยกันซ่อมบ้านให้ลุงเพียง ลุงพอยังให้เมล็ดพันธุ์มะเขือเทศให้ลุงเพียงนำไปปลูกใหม่ ลุงเพียงซาบซึ้งใจเพื่อนบ้านมาก ตั้งแต่นั้นมาลุงเพียงก็ไม่อยากได้มะเขือเทศยักษ์อีกแล้ว

แค่มะเขือเทศธรรมดา ลุงเพียงก็พอใจแล้ว

เรื่องของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่ปกติธรรมดา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีขนาดใหญ่พิเศษ มักอยู่ในนิทานสำหรับเด็ก เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้อยากติดตาม หากแต่เพื่อจะบอก " สาร " อะไรเป็นพิเศษ ก็ขึ้นอยู่กับผู้แต่งแต่ละคน สำหรับ **มะเขือเทศยักษ์** ก็เพื่อสื่อให้เด็ก ๆ เข้าใจถึงความพอดี พอประมาณ ดังมีสำนวนไทยที่ว่า " โลกมากลาภหาย " ในหนังสือใช้ตัวละครสองคนเปรียบเทียบระหว่างความโลภและความพอประมาณ ท้ายเล่มตั้งคำถามถามเด็ก ๆ " เธอคิดว่า ทำไมลุงเพียงถึงไม่อยากได้มะเขือเทศยักษ์แล้วละ ช่วยบอกหน่อยสิจ๊ะ "

หนังสือใช้ภาพลายเส้นแบบการ์ตูน สีสดใส บ้านเรือนเหมือนในเมือง ตึกตึกมากกว่าบ้านไร่จริง หลายหน้ามีมะเขือเทศสีส้มสุกลูกยักษ์เด่นหรา หนังสือเรื่องนี้ช่วยปลูกฝังในเรื่องของ ความถูกต้อง ตามแนวค่านิยมของสังคมไทยในเรื่องความพอประมาณ

มังกิรแปลงกาย

สายฝน (เรื่อง)

รมณี (ภาพ)

สำนักพิมพ์บรรณกิจ ๑๙๙๑

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๔๘

ปกแข็ง ๒๐ หน้า (๒๖ X ๒๕.๕ ซม.)

๒๔๐ บาท

โตโต้ มังกิรตัวใหญ่ที่ไม่ชอบเล่นฟันไฟหรือต่อสู้เหมือนมังกิรทั่วไป แต่โตโต้ชอบเล่นซ่อนหากับเพื่อนสัตว์ชนิดอื่น ๆ ที่ตัวเล็กกว่า มังกิรด้วยกัน มักล้อเลียนว่าโตโต้เป็นมังกิรตะแหลวแต่้ว แต่โตโต้ก็ไม่โกรธ และยังคงเล่นกับเพื่อนสัตว์ตัวเล็กกว่าอยู่เช่นเดิม

โตโต้ชอบเล่นซ่อนหามาก แต่ไปซ่อนที่ไรก็มักถูกหาพบก่อนเสมอ เพราะโตโต้ตัวใหญ่มาก ซ่อนที่ไหน ไม่หวัก็หาง มักจะไพล่ออกมาให้เห็นเสมอ โตโต้อยากให้ตัวเองมีขนาดเล็กลง เวลาเล่นซ่อนหา เพื่อน ๆ จะได้หาไม่เจอ

นกแก้วผู้รอบรู้แนะนำวิธีทำให้ตัวเล็กลง โดยการไปเก็บผลไม้สีรุ้งมาอม โตโต้ตั้งใจมาก เขารีบข้ามเขาไปที่ป่าเจ็ดสี เก็บผลไม้สีรุ้งกลับมาแล้วทดลองสรรพคุณให้เพื่อน ๆ ดู

ตัวของโตโต้มีขนาดเล็กลง ๆ จนขนาดเท่าหอยทาก และจากเดิมที่เป็นสีเขียวก็เปลี่ยนเป็นสีเทา เพื่อน ๆ ถ้ามถึงวิธีคืนร่างให้เป็นมังกิรตามเดิม

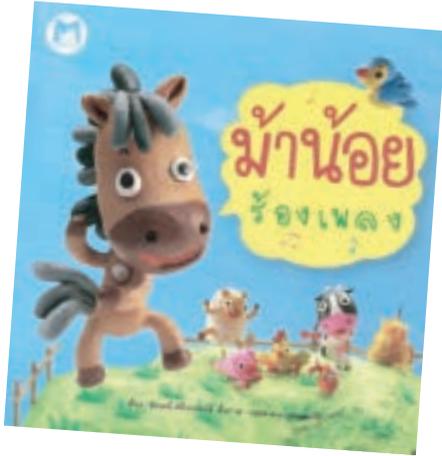
แต่โตโต้ลืมนามนกแก้ว เพื่อน ๆ ช่วยกันตามหานกแก้วแต่ก็ไม่พบ โตโต้ จึงต้องยอมรับสภาพการเป็นมังกรตัวกระจิวหรือที่เปลี่ยนสีตัวเองได้

ตั้งแต่นั้นมา เวลาเล่นซ่อนหา เพื่อน ๆ ก็หาโตโต้ไม่พบ จนโตโต้ ต้องตะโกนเรียกให้เพื่อน ๆ รู้ว่าเขาอยู่ที่ไหน

มังกรแปลงกาย ช่วยให้เด็กเรียนรู้ถึงคุณลักษณะที่ตนเองมีหรือเป็น และยอมรับตนเอง แม้จะเริ่มจากการไม่พอใจและพยายามเปลี่ยนแปลงตน ด้วยวิธีต่าง ๆ และเมื่อตนเปลี่ยนไปแล้ว ก็ยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น ให้คุณค่าของสิ่งที่เปลี่ยนไป ตอนจบของเรื่องมีนัยยะให้เด็กทลายดูว่ามังกรที่แปลงกาย แล้วนี่คืออะไร ? เป็นการกระตุ้นให้เด็กสนุก ด้วยเชื่อมโยงนิทานที่ได้อ่าน กับประสบการณ์ที่เด็กมีอยู่

หนังสือเล่มนี้ช่วยขยายบาน " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในเรื่องของการควบคุมอารมณ์ และฝึกทักษะการคิดแก้ปัญหาเพื่อไม่นำไปสู่ความขัดแย้งในตัวเอง จากกรณีปัญหาของตัวละคร และฝึกจินตนาการเรื่องราวจากสิ่ง ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ให้เป็นนิทานสนุก ๆ

ม้าน้อยร้องเพลง

ชัยฤทธิ์ ศรีโรจนฤทธิ์ (เรื่อง)

นฤมล ตนะวรรณสมบัติ (ภาพ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์ , ๒๕๕๐

ปกแข็ง ๒๔ หน้า (Big Book , ๔๐ x

๔๐ ซม.)

๕๕๐ บาท

หนังสือภาพเล่มใหญ่ น้ำหนักมาก เหมาะกับผู้ใหญ่อ่านไปพร้อม ๆ กับเด็กหลายคน เปิดไปที่ละหน้า ๆ ได้เห็นรูปเต็มตาและตัวหนังสือชัดเจน ขณะอ่านให้เด็กฟัง มีข้อแนะนำสำหรับการใช้บุ๊กก็คือ ให้ชี้ไปที่ตัวอักษรที่สะพียงค์ตามเสียงที่อ่านนั้น ๆ จะทำให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องรูปและเสียงของตัวอักษร เห็นแบบอย่างการอ่านที่ถูกต้องจากคุณพ่อคุณแม่และคุณครู ความรักในการอ่านหนังสือจะได้รับการบ่มเพาะในตัวเด็ก อีกสักพักเขาจะชวนขวยอ่านด้วยตัวเอง

เรื่องราวใน **ม้าน้อยร้องเพลง** เป็นเรื่องที่มีม้าน้อยเป็นตัวเอก ที่รู้สึก ว่าตนเองไม่ดีเท่าเพื่อน ๆ คือสัตว์อื่น ๆ ในฟาร์ม

สัตว์ต่าง ๆ ในฟาร์มแสนสุข ทั้งไก่ เบ็ด แกะ วัว และหมู ต่างก็ชอบ ร้องเพลง ม้าน้อยเพิ่งเข้ามาอยู่ใหม่ในฟาร์ม รู้สึกว่าเสียงของสัตว์เหล่านี้ ไพะเราะมาก แต่เสียงร้องของตัวเองไม่ไพะเราะเหมือนสัตว์อื่น ๆ ได้แต่ " ฮี้ ฮี้ ฮี้ ฮี้ " ม้าน้อยจึงเปลี่ยนเสียงร้องของตัวเองมาเลียนแบบเสียงของเบ็ด วัว แกะ หมู และไก่ แต่ก็รู้สึกว่าเสียงร้องนั้นไม่น่าฟังเลย เพราะมันจะออกมา

เป็น ฮ้ำบ ฮ้ำบ ฮอ ฮอ แะะ แะะ ฮู้ด ฮู้ด และ เฮก ฮี้ เฮก เฮก

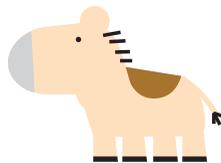
ม้าน้อยกลับมาร้องเพลงด้วยเสียงเดิมของตัวเองอีกครั้ง เมื่อนก
กระจิบชมม้าน้อยว่าร้องเพลงไพเราะ ม้าน้อยก็เกิดความมั่นใจและเข้าร่วม
วงร้องเพลงกับบรรดาสัตว์อื่น ๆ ได้อย่างมีความสุข

ม้าน้อยคนเก่ง ร้องเพลงทำท่า
แสนสุขอูรา น่ารักจริงจริง

ม้าน้อยร้องเพลง นำเสนอเป็นกลอนสี่ ภาพสร้างสรรค์จากงานปั้น
ดูแปลกตา ตกแต่งด้วยกระดาษสา เชือก ลงสีสดสวย กระฉ่างตา เหมาะกับ
เด็กอนุบาล

สาระของเนื้อหา ก็เพื่อสอนให้เด็กน้อยมีความมั่นใจในตัวเอง เห็น
คุณค่าของตัวเอง พร้อม ๆ ไปด้วยเห็นคุณค่าของผู้อื่น ด้วยการเห็นความ
แตกต่างของแต่ละคน โดยในเรื่องคือสัตว์นานาชนิด นำเสนออย่างง่าย ๆ
เพื่อสื่อสารกับเด็กเล็ก ช่วยขจัดความไม่มั่นใจ ความวิตก สำหรับเด็กที่
ประหม่าอายุให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ผ่านการเรียนรู้ด้านภาษาที่มีจังหวะ
จะโคน มีเสียงสัตว์ต่าง ๆ ที่สามารถดึงดูดความสนใจเด็กได้เป็นอย่างดี
เท่ากับช่วยเสริมทักษะในด้านภาษาให้กับเด็กไปด้วยในตัว

มาลดขยะกันเถอะ

วิมล วงษ์วันทนีย์ - พริตชาร์ด (เรื่อง)

อะตอม (ภาพ)

ทอม พริตชาร์ด (ให้คำภาษาอังกฤษ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)

๘๕ บาท

เรื่องนี้เริ่มด้วยคำถามของลูกหมีว่า ทำไมแม่ไม่ใส่ผ้าอ้อมสำเร็จรูปให้น้อง แล้วเนื้อหาทั้งหลายก็นำมาสู่การทำความเข้าใจกับเรื่อง " ขยะ "

เรื่องราวในครอบครัวหมี ลูกหมีจохон้อยสงสัยว่าทำไมแม่หมีไม่ใส่ผ้าอ้อมสำเร็จรูปให้กับมีญาน้องสาว คุณแม่บอกว่าถ้าใช้ผ้าอ้อมสำเร็จรูปน้อยลง ก็จะช่วยโลกลดขยะลงได้ และอธิบายต่อว่าขยะคือของที่ไม่ใช้แล้ว คุณแม่พุดถึงลานขยะที่คนเก็บขยะนำไปกองไว้เพื่อกำจัด แต่รู้ไหมผ้าอ้อมสำเร็จรูปจะย่อยสลายได้ก็ต้องใช้เวลาเป็นร้อย ๆ ปี

คุณแม่หมียังบอกว่าขยะทุกชนิดแปรรูปหรือรีไซเคิลได้ เช่น เปลือกกล้วยก็เอาไปทำปุ๋ยได้ ส่วนอาหารที่เหลือก็ย่อยสลายเป็นดินได้ ดังนั้นจึงควรแยกชนิดขยะและทิ้งให้ถูกต้อง

ต่อมาไม่นาน จохон้อยก็พบว่าน้องมีญานั่งกระโดดเองได้แล้ว จохон้อยดีใจมากเพราะต่อไปนี้คุณแม่ไม่ต้องซื้อผ้าอ้อมสำเร็จรูปอีกแล้ว ขยะก็ไม่เพิ่มขึ้นด้วย

หนังสือภาพสองภาษา (ไทย - อังกฤษ) **มาลดขยะกันเถอะ** ใช้ชื่อเรื่องตรงไปตรงมา เพื่อสอนเด็กให้รู้ว่ามนุษย์ผลิตขยะวันละมากมาย ซึ่ง

ของใช้ในชีวิตประจำวันหากไม่เลือกใช้ หลายอย่างจะหลงเหลือตกค้างอยู่บนโลกเป็นเวลานานหลายร้อยปีกว่าจะย่อยสลาย เราจึงต้องรู้และเข้าใจ เพื่อที่จะสามารถเลือกใช้ เลือกวิธีในการกำจัดขยะแต่ละชนิด ตลอดจนเข้าใจวงจรของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ร่วมกัน

หนังสือมุ่งให้ความรู้ โดยใช้วิธีตั้งคำถาม บางครั้งก็เฉลยด้วยภาพ แต่ส่วนใหญ่จะมีตัวเลือกเป็นคำตอบให้เด็กได้ลองเลือกดู ก่อนที่หน้าต่อไปจะเฉลยพร้อมอธิบาย เช่น

รู้ไหมว่า นานแค่ไหนกว่าผ้าอ้อมสำเร็จรูป

ที่ถูกนำมาทิ้งไว้ที่ลานขยะ จะย่อยสลาย

๑๐ ปี - ๒๐ ปี - ๕๐ ปี - มากกว่า ๑๐๐ ปี

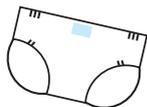
ทายซิว่า เราจะรีไซเคิลเปลือกกล้วยได้อย่างไร

ทิ้งไว้บนทางเท้า - เอาไปให้ลิง - เอาไปทำปุ๋ย

ทายซิว่า สัตว์ตัวไหนเอ๋ยที่ช่วยย่อยเศษอาหาร ใบไม้แห้ง

และดอกไม้ในสวน ให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของดิน

ผึ้ง - ไส้เดือน - เบ็ด - นก

หนังสือเล่มนี้ช่วยเสริม " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยในเรื่องของ**ความประหยัด** ซึ่งก็คือการรู้จักใช้ทรัพยากรแต่พอควร รู้จักวิธีการนำกลับมาใช้ใหม่ หากได้เรียนรู้ประเด็นนี้แต่เยาว์วัย เท่ากับได้สร้างค่านิยมที่ดีสำหรับเด็ก ที่วันหนึ่งจะพร้อมลุกขึ้นมาช่วยลด " โลกร้อน " ที่นับวันจะรุนแรงมากขึ้นไปอีก ในภาวะที่สภาพแวดล้อมของโลกกำลังเปลี่ยนแปลงไป จากการไม่ใส่ใจและรักษาสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ในยุคปัจจุบันนี้เอง

มาเล่นด้วยกันนะ

มารี ฮอลล์ เอทส์ (เรื่องและภาพ)

พรอนงค์ นิยมคำ (แปล)

จากเรื่อง *Play with me* (สหรัฐอเมริกา)

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๔๗

ปกแข็ง ๓๒ หน้า (๒๐ X ๒๖ ซม.)

๑๕๐ บาท

หนังสือภาพเล่มนี้ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๘ ในสหรัฐอเมริกา และได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันนี้ เป็นหนังสือที่ให้ความรู้สนุกสนาน และเปี่ยมไปด้วยความสุขสงบ

เด็กหญิงตัวน้อยเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้น เมื่อเธอออกไปเดินเล่นในทุ่งนาคยามเช้า เธอเห็นตุ๊กเต๋นตัวหนึ่งเกาะอยู่บนต้นไม้ เด็กหญิงชวนตุ๊กเต๋นมาเล่นด้วยกันและพยายามจับตุ๊กเต๋น แต่ตุ๊กเต๋นกระโดดหนีไป

มีกบตัวหนึ่งกระโดดมานั่งข้างสระ เด็กหญิงชวนกบเล่นด้วยกันและพยายามจะจับกบ แต่กบก็กระโดดหนีไป เต่าน้อยนอนนิ่งอยู่ที่ขอนไม้ เด็กหญิงชวนเต่ามาเล่นด้วยกันแต่เต่าก็ลงน้ำหนีไป กระรอกหนึ่งแทะของอยู่ใต้ต้นไม้ แต่เมื่อเด็กหญิงก้าวเข้าไปชวนกระรอกให้มาเล่นด้วยกัน กระรอกก็วิ่งหนีขึ้นต้นไม้ไป

นกที่อยู่บนกิ่งไม้ส่งเสียงร้อง เมื่อเด็กหญิงชวนให้มาเล่นด้วยกันพร้อมกับชูมือขึ้นไป นกก็บินหนี กระต่ายกำลังแทะเล็มดอกไม้ เด็กหญิงชวนกระต่ายมาเล่นด้วยกันและพยายามจะจับ แต่กระต่ายก็วิ่งหนีเข้าไปมีงูเลื้อยเข้ามา เด็กหญิงชวนงูเล่นด้วยกัน แต่งูก็หนีลงรูไป

ไม่มีใครยอมเล่นกับเด็กหญิงเลย เธอจึงนั่งเล่นอยู่คนเดียวริมน้ำ
เมื่อเด็กหญิงนั่งนิ่ง ๆ เงียบ ๆ อยู่ที่นั้น ต๊กแตนก็มาเกาะที่แขนของ
เธอ กบก็กระโดดมานั่งใกล้ ๆ เต่าก็คลานตัวมเตี้ยมเข้ามา กระรอกก็เข้ามา
จ้องหน้าเธอ นกก็กลับมาจับอยู่บนกิ่งไม้ กระต่ายก็มากระโดดอยู่รอบ ๆ
และงูก็เลื้อยออกมาจากรู

เด็กหญิงยังคงนั่งเงียบไม่ส่งเสียง แล้วลูกกวางตัวน้อยก็เดินออกมา
จากพุ่มไม้ เธอเล่าว่า

" ฉันกลับล้มหายใจเอาไว้ กวางน้อยจึงเดินเข้ามาใกล้
หากจะจับมัน ฉันก็ทำได้
แต่ฉันไม่เคลื่อนไหว และไม่พูดอะไร
กวางน้อยก็เลยเข้ามาเลียแก้มใส่ของฉัน "

เด็กหญิงมีความสุขที่สุดในโลกเพราะสัตว์ทุกตัวมาเล่นกับเธอแล้ว
ภาพในหนังสือใช้สีเหลืองนวลและสีขาวเป็นหลัก เราเห็นสัตว์นานาชนิดอยู่
ในกลุ่มสีเหลือง ส้ม น้ำตาล เห็นต้นไม้ใบไม้ในป่า และดอกไม้ไม่น้อยใหญ่ แต่
ในหนังสือไม่ได้ใช้สีเขียวหรือสีดอกไม้เลย ผู้เขียนวาดภาพมวลหมู่พฤกษา
ด้วยเส้นดินสอดำบนพื้นเหลือง อารมณ์ของภาพจึงเป็นอารมณ์ที่สว่างแกม
สงบ

สาระในเรื่อง **มาเล่นด้วยกันนะ** ต้องการจะบอกเด็ก ๆ ว่า " เราควร
เคารพต่อทุกชีวิตที่อยู่รอบตัว รวมทั้งความสงบซึ่งจะนำความสุขแก่ทุกชีวิต "
ตามเจตนารมณ์ที่หนังสือได้บอกไว้ หนังสือดีของนักสร้างสรรค์หนังสือภาพ

รุ่นก่อนได้สะกิดให้ผู้ใหญ่ได้ฉุกคิดสักนิดถึง " หน้าต่างแห่งโอกาส " เพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย ในบานที่ว่าด้วยการปลูกฝังให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องความผูกพัน คือ ความรักความเชื่อมโยงตัวเด็กกับผู้อื่น ว่าไม่ใช่แค่พ่อแม่ญาติพี่น้อง เพื่อนเด็ก เท่านั้น แต่หมายถึงชีวิตอื่น ๆ อีกมากมาย และสิ่งแวดล้อมที่สุขสงบด้วย

" การอ่าน คิดวิเคราะห์ และจิตสำนึกพลเมืองดี
เป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กในช่วงปฐมวัย แต่พื้นฐานการอ่าน
ถือเป็นตัวเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้ในศาสตร์สาขาวิชาอื่น ๆ ได้ดี
เพราะเด็กในวัยนี้ เป็นวัยแห่งการเรียนรู้ "

ธิดา พิทักษ์สินสุข
สมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทย

มีหมวกมาขายจ้า

แอสไฟร์ สโลว์อดกินา (เรื่องและภาพ)

ชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์ , ดร. (แปล)

จากเรื่อง *Caps for Sale*

สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์คิดดี (ร่วมกับ

มูลนิธิซิเมนต์ไทย) , ๒๕๕๑

ปกอ่อน ๔๘ หน้า (๒๐ X ๒๕ ซม.)

๗๐ บาท

หนังสือภาพเล่มนี้เป็นหนึ่งในหนังสือชุดที่นักวิชาการการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญวรรณกรรมเด็กสากล ยอมรับว่าเป็นหนังสือภาพชั้นดี มีการแปลเป็นภาษาต่าง ๆ มากมาย และยังติดอันดับหนังสือยอดนิยม แม้หลายเล่มจะมีอายุเกือบศตวรรษแล้วก็ตาม

สำหรับ **มีหมวกมาขายจ้า** ก็มีอายุร่วม ๗๐ ปีแล้ว แต่ก็ยังน่าอ่าน น่าดู เหมาะสำหรับพ่อแม่หรือคุณครูอ่านให้เด็กน้อยฟัง เด็กจะไล่สายตาเก็บรายละเอียดของภาพที่มีชีวิตชีวา ได้รับการออกแบบมาหยอกล้อกับเด็ก ๆ ไม่ว่าจะป็นกิริยาอาการของลิงลึบยี่ลึบตัว ไปไม้แต่ละใบ ดอกไม้ บ้านเรือนเด็ก ๆ สามารถสังเกตเห็นเองได้ ซึ่งถือได้ว่าเป็นคุณสมบัติของหนังสือภาพชั้นดี

เรื่องนี้แต่เดิมมาเป็นนิทานพื้นเมืองของแถบชมพูทวีป แต่สร้างสรรค์ขึ้นเป็นหนังสือภาพโดยศิลปินหญิงซึ่งเกิดในไซบีเรีย ศึกษาศิลปะจากประเทศจีน และต่อมาย้ายไปทำงานด้านหนังสือเด็กในสหรัฐอเมริกา

มีหมวกมาขายจ้า เป็นเรื่องราวของพ่อค้าคนหนึ่ง เดินเร่ขายหมวก เก็บไปตามถนนในเมือง เขาเอาหมวกทั้งหมดวางซ้อนกันเป็นลี ๆ เป็นชั้น ๆ

ไว้บนศีรษะ เดินไปพร้อมกับตะโกนขายหมวก " หมวกเจ้าหมวก มีหมวกมาขายจ้า ไบละลิบห้าบาท "

แต่วันนี้พ่อค้าเดินไปทั่วแล้วก็ยังขายหมวกไม่ได้สักใบ เขาจึงเดินออกนอกเมือง พบต้นไม้ใหญ่ก็เลยอยากพักสักครู่ พ่อค้าจึงวางหมวกที่ขายไว้ข้าง ๆ เหลือหมวกของตัวเองที่สวมอยู่ใบเดียว แล้วนอนพิงต้นไม้จนหลับไป

เมื่อตื่นขึ้นมาปรากฏว่าหมวกที่วางไว้ข้าง ๆ ตัวหายไปหมด เหลืออยู่ใบเดียวคือที่สวมอยู่บนศีรษะของพ่อค้า พ่อค้าเงยหน้าขึ้นไปบนต้นไม้ก็เห็นฝูงลิงอยู่บนนั้น ลิงทุกตัวล้วนสวมหมวกกันตัวละใบ

พ่อค้ายืนชี้หน้าลิงพร้อมกับสั่งให้ลิงคืนหมวก พวกลิงส่งเสียงเจี๊ยกเจี๊ยก แล้วชี้หน้าเขากลับ พ่อค้าโกรธชุก่าบั่นสองข้างสั่งให้ลิงเอาหมวกลงมาคืน พวกลิงก็ส่งเสียงเจี๊ยก เจี๊ยก พร้อมกับชุก่าบั่นสองข้างเช่นกัน พ่อค้าโมโหกระโดดกระเทีบบเท้า พวกลิงบนต้นไม้ก็กระโดดกระเทีบบเท้าด้วยเช่นกัน พ่อค้าโกรธจนไม่รู้จะทำอย่างไร จึงกระซอกหมวกที่ตัวเองสวมอยู่แล้วเหยียงลงพื้น จากนั้นก็เดินห่างออกไป พวกลิงที่อยู่บนต้นไม้ต่างก็กระซอกหมวกออกจากหัว แล้วก็โยนหมวกออกไปเช่นกัน

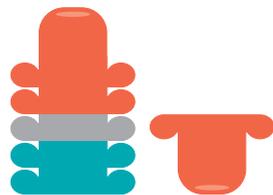
หมวกทุกใบจึงตกลงที่พื้น พ่อค้าเดินกลับมา เก็บหมวกวางซ้อนหมวกเป็นสี่ ๆ เป็นชั้น ๆ เรียงกัน เห็นไว้บนศีรษะ แล้วเดินกลับเข้าเมืองไปขายหมวก

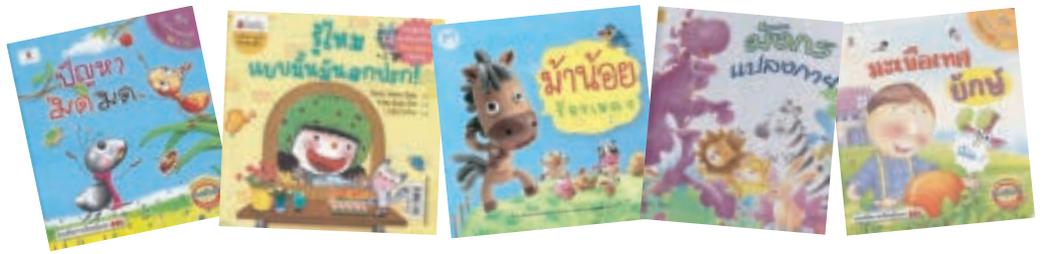
ข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องสี่ สีของหมวกในหนังสือฉบับภาษาไทยกับฉบับภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกันเล็กน้อย คือหมวกสีน้ำเงินในฉบับภาษาไทย ภาพที่ออกมาเป็นสีเขียว เข้าใจว่าน่าจะเกิดจากระบบการให้สีในการพิมพ์ ในขณะที่ฉบับภาษาอังกฤษสีออกมาเป็นสีเทาฟ้า

หนังสือเรื่องนี้นอกจากความสนุกที่ได้รับแล้ว จะทำให้เด็กได้เรียนรู้

เรื่องอะไรได้บ้าง ผู้ใหญ่หลายคนมีความคิดไปต่าง ๆ นานา ที่น่าจะเห็นได้ชัดเจนอย่างหนึ่งก็คือเรื่องของ การคิดแก้ปัญหา อย่างน้อยเด็กก็ได้ตระหนักว่าเมื่อเกิดปัญหา จะต้องหาทางแก้ โดยบังเอิญในเรื่องนี้แก้ได้โดยไม่คาดคิด เพราะธรรมชาติของสิ่งต่างจากคน และบ้างก็บอกว่าสามารถนำไปเชื่อมโยงในการสอนเด็กเกี่ยวกับ การควบคุมอารมณ์ พ่อค้าไม่วู่วามไปทำร้ายลิง เพราะอดทนอดกลั้นได้ในระดับหนึ่ง จึงนำไปสู่การคลี่คลายได้ในที่สุด

เหนืออื่นใด สุนทรียภาพที่ซึมซาบเข้าไปในตัวเด็กจากการได้อ่านหนังสือภาพที่ดีนั้น เป็นการพัฒนาที่ดังามในตัวเองอยู่แล้ว

✦ ✦ ✦

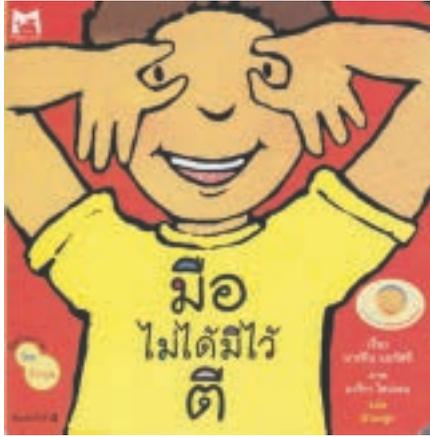
" การที่พ่อแม่มีส่วนร่วมในการอ่าน
มีอิทธิพลต่อโอกาสประสบความสำเร็จของลูก
มากกว่าปัจจัยอื่นใด"

✦ ✦ ✦

จูเลีย สตรอง
โครงการรณรงค์ให้ครอบครัวรักการอ่าน

✦ ✦ ✦

มือไม่ได้มีไว้ตี

มาร์ทีน แอ็กส์ซี (เรื่อง)

มารีกา ไฮน์เลน (ภาพ)

น้านกฮูก (แปล)

จากเรื่อง *Hands are not for hitting* (สหรัฐอเมริกา)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๔ , ๒๕๕๑

ปกแข็ง ๒๒ หน้า (Board Book , ๑๘ x ๑๘ ซม.) ๑๘๕ บาท

การใช้ความรุนแรงเป็นสิ่งที่ไม่ดี ผู้ที่ไม่ใช้ความรุนแรงเท่านั้นจึงจะเป็นผู้ที่เรียกร้องสันติภาพได้ ฟังดูเหมือนจะเป็นเรื่องของผู้ใหญ่ เป็นเรื่องมหภาค แต่ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาการเด็กจะบอกแก่เราว่า หากต้องการผู้ใหญ่ที่เข้าใจเข้าถึงการไม่ใช้ความรุนแรง ต้องปลูกฝังสมาชิกในสังคมตั้งแต่มุมมองของเด็กเล็ก ๆ หนังสือเล่มนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งของสื่อในการสอนเด็กเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ ไม่ทำร้ายหรือทำลายใครหรือสิ่งใดจาก "มือ" ของเราเอง

มือใช้ทำสิ่งต่าง ๆ ได้มากมาย เช่น การโบกมือหรือจับมือทักทาย วาดรูป ใช้จับของเล่น หรืออาจเล่นทำมือเป็นรูปร่างต่าง ๆ มือยังใช้จับของกินและดื่ม ใช้สวมเสื้อผ้า และใช้ทำความสะอาดร่างกาย

มือไม่ได้มีไว้ตี แต่มีไว้ช่วยเหลือกันและกัน และมือของเด็ก ๆ นั้น มีไว้กอดคุณพ่อคุณแม่ผู้น่ารัก

อ๊า ! โบกมือลากันหน่อย...

มือไม่ได้มีไว้ตี เป็นหนังสือภาพสองภาษา (ไทย - อังกฤษ) ต้องการ

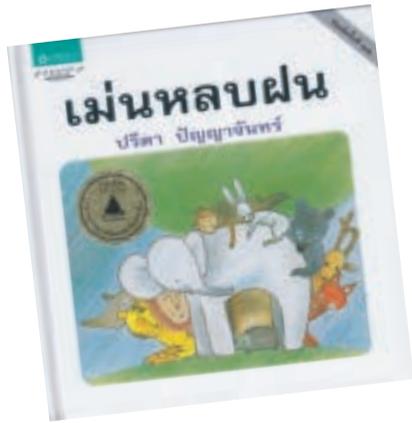
บอกเด็ก ๆ ว่าการใช้ความรุนแรงเป็นสิ่งไม่ดี และแนะนำให้เด็ก ๆ ใช้มือทำ
ในกิจกรรมที่สร้างสรรค์

หนังสือใช้ภาพสองมิติ สีสันหนักแน่น สวยงาม มีตัวละครเด็ก ๆ
หลากหลายเชื้อชาติ ใช้คำน้อย ภาษาง่าย ส่วนใหญ่เป็นคำกริยา ซึ่งจะช่วย
เพิ่มพูนการเรียนรู้คำศัพท์ให้เด็ก ๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังนำคำที่ค่อนข้าง
ขำจะเป็นนามธรรมมาเสนอเป็นภาพให้เห็นเป็นรูปธรรมได้ชัดเจน เช่น

" ปกป้องคุ้มครอง " พร้อมกับภาพของคุณแม่กำลังจูงมือลูกข้าม
ถนน หรือ " ดูแลเอาใจใส่ " ก็เป็นภาพของเด็กกำลังใช้มืออุ้ม ส่วนอีกคน
ก็กำลังแปร่งฟัน

หนังสือใช้กระดาษแข็ง (Board Book) จำนวนหน้าไม่มาก ประกอบ
กับมีตัวอักษรน้อย เหมาะสำหรับเด็กเล็ก เนื้อหาที่นำเสนอด้วยภาพและถ้อย
คำในหนังสือล้วนแต่เสนอภาพในเชิงบวก คือการใช้มือทำกิจกรรมต่าง ๆ
ที่สร้างสรรค์ มีประโยคที่แทรกเข้ามาในการนำเรื่องเป็นระยะ ๆ ตามเด็ก ๆ
ว่า " มือไม่ได้มีไว้ตี มือมีไว้ทำอะไรบ้างเอ่ย " จากนั้นก็เป็นการแนะนำการใช้
มือในทางที่เหมาะสมต่าง ๆ เด็ก ๆ สามารถเข้าใจได้ว่าการใช้มือไปตี
คนอื่นเป็นสิ่งไม่ดี เป็นสิ่งผิดและไม่พึงปฏิบัติ เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการ
เรียนรู้เรื่องการรู้จักผิด - ถูก นั่นคือ การใช้ความรุนแรงใด ๆ ก็ตาม
เป็นสิ่งที่ผิด และส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมให้กับเด็ก

เม่นหอบฝน

ปรีดา ปัญญาจันทร์ (เรื่องและภาพ)

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๑๑ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๒๖ หน้า (๑๖.๕ X ๑๖.๕ ซม.)

๑๑๐ บาท

เมื่ออ่านหนังสือภาพ ภาพที่ปรากฏแก่สายตาเด็กจะผสานกันจนเกิดเป็นภาพต่อเนื่องเคลื่อนไหวในสมองเด็ก นำไปสู่การสร้างพลังจินตนาการได้เต็มเปี่ยม หนังสือภาพสำหรับเด็กเล็กจะมีคำไม่มาก และบางเล่มไม่มีถ้อยคำเลย ทว่าสื่อสารได้อย่างเต็มเปี่ยม

เม่นหอบฝน เป็นหนังสือภาพที่ไม่มีคำบรรยาย ภาพสวยงาม มีความเคลื่อนไหว ความหมายชัดเจน เสริมสร้างจินตนาการให้แก่เด็ก เหมาะสำหรับเด็กอายุ ๓ - ๕ ปี ผู้เขียนบอกถึงเจตนาไว้ว่า " จะเห็นว่าหนังสือเล่มนี้ไม่มีตัวหนังสือหรือตัวเลขเลย จำนวนจุดจะเท่ากับจำนวนสัตว์ที่วิ่งเข้ามาหอบฝน นอกจากเรียนรู้เรื่องจำนวนแล้ว เด็กจะรู้จักสัตว์ต่าง ๆ ไปด้วย "

เรื่องย่อมีอยู่ว่า วันหนึ่งขณะที่ฝนตกหนัก กระจ่ายวิ่งเข้าไปหอบฝน อยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง จากนั้นลิงก็วิ่งเข้าไปหอบฝนด้วย สุนัขจิ้งจอกวิ่งเข้าไปหอบฝนด้วยอีกตัว แล้วก็มีกวาง หมู เสือ สิงโต แรด และช้าง วิ่งเข้ามาหอบฝนที่ใต้ต้นไม้ต้นเดียวกันนี้เพิ่มขึ้นทีละตัว ๆ จนต้องนั่งเบียดกัน

ฝนยังไม่หยุด สัตว์ตัวที่สิบวิ่งเข้ามาขอหอบฝนด้วยอีกตัว สัตว์ทุกตัวต่างก็ตกใจ เพราะมันคือ เม่น ซึ่งมีขนแหลมทั้งตัว สัตว์ทุกตัวกลัวว่าขนของ

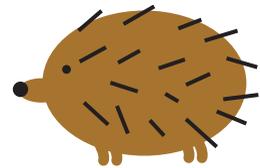

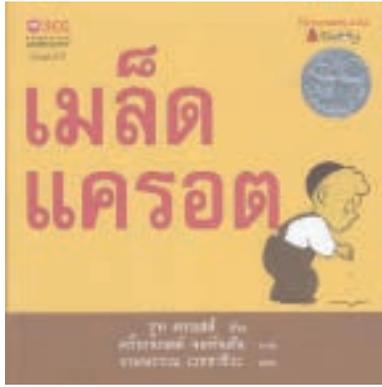
เม่นจะหิ้มแทงเอา แต่ที่สุดสัตว์ต่าง ๆ ก็แก้ปัญหาได้ โดยให้เม่นยืนอยู่ใต้
ห้องข้าง ส่วนสัตว์อื่น ๆ อยู่บนหลังข้างบ้าง อยู่ข้าง ๆ ข้างบ้าง

สัตว์ทั้งสิบตัวจึงหลบฝนอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ด้วยกันได้อย่างมีความสุข
วิธีสอนการนับจำนวนตัวเลขของหนังสือเล่มนี้ นำเสนอโดยใช้สัญลักษณ์เป็น
จุดกลมตามจำนวนสัตว์ที่ปรากฏบนหน้ากระดาษตั้งแต่ ๑ จนถึง ๑๐ ภาพ
เขียนด้วยดินสอสี บรรยายกาศสบายตา การเคลื่อนไหวของสัตว์เหมือนดู
ภาพยนตร์การ์ตูน เนื้อหาเป็นเรื่องความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และรู้จักแบ่งปัน
กันและกัน รวมทั้งการรู้จักแก้ปัญหาให้ทุกชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

ในสังคมที่มีความแตกต่างและหลากหลาย มีกลุ่มชนต่าง ๆ มากมาย
" หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการเรียนรู้เรื่อง การแบ่งปันกัน รู้จักเผื่อแผ่ให้กัน
เป็นคุณค่าที่ควรปลูกฝังให้เด็กได้ตั้งแต่ยังเล็ก

และ **เม่นหลบฝน** เป็นสื่อที่ตรงตามสำหรับการเรียนรู้ในเรื่องความ
เอื้ออาทร ความหลากหลายและการจัดการเพื่ออยู่ร่วมกันได้อย่างมีสันติสุข
ทั่วหน้า

เมล็ดแครอท

รูท ครอสส์ (เรื่อง)

ครีอกเกตต์ จอนห์สัน (ภาพ)

งามพรรณ เวชชาชีวะ (แปล)

จากเรื่อง *The Carrot Seed* (สหรัฐอเมริกา)

สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์คิดดี (ร่วมกับมูลนิธิ

ซิเมนต์ไทย) , พิมพ์ครั้งที่ ๒, ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๓๒ หน้า (๑๙ X ๑๙ ซม.)

๔๐ บาท

หนังสือเล่มนี้มีอายุร่วม ๗๐ ปีมาแล้ว แต่ยังเป็นหนังสือที่อมตะถึงทุกวันนี้ ดั่งมีผู้วิจารณ์ว่าเป็นเพราะทั้งภาพและคำพูดที่ทรงพลังนั้น " ราวกับมันกระโดดออกมาจากโลกของเด็กจริง ๆ... "

เรื่องราวง่าย ๆ ทว่าลุ่มลึก กล่าวถึงเด็กชายตัวน้อย ๆ คนหนึ่ง เพาะเมล็ดแครอทลงในดิน แม่ พ่อ และพี่ชายต่างก็บอกกับเด็กชายว่า " ปลูกไม่ขึ้นหรอก " แต่เด็กชายก็เฝ้ารดน้ำ ถอนวัชพืชทุกวัน เวลาผ่านไปแครอทก็ยังไม่งอกขึ้นมา ทุกคนยังพูดเหมือนเดิมว่า " ปลูกไม่ขึ้นหรอก "

เด็กชายยังคงรดน้ำและถอนวัชพืชอยู่ทุกวัน และแล้ว วันหนึ่ง... ต้นแครอทก็งอกขึ้นมาดังที่เด็กชายมุ่งหวังไว้

เมล็ดแครอท ใช้คำน้อยมากและเป็นคำสั้น ๆ ภาพที่สร้างสรรค์ขึ้นก็ใช้วิธีอันแยบยลในการช่วยดำเนินเรื่องได้เป็นอย่างดี เมล็ดแครอทที่เป็นเสมือนพระเอกของเรื่องถูกหยอดลงหลุมและมีเด็กชายเฝ้ารอคอยและติดตามความเปลี่ยนแปลงของมันด้วยใจจดจ่อ และไม่หวั่นต่อเสียงของคนรอบข้างที่ต่างบอกเขาว่า มันจะไม่มีอะไรงอกขึ้นมา

ใครบอกว่าเด็กตัวเล็ก ๆ ยังไม่เข้าใจเรื่องของ *Intrinsic Motivation* หรือ แรงจูงใจภายใน ซึ่งมาจากความสนใจ ความตั้งใจ และการมองเห็นคุณค่าของสิ่งที่ทำ เด็กชายตัวน้อย ๆ คนนี้ไง เรื่องราวของเขาจะช่วยเปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " สำหรับเด็กปฐมวัย ในความลึกซึ้งซึ่งนี้ได้เป็นอย่างดี

เด็ก ๆ จะได้เห็นความมุ่งมั่น ตั้งใจ และ การอดทนรอคอย (*Delayed Gratification*) เพื่อผลสำเร็จในระยะยาว ในสิ่งที่เชื่อมั่นว่าดีงามและถูกต้อง ผู้ปกครองสามารถปลูกฝังเมล็ดพันธุ์แห่งความมุ่งมั่นและการรอคอย ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จให้แก่เด็ก ๆ ผ่านหนังสือที่ตีพิมพ์เป็นภาษาต่าง ๆ ทั่วโลกเล่มนี้ได้

เมื่อรถเข็นเป็นขาของฉัน

ฟรานซ์ - โยเซฟ ฮูอินิจ์ (เรื่อง)

เฟรนา บัลลเฮา (ภาพ) , น้านกฮุก (เรียบเรียง)

จากเรื่อง *The Wheel Chair Became*

My Legs (ออสเตเรีย)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๒๘ หน้า (๒๒ X ๓๐ ซม.)

๑๙๕ บาท

ชื่อเรื่องและภาพปกของหนังสือเล่มนี้ บอกให้รู้ว่าเป็นเรื่องของเด็กพิการ เป็นเรื่องราวของเด็กพิการคนหนึ่งที่ยกเล่าความรู้สึกนึกคิดแทนเด็กพิการทั่วไปได้เป็นอย่างดี เหมาะอย่างยิ่งที่เด็กทั้งหลายจะได้อ่านเพื่อรู้จักและเข้าใจเด็กที่ทำอะไรได้สารพัดอย่าง แม้ว่าเธอจะนั่งบนรถเข็นและมีรถเข็นทำหน้าที่เป็นขาของเธอ

เมื่อรถเข็นเป็นขาของฉัน เล่าถึงมุมมองและความรู้สึกของเด็กหญิงที่ต้องใช้ชีวิตอยู่บนรถเข็น สายตาและการจับจ้องจากผู้คนในสังคม รวมทั้งการเสนอความช่วยเหลือต่าง ๆ เป็นสิ่งที่มาร์กิทไม่ชอบใจนัก เพราะเธอคิดว่าเธอทำอะไรเองได้ตั้งหลายอย่าง ไม่จำเป็นต้องรับความช่วยเหลือจากใคร เธออยากให้ผู้คนมองเธอเหมือนเด็กปกติทั่วไป

แต่เหตุการณ์และความรู้สึกเช่นนั้นก็เปลี่ยนไป เมื่อเธอได้พบกับเด็กผู้ชายอ้วนที่ติดอยู่กับความรู้สึกว่าตนเองไม่เหมือนคนอื่น นั่นคือ ซีจี

เมื่อเด็กพิเศษสองคนได้มาพบกัน มาร์กก็ได้แสดงให้เห็นว่าการเป็นคนที่แตกต่างกันไม่ได้หมายความว่าเราผิดปกติ ขณะที่ซี้จี้ก็ได้สอนให้มาร์กแสดงความอ่อนโยนหรือหัดร้องขอความช่วยเหลือจากผู้คนรอบข้างบ้าง เพราะนั่นไม่ได้แปลว่าเธออ่อนแอ มิตรภาพทั้งสองจึงแผ่ไปถึงคนรอบข้างที่อยู่ร่วมกันบนความแตกต่างได้

...ตอนนี้ มาร์กก็เบิกบานและสุขใจเหลือเกิน
เธอไม่คิดมากและไม่สนใจอะไรอีกต่อไปแล้วละ

หนังสือเรื่องนี้เขียนจาก " ใจ " ของนักเขียนที่เป็นคนพิการที่ต้องใช้รถเข็น ทำให้สื่อสารเพื่อบอกแก่คนทั่วไปได้เป็นอย่างดี ว่าอยากให้มีความมองอย่างไรต่อคนพิการ เพื่อจะสื่อสารสัมพันธ์กับคนพิการอย่างคนเหมือนกัน แม้จะมีความแตกต่างกันบ้าง เช่นเดียวกับที่คนทั่วไปก็มีความเหมือนและความต่างกัน ภาพที่สร้างสรรค์เพื่อหนังสือเล่มนี้มีชีวิตชีวา โดดเด่นด้วยลายเส้นที่ดูครั้นเครง

" หน้าต่างแห่งโอกาส " ในบานที่ว่าด้วยทักษะการสื่อสารและสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล สำหรับการเรียนรู้ที่จะทำความเข้าใจและสื่อสารกับเด็กหรือคนพิการ คุณจะไม่ใช่เป็นปัญหาสำหรับเด็กเท่านั้น ในหนังสือเล่มนี้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ผู้ใหญ่ มีปัญหามากกว่าเด็กด้วยซ้ำไป เช่น เด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งเข้ามาถามมาร์กที่ว่า " นี้อะไร " เธอยังไม่ทันจะตอบว่า " รถเข็น " แม่ของเด็กคนนั้นก็รีบร้องทำท่าว่าถามอย่างนั้นได้อย่างไร หรือคนชราคนหนึ่งก็พูดเสียงดังว่า " โถ.. น่าสงสาร " เด็กหญิงไม่ชอบและไม่เข้าใจว่าทำไมใคร ๆ ถึงทำแบบนี้กับเธอ ฯลฯ

หนังสือเล่มนี้จึงได้นำมาให้เข้าใจและรู้วิธีที่เหมาะสมในการสื่อสารกับเด็กที่แม่จะพิการ ก็มีความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกับเด็กอื่น ๆ นั่นแหละ และสำหรับเด็กพิการ หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้รู้วิธีการที่จะสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี อย่างมาร์กิท เธอพูดได้เต็มปากเต็มคำว่า " ฉันเป็นคนพิการจ๊ะ " เธอบอกผู้ช่วยเหลือเธอราวกับเธอทำอะไรเองไม่ได้เลย ว่าเธอทำอะไรได้ และบางครั้งเธอก็ขอความช่วยเหลือจากคนอื่นบ้างเมื่อจำเป็น การมีเพื่อนที่เข้าใจกัน และไม่ใส่ใจกับพฤติกรรมของคนอื่น ๆ มากเกินไปจะช่วยให้เด็กพิการมีความมั่นใจ และก้าวต่อไปข้างหน้าได้อย่างสง่างามด้วยรถเข็นของตน

" สมอเด็กทำงานเหมือนมีเครื่องคอมพิวเตอร์ ๑ แสนล้านเครื่อง
 ที่มีความสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เก่า
 แล้วประมวลผลขึ้นเป็นชุดความรู้ใหม่ เด็กที่อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ
 จะสามารถสร้างชุดความรู้ใหม่ได้มากกว่าเด็กที่ไม่ได้อ่านหนังสือ "

ศ.นพ. เกษม วัฒนชัย
 จาก มหัศจรรย์การอ่าน แผนงานสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.)

แม่จ๊ะ แม่จ๋า

ปกาคิต สดใจ (เรื่อง)

ฉัตรสุดา ประเสริฐสุथ (ภาพ)

สำนักพิมพ์พาส แอท คิตส์

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (รวมปก)

(๒๐ X ๒๐ ซม.) , ๗๕ บาท

" หน้าต่างแห่งโอกาส " (Windows of Opportunity) คือโอกาสที่ธรรมชาติมอบให้แก่มนุษย์ ว่าช่วงใดเหมาะแก่การพัฒนาอะไร โดยเกี่ยวเนื่องกับพัฒนาการของสมอง ดังเช่นในช่วงแรกของชีวิต ธรรมชาติได้กำหนดให้เป็นช่วงของการพัฒนาทักษะพื้นฐานในการมีชีวิตรอด และใช้เป็นต้นทุนสำหรับพัฒนาศักยภาพในช่วงต่อ ๆ ไป แต่ละเรื่อง ธรรมชาติได้กำหนดระยะเวลาเอาไว้ หากพ้นช่วงเวลาที่ผ่านไปแล้ว การพัฒนาก็อาจเป็นไปได้ยากหรือเป็นไปได้ไม่ได้เลย การพัฒนาในด้านจิตใจก็เช่นเดียวกัน ในช่วงแรกเกิด - ๒ ปี ทารกน้อยพึงได้รับการพัฒนาในเรื่องของการสร้างความผูกพัน โดยการเลี้ยงดูเด็กอย่างใกล้ชิด ให้ความรักความอบอุ่น ซึ่งทั่วไปแล้วก็จะเป็นคุณแม่ คุณพ่อ เป็นผู้ใกล้ชิดเด็กที่สุด

แม่จ๊ะ แม่จ๋า เป็นหนังสือสำหรับหนูน้อยในวัยดังกล่าว รูปภาพหวานแหวว เห็นความรักความผูกพันของแม่กับเด็กหญิงตัวน้อย เล่าเรื่องของแม่ที่ตื่นแต่เช้าเพื่อเตรียมอาหารให้กับลูก เมื่อลูกกินอิ่มแล้ว แม่ก็อุ้มและเล่นด้วย ยามลูกป่วยไข้แม่ก็คอยดูแล ยามนอนแม่ก็อ่านนิทานให้ฟัง เมื่อลูกร้องไห้แม่ก็คอยปลอบ จะเหน็ดเหนื่อยแค่ไหนแม่ก็อดทน เพราะความรักที่มีต่อลูกนั่นเอง

เหนื่อยยากทนต์

แม่หนูคนดี

ตราบชั่วชีวิต

แม่นี้ยิ่งใหญ่

.....

แม่จ๊ะ แม่จ๋า

เรามากอดกัน

รักแม่ทุกวัน

ตราบนิรันดร

คำคล้องจองในรูปแบบของกลอนสี่ ได้จังหวะและท่วงทำนองที่จะทำให้เด็กเล็ก ๆ เพลิดเพลินกับเสียงอ่านของผู้ใหญ่ได้ แม้ว่าหนูน้อยจะยังไม่เข้าใจความหมายทั้งหมดของคำกลอน แต่เขาจะเก็บความโดยรวมได้ ทั้งยังมีรูปภาพที่แสดงถึงความอบอุ่นและสายใยผูกพันของแม่ลูก จะช่วยทำให้เด็กสามารถเชื่อมโยงความรู้สึกต่าง ๆ จากหนังสือสู่ตนเองได้ เหมาะที่พ่อแม่ผู้ปกครองจะนำมาอ่านให้เด็ก ๆ ฟัง และดูรูปภาพไปด้วยกัน

แม่เมดกับนางฟ้า

เอวา มอนทานารี (เรื่องและภาพ)

น้านกชุก (แปล)

จากเรื่อง *WITCHES and FAIRIES* (อังกฤษ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งแรก . ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๘ หน้า (๒๑ X ๒๘.๕ ซม.)

๙๕ บาท

นางฟ้ากับแม่เมดในหนังสือภาพเล่มนี้ ดูพลั่วไหวลานตา แยกไม่ออกว่าใครสวยงามกว่าใคร นอกจากชุดและหมวกที่สวมใส่เท่านั้น หากแต่พวกนางฟ้ากับบรรดาแม่เมด ย้ำว่าเราไม่เหมือนกัน เราอยู่ตรงกันข้าม

หนังสือเริ่มต้นว่า นางฟ้ากับแม่เมดแตกต่างกันหลายอย่าง แม่เมดชอบเล่นเกม... เสกเจ้าชายให้กลายเป็นกบ นางฟ้าชอบเล่นเกม... เสกกบให้กลับไปเป็นเจ้าชาย

โคลทิลดา อยู่ในป่าที่มีทั้งแม่เมดและนางฟ้า แต่เธอดูไม่เหมือนใคร เพราะชุดของเธอไม่มีดาวเหมือนนางฟ้า และหมวกของเธอก็ตั้งตรงไม่เหมือนหมวกแม่เมด พวกนางฟ้ากับพวกแม่เมดจึงไม่ยอมให้เธอเล่นด้วย โคลทิลดาได้แต่ยืนดูกลุ่มนางฟ้าและกลุ่มแม่เมดที่ต่างก็เล่นกันเฉพาะในกลุ่มของพวกเขา

คืนหนึ่ง พวกนางฟ้ากับพวกแม่เมดแข่งกันต่อตัวเป็นพีระมิด ว่ากลุ่มไหนจะต่อได้สูงกว่ากัน และให้โคลทิลดาเป็นคนตัดสิน แต่ทั้งสองกลุ่มต่อตัวแล้วสูงเท่ากันพอดี ฝ่ายแม่เมดจึงเรียกให้โคลทิลดามาเข้าพวก เพื่อจะได้ต่อ

ตัวได้สูงกว่า ส่วนฝ่ายนางฟ้าก็ตะโกนเรียกโคลทิลดาให้มาอยู่เป็นพวกด้วย เช่นกัน โคลทิลดาจึงได้ขึ้นไปอยู่บนยอดพีระมิตของทั้งกลุ่มนางฟ้าและกลุ่มแม่มด ยอดหมวกของโคลทิลดาที่มไปโดนดวงดาวจนพวกดวงดาวจี้จี้ร่วงลงมาติดเสื้อผ้าของพวกแม่มดและนางฟ้า

ดวงดาวร่วงลงมา

ติดที่หมวกและชุดของนางฟ้าและแม่มด

จนทำให้แยกไม่ออกว่า ใครเป็นนางฟ้า และใครเป็นแม่มด

แล้วทั้งหมดก็ร่วงลงมากรวมกัน

พร้อมเสียงหัวเราะอย่างมีความสุข

เพราะตอนนี้ไม่มีใครแตกต่างจากใครแล้ว

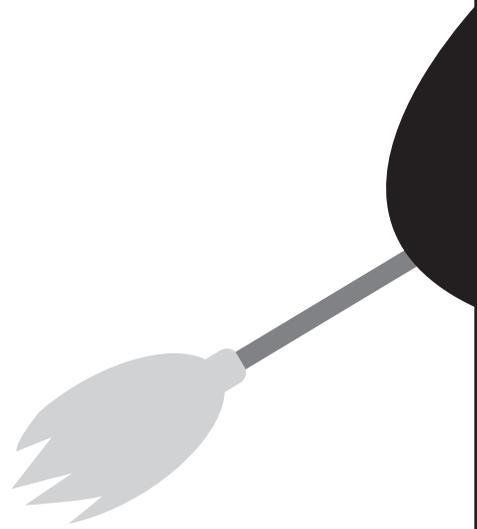

ตั้งแต่นั้นมา ในคืนที่ท้องฟ้าไม่มีดาว พวกนางฟ้าจะเอาหมวกยอดแหลมมาเป่าเป็นแตรเล่นกัน ส่วนแม่มดก็จะเล่นทากาวให้ดาว แล้วเอากลับขึ้นไปแปะบนท้องฟ้า

แต่เกมที่ทั้งนางฟ้าและแม่มดชอบเล่นมากที่สุด คือเล่นเป็นโคลทิลดา คือเป็นนางฟ้านิดและเป็นแม่มดหน่อย เหมือนอย่างที่เราเป็นนี่แหละ **แม่มดกับนางฟ้า** เป็นหนังสือนิทานที่เด็กก็อ่านได้ผู้ใหญ่ก็อ่านดี โดยเฉพาะเด็กผู้หญิง แต่จริง ๆ แล้วตัวละครสองตัวนี้เป็นสัญลักษณ์ของสิ่งที่มีมนุษย์ไปให้ความหมาย เป็นขั้วตรงกันข้าม ผู้เขียนใช้ศิลปะการเล่าเรื่องเพื่อหลอมละลาย " เส้นแบ่ง " ซึ่งนำไปสู่การถือพรรคถือพวก ซึ่งไม่ช่วยส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสร้างสรรค์

ในระดับเด็กปฐมวัยจะสนุกกับจินตนาการที่อยู่ในหนังสือ ไม่ว่าจะ

เป็นการเอาปลายแหลมของหมวกไปตีมถูกดวงดาวบนฟ้า ทำให้ดาวจ๊ิกจี้แล้วร่วงลงมา การเอาดาวกลับไปแปะบนห้องฟ้าแล้วก็คงจะ " รู้สึก " กับ " สาร " ที่หนังสืออยากจะบอก ส่วนเด็กโตขึ้นมาอีกหน่อย เรื่องงาม ๆ ด้วยภาพและเนื้อเรื่องของแม่มดกับนางฟ้า จะช่วยเปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการตั้งคำถามกับสิ่งที่ใครก็ไม่รู้กำหนดขึ้นกับเรื่องที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ได้ไม่มากนักน้อย

" การอ่านในวัยเด็กนั้นเป็นเรื่องของการอ่านด้วยหัวใจ
ทำให้เด็กได้สัมผัสความสูงส่งที่มีอยู่ในส่วนลึกของจิตวิญญาณ
ถ้อยคำที่เผยถึงความคิดและความฝัน จะอยู่ในหัวใจของเด็กเสมอ
เสมือนว่าเมล็ดพืชแห่งความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
ได้เพาะหวานลงที่ตรงนั้น "

วาชิลี ชูคอมลินสกี
นักปรัชญาการปฐมวัยศึกษา

แมลงปอจอมซน

มนฤดี ทองกลอย (เรื่อง)
รติมัย หงส์วิสุทธิกุล (ภาพ)
สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์
พิมพ์ครั้งที่ ๘ , ๒๕๕๒
ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)
๘๕ บาท

นิทานคำกลอนเรื่องนี้ เป็นหนึ่งในชุดส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมของทางสำนักพิมพ์ที่วางแนวคิดไว้ว่า ในการปลูกฝังความดีงามให้แก่เด็ก จะช่วยให้เด็กมีจิตใจดี อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

แมลงปอจอมซน เล่าเรื่องด้วยการร้อยกรองเป็นกาพย์ยานี ๑๑ และมีภาษาอังกฤษแปลหน้าต่อหน้า เล่าถึงแมลงปอกับเพื่อน ๆ นิ่งหงอยเหงากันอยู่ในสวนเพราะไม่รู้จะเล่นอะไร บังเอิญเหลือบไปเห็นรังมดแดงบนต้นไม้ แมลงปอก็เลยอยากจะอวดเพื่อน ๆ ด้วยการแก้งทำทำบินชนรังมดแดง

เพื่อน ๆ สนุกสนานส่งเสียงเชียร์กันใหญ่ แมลงปอก็ยิ่งได้ใจ บินสูงขึ้น ๆ จนพลาดพุ่งเข้าชนรังมดแดงเข้าจริง ๆ แมลงปอบาดเจ็บตกลงมาที่พื้น

ราชินีมดออกมาจากรังด้วยความโมโห ตะโกนถามว่าใครมาแก้งชนรังของเธอ พวกเพื่อน ๆ พวกเขายินยังไม่ให้ราชินีมดเห็นแมลงปอ แม่แมลงปอจะกลัวจนตัวสั่น แต่ก็ลุกขึ้นมากล่าวขอโทษราชินีมด

แมลงปอขวัญกระเจิง เพื่อนคุมเชิงยื่นบังไว้
 แต่แมลงปอเต็มใจ ยอมรับผิดชอบแต่โดยดี
 ชูทางขึ้นลั่นลั่น ทั้งที่หวั่นกลัวถูกตี
 ตอบมตราชินี " ขอโทษครับ ผมผิดเอง "

ราชินีมดเห็นว่าแมลงปอเป็นเด็กดี ทำผิดแล้วรู้จักยอมรับผิด ราชินีมดก็เลยให้อภัย แต่ก็ให้แมลงปอช่วยกันซ่อมรังของเธอและเตือนว่าคราวหน้าอย่าเล่นซุกซนจนเกินไป

ท้ายเล่มมีคำถามถามเด็ก ๆ ว่า ถ้าเด็ก ๆ เป็นแมลงปอจะยอมรับผิดไหม ? และมีข้อเสนอแนะสำหรับพ่อแม่อันเนื่องมาจากคำตอบของเด็ก ที่ต้องไม่ลืมว่าคำตอบของลูกไม่มีถูกหรือผิดอย่างสำเร็จรูป

ภาพในหนังสือเล่มนี้ เป็นลักษณะภาพวาดการ์ตูน ใช้ทั้งสีน้ำและสีชอล์ก ผสมวัสดุตัดปะอื่น ๆ เช่น กระดาษหนังสือพิมพ์ เศษผ้า

จุดมุ่งหมายของ **แมลงปอจอมซน** ที่เขียนคำเสริมชื่อเรื่องเอาไว้ว่า " ถึงจะซน... แสบ... ซ่า... แต่ก็กล้ารับผิดชอบ " บอกไว้อย่างชัดเจนแล้วว่าเป็นหนังสือส่งเสริมการเรียนรู้เรื่อง การรู้จักถูกผิด เมื่อทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็รู้จักแสดงออกถึงการยอมรับผิด ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องปลูกฝังเด็กตั้งแต่ปฐมวัย

ท้ายเล่มของหนังสือยังมีข้อเสนอแนะสำหรับพ่อแม่ อันเนื่องมาจากคำตอบของเด็กว่าหากตนเป็นแมลงปอ จะรับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร สิ่งที่ต้องย้ำก็คือคำตอบของเด็กไม่มีถูกหรือผิดอย่างสำเร็จรูป การสอนให้เด็กรู้จักถูกผิดผ่านนิทาน จะช่วยเปิดช่องทางให้ผู้ใหญ่ได้พูดคุยกับเด็กได้อย่างมีท่วงทีลีลา ชี้ชวนให้ได้ขบคิด

ยักษ์สองตน

ปรีดา ปัญญาจันทร์ (เรื่องและภาพ)

สำนักพิมพ์วาดดาว

พิมพ์ครั้งที่ ๔ , ๒๕๕๑

ปกแข็ง ๓๒ หน้า (๒๑ X ๒๑ ซม.)

๑๖๐ บาท

ยักษ์มักจะถูกสร้างขึ้นมาให้น่ากลัว เป็น " ผู้ร้าย " ในนิทานเด็ก แต่ใน **ยักษ์สองตน** แม่สำหรับเด็ก ยักษ์จะยังคงน่ากลัวอยู่ แต่เนื้อแท้เขาก็เหมือนคนทั้งหลาย - เหมือนเด็ก ๆ นั่นแหละ ที่อยากมีเพื่อน ต้องการสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ

ยักษ์ในเรื่องนี้มีสองตน คือยักษ์ม่วงกับยักษ์เหลือง อาศัยอยู่ใกล้บึงใหญ่ที่สวยงามแห่งหนึ่ง หากแต่ทั้งสองรู้สึกเหงามากเพราะเด็ก ๆ ไม่กล้ามาเล่นแถวนั้น ยักษ์ม่วงชวนยักษ์เหลืองเล่นถมดินเป็นภูเขาแต่ก็ยังไม่หายเหงา ยักษ์เหลืองชวนยักษ์ม่วงเล่นตัดถนน จากนั้นก็ยังช่วยกันสร้างสนามเด็กเล่นบนภูเขา แล้วก็เฝ้ารอวันที่เด็ก ๆ จะขึ้นมาเล่น แต่ก็ไม่มีใครกล้ามา

เวลาผ่านไป เมื่อฝนตกหนักจนน้ำท่วมที่อยู่ของยักษ์ ทั้งสองจึงย้ายไปสร้างบ้านใหม่อยู่ด้านหลังของภูเขา เป็นที่ที่ไม่มีใครเห็น

จากนั้นไม่นาน เด็กจึงกล้าขึ้นมาเล่นที่สนามเด็กเล่น และส่งเสียงหัวเราะกันอย่างสนุกสนาน ยักษ์ม่วงกับยักษ์เหลืองได้ฟังเสียงใส ๆ ของเด็ก ๆ ทุกวัน

ยักษ์ทั้งสองไม่เหงาอีกแล้ว

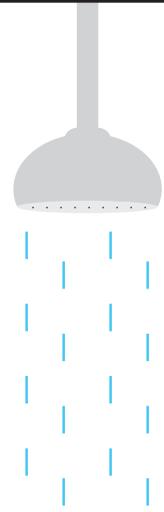
ภาพในหนังสือเล่มนี้มีสีสันเย็นตา ตั้งแต่ตัวยักษ์ไปถึงรายละเอียดของต้นไม้ป่าไม้เขียวชอุ่ม อุปกรณ์นานาชนิดบนพื้นสนามเด็กเล่น และภาพในหน้าคู่สุดท้าย เด็กตัวเล็กตัวน้อยกำลังเล่นกัน พักผ่อนหย่อนใจ พาน้องนุ๋งไปเดินเล่น วิ่งเล่น ในสนามเด็กเล่นบนภูเขา เป็นภาพที่ชื่นตาชื่นใจแทนยักษ์ทั้งสองตน

ท้ายเล่มมีกิจกรรมแนะนำการพับกระดาษเป็นรูปต่าง ๆ จากเนื้อเรื่องที่เด็ก ๆ ได้อ่าน และมีเกมเดินทางไปสนามเด็กเล่น

การมีแรงจูงใจที่จะทำความดี ที่เรียกว่า *Intrinsic Motivation* เป็นสาระสำคัญที่เด็ก ๆ จะได้จากหนังสือเล่มนี้ อันเป็นกิจที่ยักษ์ทั้งสองตนได้ทำ และมีความสุขโดยไม่ได้หวังสิ่งตอบแทน นอกจากเสียงหัวเราะของเด็ก ๆ " หน้าต่างแห่งโอกาส " สำหรับเด็กในวัย ๓ - ๕ ปี มีความพร้อมสำหรับการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาแรงจูงใจภายใน การมองเห็นคุณค่าของตนเองที่จะทำความดี โดยไม่หวังรางวัลตอบแทนจากภายนอก ต่อไปเมื่อเด็ก ๆ ได้เข้าไปในสนามเด็กเล่น ในใจอาจจะนึกขอบคุณใครก็ตามที่ได้สร้าง " พื้นที่ " เพื่อการสร้างสรรค์แก่เด็ก

ช่างน้อยอาบน้ำ
เย็นน้ำชุ่มซ่า ล้างตัวล้างหน้า
หรรษาเบิกบาน
หนูก็อาบน้ำด้วย
แม่ช่วยอาบน้ำให้ เย็นน้ำชื่นใจ
ตุ้มตุ๋ม ตุ้มตุ๋ม

ยามเช้าเบิกบาน เป็นหนังสือภาพคำกลอนสำหรับเด็ก ๐ - ๓ ปี บอกเล่ากิจกรรมในยามเช้าให้เด็ก ๆ รู้สึกถึงความสุขสดชื่นที่จะตื่นขึ้นมารับวันใหม่ การบรรยายด้วยคำกลอนสั้น ๆ เน้นเสียงสัมผัสและเสียงซ้ำ ๆ จะช่วยให้เด็ก ๆ ได้จินตนาการถึงอากัปกริยาต่าง ๆ ตามเสียง เช่น " ตื่น ตื่น ตื่น... หนูตื่นแล้วจ้า สดชื่นร่าเริง สวัสดีจ้าทุกคน " หรือ " กอริลลาพระเอก โยกเยก ขยับ เคี้ยวตุ้ย หยับหยับ จีบจีบ อร่อยจริง "

หนังสือเล่มนี้มีตัวละครเป็นเด็กหญิงผู้น่ารัก กับสัตว์ต่าง ๆ ที่กระฉับกระเฉงตื่นเช้าขึ้นมาทำหน้าที่ของตน ไม่ว่าจะเป็น แปรงฟัน อาบน้ำ หรือรับประทานอาหารเช้า ภาพที่นำเสนอมีสีสันสดใส อ่อนหวานและสนุกสนาน เหมาะสำหรับการสร้างบรรยากาศส่งเสริมการอ่านของเด็ก และฝึกให้เด็ก รู้จักช่วยเหลือตัวเองอย่างง่าย ๆ จนเป็นลักษณะนิสัยในการเริ่มต้นวันใหม่ในทุก ๆ วัน

รู้ไหม แบบนั้นมันสกปรก ! / อย่านะ แบบนั้นมันอันตราย !

เซาฮุนซอง (เรื่อง)

คิมอินจิน (ภาพ)

สารินี โพธิ์เงิน (แปล)

จากเรื่อง *It's Dangerous /*

It's Dirty (เกาหลี)

สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์คิดดี , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๗๘ หน้า (๑๙ X ๑๙ ซม.)

๑๒๕ บาท

การเตือนเด็ก ๆ ถึงสิ่งที่สกปรก ไม่ว่าจะเป็นการที่เด็ก ๆ แคะจมูก แล้วเอามือเข้าปาก เหยียบอุจจาระของสัตว์ที่ถ่ายเรี่ยราด กินขนมแล้วไม่แปรงฟัน เช็ดมือกับผ้ามา่าน จามโดยไม่ปิดปาก หรือเล่นน้ำในถังชักโครก

รวมถึงการที่เด็ก ๆ เอาของเล่นเข้าปาก คู้หาของเล่นในถังขยะ เล่นน้ำเล่นโคลนขณะฝนตก ตดใส่หน้าน้อง เป่าหลอดดูดเล่นขณะดื่มน้ำ ไม่ยอมสระผม เก็บของจากพื้นมากิน กลืนยาสีฟันตอนแปรงฟัน ใช้มือเปล่าป้ายน้ำมูก หรือไม่ยอมตัดเล็บ ผู้เขียนบอกว่า " **รู้ไหม แบบนั้นมันสกปรก** "

นี่คือหนังสือในด้านที่มีชื่อว่า **รู้ไหม แบบนั้นมันสกปรก !**

เมื่อกลับด้านหนังสือ จะพบปกใหม่เป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่ง ชื่อว่า **อย่านะ แบบนั้นมันอันตราย !** การที่เด็ก ๆ ปีนระเบียงแล้วตะโกนเรียกเพื่อนที่อยู่ข้างล่าง หรือเล่นเตารีด นำสิ่งของไปเหย่รูปลั๊กไฟ เล่นขั้วรถของผู้ใหญ่ หรือไปยืนบนเก้าอี้หมุน เหล่านี้ล้วนอันตราย

นอกจากนี้ ยังมีเหตุการณ์ที่เด็ก ๆ ผลักประตูปิดขณะที่น้องจะเข้าห้อง หรือวิ่งเล่นบนบันไดเลื่อน ใช้ไม้เหย่เข้าไปในหูตัวเอง ซ่อนอยู่ในใต้ท้องรถ

เอาไว้ไปแห่สัตว์ เล่นไฟแช็ค ขึ้นหลังคาบ้าน เล่นกลางถนน เล่นมีดเล่น
กรรไกร ไม่ยอมลงทางขึ้นบันไดแต่ใช้ลิ้นตัวลงทางราว หรือโผล่หน้าออกนอก
รถขณะที่รถแล่น ผู้เขียนต้องเตือนย้าว่า " อย่านะ แบบนั้นมันอันตราย "

เด็ก ๆ มักซุกซน ขี้สงสัย บางครั้งก็เล่นของสกปรกโดยไม่รู้ตัว หรือ
บางครั้งก็ทำอะไรที่เสี่ยงอันตราย ทำYLE่มมีข้อเสนอแนะนำผู้ใหญ่ให้อธิบายให้
เด็ก ๆ ฟังถึงสิ่งที่สกปรกและอันตรายเหล่านี้

" แทนที่จะบอกว่าอันตรายแล้วห้ามไปเสียทุกเรื่อง ผู้ใหญ่ควรบอก
เด็ก ๆ ให้รับรู้ด้วยว่า ถ้าทำอย่างนั้นแล้วจะเกิดอันตรายอย่างไร ไม่เช่นนั้น
เด็ก ๆ ก็จะเล่นแบบเสี่ยงอันตรายต่อไปเพื่อให้หายสงสัย "

" ถ้าเราอธิบายให้เด็กฟังแทนการตะโกนว่า ' สกปรก ' เพียงอย่าง
เดียวจะดีกว่าไหม คุณพ่อคุณแม่ลองเปลี่ยนมาคุยกับเด็ก ๆ ว่า ถ้าทำอย่าง
นั้นอย่างนี้แล้วจะเป็นอย่างไร เช่น เวลาเด็ก ๆ ออกไปเล่นน้ำฝนก็ให้บอกว่า
จะส่งผลอย่างไร หรือตอนที่กินของสกปรกก็ต้องบอกว่าจะมีผลไม่ดีต่อร่าง
กายอย่างไร "

ความน่ารักน่าอ่านของหนังสือเล่มนี้ อยู่ที่อารมณ์ขันอันมากมาย
ตลอดเล่ม พฤติกรรมเกิน ๆ ล้น ๆ ของเด็ก เช่น แคะขี้มูกแล้วเอามาชิม
เช็ดหน้าที่เป็นนคราบลูกอมเหนียวหนึบกับผ้า màn หลากสี ท้องร้องก็เลย
ระบายลมใส่หน้าห้อง ปู้ด ใช้ไม้แห่รูกูให้จ๊กจ๊กเหมือนที่แม่ทำ เห็นสัตว์ซีเซา
จึงเอากิ่งไม้ไปแห่ดู ฯลฯ สารสำคัญในการสอนเด็กปฐมวัยของหนังสือ
จากเกาหลีเล่มนี้ คือการทำให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องของ ทักษะในด้านความ
ปลอดภัย (Safety Skill) เพื่อให้รู้จักใช้ชีวิตอย่างปลอดภัยจากอุบัติเหตุ
และสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และสามารถดูแลสุขภาพร่างกายของตัวเองได้

รู้ใหม่... หนูชอบทำอะไรกับพ่อ

ตีบปอง (เรื่อง)

อะตอม (ภาพ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๒ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๑๒ หน้า (Board Book ,

๑๘ X ๑๘ ซม.)

๑๖๕ บาท

พัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย เป็นแนวคิดที่ผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กให้ความสำคัญอย่างมาก และเรียกว่าเป็น " หน้าต่างแห่งโอกาส " เพื่อย้ำว่า ' หน้าต่าง ' คือการที่เปิดได้และก็ปิดได้ คำว่า ' โอกาส ' คือโอกาสในการพัฒนา ดังนั้นคำว่า " หน้าต่างแห่งโอกาส " จึงหมายถึงการที่สมองของเด็กแต่ละวัยมีโอกาสในการพัฒนาหรือสร้างคุณลักษณะบางอย่างให้เกิดขึ้นในตัวเด็กได้ง่าย หากพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ไม่ทราบ อาจทำให้ข้ามโอกาสนั้นไป และเมื่อประตูแห่งโอกาสนั้นปิดลง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการส่งเสริมแต่ละช่วงวัยนั้นก็สร้างได้ยากขึ้น

เด็กวัย ๐ - ๒ ปี เป็นช่วงวัยที่สำคัญยิ่งในการเสริมสร้างความผูกพัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือความผูกพันกับพ่อแม่ ด้วยการให้ความรักความอบอุ่น เลี้ยงดูลูกอย่างใกล้ชิด ในหนังสือชุด " ห่วงใยวัยเยาว์ " เล่มนี้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กได้เรียนรู้ความผูกพันกับคุณพ่อ

หนูน้อยในเรื่องนี้ทำอะไรกับพ่อบ้างละ

หนูน้อยบอกว่าชอบให้พ่ออ่านหนังสือเล่มโปรดให้ฟัง ล้างรถร่วมกับ
พ่อ ฟังพ่อร้องเพลง แล้วยังชอบขี่คอ เกาะหลัง และวิ่งไล่จับกับพ่อ ชอบเล่น
นึ่งโยกเยกบนขาบนเข่าของพ่อ เล่นทายปัญหาอะไรเอยกับพ่อ

อีกสิ่งหนึ่งที่เด็กน้อยชอบมากก็คือนอนหลับอยู่นอกของพ่อนั่นเอง
หนังสือใช้ข้อความเป็นวลี หรือประโยคสั้น ๆ มีสัมผัสประปราย
ประกอบบทภาพคล้ายนำวัสดุมาซ้อนแล้วตัดปะเป็นรูปร่าง ให้สีสันสดใส
อบอุ่น ในแบบของครอบครัวสมัยใหม่ บอกเล่าถึงกิจกรรมที่เด็กชายมักทำ
กับพ่อในเวลาต่าง ๆ ต้องการสื่อให้รู้ถึงพฤติกรรมที่เด็ก ๆ ชอบ ซึ่งหาก
ผู้ใหญ่แสดงพฤติกรรมเช่นนี้จะช่วยสร้างความผูกพันระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่
และช่วยเสริมความอบอุ่นในครอบครัว

รู้ไหม... หนูชอบทำอะไรกับแม่

ตี๋บอง (เรื่อง)

อะตอม (ภาพ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๒ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๑๒ หน้า (Board Book ,

๑๘ X ๑๘ ซม.)

๑๖๕ บาท

รู้ไหม หนูชอบทำอะไรกับแม่ เล่มนี้เป็นหนังสือประกอบคู่กับ **รู้ไหม หนูชอบทำอะไรกับพ่อ** ในชุดห่วงใยวัยเยาว์ ของสำนักพิมพ์เดียวกัน เป็นหนังสือที่เหมาะสมกับเด็กวัย ๐ - ๒ ปี อันเป็นช่วงวัยที่สำคัญยิ่งสำหรับ " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการเสริมสร้างความผูกพัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือความผูกพันกับพ่อแม่ ด้วยการให้ความรักความอบอุ่น เลี้ยงดูลูกอย่างใกล้ชิด ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของการสร้างสัมพันธภาพ รู้จักแบ่งปันความรักความผูกพันกับผู้อื่นในสังคมวงกว้างต่อไป

หนังสือเล่มนี้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กได้เรียนรู้ความผูกพันกับคุณแม่ เด็กหญิงตัวน้อยนิดชอบกอดแม่ หอมแก้ม นิ่งตักแม่ นอนแนบกับแม่ และเล่นกับแม่ บางครั้งก็อยากช่วยแม่ทำกับข้าวในครัว เก็บกวาดดูบ้าน ร้องรำทำเพลงกับแม่ แต่งตัวเองให้แม่ดู

เด็กหญิงชอบนอนหนุนตักแม่ ให้แม่ลูบหัว และฟังนิทานที่แม่เล่าก่อนนอน

แต่ละหน้าของหนังสือเป็นกระดาษแข็ง มีจำนวนหน้าน้อย ทนทาน สร้างสรรค์ด้วยภาพคล้ายเป็นนิวส์ดุดัดปะ สีเส้นสดใส อบอุ่น บรรยากาศของ

ชีวิตในบ้าน เป็นบ้านของครอบครัวสมัยใหม่ หรือชีวิตในเมือง ถ้อยคำที่ใช้
สำหรับการอ่าน เป็นวลีสั้น ๆ มีสัมผัสสละสลวย

สนุกสนาน ร้อง รำ ทำเพลง

แต่งตัวเอง ให้แม่ดู

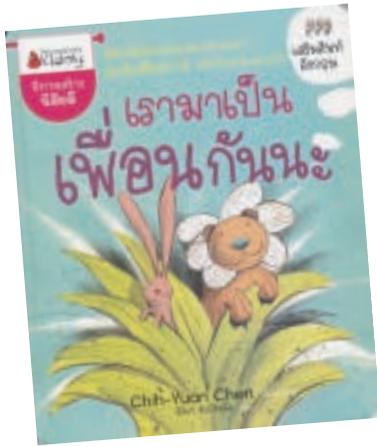
ลูบหัวหนู... เบาเบา

ฟังนิทานที่แม่เล่า หลับปุ๋ย... สบาย

เนื้อหาสาระของหนังสือภาพสำหรับเด็กเล่มนี้ ต้องการสื่อให้ทราบ
ถึงพฤติกรรมที่เด็ก ๆ ชอบ ซึ่งหากคุณแม่หรือผู้ใหญ่แสดงพฤติกรรมเช่นนี้
ก็จะช่วยเสริมสร้างความรักความผูกพัน และความอบอุ่นในครอบครัว

เรามาเป็นเพื่อนกันนะ

เงินจื่อหยวน (เรื่องและภาพ)

ธิติมา สัมปชชลิต (แปล)

จากเรื่อง *Artie and Julie* (ใต้หวัน)

สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์คิดดี

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๑

ปกอ่อน ๔๔ หน้า (๒๐.๕ X ๒๔ ซม.)

๙๕ บาท

หนังสือที่น่าสนใจหลายเล่มมีทั้งเทคนิคการออกแบบ และเนื้อเรื่อง
ที่สอดรับกับรูปแบบที่เสนอ **เรามาเป็นเพื่อนกันนะ** ก็เป็นอีกเล่มหนึ่งที่โดดเด่น
โดยการแบ่งหน้าหนังสือแต่ละหน้าออกเป็นครึ่งบนและล่าง เพื่อจะนำ
เสนอเรื่องของลูกสิงโตในครึ่งบน ส่วนครึ่งล่างเป็นเรื่องของลูกกระต่ายไป
พร้อม ๆ กันตลอดทั้งเรื่อง ลองมารู้เรื่องราวของทั้งสองดู

สิงโตน้อย อาร์ตี้ เริ่มโตพอที่จะออกหากินเองได้แล้ว พ่อสิงโตจึงสอน
วิธีคำรามและการย่องจับเหยื่อให้กับอาร์ตี้ วันหนึ่ง พ่อสิงโตให้อาร์ตี้ออกไป
จับกระต่ายในทุ่งหญ้าตามลำพังเพื่อเป็นการทดสอบความดุร้าย อาร์ตี้เดิน
ออกไปไกลแต่ก็ไม่พบทุ่งหญ้า มีแต่ทุ่งผลไม้ จึงนั่งกินผลไม้จนลืมเรื่องจับ
กระต่าย จู๊ ๆ ฝนก็ตกลงมา อาร์ตี้จึงหลบเข้าไปอยู่ในถ้ำ...

จู๊ลี่ กระต่ายน้อยที่พอมักจะเล่าเรื่องสิงโตใจร้ายให้ฟังอยู่เสมอ พ่อ
กระต่ายสอนวิธีกระโดดสูงและวิ่งเร็วหนีสิงโตให้จู๊ลี่ จู๊ลี่ฝึกการฟังเสียงฝีเท้า
ของสิงโตและกระโดดหนีจนเก่งเท่า ๆ กับพ่อ วันหนึ่ง พ่อกระต่ายเห็นว่า
จู๊ลี่โตพอที่จะออกไปหากินเองได้แล้ว จึงให้จู๊ลี่ออกไปหาอาหารในทุ่งหญ้า

ตามลำพัง จูลีกระโดดไปไกลแต่ก็ไม่เจอทุ่งหญ้า พบแต่ทุ่งผลไม้ จึงแวะกินผลไม้จนอึดมึ จู๊ๆ ก็มีฝนตกลงมา จูลีจึงวิ่งเข้าไปหลบฝนในถ้ำ...

เมื่อทั้งสองเข้ามาในถ้ำเดียวกัน หน้านี้ของหนังสือใช้เต็มหน้า ไม่มีการแบ่งครึ่ง จูลีกับอาร์ตี้คุยกันโดยต่างฝ่ายต่างก็ไม่เห็นหน้ากัน เมื่อฝนหยุดตกทั้งคู่ก็ออกมาเล่นด้วยกัน จูลีสอนอาร์ตี้กระโดดแบบกระต่าย ส่วนอาร์ตี้ก็สอนวิธีคำรามแบบสิงโตให้จูลี ก่อนลาจากกัน ทั้งคู่ต่างก็มีมอบของขวัญของตัวเองปอยหนึ่งให้เป็นของขวัญแก่อีกฝ่าย

หนังสือกลับมาสู่การแบ่งครึ่งบนและล่างอีกครั้ง อาร์ตี้กลับมาบ้านบอกพ่อกับแม่ว่าเขาไม่เจอกระต่ายที่น่ากินเลย แต่เขาได้กระต่ายเป็นเพื่อนใหม่ พร้อมกับกระโดดแบบกระต่ายให้พ่อแม่ดู

ส่วนจูลีกลับมาบ้านก็บอกพ่อกับแม่ว่า เธอไม่เจอสิงโตที่ดุร้ายเลย แต่เธอได้สิงโตเป็นเพื่อนใหม่ ทั้งยังคำรามแบบสิงโตให้ดูจนพ่อกับแม่ตกใจ พ่อแม่ของทั้งสองต่างก็แปลกใจว่า สิงโตกับกระต่ายเป็นเพื่อนกันได้ยังไง

เด็ก ๆ ผู้อ่านจะได้เข้าใจอย่างลึกซึ้งกับความหมายของ " เพื่อน " ซึ่งเกิดจากความเข้าใจ ความมีมิตรจิตมิตรใจต่อกัน จากสิงโตและกระต่ายในเรื่องนี้ นับเป็นหนังสือสำหรับเด็กช่วงปลายปฐมวัยขึ้นไปที่จะช่วยขยายบาน " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ ความผูกพันกับผู้อื่น ความอาหารต่อกัน จากการได้รู้จักและสัมผัสกันด้วยหัวใจ ไม่ใช่ด้วยคำบอกเล่าใด ๆ ที่อาจจะไม่ใช่ความจริง

ลูกจ๊ะ ลูกจ๋า

ปกาคิต สุดใจ (เรื่อง)

จิตรสุดา ประเสริฐสุข (ภาพ)

สำนักพิมพ์พาส แอท คิตส์

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (รวมปก)

(๒๐ X ๒๐ ซม.)

๗๕ บาท

หนังสือเล่มนี้คงทำให้เด็กตัวน้อยยิ้มน้อยยิ้มใหญ่ เพราะมีหนังสือที่บอกกล่าวถึงเรื่องราวของตัวเอง พ่อแม่อุ้มชูแต่แรกเกิด " แรกเจ้าเกิดมาตื่นเท่าฝาหอย สมดังรอยคอย หอมหนอยจอมขวัญ " นอกเหนือจากมี **แม่จ๊ะ แม่จ๋า** หน้าปกสีชมพู และ **พ่อจ๊ะ พ่อจ๋า** หน้าปกสีฟ้า ในชุดหนังสือเล่มแรกบนตักแม่ของทีมงานเดียวกันนี้

ตอนที่คุณแม่อุ้มท้องก็มีคุณพ่อคอยดูแล รอจนลูกน้อยเกิด เมื่อลูกเริ่มโต พ่อกับแม่ก็ห่มเหตุแลเลี้ยงดูลูก ไม่ว่าจะลำบากแค่ไหนพ่อกับแม่ก็อดทน

พ่อแม่มีทั้งความรักและความห่วงใยให้กับลูก ห่มเทสิ่งสอนก็เพื่อหวังจะให้ลูกน้อยได้ดีนั่นเอง

พ่อแม่มุ่งมั่น
สร้างสรรค์เต็มที่

ให้ลูกคนนี้
ได้ดีทุกทาง

.....

ลูกจ๊ะ ลูกจ๋า
ฝันฟ้าว่าใหญ่
รักที่มอบให้
หมดใจเกินฟ้า

ลูกจ๊ะ ลูกจ๋า ใช้คำร้องกรองง่าย ๆ เป็นกลอนสี่ สี่ให้เด็ก ๆ เห็นถึงความรักและเสียสละอดทนที่พ่อแม่มีให้กับลูก เด็กเล็ก ๆ จะติดตามท่วงทำนองของคำสัมผัสที่แม้ว่าเขาอาจจะยังไม่เข้าใจความหมายทั้งหมด หากแต่รูปภาพที่แสดงถึงความอบอุ่นและสายใยผูกพันของลูกกับพ่อและแม่ จะช่วยทำให้เด็กสามารถเชื่อมโยงความรู้สึกต่าง ๆ จากหนังสือสู่ตนเองได้ เหมาะที่จะให้คุณพ่อคุณแม่หรือผู้ปกครองนำมาอ่านให้เด็ก ๆ ฟัง โดยให้เด็กดูภาพไปที่ละหน้า ๆ ขณะฟังคำอ่านของผู้ใหญ่

ลูกเจี๊ยบ 5 ตัว

วชิราวรรณ ทับเสื่อ (เรื่องและภาพ)

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๓ , ๒๕๕๐

ปกแข็ง ๒๔ หน้า (๑๙ X ๒๑ ซม.)

๑๒๕ บาท

หนังสือภาพเรื่องนี้ใช้สีส้มและสีขาเป็นหลัก เด็กหญิงและลูกเจี๊ยบเป็นสีส้มอ่อน ๆ เหมือนกัน ส่วนแม่ไก่ แม่เป็ด ลูกเป็ด เป็นสีขา ทุกหน้าเป็นพื้นขาว ทำให้ดูสบายตา ละมุนละไม เป็นหนังสือสอนการนับเลขให้เด็กอายุไม่เกิน ๒ - ๓ ขวบ เมื่อเด็กได้อ่านด้วยการฟังผู้ใหญ่และดูรูปภาพไปแต่ละหน้า ๆ เด็กจะได้เรียนรู้ถึงความผูกพันของแม่กับลูกไปด้วย

เรื่องง่าย ๆ ที่ดงามของเด็กหญิงตัวน้อย เกิดขึ้นจากการช่วยแม่ไก่ตามหาลูกเจี๊ยบที่หายไป หนูน้อยแหวกพงหญ้าและพบว่ามียูจเจี๊ยบอยู่ที่นั่น ๒ ตัว แต่ก็ยังไม่ครบ ท่าทางของแม่ไกร้อรอน หนูน้อยจึงช่วยแม่ไก่อหาลูกเจี๊ยบที่เหลือ

หนูน้อยได้ยินเสียงลูกเจี๊ยบอยู่ในบ่อบรดน้ำ วิ่งเข้าไปดูก็พบว่ามียูจเจี๊ยบอยู่อีก ๓ ตัว หนูน้อยจึงช่วยลูกเจี๊ยบออกมา แม่ไก่อ่ดีใจที่พบลูกเจี๊ยบครบ ๕ ตัว แล้ว

อยู่ ๆ ก็มีลูกเป็ดน้อยวิ่งตามมาด้วยอีกตัว หนูน้อยมองดู อ้าว ไม่ใช่ลูกเจี๊ยบนี่ จึงแยกลูกเป็ดให้ไปอยู่กับแม่เป็ด

หนูน้อยนับจำนวนลูกเจี๊ยบอีกครั้ง ลูกเจี๊ยบมีทั้งหมด ๕ ตัว ครบพอดี

" หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการเรียนรู้สำหรับเด็ก ๐ - ๒ ขวบ พร้อมสำหรับเรื่องของ ความผูกพัน จากการเข้าใจในเรื่องของความรัก ความอบอุ่น ความใกล้ชิด ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญของชีวิตในภายภาคหน้า ความรู้ทางจิตวิทยาพัฒนาการเด็กเชื่อว่า คนที่ขาดความรักเมื่อเยาว์วัยนั้น เมื่อโตขึ้นจะเป็นคนที่ไม่สามารถผูกพันกับผู้อื่นได้ หรือมีฉะนั้นก็มักจะมีปัญหาในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

การเรียนรู้ในเรื่องการนับเลข การสังเกตความแตกต่างของสิ่งที่เด็กเห็น และซึมซับเรื่องของความผูกพันนั้นแม่ลูกอย่างง่าย ๆ ในหนังสือภาพเล่มนี้ เป็นการเรียนรู้แบบ " 3 in 1 " หรือสามในหนึ่ง ที่อาศัยศิลปะการสอนเด็กให้เรียนรู้ได้อย่างเพลิดเพลินเจริญใจ

ลูกเปิดลูกไก่เพื่อนรัก

ป้าเหน่ง (เรื่อง)

อภิชา แยมล้ำวล (ภาพ)

สำนักพิมพ์อักษรวิภา พอร์ คิตส์ , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๑๙.๕ X ๑๙ ซม.)

๔๐ บาท

ลูกเปิดชวนลูกไก่ให้มาว่ายน้ำเล่นด้วยกัน แต่ลูกไก่ว่ายน้ำไม่เป็น ลูกเปิดจึงคิดวิธีให้ลูกไก่เกาะหลังพาไปเล่นน้ำ ลูกไก่ดีใจมากที่มีเพื่อนที่แสนดีอย่างลูกเปิด

หลังจากเล่นน้ำ ทั้งคู่ก็เดินร้องเพลงกลับบ้านอย่างมีความสุข แต่ลูกไก่ไม่ทันระวัง เดินตกหลุมข้างทาง ลูกเปิดใช้ไม้ช่วยให้ลูกไก่ไต่ขึ้นมาจากหลุมได้

วันต่อมา ลูกเปิดกลับเผลอตกลงไปในหลุมเดิม ลูกไก่หาไม้มาช่วย แต่ลูกเปิดไต่ขึ้นมาไม่ได้ ลูกไก่จึงใช้วิธีตักน้ำมาใส่หลุม ริงค์ตักอยู่หลายเที่ยวกว่าลูกเปิดจะลอยขึ้นมาถึงปากหลุมได้

ทั้งลูกเปิดและลูกไก่ต่างก็ชวนกันถมหลุมนั้นเสีย ต่อไปทุกคนจะได้ปลอดภัย สองแรงแข็งขันสามัคคีกันขนดินมาถม จากนั้น ทั้งคู่ก็ไม่ต้องกลัวตกหลุมอีกต่อไป

ลูกเปิดลูกไก่เพื่อนรัก เป็นหนังสือภาพนิทานคำกลอน ดำเนินเรื่องด้วยกลอนสี่ ตั้งแต่ต้นไปจนจบ ภาพในหนังสือเล่มนี้ออกแบบตัวละครและ

ลักษณะการเคลื่อนไหวเหมือนการ์ตูน ลูกเปิดลูกไก่ใส่เสื้อผ้ามีดอกดวงหน้าตาก็ค่อนข้างน่ารักน่าชัง ดำเนินเรื่องด้วยการผจญภัยของทั้งสองที่ต่างช่วยเหลือเกื้อกูลกันเมื่อต่างฝ่ายประสบปัญหา และนอกจากจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันแล้ว ยังได้ระดมสมองร่วมกันแก้ปัญหาให้แก่ส่วนรวมด้วย

เด็ก ๆ สามารถเห็นตัวอย่างของ การรู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งเป็นพัฒนาการที่สำคัญของช่วงวัย ๓ - ๕ ปี อันจะเป็นฐานของคุณธรรมในจิตใจต่อไป นอกจากนี้ยังแฝงด้วยเรื่องการรู้จักคิด จากธรรมชาติของไก่และเป็ดที่แตกต่างกัน จึงแก้ปัญหาการตกลงไปในหลุมของลูกไก่และลูกเป็ดไม่เหมือนกัน การรู้จักคิดจากจุดเล็ก ๆ นี้จะนำไปสู่ การรู้จักคิดวิเคราะห์ ในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปเมื่อเด็กเติบโตขึ้น

เล่น...ร้อง ทำนองข้าว

ศิริลักษณ์ พุทธิโคตร (เรื่อง)

ไทรรงค์ ประสิทธิ์ผล (ภาพ)

สำนักพิมพ์सानอักษร (มูลนิธิโรงเรียนรุ่งอรุณ)

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๐ หน้า (๒๓ X ๒๔ ซม.)

๕๐ บาท

เรื่องราวเกี่ยวกับคุณค่าของข้าวและวิถีชีวิตในท้องนา เสนอเป็นคำกลอนที่มีคำและจังหวะสนุกสนาน แต่งด้วยอารมณ์ขัน มีทั้งหมด ๑๐ เรื่องสั้น ๆ เช่น

" ฝรั่งเศสกินหนมปัง อาบั่งจะกินโรตตี้
 อาแปะจะกินบะหมี่ คนไทยนี้จะกินอะไร " (คนไทยกินข้าว)

" หัวเราะคิกคัก ชักกะบุ๋มดู๋ย ดู๋ย
 ตีกันเจ้าหุ่ย วิ่งลุยท้องนา " (ควายน้อยไถนา)

" ตะเหลเตโตโต จ๊กโก๋กลางนา...
 ...เหวี่ยงแขนไปมา ไ่ล่ก้าซิว ซิว " (หุ่นไ่ล่ก้า)

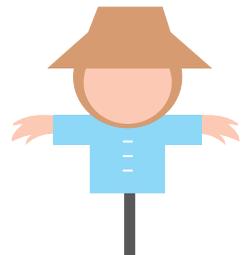

เล่น...ร้อง ทำนองข้าว เป็นหนังสือภาพ ลายเส้นสีดำวาดลงบนพื้นขาวตลอดทั้งเล่ม จริงอยู่ กล่าวโดยทั่วไปเด็กชอบรูปภาพที่มีสี แต่ความงามของภาพที่สวยงามได้โดยไม่ต้องมีสีนั้น หากแต่ปล่อยให้เด็กจินตนาการสีเติมเข้าไปในภาพ หรือลงมือระบายสีลงในภาพได้ตามชอบใจ หรือบางทีการ

เห็นลายเส้นที่เขียนเป็นรูปรวงข้าว ชีวิตชาวนา นกกาตันไม้ใบหญ้า และอีกสารพันสิ่ง ทำให้เด็กรู้สึกอยากวาดอยากเขียนรูปแบบนั้นบ้าง เช่น หุ่นโลกามีหน้าตาขี้นกขี้นกใจ ชวนมองชวนขันลึซ้าห้าแบบด้วยกัน ใจให้เด็กอยากวาดเองบ้าง

หนังสือว่าด้วยวิถีไทยเล่มนี้ มุ่งจะสื่อสารกับเด็กว่า คนไทยเรานั้นกินข้าวเป็นอาหารหลัก ส่วนคนชาติอื่นก็กินอาหารอย่างอื่นแตกต่างกันไป สอนเด็กให้กินข้าวให้หมดจาน " ใครเอ่ยกินไม่หมด.. ตดดังบิด " ชาวนาปลูกข้าวโดยใช้ควายไถนา ดำนา " ดำ ดำ ดำ ดำ ดำ ช่วยกันดำต้นกล้า อย่ามัวซี้เกียจรอซ้า เดียวแดดร้อนจ้า... หน้าดำ " ในนาก็ยังมีหุ่นโลกาคอยไล่พวกนกที่จะมาแอบกินรวงข้าว เมื่อต้นข้าวโตเต็มที่ท้องนาก็จะกลายเป็นสีทอง ชาวนาก็เก็บเกี่ยวมาตำเป็นข้าวสาร ส่วนกองฟางนั้นเด็ก ๆ ก็ชอบไปเล่นกัน

คำกลอนแต่ละเรื่องจบในตัวเอง การลำดับตั้งแต่เรื่องแรกจนถึงเรื่องสุดท้าย ทำให้เห็นความต่อเนื่องของกิจกรรมที่เกี่ยวกับการปลูกข้าว หนังสืออ่านได้ทั้งสำหรับเด็กช่วงปลายปฐมวัยและประถมศึกษาตอนต้น คำบางคำอาจจะยากไปสำหรับเด็กเล็ก ๆ เช่น คำว่า ทรายทราย เอกเขนก ชีวิต เป็นต้น อย่างไรก็ตามบริบทที่ใกล้เคียงช่วยให้เข้าใจความหมายได้ นอกจากนี้ การเล่นสัมผัสเสียงและวรรณยุกต์ จะทำให้การฟังหรือการอ่านสนุกสนาน ทำให้เด็กเพลิดเพลิน และเข้าใจความหมายโดยรวมได้ เมื่อได้ซึมซับความหมายในเรื่องราวของเราเอง เด็กจะเติบโตขึ้นด้วยความมั่นใจ ภาคภูมิใจในวิถีไทยของตน พร้อม ๆ ไปกับได้รับการปลูกฝังให้ใฝ่รู้ใฝ่ศึกษาความเป็นมาของสิ่งที่เป็นอาหารคู่ชีพและคู่ชาติของเราเอง

เล่นกลางแจ้ง

ปรีดา ปัญญาจันทร์ (ภาพ)

ชิวัน วิสาสะ (ให้คำ)

สำนักพิมพ์แพรวสำหรับเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๑๐ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๒๘ หน้า (๒๐.๕ X ๒๑ ซม.)

๑๗๐ บาท

หนังสือภาพชุด " เล่น " ในบรรยากาศไทย ๆ นี้ มี ๓ เล่มด้วยกัน คือ **เล่นกลางแจ้ง เล่นริมน้ำ เล่นในป่า** ลายเส้น สีเส้นยืนตาไปในโทนเดียวกัน คมด้วยสีส้มอ่อน สีเหลืองนวล เขียนคำด้วยกลอนสี่ พูดถึงการเล่นแบบต่าง ๆ ที่เป็นความอุดมสมบูรณ์ของการเล่นตามวิถีชีวิตไทย ที่มีคุณค่า มาร่วมประติษฐ์ของเล่นที่มีคุณค่ามากมายให้กับเด็ก ๆ

เล่นกลางแจ้ง กล่าวถึงคุณค่าทำของเล่นให้เด็ก คุณตาพาเด็ก ๆ ออกไปเล่นที่ลานโล่ง โดยคุณตาช่วยประติษฐ์ของเล่นต่าง ๆ จากวัสดุที่มีอยู่ในหมู่บ้าน เช่น ตัดกิ่งไม้ให้เด็ก ๆ เล่นต่อขาด้วยไม้สูง เอาไม้ไผ่มาเหลาเป็นเส้นแล้วพันเป็นวงให้เด็ก ๆ เล่นวงล้อ นำกระป๋องมาติดปลายไม้ให้เด็กลากเป็นรถกระป๋อง หรือทำวาวให้เด็ก ๆ เล่น เป็นต้น

เด็ก ๆ ได้เล่นของเล่นต่าง ๆ มากมายที่คุณตาทำให้นอกจากนี้ เด็ก ๆ ก็ยังแบ่งกลุ่มกันเล่นโดดเชือก เล่นลูกข่าง และเล่นตั้งเต เป็นต้น เด็ก ๆ สนุกสนานมาก จนกระทั่งได้เวลา คุณตาจึงพาเด็ก ๆ กลับภาพสวยงาม ให้บรรยากาศความเป็นไทยในชนบท ที่เป็นชีวิตไทยใน

ฝันของคนปัจจุบัน ด้วยการฉายภาพการเล่นต่าง ๆ ของเด็กไทยในอดีต เช่น ชีม้่าก้านกล้วย ลากกาบหมาก เดินกะลา วิ่งเปี้ยว ชีม้่าส่งเมือง ฯลฯ การเล่นหลายอย่างไม่ค่อยได้พบได้เห็นแล้วในปัจจุบัน แต่หลายอย่างได้รับความสนใจอย่างแพร่หลาย เช่น การทำว่าวรูปร่างต่าง ๆ ให้เด็กได้เล่นกันอย่างครึกครื้นรื่นเริง

ว่าวลอยเต็มฟ้า คุณตาทำให้
เด็กเด็กดีใจ วิ่งว่าวเต็มลาน

ท้ายเล่มมีรายละเอียดแนะนำวิธีการเล่นแบบต่าง ๆ พร้อมการเตรียมอุปกรณ์ ซึ่งก็หมายความว่าใครจะรื้อฟื้นขึ้นมาเพื่อเด็ก ๆ ก็ยังนับว่าน่าสนใจอยู่ไม่น้อย ของเล่นหลายอย่างอาศัยข้าวของในธรรมชาติแทนที่จะใช้วัสดุสังเคราะห์ราคาแพงอย่างทุกวันนี้ เช่น ใช้ก้านกล้วยมาทำเป็นม้่า ให้เด็ก ๆ ได้ช้่ม้าก้านกล้วย ทั้งยังเอาก้านมาทำดาบ เล่นฟันกันหลอก ๆ เสียงดังเปาะเปาะ ไม่เจ็บตัว บางอย่างกลายเป็นอุปกรณ์หมวดทำคุณภาพสูงสำหรับคนทุกวันนี้ คือใช้กะลามะพร้าวต่อด้วยเชือก แล้วก็ให้เด็ก ๆ เอามาเดินกันนี่ละ คือการนวดเท้าที่คนโบราณได้คิดเอาไว้ให้

หนังสือภาพเล่มนี้ทำให้เห็นความรู้มรวัยในการสร้างสรรค์ของเล่นของไทยเรา ช่วยปลูกฝังให้กับเด็ก ๆ เห็นถึงคุณค่าของ ความผูกพันกับผู้คนในสังคม คือผู้เฒ่าผู้แก่และเพื่อน ๆ ในวิถีชีวิตชุมชนแบบไทยเรา ผลพวงของความชื่นชมในวิถีไทยนี้ คือความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ที่มีภูมิปัญญาในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ทำให้เด็กได้เรียนรู้มิติต่าง ๆ ของชีวิตผ่านการเล่น ทั้งหลายทั้งปวงนี้ก็อยู่ที่คำอธิบายเสริมของผู้ใหญ่ที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ร่วมไปกับเด็ก หรือได้จัดหาหนังสือเล่มนี้ให้เด็กอ่าน

เล่นริมน้ำ

ปรีดา ปัญญาจันทร์ (ภาพ)

ชีวัน วิสาสะ (ให้คำ)

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๒ , ๒๕๔๘

ปกแข็ง ๒๘ หน้า (๒๐.๕ X ๒๑ ซม.)

๑๗๐ บาท

คุณตาพาเด็ก ๆ ไปเล่นที่แม่น้ำ มีทั้งเล่น " ริมน้ำ " และเล่น " ในน้ำ " โดยคุณตาคอยแนะนำวิธีเล่นและดูแลไม่ให้คลาดสายตา

เด็ก ๆ สนุกสนานกันมากเมื่อได้เล่นลื่นโคลน เกาะท่อนมะพร้าวลอยน้ำ ตีโป่งลอยตัว หรือเล่นหมาเอนาลอยน้ำ

นอกจากนี้คุณตาก็ยังประดิษฐ์ของเล่นที่ทำจากวัสดุที่มีอยู่ใกล้ ๆ เช่น ใช้ต้นกล้วยมาทำเป็นแพให้เด็ก ๆ เล่น เก็บไม้ไผ่มาตัดเป็นเรือติดใบพัด หรือทำเรือใบให้เด็ก ๆ ลอยเรือแข่งกัน

เรือใบลอยไป กางใบกินลม
เรือใบใครจม ขนमतกิน

ใครไม่ลงไปเล่นในน้ำ จะเล่นบนตลิ่งริมน้ำก็ยอมได้ ด้วยการก่อการปั้นดินโคลนริมน้ำนั่นเอง

เจ้าชายเจ้าหญิง อย่างหนึ่งนึ่งฝัน
ช่วยก่อกช่วยกัน ปั้นปราสาทโคลน

เล่นกันอย่างสนุกสนานแล้ว ก่อนกลับบ้านช่อง ก็อาบน้ำอาบท่า ล้างหน้า หวี หู คุณตาช่วยดูจนสะอาดกันทุกคน แล้วคุณตาก็พากลับบ้าน

กลับบ้านดีกว่า พรงี้มาใหม่
อยากเล่นอะไร ไปคิดกันมา

" คุณตา " คือตัวแทนของผู้อาวุโสในชุมชนที่จะคอยทำของเล่นให้เด็ก ดูแลและเล่นกับเด็ก ๆ ภาพสวยงามด้วยบรรยากาศแบบไทย ๆ ถ้อยคำบรรยายเป็นกลอนสี่ ทำให้ได้รรถรสของจังหวะจะโคน เสริมทักษะทางภาษาไปด้วยในตัว

ท้ายเล่มยังคงมีรายละเอียดวิธีการเล่นแบบต่าง ๆ รวมทั้งการเตรียมอุปกรณ์ ซึ่งก็หมายความว่าใครจะร้อยฟืนขึ้นมาเพื่อเด็ก ๆ ก็ยังนับว่าน่าสนใจอยู่ไม่น้อย เครื่องเล่นหลายอย่างอาศัยข้าวของในธรรมชาติแทนที่จะใช้วัสดุสังเคราะห์ราคาแพงอย่างทุกวันนี้ เช่น ใช้กาบมะพร้าวมาทำเรือใบ ใช้ลูกมะพร้าวแห้งมาทำเป็นหุ่นติดสองข้างรักแร้เพื่อหัดว่ายน้ำ ใช้ต้นกล้วยมาทำเป็นแพ ใช้ลูกมะนาวมาโยนกันเป็นลูกบอลในน้ำ เป็นต้น

สิ่งที่หนังสือภาพเล่มนี้ได้ปลูกฝังให้กับเด็ก ๆ คือ ความผูกพัน กับผู้เฒ่าผู้แก่และวิถีชีวิตชุมชน หรือสิ่งแวดล้อมแบบไทยนั่นเอง ผลพลอยได้ที่จะสั่งสมเข้าไปในตัวเด็ก คือความภูมิใจในความเป็นไทย ที่มีต่อวิถีชีวิตอันอุดมด้วยความสุขสนุกสนาน และที่สำคัญคือความผูกพันกันในวงกว้าง ทั้งกับเพื่อน ๆ และผู้ใหญ่ในชุมชนที่ดูแลเด็ก ๆ เหมือนลูกหลานของตน

วันหยุดของบิลลี่

กุนเตอร์ เชเกอร์ , ไฮดี ดาเมอร์ส (เรื่อง)

ไฮดี ดาเมอร์ส (ภาพ)

กัญญารัตน์ วุฒิวิวัฒน์ (แปลและเรียบเรียง)

จากเรื่อง *Little Rabbit's day - off*

(เบลเยียม)

สำนักพิมพ์ตรีมิตร พับลิชชิ่ง , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๘ หน้า (๑๙ X ๒๓ ซม.)

๙๕ บาท

บิลลี่ ชื่อของกระต่ายน้อยตัวหนึ่งซึ่งเป็นตัวเอกเดินเรื่องในหนังสือ นิทานภาพสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชุดก้าวแรกสู่การเรียนรู้ เป็นหนังสือ จากประเทศทางยุโรป บรรยากาศหลายอย่างจึงเป็นของตะวันตก แต่ก็มี ประเด็นในการปลูกฝังการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยที่เป็นสากล

เหตุการณ์ใน **วันหยุดของบิลลี่** มีอยู่ว่า กระต่ายน้อยบิลลี่ไม่ยอม ให้ใครมารบกวนในวันหยุด เพื่อที่เขาจะได้ทำอะไรได้ตั้งใจเต็มที่ จึงปิดป้าย ไว้ที่หน้าบ้านว่า " ป่วย โปรดอย่ารบกวน " บุรุษไปรษณีย์นำจดหมายมาส่ง เห็นข้อความที่ติดหน้าบ้านก็เป็นห่วง จึงไปบอกกระต่ายป่าเพื่อนของบิลลี่ กระต่ายป่าตั้งใจมาเยี่ยมดูอาการของบิลลี่ แต่บ้านปิดเงียบ เรียกก็ไม่มีเสียง ตอบ จึงคิดว่าบิลลี่คงจะป่วยหนัก กระต่ายป่ากลับไปชวนเพื่อน ๆ ทำขนม แล้วนำกลับมาเยี่ยมบิลลี่อีกครั้ง แต่บิลลี่ก็ยังไม่ยอมเปิดประตู พวกกระต่าย จึงวางขนมไว้หน้าบ้าน แล้วไปชะโงกดูที่หน้าต่าง

เพื่อน ๆ กระต่ายเห็นบิลลี่เล่นอย่างสนุกสนานอยู่คนเดียวในบ้าน แถมยังออกมาเอาขนมที่เพื่อน ๆ วางไว้ที่หน้าบ้านนำเข้าไปกิน เพื่อน ๆ รู้

แล้วว่าบิลลีไม่ได้ป่วยจึงพากันกลับไป แต่แล้วบิลลีเกิดปวดท้องขึ้นมาจริง ๆ บิลลีวิ่งไปหาเพื่อนทั่วทั้งหมู่บ้าน แต่ก็ไม่มีใครเลย ทุกบ้านปิดเงียบ

บิลลีตัดสินใจกลับมาที่บ้านของตัวเองอีกครั้ง แต่แล้วบิลลีก็ต้องแปลกใจที่เห็นเพื่อน ๆ นอนเรียงกันอยู่บนเตียงของตัวเอง แถมเพื่อน ๆ ยังล้อบิลลีว่า " พวกเรารู้สึกไม่สบายนะ... เพราะว่าเราขาดเพื่อนไปตัวหนึ่ง ถ้าเธอไม่สบายก็ขึ้นมาสิ ยังมีที่ว่างสำหรับเธอนะ "

บิลลีรู้สึกอบอุ่นขึ้นมาทันที และรู้แล้วว่าการอยู่ลำพังบางทีก็ไม่ใช่สิ่งที่ดี...

ผู้เขียนใช้กระต่ายน้อยเป็นตัวละครบอกเล่าถึงสังคมของเด็ก ๆ ต้องการสื่อให้เห็นว่า การอยู่ร่วมกัน การมีเพื่อน คือจุดเริ่มต้นของสังคมแห่งความสุข

มิตรภาพและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีความไว้วางใจเป็นพื้นฐาน สังคมของเด็ก ๆ ไม่ควรเป็นสังคมที่ขาดเพื่อน เพราะการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนหรือเล่นกับเพื่อน ๆ จะทำให้เด็กเกิดทักษะด้าน *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Skill)* รู้จักเข้าใจความรู้สึกของคนอื่น เอาใจเขามาใส่ใจเรา อันจะนำไปสู่ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

สงครามขนมหวาน

ชัยฤทธิ์ ศรีโรจนฤทธิ์ (เรื่อง)

พารุต สัมครไทย (ภาพ)

สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๔ . ๒๕๔๘

ปกแข็ง ๒๔ หน้า (๒๐ X ๒๐.๕ ซม.)

๑๔๐ บาท

ขนมไทย ขนมฝรั่ง มีอยู่มากมายหลายชนิด กลายมาเป็นสิ่งมีชีวิตจิตใจ มีอารมณ์ความรู้สึก และมีบุคลิกต่าง ๆ ด้วยจินตนาการของนักเขียน และฝีมือการเขียนภาพ โดยการเติมแต่งตา จมูก ปาก มือ เท้า สอดแทรกเข้าไปในรูปร่างของขนมแต่ละชนิด ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้มากที่สุดทีเดียว

วันหนึ่งขนมในร้านของคุณยายขายไม่ดีเลย เพราะดูไม่น่ากินเท่าวันอื่น ๆ เหตุเพราะพวกขนมทะเลาะกันเอง หน้าตาจึงบูดบึ้งไม่สวยงาม พวกขนมที่ทะเลาะกันนี้ แบ่งเป็นสองฝั่งสองฝ่าย คือกลุ่มขนมไทยกับกลุ่มขนมฝรั่ง ฝ่ายโดนัท คุกกี้ ขนมพาย ฯลฯ ต่างก็คิดว่าเพราะพวกตนจึงทำให้ร้านของคุณยายขายดี ส่วนทองม้วน ฝอยทอง จ่ามงกุฎ ฯลฯ ก็เถียงว่าเพราะขนมไทยต่างหาก ที่ทำให้ร้านของคุณยายขายดี ความขัดแย้งยิ่งรุนแรงขึ้นเมื่อคุณยายปิดร้านกลับบ้านไปแล้ว

ขณะที่ทะเลาะกันอยู่นั้น พวกมดก็ไต่ขึ้นมารุมกัดขนมถ้วยฟู พวกขนมไทยช่วยถ้วยฟูไว้แล้วต่างพากันหนีไปได้ ส่วนขนมฝรั่งถูกมดล้อมไว้ พวกขนมไทยจึงพร้อมใจกันกลับมาช่วยขนมฝรั่ง ทั้งสองกลุ่มรวมตัวกันสู้

กับมดจนมดล่าถอยกลับไป

แม้ว่ามดจะล่าทัพกลับไปแล้ว แต่ขนมทั้งสองกลุ่มก็ยังคงรวมตัวกันอยู่ โดยมียามคอยเฝ้าระวังมดตลอดทั้งคืน

รุ่งเช้า คุณยายมาเปิดร้านก็ตกใจที่เห็นขนมไทยกับขนมฝรั่งวางปนกันไปหมด แต่คุณยายก็รู้สึกว่วันนี้ขนมดูสวยกว่าเมื่อวานมาก " วันนี้ต้องขายดีแน่ ๆ เลย "

จินตนาการในการเสนอเรื่อง **สงครามขนมหวาน** นอกจากทำให้ตัวละครโดดเด่น มีชีวิตชีวา สีสันสวยงามแล้ว ยังมีอื่น ๆ ที่ชวนให้สนุกสนาน เช่น การที่ฝอยทองใช้เส้นสายจากร่างกายตัวเองเหวี่ยงออกไปช่วยขนมอื่น ๆ ช่วยรัดแล้วดึงให้ขนมพายหลุดออกมาได้จากเงื้อมมือของพวกมด ขนมคุกกี้จะกระโดดหนีลงมาแต่กลัวตัวเองตกแตก ก็ได้รับความช่วยเหลือจากวุ้นมะพร้าวกับเยลลี่ เพราะทั้งสองตัวนุ่มนิ่ม ช่วยรองรับการกระโดดลงมาของคุกกี้ให้ลงมาได้อย่างปลอดภัย เมื่อเหล่ามดพากันแบกขนมหน้าवलไปเรียง พวกขนมตามไม่ทัน ก็ได้โดนหสองวงทำเป็นรถให้ขนมจ่ามงกุฎขึ้นบัญชาการ เมื่อกำลังไปจนตามมดได้ทัน จ่ามงกุฎก็เหวี่ยงฝอยทองไปดึงตัวหน้าवलกลับมาจนได้

หนังสือเล่มนี้เหมาะกับเด็กช่วงปลายปฐมวัยขึ้นไป เด็ก ๆ จะได้จินตนาการ อย่างอิมมอร์รอย พร้อม ๆ ไปกับเรียนรู้ในเรื่องของ การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อันนำมาซึ่งความเข้าใจที่ว่า " สามัคคีคือพลัง "

สวัสดี... สวัสดี

สิริลักษณ์ รัตนสุวัจน์ (เรื่อง)

ปิยะมา อ่อนเจริญ (ภาพ)

สำนักพิมพ์พาส พับลิชชิ่ง , ๒๕๕๗

ปกอ่อน ๒๐ หน้า (รวมปก)

(๑๔ X ๑๔ ซม.)

๔๕ บาท

คำว่า " สวัสดี " เป็นคำทักทายในการสื่อสารของคนไทย เป็นขนบวัฒนธรรมที่เราพึงใจ และมักจะพูดคำนี้พร้อมกับยกมือไหว้เมื่อทักทายผู้ใหญ่ด้วย ความเป็นหนังสือสำหรับเด็กเล็ก ๐ - ๓ ปี อยู่ในกลุ่มของหนังสือเล่มแรก (Bookstart) จิตวิทยาเด็กชี้ชัดว่า ตัวละครที่เด็กน้อยชอบกันมักจะเป็นสัตว์ขนปุกปุย " ลูกหมี " จึงมักเป็นดารายอดนิยมสำหรับคุณหนู ๆ

ใน **สวัสดี... สวัสดี** ก็เช่นกัน ลูกหมีผู้เป็นตัวเอกของเรื่อง ซึ่งก็คือตัวแทนของเด็ก ๆ นั่นเอง ได้รับคำสอนจากแม่หมีให้รู้จักทักคำว่า " สวัสดี " เวลาพบใคร ๆ พอวันรุ่งขึ้น ลูกหมีก็ทัก " สวัสดี " กับพระอาทิตย์ยามเช้า ทักทายญาติ ๆ ว่า " สวัสดี " พร้อมยกมือไหว้ เมื่อลูกหมีเจอเพื่อนก็ทัก " สวัสดี " เพื่อน ๆ ก็ทักตอบ " สวัสดี " เช่นกัน ในโรงเรียน เมื่อพบคุณครู ลูกหมีก็ยกมือทำความเคารพพร้อมกล่าว " สวัสดี " พบกับใคร ๆ ก็ทักทายด้วยคำว่า " สวัสดี " ได้ทั้งนั้น

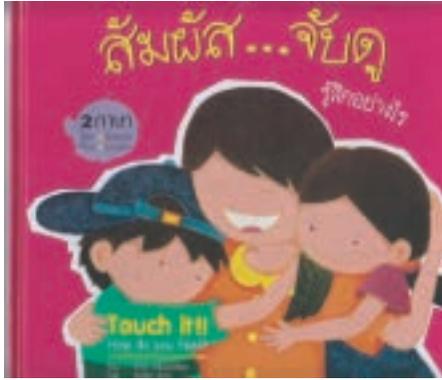
ทักกันไม่ยาก
เอ่ยปากสักหน
" สวัสดี " มีผล
คนรักมากมาย

นอกจากการทักทายเมื่อพบกับใคร ๆ คำว่า " สวัสดี " ก็ยังใช้กล่าว
ลาได้ด้วย

เย็นย่ำค่ำลง
คงต้องลาที่
สวัสดี... สวัสดี
พรุ่งนี้พบกัน

หนังสือเล่มน้อยนี้ช่วยส่งเสริม ทักษะการสื่อสาร และ สร้างความ
สัมพันธ์ระหว่างบุคคล อย่างง่าย ๆ เด็กได้เรียนรู้การทักทาย การร่ำลาใน
วัฒนธรรมไทย ซึ่ง " หน้าต่างแห่งโอกาส " หรือพัฒนาการตามวัยของเด็ก
๐ - ๓ ปี มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ หนังสือยังเสนอด้วยคำกลอนง่าย ๆ
เด็ก ๆ จะได้รับรู้อย่างเพลิดเพลิน เพราะจังหวะจะโคนของถ้อยคำที่มีสัมผัส
และสัมผัสเสียงนำฟัง เป็นการเพิ่มพูนทักษะในด้านการใช้ภาษาไปด้วยในตัว

สัมผัส... จับดู รู้สึกอย่างไร

ธารินี เหลืองอารีพร (เรื่อง)

จิตติมา คำภา (ภาพ)

สำนักพิมพ์พาส พับลิชชิ่ง , ๒๕๕๘

ปกแข็ง ๒๕ หน้า (๒๕ X ๒๕ ซม.)

๑๙๐ บาท

มนุษย์ตัวน้อย ๆ เรียนรู้โลกกว้างจากประสาทสัมผัสทั้งห้า คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง หนังสือเล่มนี้มุ่งเน้นไปที่การสัมผัสสิ่งต่าง ๆ ด้วยผิวหนังหรือผิวกายของคนเรา จากการได้จับต้องหรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ มากมายที่มีความแตกต่างกันออกไป เช่น ความเย็นของน้ำแข็ง ความนุ่มนุ่มของตุ๊กตาหมีขนฟู ผิวเรียบของแตงโม ผิวขรุขระของขนุน ความเปียกของผมที่เพิ่งสระ ความแห้งของเสื้อผ้าที่ตากแดด ฯลฯ

สัมผัส... จับดู รู้สึกอย่างไร เป็นหนังสือภาพสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อบอกกล่าวถึงความแตกต่างของสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กได้จับต้อง สัมผัส " เมื่อสัมผัส รู้สึกอย่างไร แตกต่างกันไปไหม ลองสัมผัสดู " โดยการแนะนำให้เด็ก ๆ รู้จักคำคุณศัพท์ต่าง ๆ ที่บอกความรู้สึกจากการสัมผัสสิ่งของต่าง ๆ เช่น หยิบน้ำแข็งก็รู้สึกเย็น ยกชามซूपก็รู้สึกร้อน หรือเมื่ออุ้มตุ๊กตาก็รู้สึกนุ่มนุ่ม แต่เมื่อจับบล็อกไม้ก็รู้สึกว่แข็ง นอกจากนี้ยังกล่าวถึงพื้นผิวของวัตถุ เช่น เมื่อจับผิวแตงโมก็รู้สึกว่เรียบ แต่เมื่อจับผิวขนุนจะรู้สึกว่ขรุขระ

หนังสือใช้ข้อความซ้ำ ๆ ในการถาม แต่ต่างกันที่คำตอบ " สัมผัส... จับดู รู้สึกอย่างไร เปียก... เปียกใช้ไหม จับอะไรอยู่นะ " " สัมผัส...จับดู รู้สึกอย่างไร แห้ง... แห้งใช้ไหม จับอะไรอยู่นะ " ส่วนข้อความที่ต่อท้ายเป็นข้อความที่ช่วยขยายความของคำคุณศัพท์นั้น นอกจากนี้บางตอนก็แทรกคำแนะนำเด็ก ๆ ด้วย " ผมที่เพิ่งสระ เป่าให้แห้งก่อน อย่าเพิ่งเข้านอนเดี๋ยวจะเป็นหวัด "

สรุปความของการสัมผัสในหนังสือ เป็นภาพของคุณพ่อกอดลูกสาว คุณแม่กอดลูกชาย มีตัวหนังสือภาษาไทยและคำแปลภาษาอังกฤษ

" สัมผัสดี..ดี มาสัมผัสกัน มาจับมือฉัน
กอดกันทั้งครอบครัว อบอุ่น อุ้มใจ สายใยครอบครัว... "

การเปิดโลกแห่งการเรียนรู้ของเด็กตัวเล็ก ๆ รู้ว่าอะไรเป็นอย่างไร และต้องทำอะไรบ้าง เช่น อย่าเข้านอนเมื่อผมเปียก เดี่ยวจะเป็นหวัด ต้องระวังพวกของมีคมต่าง ๆ " ดูให้ดี... ดี ระวังไว้สิ ปลอดภัย... ปลอดภัย " จะเป็นการพัฒนา การรู้จักช่วยเหลือตัวเอง (Self Help) ซึ่งเด็กพร้อมจะเรียนรู้ได้ตั้งแต่วัยอนุบาล อย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งหากจะให้ได้ดี ควรนำสิ่งของจริง ๆ นอกเหนือจากในหนังสือก็ได้ มาให้เด็กได้จับต้องและบอกความรู้สึกจากการได้สัมผัสของเขา

นอกจากนี้หนังสือภาพเล่มนี้ยังมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ให้แก่เด็ก โดยเฉพาะคำคุณศัพท์ที่บอกลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

สามนักสู้

วิริยะ สิริสิงห (เรื่อง)

เดชา แซ่ซัน (ภาพ)

สำนักพิมพ์สุวิริยาสาส์น

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๘

ปกแข็ง ๒๐ หน้า (๒๒.๕ X ๒๔.๕ ซม.)

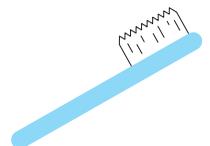
๑๘๐ บาท

เมื่อมีน้ำแล้วเราต้องมีอะไรอีกบ้างในการแปรงฟัน เด็ก ๆ คงจะตอบกันได้ สิ่งที่ต้องใช้ก็ได้แก่ แปรงสีฟัน ยาสีฟัน และแก้วหรือขันน้ำ นิทานเรื่องนี้นำเอาสามสิ่งนี้แหละมาแต่งเป็นเรื่องราวให้เด็กปฐมวัยได้อ่านกัน และเรียกทั้งสามสิ่งสำคัญนี้ว่า สามนักสู้

ขนเม่น (แปรงสีฟัน) ฟองขาว (ยาสีฟัน) และถ้วยโย (แก้วน้ำ) เป็นพนักงานลาดตระเวนรักษาความปลอดภัยในน่านน้ำกลางหุบเขาสีขาว (ฟัน) ขณะออกปฏิบัติหน้าที่ ทั้งสามได้พบกับเจ้าปีศาจร้ายกำลังใช้ขวานใช้จอบขุดทำลายภูเขา ฟองขาวจึงแปลงกายเป็นของเหลวสีขาวติดที่ขนเม่นเข้าต่อสู้อันพวกปีศาจร้ายเสแสร้งหนีไปหมดทั้งตัว แล้วหลบหนีไป

สามนักสู้่ออกสำรวจอีกครั้งในตอนค่ำ ก็พบว่าปีศาจกำลังขุดเจาะภูเขาอีก จึงเกิดการต่อสู้กันขึ้นอีกครั้ง พวกปีศาจยอมจำนนและหนีไปอยู่ที่อื่นจนหมด

หนังสือภาพเล่มนี้ลงท้ายเป็นรูปของเด็ก ๆ แปรงฟันกันอย่างขมิ้มมัน พร้อมกับบอกกล่าวกับเด็ก ๆ ว่า

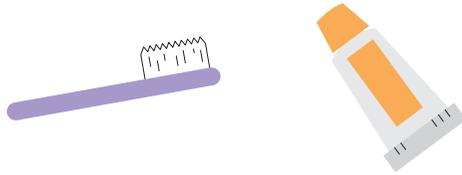

พวกหนู ๆ ต้องช่วยสามนักสู้ด้วยนะจ๊ะ
ต้องแปรงฟันหลังอาหารทุกครั้งนะ
ไม่เช่นนั้น สามนักสู้ของเรา
เห็นจะต้องเป็น สามผู้พ่ายแพ้แน่ ๆ เล้ย !

สามนักสู้ เป็นการสร้างจินตนาการให้เด็กเห็นภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ในปาก โดยเล่าถึงการผจญภัยของผู้พิทักษ์ในปากของเรา ซึ่งก็คืออุปกรณ์
สำหรับการแปรงฟัน เพื่อให้เด็กตระหนักถึงการดูแลรักษาความสะอาดฟัน
และปาก ไม่เช่นนั้นจะเกิดฟันผุ สร้างสรรค์ภาพด้วยสีดินสอหรือสีไม้ ภาพ
เล่าเรื่อง เต็มหน้าตาให้กับนักสู้ทั้งสาม เหมือนผจญภัยในทะเล ต่อสู้กับเหล่า
ปิศาจซึ่งก็คือแมงกินฟันหรือแบคทีเรียในปาก หน้าตาน่ากลัว ตาแดง ๆ มี
เขางอก ในมือมีเครื่องมือชุดเจาะพร้อมปฏิบัติการ

ในความสุข สิ่งที่เด็กได้รับก็คือ การตระหนักในเรื่อง การรู้จักช่วย
เหลือตัวเองในด้านสุขอนามัย เห็นความจำเป็นของการแปรงฟันและรักษา
ความสะอาดในปาก ซึ่งเป็นกิจวัตรที่เด็ก ๆ ต้องปฏิบัติจนเป็นกิจนิสัยที่ดี

สี่เกลอพิสดาร

ชีวัน วิสาสะ (เรื่องและภาพ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์ , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๒ X ๒๐.๕ ซม.)

๘๕ บาท

หูกาง ก้นแหลม มุกหนีบ และมือโต ทั้งสี่เป็นเพื่อนกัน แต่ละคนต่างก็มีรูปร่างหน้าตาและนิสัยพิสดารตามชื่อของตัวเอง วันหนึ่งสี่เกลอพากันล่องเรือใบเที่ยว เห็นฝูงปลาในทะเลมากมายก็คิดจะจับปลาตัวใหญ่ไปกิน

มือโตจึงใช้มือที่ใหญ่เท่าใบตาลคว้าจับปลาตัวใหญ่ แต่ปลาดีนไปชนเสาเรือหัก ส่วนก้นแหลมก็ล้มก้นทิ่มท้องเรือจนทะลุ เรือรั่ว ทุกคนตกใจมากกลัวจะกลับบ้านไม่ได้

มุกหนีบร้องไห้จนน้ำมูกไหล นึกขึ้นได้ว่าตัวเองมีขี้มูกดี ก็เลยเอาขี้มูกที่เหนียวหนึบไปอุดรูรั่ว ส่วนหูกางที่มีหูกว้างใหญ่ก็ใช้หูแทนใบเรือให้ลมพัดกลับเข้าฝั่ง

สี่เกลอกลับบ้านมาได้อย่างปลอดภัย แล้วยังทำปลาตัวใหญ่กินกันจนอิ่มแปล้

สี่เกลอพิสดาร เป็นหนังสือภาพที่ได้มาจากนิทานพื้นบ้าน ที่ผู้เขียนได้ฟังจากพ่อเมื่อครั้งยังเป็นเด็ก จึงได้นำเอาความประทับใจในลักษณะพิเศษของชายทั้งสี่ที่เป็นเพื่อนรักกัน มาสร้างสรรค์ใหม่ ให้ชายทั้งสี่ที่ต้องแก้ปัญหา

หนังสือสัมผัส ชุดภูมิปัญญาไทย

เอื้อพร สัมมาทิพย์ (ไอณพรัตน์วิบูล) , ผศ. (เรื่อง)

จิตติมา เสงวินิจ (ภาพ)

สำนักพิมพ์พาส พับลิชชิ่ง

พิมพ์ครั้งที่ ๒ , ๒๕๕๑

ปกแข็ง ๑๐ หน้า (Board Book , ๒๐ x ๒๐ ซม.)

๒๒๕ บาท

หนังสือภาพสำหรับเด็กหลายเล่มมีความพิเศษแตกต่างจากหนังสือภาพทั่วไป เพื่อสื่อสารกับเด็กด้วยผัสสะที่มากกว่าตา ดู หู ฟัง อย่างหนังสือในชุดนี้ ให้เด็กได้สัมผัสด้วยมือหรือผิวกายว่าสิ่งของที่นำมาบอกเล่าในหนังสือจับต้องดูแล้วเป็นอย่างไรบ้าง เป็นการเรียนรู้จากการสัมผัส (Touch & Learn) คือได้ทั้งตาเห็นและมือสัมผัส ดังคำกล่าวที่ว่าด้วยการเรียนรู้ของไทยที่ว่า " ลิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น ลิบตาเห็นไม่เท่ามือคลำ "

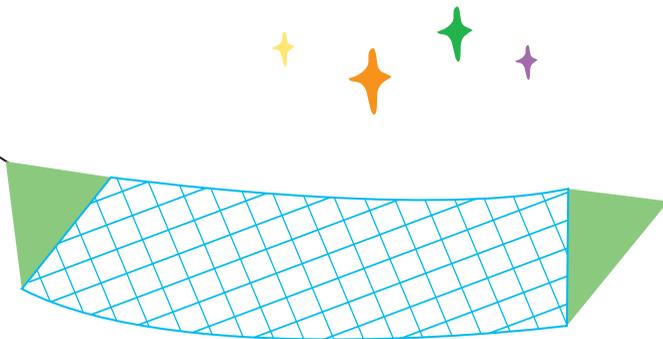
หนังสือสัมผัสเล่มนี้ เรียบเรียงเป็นร้อยกรอง แนะนำให้เด็ก ๆ รู้จักสิ่งของที่เกิดจากภูมิปัญญาไทย โดยใช้ภาพเขียนแนวการ์ตูนประกอบกับวัสดุของจริงของสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผ้าไหมไทย ผ้าขาวม้า เชือกป่าน กระดาษสา ไบยางแห้งที่นำมาประดิษฐ์เป็นดอกไม้ หรือไบลานที่นำมาสานเป็นพัดหรือเป็นงอบ สวมศิระษะ

ลองสัมผัสกับกลอนแปดที่บอกกล่าวถึงคุณประโยชน์ของ " ผ้าขาวม้า " และ " เชือกป่าน " ดู

" ผ้าขาวม้า นำมาใช้ หลายรูปแบบ
ทำผ้าแถบ คาดพุง นุ่งโปกหัว
ทำเป็นเปล เบ้าอุ้มลูก ผูกติดตัว
ใช้กันทั่ว ทุกถิ่นที่ มีขายกัน "

" จากต้นป่าน มาปั่น พันเป็นเชือก
แล้วคัดเลือก ถักเปลงวน ชวนนอนฝัน
พรหมเช็ดเท้า กระเป๋าถือ เขาซื้อกัน
เป็นของขวัญ ทนสมัย คนไทยทำ "

สิ่งที่คุณจะได้เรียนรู้จากหนังสือเล่มนี้ คือพื้นฐานของ กระบวนการเรียนรู้ ที่จะนำไปสู่ การสนใจใคร่รู้ มากขึ้น มีความใฝ่รู้ อยากค้นหา คำตอบต่าง ๆ ซึ่งสามารถปลูกฝังได้ตั้งแต่เด็กยังอยู่ในช่วงต้น ๆ ของชีวิต ปรุ้มวัยและพร้อมกันนี้ก็จะได้เข้าใจพื้นฐานของชีวิตและสิ่งแวดล้อมแบบไทย ที่มีมาแต่เดิม ที่ผู้ใหญ่เรียกว่า ภูมิปัญญาไทย

หนูรู้นะ ไม่เล่นหรอก

ตี๋บปอง (เรื่อง)

อะตอม (ภาพ)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งที่ ๒ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๑๒ หน้า (Board Book ,
๑๘ X ๑๘ ซม.)

๑๖๕ บาท

เด็กจะเจริญเติบโตขึ้น นอกจากการให้ในด้านบวกต่าง ๆ แล้ว ยังต้องสอนเด็กให้รู้จักการใช้ชีวิตอย่างปลอดภัยจากอุบัติเหตุและสิ่งรอบตัวต่าง ๆ เป็นเรื่องที่ต้องสอนเด็กตั้งแต่วัย ๒ - ๓ ขวบ กันเลยทีเดียว

หนูรู้นะ ไม่เล่นหรอก จะสอนเด็กเล็ก ๆ ให้รู้ว่า อะไรบ้างที่เขาไม่ควรไปจับต้อง หรือไปเล่น เพราะจะเกิดอันตรายขึ้นได้

หนังสือให้เด็กชายตัวน้อย ๆ ตระหนักรู้ว่าอะไรบ้างที่เขาไม่ควรเล่น เด็กชายบอกว่าเขารู้ว่าไม่ควรเล่น เตาไฟร้อนจี๋ ต้นไม้สูงสูง กระจบอง ยาฉีดยุง มีดและของมีคม พัดลมหมุนหมุน นอกจากนี้ก็ยั้งต้องระวังพื้นบ้านที่แฉะ ปลั๊กไฟ อย่าเอาอะไรไปเหยยในรู ประตุแฉ็ดแฉ็ด เตาแก๊สฟู่ฟู่ ตะปูแหลมแหลม

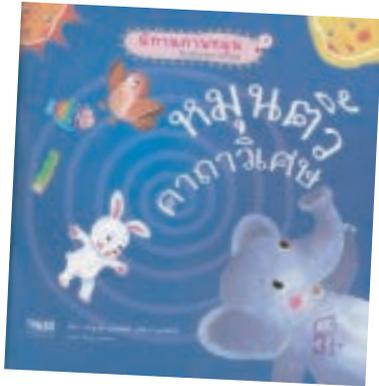
เด็กชายตัวน้อย ๆ ลงท้ายบอกว่า " หนูรู้หน้... อันตราย ! ไม่เล่นหรอก "

หนังสือใช้ภาพคล้ายนำวัสดุมาซ้อนทับ ตัดปะเป็นรูปร่าง บอกเรื่อง

ราวสิ่งรอบตัวที่อาจเกิดอันตราย ไม่ควรเล่น เช่น ปลั๊กไฟ เตารีด โดยมีคุณพ่อคุณแม่กำลังทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์เหล่านั้น ถ้อยคำอธิบายประกอบภาพ ใช้คำน้อย เป็นวลีสั้น ๆ เป็นคำง่าย ๆ เล่นกับเสียง มีจังหวะคล้องจอง รื่นหู สอดรับกับสีสันสดใสของภาพตลอดเล่ม ซึ่งจัดพิมพ์เป็นหนังสือเล่มกะทัดรัดด้วยกระดาษแข็ง (Board Book) แข็งแรงทนทาน

การปลูกฝังในเรื่องของ *Safety Skill* เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ในการใช้ชีวิตอย่างปลอดภัยจากภัยอันตรายต่าง ๆ รอบตัว *รู้ถูก รู้ผิดว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำ* เป็นเรื่องที่สามารถสอนกันได้ตั้งแต่เล็ก " หน้าต่างแห่งโอกาส " สำหรับเด็ก ๒ - ๓ ขวบ เปิดพร้อมสำหรับการเรียนรู้ในเรื่องนี้ และพัฒนาความซับซ้อนขึ้นตามวัยต่อไป

หมูนตัว คากาพิเศษ

พูนสุข บุญยส์สวัสดิ์ , รศ. และ
ศศิพันธ์ บุญยส์สวัสดิ์ (เรื่อง)

ลำภู แสงลม (ภาพ)

สำนักพิมพ์พาส พับลิชชิ่ง

พิมพ์ครั้งที่ ๒ , ๒๕๕๑

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๐ X ๒๐.๕ ซม.)

๙๕ บาท

การสร้างสรรคหนังสือภาพสำหรับเด็ก จะต้องมิตศนคการเล้าเรองเขียนภาพประกอบให้ตึงตูดใจเด็ก ๆ แล้ว บางเล่มยังนำเอาศนคอื่น ๆ เข้าตึงตูดศนคใจของเด็กด้วย อย่างเช่นเรอง **หมูนตัว คากาพิเศษ** เล่มนี้ใช้ศนคให้เด็กลมุนภาพได้ เพื่อให้สนุกในการอ่าน พร้อม ๆ ไปด้วยการฝึกหัดสังเกตศนคเหมือนศนคต่างของภาพ

เรองมีอยู่ว่า ดวงอาทิตย์กับดวงจันทร์เห็นว่าโลกเริ่มเต็มไปด้วยสิ่งสกปรกและเน่าเหม็น จึงคิดจะจัดงานประชุมให้สัตว์ต่าง ๆ ช่วยกันคิดหาวิธีทำให้โลกสวยงามน่อยู่ เทพธิดาน้อยอาสาเป็นผู้นำข่าวดูไปบอกบรรดาสัตว์ในป่าให้เดินทางมาประชุม

สัตว์แต่ละกลุ่มเมื่อทราบข่าวก้อออกเดินทางไปยังจุดนัดพบ แต่แม่มดตื้อบอง ผู้ไม่ยอมให้โลกสวย ก้อเสกคากา " ต้ว ต้ว ต้ว จงหมูนตัว ต้ว " ทำให้โลกมีตมิตและเกิดพายุหมูน จนพวกสัตว์ต่าง ๆ พากันมีนง บางตัวก็หลงทางและถูกแม่มดจับตัวไป

ข้าน้อยสัตว์ที่กำลังเดินทางไปประชุม ถูกแม่มดใช้คากาหมูน แม่เทพธิดามาช่วยไว้ แต่ตัวหนึ่งพลัดหลงไปคนละทาง จึงถูกแม่มดจับตัวไป

นกกระเจิบ ปลาสายรุ้ง กระจ่ายขาว และหนอนแก้ว แต่ละกลุ่มล้วน ถูกคาถา " หมุนตัว " ของแม่เม็ดตึบป้องจนพลัดหลง และถูกแม่เม็ดตึบไปผูก ละครึ่งตัว

เมื่อบรรดาสัตว์เดินทางไปถึงงานประชุม ดวงอาทิตย์กับดวงจันทร์ จึงให้สัตว์ต่าง ๆ เสนอความคิดที่จะทำให้โลกสวยงามน่าอยู่ ผุ่งข้างแนะนำ ให้ " ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด " พวกนกบอกว่า " ไม่ควรเผาขยะหรือปล่อย ควันพิษ " เหล่าปลาก็บอกว่า " อย่าทิ้งขยะลงแม่น้ำ " หนอนแก้วบอกให้ " ช่วยกันปลูกต้นไม้ " ส่วนกระจ่ายก็แนะ " ให้นำของเก่ามาใช้ใหม่ "

สัตว์ต่าง ๆ กลับไป ต่างก็ช่วยกันทำตามข้อแนะนำ จนโลกกลายเป็น โลกที่สวยงามน่าอยู่ เมื่อโลกสวยงาม คาถาของแม่เม็ดก็เสื่อม สัตว์ต่าง ๆ ที่ถูกแม่เม็ดจับตัวไปจึงได้กลับมาอยู่ร่วมกับเพื่อนฝูงอีกครั้ง

หนังสือใช้ภาพสัตว์แต่ละชนิด คือ ช้าง นก ปลา กระจ่าย และหนอน อย่างละ ๔ ตัว หันหน้าไปในทิศทางเดียวกัน ๓ ตัว ส่วนอีกตัวหนึ่งหันไป ในทิศทางตรงกันข้าม ทั้ง ๔ ตัว สามารถหมุนรอบได้ ๓๖๐ องศา ให้เด็ก ๆ หมุนเล่นได้ แต่ไม่ว่าจะหมุนอย่างไรตัวที่หันหน้าไปในทิศทางตรงกันข้ามก็ จะหันหน้าแตกต่างจากเพื่อนทั้งสามอยู่ตลอด ซึ่งนั่นก็คือตัวที่หลงทาง

หนังสือมีเนื้อหาว่าด้วยเรื่องของการดูแลรักษาโลก ซึ่งก็คือการปลูก ฝังความคิดเรื่อง การประหยัด นั่นเอง เป็นการประหยัดในการใช้ทรัพยากร ต่าง ๆ แต่ดูเหมือนว่าเนื้อหาในส่วนนี้เป็นลักษณะการบอกกล่าวตรงไปตรงมา สิ่งที่เด็กจะได้จากหนังสือเล่มนี้น่าจะเป็นเรื่อง การรู้จักสังเกต ซึ่งเป็น พื้นฐาน สำคัญของกระบวนการเรียนรู้ แบบสืบเสาะ แสวงหาต่อไป

หัวผักกาดยักษ์

อเล็กเซ ตอลสตอย (เรื่อง)

ชูเรียว ซาโต้ (ภาพ)

พรอนงค์ นิยมคำ (แปล)

จากเรื่อง *The Turnip* (รัสเซีย)

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๖ , ๒๕๕๒

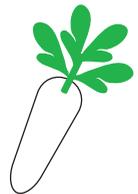
ปกแข็ง ๒๘ หน้า (๒๖.๕ X ๑๙.๕ ซม.)

๑๗๕ บาท

หัวผักกาดยักษ์ เป็นนิทานจากนักเขียนชาวรัสเซีย นำมาสร้างสรรค
เป็นหนังสือภาพโดยศิลปินชาวญี่ปุ่น และพิมพ์เผยแพร่มาร่วม ๕๐ ปีแล้ว

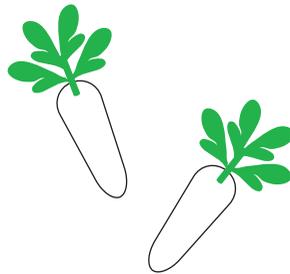
เรื่องราวของต้นหัวผักกาดที่คุณตาคนหนึ่งปลูกเอาไว้ และเผารอวัน
ที่หัวผักกาดจะโตขึ้นมาเร็วไว เป็นหัวผักกาดใหญ่ รสชาติดี ไม่ช้าไม่นาน
หัวผักกาดก็โตขึ้นกลายเป็นหัวผักกาดยักษ์ คุณตาพยายามจะดึงหัวผักกาด
ออกมา แต่ดึงอย่างไรหัวผักกาดก็ไม่หลุดออกจากพื้นดิน ตาจึงไปตามยาย
มาช่วยดึง แต่หัวผักกาดยักษ์ก็ยังไม่ยอมหลุดออกมา ยายจึงไปตามหลาน
สาวมาช่วยอีกแรง สามแรงแข่งขันช่วยกันดึง แต่หัวผักกาดก็ยังไม่หลุด

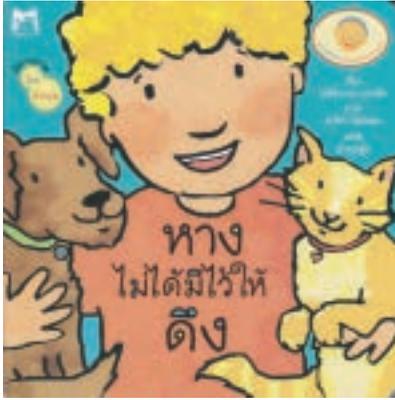
หลานจึงไปตามหมามาช่วยกันดึง ก็ยังถอนหัวผักกาดไม่ได้ หมา
จึงไปตามแมวมาช่วย หัวผักกาดก็ยังไม่หลุดอีก แมวจึงไปตามหนูมาช่วย
ทั้งหมดร่วมแรงกันดึงหัวผักกาด จนในที่สุดหัวผักกาดก็ถูกถอนออกมาจาก
ดินได้ ทั้งหมดตื่นตื่นดีใจกันใหญ่ที่ได้เห็นหัวผักกาดยักษ์หลุดออกมาแล้ว
ไชโย !

ภาพบนพื้นขาว แสดงกิริยาที่เอาจริงเอาจังของสามตாயายและหลาน แต่งกายแบบชาวไร่รัสเซีย กับสัตว์ที่น่าจะเป็นศัตรูกัน แต่ก็มาช่วยกันด้วยดี หมา แมว และหนู ดึงหางกันอย่างขมิ้มมัน เพื่อเสริมแรงช่วยเด็กหญิง และ ยายกับตา เพื่อถอนหัวผักกาดยักษ์ออกจากดินให้ได้ แล้วก็ทำได้

เรื่องง่าย ๆ ได้ความรู้สนุกสนาน เด็ก ๆ ได้เรียนรู้เรื่องของการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อันเป็นคุณค่าที่พึงสอนเด็กให้รู้ว่าเป็น สิ่งที่ถูก ที่ควรนำไป ปฏิบัติ ซึ่งพัฒนาการของเด็ก ๓ - ๕ ปี พร้อมจะเข้าใจในเรื่องนี้ วันหนึ่ง เขาจะอนุমানได้ถึงหัวผักกาดยักษ์ ว่าคืองานใหญ่ที่ต้องมาร่วมแรงแข่งขัน อาจจะเป็นงานที่ไม่มีใครคาดคิดว่าเราจะทำได้ แต่หากได้ร่วมด้วยช่วยกัน ความสำเร็จย่อมไม่ไกลเกินเอื้อม

หางไม่ได้มีไว้ให้ดึง

เอลิซาเบท เเวอร์ดิก (เรื่อง)

มารีกา ไฮน์เลน (ภาพ)

น้ากฮูก (แปล)

จากเรื่อง *Tails are not*

for pulling (สหรัฐอเมริกา)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์ , ๒๕๕๙

ปกแข็ง ๒๒ หน้า (Board Book ,

๑๘ X ๑๘ ซม.)

๑๘๕ บาท

หนังสือในชุดส่งเสริมพฤติกรรมสร้างสรรค์ เป็นหนังสือแปล มีด้วยกัน ๖ เล่ม สาระหลัก ๆ สอนเด็กให้รู้จักผูกมัด มีทักษะในการสื่อสารและสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น และมีทักษะในการดูแลตัวเองให้ปลอดภัย (Safety Skill) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของการดำรงชีวิตตั้งแต่เล็กจนเติบโตใหญ่

หางไม่ได้มีไว้ให้ดึง มุ่งหมายสอนให้เด็กมีความรักต่อสัตว์เลี้ยง ไม่ทำให้สัตว์เจ็บตัว (ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อเด็กเองด้วย) นำเสนอเนื้อหาจากความ เป็นจริงที่เด็ก ๆ บางคนชอบแกล้งสัตว์เลี้ยง เช่น ไล่จับ บิด กระชาก หรือ ดึงหางโดยที่ตัวเองไม่รู้ตัวว่าตัวเองอาจเล่นแรงเกินไป ถ้าสัตว์ต่าง ๆ พุดได้ก็คงอยากจะบอกเด็ก ๆ ว่า ขนมีไว้ให้ลูบ หลังมีไว้ให้เกา จมูกมีไว้ให้หอม แต่หางของสัตว์ไม่ได้มีไว้ให้ดึงนะ

การเข้าไปใกล้สัตว์ บางทีสัตว์ก็อาจคิดว่าเราจะไปทำร้ายมัน สัตว์บางตัวอาจส่งเสียงและพยายามจะบอกอะไรบางอย่างกับเรา เป็นต้นว่า " อย่มา โดนตัวฉันนะ "

สัตว์เลี้ยงมีไว้ให้กอด ไม่ใช่บีบขย้ำ เด็ก ๆ ไม่ควรรังแกสัตว์ โดยเฉพาะหางของสัตว์ไม่ได้มีไว้ให้เด็ก ๆ ดึงเล่น แต่หางของสัตว์มีไว้กระดิก

น่ารัก ๆ ต่างหากล่ะ

ทางไม่ได้มีไว้ให้ตั้ง เป็นหนังสือภาพสองภาษา (ไทย - อังกฤษ) แนะนำให้เด็ก ๆ เล่นกับสัตว์ด้วยการไม่ใช้ความรุนแรง และบอกว่า บางทีการที่สัตว์ส่งเสียงร้องอาจเป็นสัญญาณเตือนว่าพวกเขาเจ็บก็ได้ ทำเล่มีเคล็ดลับสำหรับพ่อแม่และผู้ดูแลเด็กเพื่อช่วยให้เด็กรู้จักดูแลและเล่นกับสัตว์เลี้ยงอย่างถูกวิธีและมีความเมตตา

ภาพที่ใช้ในหนังสือเล่มนี้เป็นภาพสองมิติ สีสดใส สวยงาม พิมพ์บนกระดาษแข็ง (Board Book) จำนวนหน้าไม่มาก มีตัวละครเด็ก ๆ หลายเชื้อชาติ พร้อมกับภาพของสัตว์เลี้ยงหลายชนิด ใช้คำน้อย เข้าใจง่าย มีการตั้งคำถามเป็นระยะ กระตุ้นความสนใจของเด็กได้ดี

ทางไม่ได้มีไว้ให้ตั้ง ส่งเสริมพัฒนาการให้กับเด็ก ๆ ในด้าน การรู้จักผิด - ถูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไม่ใช้ความรุนแรง โดยผ่านการเรียนรู้ว่าการใช้ความรุนแรงต่อสัตว์เลี้ยงนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ ส่งเสริมค่านิยมในด้านความเมตตา ความอ่อนโยน รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ซึ่งเป็นเรื่อง que ควรปลูกฝังตั้งแต่วัยเตาะแตะเลยทีเดียว

ห้าพี่น้องกับของเล่นใหม่

วิภาวี ฉกาจทรงศักดิ์ (เรื่องและภาพ)

จัดพิมพ์โดยตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทย , ๒๕๕๓

ปกอ่อน ๓๒ หน้า (๒๐ X ๒๓.๕ ซม.)

๙๐ บาท

พ่อจระเข้เป็นช่างไม้ฝีมือดี มีร้านขายโต๊ะตู้ที่ทำเอง โดยมีแม่จระเข้ช่วยดูแลร้านพร้อม ๆ กับเป็นแม่บ้านดูแลลูก ๆ ๕ ตัว คือ หนึ่ง สอง สาม สี่ และห้า วันหนึ่งพ่อจระเข้ชวนลูก ๆ ทำกระปุกออมสินจากขวดพลาสติกเพื่อไว้เก็บเงิน แต่วันลูกจระเข้ต่างก็หยอดเงินที่เหลือจากค่าขนมไว้ในกระปุกออมสินโดยมีเป้าหมายว่าจะเก็บเงินไว้ซื้อของเล่น

เมื่อกระปุกออมสินเต็ม พี่น้องทั้งห้าจึงชวนกันไปซื้อของเล่นที่ร้านของคุณจิ้งจอกซึ่งเปิดใหม่ สอง สาม และห้า ซื้อของเล่นได้ แต่สี่ยังหาของเล่นที่ถูกใจไม่ได้ ส่วนหนึ่งก็นึกเสียดายเงินจึงไม่ได้ซื้อ เมื่อกลับมาถึงบ้านพ่อจระเข้จึงชวนหนึ่งกับสี่ทำของเล่นไว้เล่นเอง นอกจากนี้ก็ชวนลูก ๆ ทั้งหมดทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ปลูกต้นไม้ อ่านหนังสือ ระบายสี ลูก ๆ จระเข้ต่างก็สนุกสนานกับของเล่นใหม่ เพราะเป็นสิ่งที่ตัวเองชอบ พ่อแม่จระเข้เห็นลูก ๆ มีความสุขก็พลอยมีความสุขไปด้วย

ห้าพี่น้องกับของเล่นใหม่ เป็นหนังสือที่มุ่งส่งเสริมให้เกิดค่านิยมใน

ด้าน ความประหยัดมัธยัสถ์ ใฝ่ใจเกี่ยวกับการออม มีรายละเอียดทางเลข คณิตและการคำนวณแทรกในเนื้อหา ภาพระบายด้วยสีไม้หรือดินสอสี สีเส้น สบายตา ให้จระเข้ ๕ พี่น้องสวมใส่เสื้อผ้าสีแดง สีเหลือง สีชมพู มีทั้งชุด กระโปรงสำหรับเพศหญิง และเสื้อกางเกงสำหรับเพศชาย หวีกระเป๋าสะพาย เป้ไปโรงเรียน น่ารักน่าชัง โทนสีหวานคุมด้วยสีเขียวกับเหลืองเป็นหลัก บาง ช่วงให้รายละเอียดจากภาพโดยไม่ใช้คำบรรยาย เช่น นำลูกจระเข้ทั้ง ๕ ตัว มายืนเรียงกัน ให้เด็ก ๆ สังเกตจากภาพว่าตัวไหนถือเหรียญ ตัวไหนถือ ขนมแสดงว่าวันนั้นไม่ได้หยอดกระเป๋าออมสิน

หนังสือให้สาระเรื่องการออมไว้มาก จนดูจะเป็นการสื่อสารกับผู้ใหญ่ ในบางช่วง เช่น แตรายละเอียดการใช้จ่ายของพ่อกับแม่ เป็นความพยายาม ที่จะแจกแจงการ " รู้เก็บ รู้ใช้ " อย่างละเอียดลออ และเน้นย้ำให้เด็ก ๆ เห็นว่า " เก็บได้มาก แต่ใช้หมด ก็ไม่เหลือ "

อนุบาลข้างเบิ้ม

มินามิ นิชิอุจิ (เรื่อง)

เซอิจิ โฮริอุจิ (ภาพ)

พรอนงค์ นิยมคำ (แปล)

จากเรื่อง *Gurumpa's kindergarten*

(*Gurumpa no youchien* - ญี่ปุ่น)

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๗ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๒๘ หน้า (๒๖ X ๑๙ ซม.)

๑๗๕ บาท

ข้างเบิ้ม เป็นข้างตัวใหญ่เบ้อเริ่มเต็ม อยู่ในป่าตามลำพัง เนื้อตัวก็เลยสกปรกและเหม็นมาก วันหนึ่ง ข้างในป่าประชุมเห็นพ้องกันว่า ข้างเบิ้มโตแล้วควรส่งข้างเบิ้มเข้าไปทำงานในเมือง ข้างทั้งหลายจึงพาข้างเบิ้มไปอาบน้ำดูซีไคลจนเนื้อตัวสะอาด จากนั้น ข้างเบิ้มก็ออกเดินทางเข้าเมืองไป

ข้างเบิ้มเข้าไปทำงานที่ร้านขนมปังกรอบเป็นแห่งแรก แต่ข้างเบิ้มทำขนมออกมาชิ้นใหญ่เบ้อเริ่มเต็ม ไม่มีคนซื้อ เจ้าของร้านจึงให้ข้างเบิ้มออกข้างเบิ้มจึงไปทำงานที่ร้านทำจาน แต่ก็ทำจานออกมาใบใหญ่เบ้อเริ่มเต็มเท่าสระน้ำ เจ้าของร้านจึงให้ข้างเบิ้มออก

ข้างเบิ้มไปทำงานแห่งที่สามเป็นร้านทำรองเท้า ข้างเบิ้มตั้งใจทำงานมากแต่ทำรองเท้าออกมาขนาดใหญ่เบ้อเริ่มเต็ม เจ้าของร้านจึงให้ข้างเบิ้มไปทำงานใหม่ ข้างเบิ้มได้งานที่ร้านทำเปียโน แต่เมื่อทำเปียโนออกมาก็หลังใหญ่เบ้อเริ่มเต็มจนคนดีดไม่ไหว เจ้าของร้านจึงให้ข้างเบิ้มไปทำงานใหม่ทำ

ข้างเบิ้มไปทำงานที่โรงงานทำรถยนต์ แต่เมื่อทำรถออกมาก็คันใหญ่เบ้อเริ่มเต็ม คนขับไม่ได้ เจ้าของร้านจึงให้ข้างเบิ้มออก

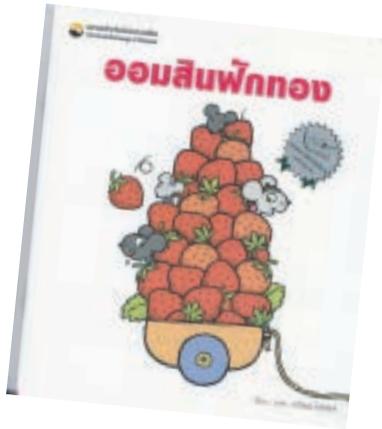
ข้างเบิ้มทั้งคร่ำทั้งเสียใจ หอบขนม จาน รongเท้า และเปียโน ใส่รถคันใหญ่ขับออกไป จนมาพบคุณแม่ลูกสิบสองกำลังรู่่นอยู่กับการซักเสื้อผ้าให้ลูก ๆ คุณแม่ก็เลยขอให้ข้างเบิ้มช่วยเล่นกับลูก ๆ ทั้งสิบสองคนของเธอข้างเบิ้มก็เลยนำข้าวของชิ้นใหญ่เบ้อเริ่มเทิ้มทั้งหลายที่ติดตัวมา นำมาเล่นกับเด็ก ๆ

มีเด็ก ๆ มาเล่นด้วยมากขึ้น ๆ ข้างเบิ้มก็เลยเปิดเป็นโรงเรียน "อนุบาลข้างเบิ้ม" เด็ก ๆ มีความสุขกับของเล่นชิ้นใหญ่ ๆ เบ้อเริ่มเทิ้มเหล่านั้น ส่วนข้างเบิ้มเองก็มีความสุขที่ได้เล่นกับเด็ก ๆ

เรื่องต่างจากจินตนาการนี้ ผูกเรื่องให้ตัวเอกมีอะไรที่เกินพอดี จึงทำอะไรเกินพอดีอยู่ครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ที่สุดก็สามารถเป็นความพอดีสำหรับเด็ก ๆ จำนวนมาก สิ่งที่เขาได้ทำไปกลายเป็นงานที่มีคุณค่ามาก ไม่ใช่กับตนเองเท่านั้น แต่กับผู้อื่น ๆ ด้วย ไม่เพียงความสนุกสนานเท่านั้น แต่เด็กยังได้รับความเบิกบานใจจาก การมีแรงจูงใจใฝ่ดี (Intrinsic Motivation) ที่มีความตั้งใจ ความพอใจในการใช้ความสามารถของตน แม้จะได้รับการปฏิเสธก็ยังคงทำต่อไปไม่ท้อแท้ จนถึงสุดท้ายได้ผลตอบแทนที่ตนไม่ได้คาดหวัง ทำให้รู้ว่านั่นคือสิ่งที่มีคุณค่า

ความรู้ในเรื่องพัฒนาการของเด็ก ประจักษ์ชัดว่า " หน้าต่างแห่งโอกาส " ของเด็กมีความพร้อมสำหรับเรียนรู้เกี่ยวกับแรงจูงใจภายใน ตั้งแต่อายุ ๓ - ๕ ปี หรือวัยอนุบาลนั่นเอง ตัวอย่างของการปลูกฝังที่มีศิลปะเพื่อเพาะหว่านลงในหัวใจน้อย ๆ ของเด็กได้ดี ก็คือนิทานที่สนุก ให้ความเบิกบานใจอย่าง **อนุบาลข้างเบิ้ม** เล่มนี้

ออมสินฟักทอง

ทวีวัฒน์ โพธิ์รัชต์ (เรื่องและภาพ)

จัดพิมพ์โดยตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทย , ๒๕๔๙

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๑ X ๒๔.๕ ซม.)

๘๐ บาท

ชื่อเรื่อง **ออมสินฟักทอง** แต่ภาพปกเป็นลูกสตรอเบอรี่ เพราะฟักทองเป็นอมสินที่เก็บเงิน ส่วนสตรอเบอรี่เป็นผลงานจากไร่ของหนูสองกลุ่ม

ภาพคือคักเหมือนดูหนังการ์ตูน เรื่องราวของพวกเขาหนูขาอยู่กับพวกหนูดำ ต่างก็เก็บสตรอเบอรี่ในไร่กันด้วยความขมิ้นเพื่อนำไปขาย ขณะที่กลุ่มหนูขาวช่วยกันลากสตรอเบอรี่ไปตลาดด้วยรถเข็น กลุ่มหนูดำก็ซื้อรถบรรทุกมาขนสตรอเบอรี่และแนะนำให้กลุ่มหนูขาวซื้อรถมาใช้ จะได้ขนส่งสะดวกและรวดเร็วกว่าการลากด้วยรถเข็น แต่กลุ่มหนูขาวไม่ซื้อเพราะเสียเงิน

เมื่อขายสตรอเบอรี่ได้เงินมา หนูทั้งสองกลุ่มต่างก็มีเงินมากมาย พวกเขาเริ่มกระปุกออมสินฟักทองใบใหญ่ จึงพากันเอาเงินไปหยอดกระปุก ส่วนพวกหนูดำนำเงินไปซื้อของกินราคาแพง ๆ พวกหนูขาวเตือนพวกหนูดำให้เก็บเงินไว้บ้าง แต่พวกหนูดำกลับเห็นว่า ถ้าใช้หมดก็ไปเก็บสตรอเบอรี่ไปขายใหม่ก็ได้นี่นา

วันหนึ่งเกิดฝนตกหนัก น้ำท่วมไร่สตอเบอร์รี่พังเสียหาย พวกหนูจึงไม่มีรายได้ กลุ่มหนูดำไม่มีเงินสำหรับซื้ออาหาร ต่างพากันร้องไห้ด้วยความหิว

ส่วนกลุ่มหนูขาวและกระปุกออมสินนำเงินไปซื้อของจำเป็น และแบ่งให้พวกหนูดำ ทำให้กลุ่มหนูดำซาบซึ้งน้ำใจมาก

หลังจากนั้น เมื่อน้ำลด หนูทั้งสองกลุ่มก็เริ่มทำไร่สตอเบอร์รี่กันอีกครั้ง กลุ่มหนูขาวก็ยังคงเก็บเงินที่ขายได้มาหยอดออมสินฟักทอง ส่วนกลุ่มหนูดำก็เริ่มมีออมสินฟักทองสำหรับหยอดเก็บเงินแล้วเช่นกัน

หนังสือเล่มนี้นับเป็นหนังสือภาพอีกเล่มหนึ่ง ที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจนในการปลูกฝังให้เด็กปฐมวัยเห็นคุณค่าของ การประหยัดมัธยัสถ์ การเก็บออมเงินเพื่อใช้จ่ายในภายภาคหน้า หรือถึงคราจำเป็น ซึ่งเป็นค่านิยมอันดีงามที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้แก่เด็กตั้งแต่ยังเล็ก ๆ เป็นหนึ่งในคุณธรรม ๘ ประการ ตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งส่งเสริมให้กับเด็ก โดยได้อธิบายในข้อที่ว่าด้วยความประหยัดว่า คือการรู้จักเก็บออมเงินใช้ทรัพย์สิน สิ่งของ แต่พอควรพอประมาณให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือยฟุ้งเฟ้อ แนวทางหนึ่งในการใช้ " สื่อ " สอนเด็กปฐมวัย ก็คือการใช้หนังสือภาพสำหรับเด็ก ที่มีสาระมุ่งเน้นในประเด็นดังกล่าว

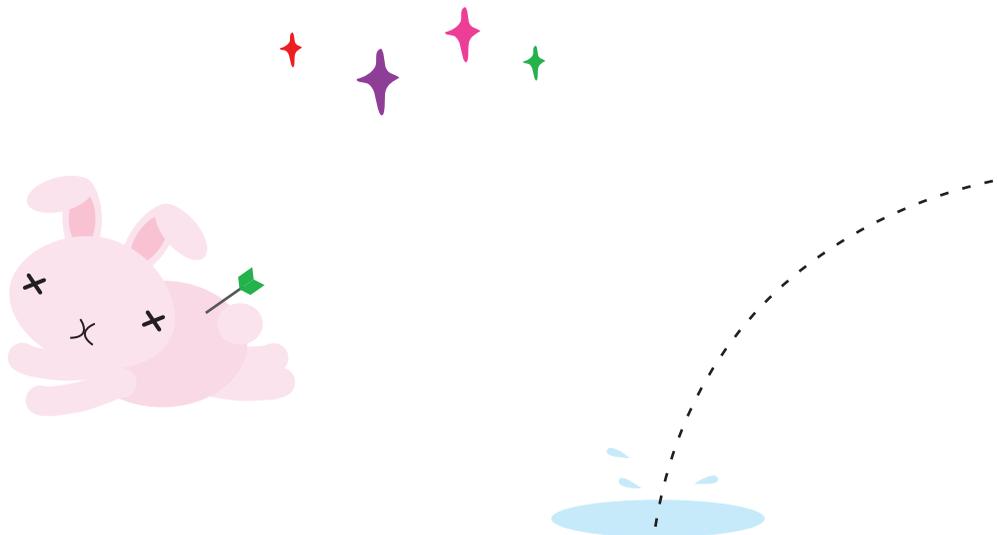
โอ้โห ! เก่งจัง... นั่งกระโถนเรียบร้อย

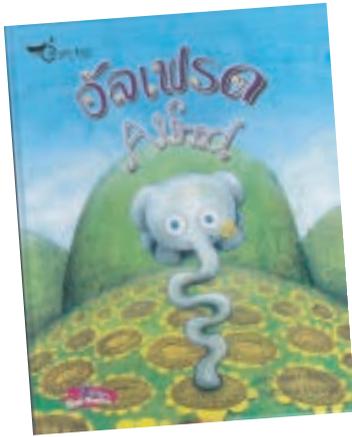
แมวเหมียว... ช่างน้อย... หนูจ้อย... น้องกระต่าย... น้องหมี... เด็กดี...

เพื่อนซี้หกสหาย

อ้อ ฉี่ ง่ายตาย แสนสบายใช้กระโถน

อันไม่ไหว ขอไปด้วย เป็นหนังสือสร้างเสริมสุขลักษณะนิสัยสำหรับเด็กเล็ก ด้วยการสร้างตัวละครสัตว์ต่าง ๆ ที่พร้อมใจกันปวดหนักปวดเบา ให้มาเป็นเพื่อนกับหนูน้อย เพื่อช่วยสอนให้เด็กรู้จักสำรวจอาการของตนเอง เมื่อต้องการขับถ่าย ถ่ายทอดผ่านคำคล้องจองสั้น ๆ ง่ายแก่การเข้าใจ ประกอบภาพวาดที่น่ารัก และมีการสรุปเรื่องที่เป็นตัวอย่างในการปฏิบัติให้เด็ก ๆ ด้วย หนังสือเล่มนี้ช่วยในการเรียนรู้เพื่อ การช่วยเหลือตัวเอง (Self Help) ของเด็กเล็ก ผ่านศิลปะการสื่อสารที่ชวนให้เด็กเพลิดเพลินใจในเรื่องที่เขาจะต้องหัดดูแลปัญหาการขับถ่ายของตัวเอง

อัลเฟรด

พรานเชสคา วิกานากา (เรื่องและภาพ)

อาหนึ่ง (แปล)

จากเรื่อง Alfred (มาเลเซีย)

สำนักพิมพ์ไเบิร์ต คิด

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๔๘

ปกแข็ง ๒๔ หน้า (๒๑.๕ X ๒๖.๕ ซม.)

๑๗๕ บาท

อัลเฟรด ช้างน้อยในสวนสัตว์มีหน้าตาไม่เหมือนช้างตัวอื่น เพราะอัลเฟรดมีวงที่ยาวมาก - มาก อัลเฟรดพยายามจะซ่อนวงของตัวเอง ทั้งม้วนทั้งมัด แต่ซ่อนอย่างไรก็ไม่ได้ผล อัลเฟรดรู้สึกอายวงของตัวเองจึงมักจะปลีกตัวไปอยู่ตามลำพัง และแอบร้องไห้เมื่อเห็นช้างตัวอื่น ๆ เล่นกัน วันหนึ่งมีเสียงร้องขอความช่วยเหลือจากเด็กหญิงคนหนึ่งที่ตั้งอยู่บนกระดานลื่นสูง ไม่กล้าลงมา สัตว์ทุกตัววิ่งไปดูแต่ไม่มีใครสามารถไต่บันไดไปช่วยได้ อัลเฟรดวิ่งไปที่ไม้ลื่นแล้วไต่วงยาวพาดขึ้นไป ช่วยเด็กหญิงคนนั้นลงมาได้

ตั้งแต่นั้นมาสัตว์ทั้งหลายก็ชื่นชมว่าอัลเฟรดคือวีรบุรุษ อัลเฟรดจึงไม่รู้สึกอายที่ม้วนยาวอีกต่อไป อัลเฟรดออกมาเล่นกับช้างตัวอื่น ๆ และมีความสุขมากที่ตัวเองไม่เหมือนใคร

ภาพวาดช้างน้อยที่แสดงสีหน้าอารมณ์ของความกังวล เศร้าใจ เหงา น้ำตาตก ที่วงของมันยาวมากเกินไป และเนื้อเรื่องที่บอกเล่าถึงความพยายามทุกวิถีทางที่จะซ่อนวงอันยาวนั้นไม่ให้ใครเห็น เพราะรู้สึกว่าตนเองแตกต่าง

จากข้างน้อยตัวอื่น ๆ ทำให้เด็ก ๆ เทียบเคียงกับความรู้สึกของตนเองที่อาจ
จะรู้สึก ว่า " ฉันไม่เหมือนใคร " เพราะมีหรือไม่มีอะไรสักอย่าง ซึ่งเด็กคิดว่า
ตนเองแตกต่างจากเพื่อน ด้อยกว่าเพื่อน ไม่ดีเท่าคนอื่น ๆ

การมีวงยามมากของอัลเฟรดอาจเป็นปัญหาในตอนต้นเรื่อง แต่ใน
ตอนท้าย อัลเฟรดได้ใช้วงยามนั้นสร้างประโยชน์แก่ผู้อื่นจนได้รับการยอมรับ
เด็กหญิงยื่นดอกไม้ให้ ได้ซึ่งวงที่แสนพิเศษของข้างเพื่อนแก้ว สัตว์อื่น ๆ
ตัวเล็กตัวน้อยมาเกาะงวงของอัลเฟรดต่อกันยาว อัลเฟรดไม่รู้สึกอายอีก
ต่อไป " ฉันมีความสุขที่ไม่เหมือนใคร "

หนังสือเล่มนี้มีศิลปะในการสอนให้เด็กได้เรียนรู้อย่างลึกซึ้ง เกี่ยวกับ
การยอมรับความแตกต่างและเห็นคุณค่าของตนเอง แก่เด็กปฐมวัย การพอใจ
ในตนเองจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วย ความมั่นใจในตัวเอง พอใจในตัวเอง ผู้ปกครอง
สามารถใช้ **อัลเฟรด** เป็นสื่อกลางในการพัฒนาความคิดของเด็ก ๆ ให้มอง
เห็นคุณค่าของตนเอง ไม่ว่าเราจะเหมือนใครหรือไม่เหมือนใครก็ตาม เราก็
ล้วนทำอะไรบางอย่างได้ในแบบของเรา

อึ

ทาโร โกมิ (เรื่องและภาพ)

พรอนงค์ นิยมคำ (แปล)

จากเรื่อง *Everyone eats and...* (Minna Unchi - ญี่ปุ่น)

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก

พิมพ์ครั้งที่ ๑๑ , ๒๕๕๒

ปกแข็ง ๒๘ หน้า (๒๑.๕ X ๒๔.๕ ซม.)

๑๔๕ บาท

หนังสือชื่อคำเดี่ยวพยางค์เดี่ยว " อึ " ได้เสียง ได้ความสนใจอยาก
เปิดอ่าน เมื่อเปิดเข้าไป เนื้อหาสาระเริ่มต้นด้วยรูปช้างตัวโตเกือบเต็มสอง
หน้า กับหนוטัวนิตเดี่ยว กับ " อึ " ของสัตว์ทั้งสองชนิดตามขนาดร่างกาย
พร้อมกับตัวหนังสือขนาดใหญ่เขียนว่า " ช้างตัวใหญ่ อึก็อันใหญ่ " และตัว
หนังสือขนาดปกติลายมือเด็กเขียนว่า " หนוטัวเล็ก อึก็อันเล็ก " เมื่อเปิด
หน้าแรกแล้ว จะมีสักกี่คนที่เปิดไปไม่ถึงหน้าสุดท้าย ?

สัตว์หลายชนิด อึหลายชนิด อึหลายขนาด อึหลายสี อึหลายกลิ่น
ฮิปโปหยุดแล้วอึ แต่กวางเดินอึ

สัตว์บางอย่างอึแล้วทำไม่รู้ไม่ชี้ สัตว์บางอย่างอึแล้วกลบเรียบบร้อยดี

นอกจากภาพสัตว์ต่าง ๆ แล้ว ก็มีภาพของสมาชิกในครอบครัวกำลัง
อึ ด้วยกริยาอาการที่ภาษาไทยเรียกว่า " สุขา "

พ่อก็อ๊ อูก็อ๊... อีลังกระโถน อีบนผ้าอ้อม
เด็กดีอ๊เป็นที่เป็นที่ทาง... อ๊แล้วเช็ด เช็ดแล้วล้าง

สองหน้าคู่สุดท้ายของหนังสือภาพที่น่ารักเล่มนี้ เป็นภาพด้านหน้าของสัตว์ต่าง ๆ รวมทั้งเด็กน้อยคนหนึ่งกำลังทำท่ากิน พลิกหน้าต่อไปสัตว์ต่าง ๆ เหล่านั้นและเด็กน้อยหันกลับมาให้และกำลังอ๊

เรากินเข้าไป เราก็อออ๊ อ๊อ...

อ๊ เป็นหนังสือในชุดเดียวกันกับเรื่อง **ตด** เขียนรูปออกมาเป็นภาพน่ารักของสัตว์ต่าง ๆ กับคนในโทนสีทึม ใช้คำง่าย ๆ ย้ำคำซ้ำ ๆ ที่คำว่า "อ๊" บางตอนมีลักษณะของการสัมผัสเสียง อ่านแล้วเพลิน ทำให้รู้สึกว่าการรับประทานอาหารเป็นปกติวิสัยของชีวิต สัตว์ทุกชนิดก็เช่นกัน ต้องรับประทานอาหารเล่มนี้สอนเด็กให้รู้จักเรื่องการรับประทานอาหารผ่านสัตว์ต่าง ๆ ซึ่งมีธรรมชาติในการรับประทานอาหารที่แตกต่างกันไป แล้วขมวดด้วยการแนะนำให้เด็กรักษาความสะอาดในการรับประทานอาหาร หลังการรับประทานอาหารต้องเช็ดและล้าง แหรงอารมณ์ขันและชวนให้สงสัย เช่น ก็นงูอยู่ตรงไหน อ๊ปลาวาฟเป็นอย่างไร

หนังสือเล่มนี้จะช่วยเสริมการสอนเด็กในด้านการรู้จักช่วยเหลือตัวเองอย่างค่อยเป็นค่อยไปในเรื่องของการรับประทานอาหาร ซึ่งจะนำไปสู่การทำกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ ด้วยตัวเองต่อไป " หน้าต่างแห่งโอกาส " บานนี้เปิดพร้อมสำหรับการเรียนรู้ตั้งแต่วัยเตาะแตะเลยทีเดียวนะ

อูฐออม

ปณิศา จันทรสวัสดิ์ (เรื่องและภาพ)

จัดพิมพ์โดยตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทย , ๒๕๕๙

ปกอ่อน ๓๒ หน้า (๒๖ X ๑๙ ซม.)

๙๐ บาท

ความมุ่งหมายที่จะให้มีหนังสือภาพเป็น " สื่อ " ให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องการเก็บหอมรอมริบ ทำให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้หนังสือจากฝีมือของเยาวชนที่น่าสนใจมาอีกเล่มหนึ่ง คือ " อูฐออม " เล่มนี้ จากการประกวดนิทานภาพระดับชั้นมัธยมศึกษา

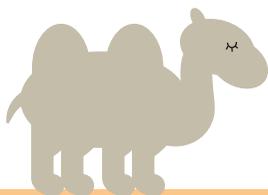
ผู้เขียนใช้คำว่า " อูฐออม " เพื่อให้ล้อกับคำว่า " อดออม " ถ่ายทอดอารมณ์ของอูฐตัวหนึ่ง กับความขาดแคลนในท้องทะเลทรายที่ขาดน้ำ ด้วยลายเส้นโปร่งตา ระบายด้วยสีเทียน เขียนคำบอกเล่าประกอบ เป็นเรื่องราวของอูฐตัวหนึ่งเดินอยู่กลางทะเลทราย อากาศร้อนมากจนอูฐหมดแรงเพราะกระหายน้ำ บังเอิญได้พบบ่อน้ำเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง จึงเข้าไปกินน้ำอย่างหิวกระหาย แต่อูฐก็คิดว่าถ้าหากกินน้ำจนหมดบ่อก็จะมีน้ำเหลืออีกเลย อูฐจึงหยุดกินทั้งที่ยังหิวน้ำอยู่

เมื่อฝนตกลงมา บ่อน้ำก็ใหญ่ขึ้น อูฐก็กินน้ำได้มากขึ้นตามต้องการ แต่พวกแมลงวันชอบมาตอมทำให้รำคาญ อูฐอยากจะทำบ่อน้ำ แต่ถ้าใช้น้ำอาบก็จะมีน้ำเหลือไว้กิน อูฐจึงแค่อาหัวจุ่มลงน้ำหนีแมลงวัน ไม่นานแมลงวันก็บินจากไป อูฐยังคงเหลือน้ำไว้กินไว้ใช้อยู่พอสมควร

ฝนตกลงมาอีกครั้ง คราวนี้บ่อใหญ่ขึ้นกว่าเดิมมาก อูฐจึงมีน้ำใช้ทั้ง

กินทั้งอาบได้อย่างสบายใจไปอีกนาน

ความประหยัด มัธยัสถ์ ซึ่งหมายรวมถึงการรู้จักอดออม ใช้จ่ายพอ
ประมาณ รู้จักค่าของเงิน คิดก่อนซื้อ เป็นค่านิยมอันดีงามที่ควรปลูกฝังให้
กับเด็ก " หน้าต่างแห่งโอกาส " หรือพัฒนาการของเด็กช่วงปลายปฐมวัยถือ
ได้ว่ามีความพร้อมที่จะเรียนรู้ในเรื่องนี้ อ่ยารอให้เป็นเด็กโตแล้วจึงค่อยสอน
กัน ซึ่งจะพบว่ามันอาจสายจนสอนได้ยาก และการสอนให้ได้ผลดีต้องสอน
ผ่านกิจวัตรประจำวัน ด้วยการฝึกให้เด็กปฏิบัติด้วยตนเอง โดยมีหนังสือเป็น
แรงหนุนนำก็จะดีไม่น้อย

เอ๊ะ ! ทางของใคร

เกริก ยूनพันธ์ (เรื่องและภาพ)

สำนักพิมพ์เกริกยूनพันธ์

พิมพ์ครั้งที่ ๒ , ๒๕๔๔

ปกอ่อน ๑๖ หน้า (๒๑.๕ X ๒๕.๕ ซม.)

๗๕ บาท

เด็กหญิงชวนเด็ก ๆ เล่นทายชื่อสัตว์จากภาพ " ทาง " ของสัตว์ต่าง ๆ ก่อนที่จะปรากฏตัวออกมา มีทั้งทางของลิง จระเข้ ช้าง หนู ไก่ แมว หมา ม้า กระต่าย ฯลฯ

เนื้อหาใช้คำคล้องจองสั้น ๆ นอกจากจะแนะนำให้เด็ก ๆ ได้รู้จักกับสัตว์ต่าง ๆ หลายชนิดแล้ว ยังแนะนำให้รู้จักเสียงของคำอุทานต่าง ๆ ที่แทรกเข้ามาในเนื้อหาด้วย เช่น โ๊ะ๊ะ ! อ้าว ! อ๊ะ! อู๊ย ! อู๋ฮู ! เป็นต้น

" อ้าว ! นี่ทางใคร คิดให้รอบคอบ คิดได้แล้วตอบ รอบคอบกว่าใคร "

" อ๊ะ ! กระดิกได้ บัดไปแกว่งไป ตัวคงอ้วนใหญ่ ทางใครกันนะ "

" อู๊ย ! ทางยาวเรียว ประเดี้ยวตอบจ๊ะ คงใช่หนูนะ ใช่ะทางหนู "

นอกจากนี้ยังแนะนำให้เด็ก ๆ ได้รู้จักเปรียบเทียบเรื่องขนาด จากเล็กจนถึงใหญ่ โดยใช้ภาพสัตว์แต่ละชนิดมาเรียงขึ้นหลังต่อตัวซ้อนกันเป็นลำดับ จากนกตัวเล็กที่ยืนอยู่บนสุดถึงม้าตัวใหญ่ที่อยู่ล่างสุด

" ชี้อหลังซ้อนกัน นกนั้นซ้อนไก่ แมวหมาฆ่าใหญ่ ซ้อนได้ตรงแนว "

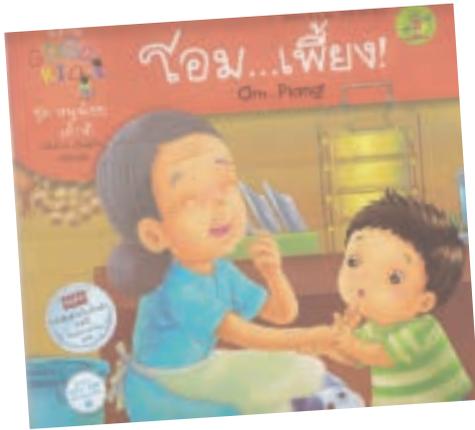
เมื่อแนะนำให้ได้รู้จักทางกระต่ายแล้ว ก็แทรกด้วยเรื่องการวิ่งแข่งกันของกระต่ายกับเต่าที่เล่าขานกันมาช้านาน

" กระต่ายกับเต่า พวกเขาว่ายน้ำ ไปถึงที่หมาย ปลายทางเส้นชัย "
" วิ่งแข่งกันแล้ว ไม่แคล้วเรื่องใหญ่ เด็กเด็กรู้ไหม ใครชนะใคร "

ภาพที่วาดในหนังสือเล่มนี้ ให้สีสันสะอาดตา ใช้สีเหลือง เขียว น้ำเงินอ่อนเป็นหลัก พื้นขาว ลายเส้นดูแล้วเด็กน่าจะอยากวาดตาม มีรายละเอียดชวนสังเกต เช่น ลวดลายบนกระโปรงส้อมของเด็กหญิงซึ่งเปลี่ยนไปถึงหกตัวด้วยกัน มีทั้งรูปสัตว์ หัวใจ ดอกไม้ แตกต่างกันไป

ผู้เขียนกล่าวถึงเจตจำนงในการสร้างสรรค์หนังสือเล่มนี้ว่า เพื่อให้เด็กได้รู้จักและเข้าใจคำอุทาน ซึ่งเป็นคำที่ไม่มีคำแปลเหมือนคำชนิดอื่น แต่ทำให้ทราบความต้องการ บางคำใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับข้างท้ายด้วย เพื่อให้ผู้อ่านทำเสียงให้เหมือนกับที่เป็นจริง

กล่าวได้ว่าหนังสือภาพน่ารัก ๆ เล่มนี้ มุ่งหมายให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้ ทักษะการใช้ภาษา โดยเฉพาะการสื่อสารความรู้สึกด้วยคำอุทานต่าง ๆ ในภาษาไทยเราแล้ว สิ่งได้เห็นได้ชัดเจนนก็คือหนังสือภาพเรื่อง **เอ๊ะ ! ทางของใคร** ยังทำให้เด็กรู้จักสังเกต ความแตกต่างของสัตว์ต่าง ๆ โดยดูจาก " ทาง " ที่มีลักษณะแตกต่างกันไป ทำให้เด็กเกิดความสนใจใคร่รู้ เกิดคำถาม อยากค้นหาคำตอบ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของ กระบวนการเรียนรู้ที่อยากสืบเสาะ สืบค้น ที่เรียกว่า Discovery Learning ต่อไป

โอม... เพียง !

เกวลิน กายทอง (เรื่อง)
เขาวภา จีราระรินทร์ศักดิ์ ,
สุทัศน์ ปาละมะ (ภาพ)
กิตยวดี บุญชื้อ , ผศ. (ถอดความ
เป็นภาษาอังกฤษ)
สำนักพิมพ์บ้านแปลน
พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๔๙
ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๔ X ๒๔ ซม.)
๗๕ บาท

เด็กชายตีตีมาอยู่ที่บ้านคุณยายในวันหยุด ขณะที่คุณยายทำอาหาร
ตีตีก็เล่นอยู่ในห้องครัว ตีตีเอารูปวาดฝีมือตัวเองมาตกแต่งผนัง ตีตีแต่งตัว
ให้เจ้าแมวเหมียว ตีตีตกแต่งโต๊ะกินข้าว แต่ละกิจกรรมของตีตี " คุณยาย
ไม่พูดว่าอะไร " นอกจากมองแล้วยิ้ม หัวเราะ เอ็นดู
พอคุณยายทำอาหารเสร็จ ตีตีเข้าไปช่วยยก

" โอ๊ย ! ร้อนจัง " มือของตีตีไปแตะโดนหม้อแกงจืดที่ตั้งอยู่บน
เตาไฟเข้าแล้วละ

คุณยายดึงมือตีตีขึ้นมาเบา " โอม เพียง ! ไม่เจ็บนะไม่เจ็บ " คุณยาย
พูดแค่นั้น แล้วลูบหัวตีตีอย่างอ่อนโยน

ผ่านไปไม่ทันไร มือคุณยายก็ไปโดนหุกระทะร้อนเข้าบ้าง

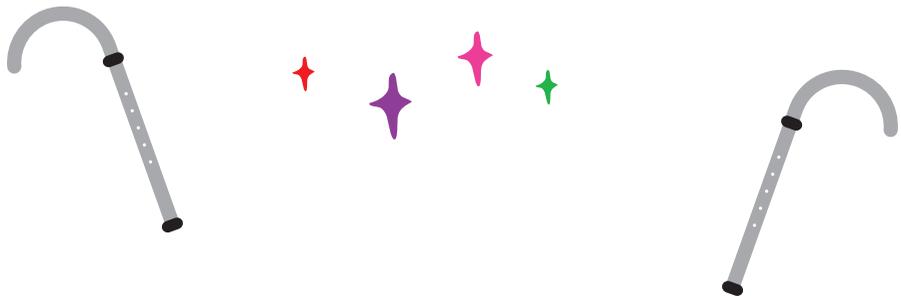
" อูย ! " คราวนี้มือของคุณยายไปแตะโดนหุกระทะที่ตั้งบนเตาไฟบ้าง

ตีตีรีบเข้าไปหาคุณยาย " โอ้ม เพียง ! ไม่เจ็บนะไม่เจ็บ " ตีตีดึงมือ
คุณยายมาเป่าแล้วทั้งคู่ก็หัวเราะขี้มุกพร้อมกันอย่างมีความสุข

เช้าวันนั้นเด็กชายกินข้าวหมดจาน " เพราะกับข้าวที่คุณยายทำอร่อย
ที่สุดเลย " ก่อนจะไปติดรูปที่ข้างผนังก็บอกว่า " โอ้ม เพียง ! ตีตีรักคุณ
ยายมากครับ "

โอ้ม... เพียง ! เป็นหนังสือภาพที่ให้ความรู้สึกอบอุ่นและเรียบง่าย
ตามแบบฉบับของครอบครัวไทย จากรายละเอียดของเนื้อเรื่องและการสร้าง
สรรค์ภาพ เป็นหนังสือที่เสนอภาพของตัวละครเป็นผู้สูงอายุ และแสดงถึง
ความผูกพันกับเด็ก ใช้การบรรยายแทรกด้วยบทพูดของตัวละครในรูปแบบ
ของนิทานสองภาษา (ไทย - อังกฤษ)

คาถาวิเศษ " โอ้มเพียง ! " ช่วยให้ความรู้สึก " เจ็บ " บรรเทาลงได้
เพราะความเอื้ออาทรและความห่วงใยที่ผู้ใหญ่มีให้เด็กน้อย และเด็กน้อยก็
สื่อสารกลับด้วยความรู้สึกและถ้อยคำเดียวกันนี้ เป็นหนังสือที่เปิด " หน้า
ต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กอนุบาลในเรื่องของ ความรักความผูกพัน
กับญาติผู้สูงวัย และทำให้เด็กได้เรียนรู้ในเรื่อง การสื่อสารหรือสัมพันธ์ภาพ
ระหว่างบุคคล ที่มาจาก " ใจ " แม้จะใช้คำเพียงคำเดียวก็มีพลังมหาศาล
ต่อผู้รับ

ไอ้หยาเหม็นจัง

ลำภู แสงลม (เรื่องและภาพ)

สำนักพิมพ์พาส พับลิชชิ่ง

ไม่ระบุปีที่พิมพ์

ปกอ่อน ๒๔ หน้า (๒๐ X ๒๐.๕ ซม.)

๗๕ บาท

สุขภาพร่างกายของเรา เราต้องรู้จักรักษาให้สะอาด เด็กเล็ก ๆ ก็ต้องเรียนรู้แล้วว่าถ้าไม่รู้จักรักษาความสะอาด ใคร ๆ เขาไม่อยากอยู่ใกล้อย่างหนูเก่งในเรื่องนี้ เด็กชายตัวน้อยชวนเพื่อน ๆ มาเล่นด้วยกัน แมวเหมียวมาเล่นด้วย แต่พอเข้าไปใกล้หนูเก่ง แมวก็รีบปิดจมูกร้อง " ไอ้หยา " แล้ววิ่งหนีไป กระต่าย หมี หนู ทอยอยกันเข้ามาเพื่อเล่นกับหนูเก่ง แต่พอเข้าไปใกล้หนูเก่งเท่านั้นแหละ ต่างก็ร้อง " ไอ้หยา " แล้ววิ่งหนีกันไปหมด

ข้างผ่านมา สงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น แต่พอเข้ามาใกล้ ข้างก็ร้อง " ไอ้หยา " เหมือนกัน หนูเก่งถามข้างว่าทำไมเพื่อนเข้ามาใกล้ แล้วร้อง " ไอ้หยา " ข้างจึงบอกกับหนูเก่งว่า " ผมเธอเหม็นหนา เพื่อนว่าเหม็นจัง "

หนูเก่งร้องให้ที่เพื่อน ๆ ไม่ยอมเล่นด้วยเพราะหนูเก่งไม่ยอมสระผม ข้างพาเพื่อน ๆ ยกขบวนกลับมาสระผมให้หนูเก่ง พร้อมบอกวิธีไม่ให้น้ำเข้าตา

" แขนงหน้าหลับตา ง่ายหน้าจำไว้
คราวหน้าต่อไป ไม่กลัวสระผม "

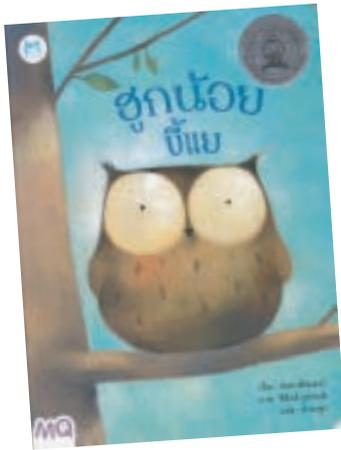

หลังสระผมแล้ว ผมของหนูเก้งก็หอม เพื่อน ๆ ก็เลยกลับมาเล่น
ด้วยเหมือนเดิม

อาการกลัวการสระผมเป็นอาการหนึ่งที่เด็กเล็ก ๆ มักเป็นกัน เพราะ
กลัวน้ำหรือฟองแชมพูไหลเข้าตา **ไอหยาเหม็นจั่ง** เป็นหนังสือที่บอกกล่าวให้
เด็กรู้จักดูแลสุขอนามัยตนเอง ด้วยการสระผม สอนด้วยคำกลอนคล้องจอง
ประกอบภาพตัวละครสัตว์แสนซนต่าง ๆ ที่ไม่ยอมเล่นกับเด็กที่ผมสกปรก
เพราะไม่ยอมสระ

ในท้ายที่สุด เหล่าเพื่อนพ้องสัตว์แสนน่ารักก็มีน้ำใจ มาช่วยเด็กน้อย
ที่หัวเหม็น โนม่น้าวและสอนเทคนิคเรื่องการสระผมไม่ให้น้ำเข้าตา ถือเป็น
คู่มือสำหรับการสอนเด็กเล็กวัยไม่เกิน ๒ - ๓ ขวบ ที่ชวนเด็กให้เพลิดเพลิน
ใจไปกับ การรู้จักดูแลรักษาความสะอาดของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กจะต้อง
หัด ช่วยเหลือตัวเองไปตามวัย

ฮูกน้อยซีแย

พอล ฟริสเตอร์ (เรื่อง)

ฟิลิปต์ กุสเซนส์ (ภาพ)

น่านกฮูก (แปล)

จากเรื่อง *Heule Eule* (สวิตเซอร์แลนด์)

สำนักพิมพ์แฮปปี้คิดส์

พิมพ์ครั้งแรก , ๒๕๕๒

ปกอ่อน ๒๘ หน้า (๒๑ X ๒๘.๕ ซม.)

๙๕ บาท

พวกสัตว์ในป่าต่างก็ตกใจเมื่อมีเสียงร้องโหยหวนดังก้องป่า บ้างก็หนีมาถึงปีศาจ เม่นอยากรู้จึงตามไปดูเจ้าของเสียง พบนกฮูกน้อยตัวหนึ่งร้องให้เสียงดังมาก เม่นถามฮูกน้อยว่าเป็นอะไร ฮูกน้อยไม่ยอมตอบ เอาแต่ร้องให้

กาใจดีคาบก้อนกรวดสีสวยมาชวนฮูกน้อยเล่น แต่ฮูกน้อยสั่นหัวร้องให้ต่อ กระรอกน้อยกระโจนออกมา ป้อนลูกเกาลัดให้ แต่ฮูกน้อยบ้วนออกแล้วร้องให้ต่อ ตัวตุ่นโผล่พรวดขึ้นจากพื้นดินไปหาของน่ารัก ๆ มาให้ นั่นคือดอกหญ้าหลากสีร้อยเป็นพวง นำมาสวมคอฮูกน้อย ฮูกน้อยยังคงสั่นหัว แล้วร้องให้ต่อ

ด้วงเขี้ยวทางคลานตามมาถึง ดูใส่ฮูกน้อยว่างอแงไม่เข้าเรื่อง เดียวจะหนีบกัน ! แล้วก็เดินหน้าโหดไปหาฮูกน้อย ฮูกน้อยยังคงสั่นหัวแล้วร้องให้เสียงดังขึ้นอีก พวกสัตว์ต่าง ๆ โวยวายใส่ด้วงเขี้ยวทาง " อย่ามาขู่ให้ฮูกน้อยตกใจกลัวอย่างนี้นะ " ด้วงเขี้ยวทางหน้าจ้อยอย่างล่ำเนกผิด

พวกสัตว์ช่วยกันเอาใบเมฆมมาทำเปลให้ฮูกน้อยขึ้นไปนอน แล้วไกวไปมา พร้อมฮัมเพลงกล่อมอย่างอ่อนโยน แต่ฮูกน้อยก็ยังร้องให้ต่อ

กระทั่งจู่ ๆ ก็กระพือปีกบินไปสู่อ้อมอกของแม่นกฮูก แม่นกฮูกกางปีกโอบลูกน้อยไว้แน่น " โอ้ โอ้ หนึ่งชะนะ... ลูกเป็นอะไรไปเธอจ๊ะ "

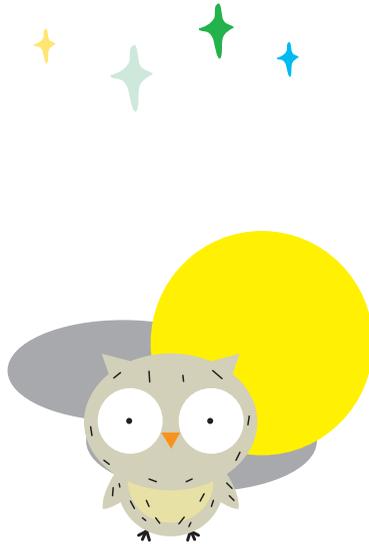
แม่น กา กระรอก ตัวตุ่น และด้วงเขี้ยวกาง
ต่างเงี่ยหูฟังคำตอบด้วยความอยากรู้
ตอนนี้นกฮูกน้อยหยุดร้องให้แล้ว
เธอสูดน้ำมูกพลางมองไปที่สัตว์ทั้งหมด
แล้วหันกลับมาบอกแม่เสียงเบา ๆ ว่า...
" หนูลืมไปแล้วจ๊ะ "

ฮูกน้อยซีแย สร้างสรรค์ภาพได้อย่างมีลักษณะเฉพาะตัว แสดงถึงความอ่อนหวาน น่ารัก และอบอุ่น การดำเนินเรื่องน่าสนใจ เหมือนมีเงื่อนปมที่ซ่อนเร้น ชวนให้เด็กสงสัย อยากรู้อยากเห็น ชวนค้นหาคำตอบ ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง เมื่อนกฮูกตัวน้อยนิดร้องให้ส่งเสียงดังไปลั่นป่า จนสัตว์ต่าง ๆ อยากรู้สาเหตุและหาทางช่วยเหลือ แต่ไม่ว่าจะปลอบจะช่วยเหลืออย่างไรก็ไม่หาย จนเมื่อนกฮูกน้อยได้รับการช่วยเหลือให้บินขึ้นจากพื้นได้ มันจึงบินขึ้นไปหาแม่ที่รังบนต้นไม้ และเมื่อได้อยู่ในอ้อมแขนของแม่ เธอจึงหยุดร้องให้ ก็คงจะเหมือนเด็กเล็ก ๆ บางทีบอกไม่ถูกถึงปัญหาของตน แม่ผู้ใหญ่มารับช่วยเหลือก็ถูกต้องไม่ตรงกับที่เธอปรารถนา ก็ใช้ว่าเธอจะไม่รู้ถึงเยื่อใยไมตรีและความอารีรอบที่ที่ได้รับ

เมื่อฟังพ่อแม่อ่านเรื่องนี้ให้เด็กเล็ก ๆ ฟัง เจ้าตัวเล็กคงรู้สึกเทียบเคียงตัวเองกับฮูกน้อย มันคือความรู้สึกที่เด็กเข้าใจได้ แต่อธิบายไม่ได้หรือได้ยากมาก ประกายความคิดที่ได้รับจาก **ฮูกน้อยซีแย** จะฉายส่องไปยัง

" หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย เรื่องของ ความผูกพันรัก
ใคร่ที่ผู้ใหญ่มีต่อเด็ก มันคือสายใยอันความงดงามของชีวิต

" เด็ก ๆ ที่กำลังเจริญวัย ถ้าได้รับการส่งเสริมในเรื่องการอ่านหนังสือ
มีงานวิจัยพบว่า เด็กคนนั้นจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิด มีความสง่างาม
สำคัญที่สุดคือ การอ่านหนังสือเป็นวิธีการควรส่งเสริมให้เกิดขึ้นในชาติของเรา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเริ่มจากในเด็กเล็ก ๆ โดยคุณพ่อคุณแม่ และครอบครัว
น่าจะเป็นคนที่ส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกที่อ่านหนังสือแล้วเป็นสุข
รวมทั้งครอบครัวก็มีความสุขไปด้วย "

รศ.นพ. ปัญญา ไช้มุก

ประธานคณะกรรมการกำกับทิศทาง

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

โครงการประกาศผล มอบรางวัล และแถลงข่าว

หนังสือคัดสรร ๑๐๘ หนังสือดี

เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๑๐๘ หนังสือดี เด็กดีไป ๑๐๘

วันศุกร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.

ณ หอประชุมรักตะกนิษฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

๑. หลักการและเหตุผล

เด็ก ๆ ของเรา

ช่วงปฐมวัย (๐ - ๖ ปี) เป็นระยะพัฒนาการทางสมองที่สำคัญ เป็นพื้นฐานของการสัมผัส รับรู้ และเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อเด็กแต่ละคน

การส่งเสริมพัฒนาการที่เหมาะสม สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่ดี สร้างสายใยความรักความอบอุ่น จึงเป็นปัจจัยสำคัญ ที่เอื้อให้เด็ก ๆ ได้เติบโตขึ้นอย่างมีความสุขทั้งทางร่างกาย ความคิด จิตใจ และสังคม

หน้าต่างแห่งโอกาส ห่วงยามแห่งความสุข และโอกาสทองแห่งการพัฒนาเด็กปฐมวัย : ลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กไทยในอนาคต สามารถบ่มเพาะได้ง่าย แต่อาจหายไป หรือสร้างได้ยากขึ้น หากผู้แวดล้อมเด็ก ไม่รีบเติมเต็มในช่วงวัยนั้น ๆ อาทิ วัย ๐ - ๒ ปี ด้วยหน้าต่างของการสร้างความผูกพันและความไว้วางใจผู้อื่น วัย ๓ - ๕ ปี กับหน้าต่างที่ต้องเปิดบริการรู้จักควบคุมอารมณ์และการรู้จักถูกผิด และก่อนวัย ๑๒ ปี ที่จำเป็นต้องสร้างเสริมเรื่องการประหยัด มีวินัย และใฝ่รู้ ฯลฯ

เบิกบานด้วยการอ่าน

การอ่านหนังสือให้ทารกฟัง หรือเด็กอ่านเองเมื่อโตพอ เป็นการขยายกิ่งก้านสาขาของการเรียนรู้ กระตุ้นเซลล์สมองของเด็ก ๆ ให้สามารถพัฒนาสติปัญญาในด้านต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพ

การอ่านหนังสือ เป็นห้วงยามของความสุข ช่วงเวลาอันอบอุ่นระหว่างพ่อแม่ลูก ผู้ใหญ่กับเด็ก สร้างความทรงจำแสนดีในวัยเด็กที่ยากจะลบเลือน

การอ่านหนังสือ คือการสร้างบ้านแห่งความรักขึ้นในจิตใจเด็ก ๆ เพื่อเติบโตเป็นผู้โอบอ้อมอารี มีเมตตา และรักในเพื่อนมนุษย์

หนังสือดี คือ หน้าต่างแห่งโอกาส

หนังสือดีที่เหมาะสม จึงเป็นเสมือนหน้าต่างแห่งโอกาส ที่สนับสนุนพัฒนาการของเด็ก และเนื่องด้วยสังคมไทย ยังมีความเข้าใจในเรื่องการใช้หนังสือเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยค่อนข้างน้อย ประจวบกับผู้แวดล้อมเด็กยังขาดข้อมูลและแนวทางในการเลือกหนังสือสำหรับเด็ก หรือแม้กระทั่งผู้สร้างสรรค์และสำนักพิมพ์ที่ผลิตหนังสือสำหรับเด็ก มีองค์ความรู้ในด้านนี้ไม่ทั่วถึง

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน จึงได้ดำเนินการเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ นักสร้างสรรค์ภาพและเรื่อง ผู้แทนองค์กรพัฒนาเด็ก ฯลฯ ร่วมคัดสรร **๑๐๘ หนังสือดี เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย** เพื่อส่งเสริมทั้งผู้สร้างสรรค์งานภาพ ผู้สร้างสรรค์เรื่อง ผู้ผลิต ผู้จัดพิมพ์ พ่อแม่ ผู้ใหญ่ ผู้แวดล้อมเด็ก ได้มีความรู้ความเข้าใจร่วมกัน และร่วมสร้างโอกาสให้เด็ก ๆ ของเราได้เจริญเติบโตสมวัย ด้วยคุณค่า การสร้างความสัมพันธ์ผ่านหนังสือและการอ่าน

ด้วยปรารถนาให้หนังสือดีสำหรับเด็กปฐมวัย ๑๐๘ เล่ม จากโครงการนี้ เสมือนจุดเริ่มต้นของการเดินทาง สร้างสรรค์สังคมด้วยการอ่าน สานสายใยผู้คน ให้เกิดการเรียนรู้ แบ่งปันสร้างสุข ความรักความอบอุ่น

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อประกาศรายชื่อ มอบโล่และสติ๊กเกอร์สัญลักษณ์ ให้แก่สำนักพิมพ์ผู้ผลิตหนังสือที่ผ่านการคัดสรรในโครงการหนังสือคัดสรร ๑๐๘ หนังสือดี เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๒.๒ เพื่อเผยแพร่และส่งเสริมการอ่าน ๑๐๘ หนังสือดี ที่ผ่านการคัดสรร เปิด " หน้าต่างแห่งโอกาส " ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย แก่สาธารณชน ได้นำไปใช้ประโยชน์

๓. กลุ่มเป้าหมาย

๓.๑ กลุ่มเป้าหมายหลัก

๓.๑.๑ ผู้ผลิตหนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย

๓.๑.๒ สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ

๓.๑.๓ เครือข่ายภาคีที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กปฐมวัย และพ่อ แม่ ผู้ปกครอง

๓.๒ กลุ่มเป้าหมายรอง

องค์กรภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และชุมชน ที่ดำเนินงานพัฒนาครอบครัว เด็กปฐมวัย และการอ่าน

๔. แผนการดำเนินงานกิจกรรม

- ๑. ประสานขอความร่วมมือ สำนักบรรณรักษ์และสื่อสารสาธารณะเพื่อสังคม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เพื่อติดต่อผู้บริหารระดับสูง ให้ความกรุณาขยายเซ็นจัดทำโล่ประกาศเกียรติคุณแก่สำนักพิมพ์ผู้ผลิตเผยแพร่หนังสือที่ได้รับการคัดสรร
- ๒. เชิญตัวแทนจากสำนักพิมพ์ผู้ผลิตหนังสือที่ผ่านการคัดสรรฯ ตัวแทนจากองค์กรเครือข่ายสร้างสรรค์หนังสือเด็กปฐมวัย สื่อมวลชนทุกแขนง และองค์กรด้านหนังสือและการอ่านอื่น ๆ ร่วมเป็นสักขีพยานในงานประกาศผล มอบรางวัล และแถลงข่าว โครงการ " หนังสือคัดสรร ๑๐๘ หนังสือดี เปิดหน้าต่างแห่งโอกาสในการพัฒนาเด็กปฐมวัย "
- ๓. ติดต่อวิทยากร พิธีกร พิธีกร สร้างสรรค์ชุดการแสดง และ ชุมนิทรรศการ / กิจกรรม เพื่อเผยแพร่รณรงค์ในงานประกาศผล มอบรางวัล และ แถลงข่าว โครงการ " หนังสือคัดสรร ๑๐๘ หนังสือดี เปิดหน้าต่างแห่งโอกาสในการพัฒนาเด็กปฐมวัย "
- ๔. จัดงานประกาศผล มอบรางวัล และแถลงข่าว โครงการ " หนังสือคัดสรร ๑๐๘ หนังสือดี เปิดหน้าต่างแห่งโอกาสในการพัฒนาเด็กปฐมวัย " ในวันศุกร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ หอประชุม รักษะกนิษฐ มหวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ดังรายละเอียดกำหนดการแนบท้าย

๕. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๕.๑ สร้างแรงกระตุ้นในการผลิตหนังสือเด็กปฐมวัยที่ดี มีคุณภาพ ให้แก่วงการหนังสือเด็กปฐมวัย ทั้งยังสร้างกำลังใจให้กับผู้ผลิตหนังสือเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ

๕.๒ สร้างกระแส และส่งเสริมการอ่านหนังสือดีสำหรับเด็กปฐมวัย
เพิ่มทางเลือกสำหรับผู้ปกครอง เด็ก และบุคคลทั่วไป ในการคัดเลือก
หนังสือเด็กปฐมวัย

๕.๓ องค์กรผู้ผลิตหนังสือได้ทราบถึงแนวทางในการผลิตหนังสือ
สำหรับเด็กปฐมวัยอย่างเหมาะสม

๖. ผู้รับผิดชอบโครงการ

๖.๑ แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน ได้รับการสนับสนุนจาก
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.)

๖.๒ กลุ่มดินสอสี

๒๑๗ - ๙ ซ.รามไมตรี ถ.พระราม ๔ ป้อมปราบฯ

กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

โทรศัพท์ : ๐-๒๖๒๓-๒๘๓๘-๙

โทรศัพท์มือถือ : ๐๘-๙๑๒๗-๙๑๙๑

โทรสาร: ๐-๒๖๒๓-๐๙๙๐

email : dinsor_see@hotmail.com

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

ได้รับการสนับสนุนจาก

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส)

ขอเชิญร่วมเป็นเกียรติในงาน

โครงการประกาศผล มอบรางวัล และแถลงข่าว

หนังสือคัดสรร ๑๐๘ หนังสือดี

เปิด "หน้าต่างแห่งโอกาส" ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

วันศุกร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.

ณ หอประชุมรักตะกนิษฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

๑๔.๐๐ น.

ลงทะเบียน

๑๔.๑๐ น.

กล่าวรายงานและวัตถุประสงค์โครงการ โดย รศ.ดร. วิลาสินี อดุลยานนท์ ผู้อำนวยการสำนักบรรณคดีและสื่อสารสาธารณะเพื่อสังคม สสส.

- พิธีเปิด "หน้าต่างแห่งโอกาส" หนังสือดีเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย และมอบหนังสือคัดสรร ๑๐๘ หนังสือดีสำหรับเด็กปฐมวัย แก่ นายอภิชาติ จีระวุฒิ เลขาธิการ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และผู้อำนวยการ สำนักงาน กศน. จังหวัด ๕ นครแห่งการอ่าน (นครศรีธรรมราช เพชรบุรี ลำปาง ฉะเชิงเทรา ขอนแก่น) โดย นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

- กล่าวนำ "จากหลักการของสมองสู่ หน้าต่างแห่งโอกาสในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ด้วย ๑๐๘ หนังสือดี" โดย รศ. ถิรพันธ์ อนวัชศิริวงศ์ ประธานคณะกรรมการคัดสรรฯ

๑๔.๓๐ น.

อ่านหนังสือเด็ก ๓ ตี ดำเนินเรื่องโดย ดาว - อภิสรา นุตยกุล
- อ่านหนังสือดีประกอบแอนิเมชั่น เรื่อง ยามเช้าเบิกบาน และ ตะลุย
ลอมฟาง แอนิเมชัน โดย ขบวนการนักอ่าน อ่านโดย น้ำผึ้ง -
ณัฐริกา ธรรมปรีदानันท์ และ โมณีก้า - ศศิธร วัฒนกุล
- อ่านหนังสือดีประกอบละครหุ่น เรื่อง หัวผักกาดยักษ์ ละครหุ่น
โดย กลุ่มมะขามป้อม อ่านโดย ริชาร์ด เกียนี่
- อ่านหนังสือดีประกอบละครใบ้ เรื่อง แม่มดกับนางฟ้า ละครใบ้
โดย คนหน้าขาว อ่านโดย ทราย - อินทิรา เจริญประ

๑๕.๐๐ น.

ปาฐกถา " หนังสือดีสำหรับเด็กปฐมวัย : พลังจินตนาการใหม่สู่การ
เดินทางประเทศไทย " โดย นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงศึกษาธิการ

- พร้อมมอบโล่รางวัล นายกรัฐมนตรี และตราสัญลักษณ์แก่สำนัก
พิมพ์ ผู้จัดพิมพ์หนังสือ

๑๕.๓๐ น.

เยี่ยมชมซุ้มกิจกรรมการอ่าน แรงบันดาลใจจาก ๑๐๘ หนังสือดี
- สัมภาษณ์ผู้ร่วมนำเสนอกิจกรรม อาทิ พอล - ภัทรพล ศิลปา
จารย์ ฯลฯ

- สำนักพิมพ์ที่รับโล่ มอบหนังสือแก่น้อง ๆ จาก สถานสงเคราะห์
เด็กชายบ้านมหาเมฆ , สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนบ้านปากเกร็ด ,
สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนรังสิต , สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพิการทาง
สมองและปัญญาปากเกร็ด (บ้านเฟื่องฟ้า) , ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัย
เรียนพิทักษ์ , สถานแรกรับ มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก , มูลนิธิ
เพื่อการพัฒนาเด็ก , โรงเรียนหมู่บ้านเด็ก

๑๖.๐๐ น.

จบการแถลงข่าว

(พิธีกร ลอรา - ศศิธร วัฒนกุล)

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) มีบทบาทหน้าที่ในการประสานกลไก นโยบาย และปัจจัยขยายผลจากทั้งภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการสร้างเสริมพฤติกรรม และวัฒนธรรมการอ่าน ให้เข้าถึงเด็ก ครอบครัว และชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงหนังสือ

คณะกรรมการกำกับทิศทางแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

- ประธาน** : รศ.นพ. ปัญญา ไข่มุก
กรรมการ : ดร.อมรา ปฐภิญโญบูรณ์
กรรมการ : คุณเข็มพร วิรุณราพันธ์
กรรมการ : รศ.ดร. วิลาสินี อดุลยานนท์
กรรมการและเลขานุการ : คุณสุดใจ พรหมเกิด

คณะกรรมการที่ปรึกษาแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

- ผู้ทรงคุณวุฒิ** : รศ.ถิรพันธ์ อนวัชศิริวงศ์
คุณสุรพล พิทยาสกุล (พล ช่าวสด)
คุณโอม รัชเวทย์
กรรมการที่ปรึกษา : ดร.จรรย์ฤทธิ์ สินธุ์พันธุ์
อ.นันทอง ทองใบ
คุณพาฝัน ศุภวานิช
คุณอมราพร แผ่นดินทอง
คุณพิรุณ อนวัชศิริวงศ์
ผู้จัดการ : คุณสุดใจ พรหมเกิด
กรรมการเลขานุการ : คุณพวงผกา แสนเขื่อนสี
ผู้ช่วยเลขานุการ : คุณกนกกาญจน์ เอี่ยมชื่น

ร่วมสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบาย โครงการ และกิจกรรมสร้างเสริมให้เกิดพฤติกรรมและวัฒนธรรมการอ่านเพื่อสังคมสุขภาวะกับเราได้ที่

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

๔๒๔ หมู่บ้านงามไม้ ซ.จรัญสนิทวงศ์ ๖๗ แยก ๓ ถ.จรัญสนิทวงศ์ แขวง/เขต บางพลัด กทม. ๑๐๗๐๐

โทรศัพท์ : ๐-๒๕๒๔-๕๖๑๖-๗ โทรสาร : ๐-๒๕๒๔-๕๖๑๖-๗ # ๓

website : <http://www.happyreading.in.th>

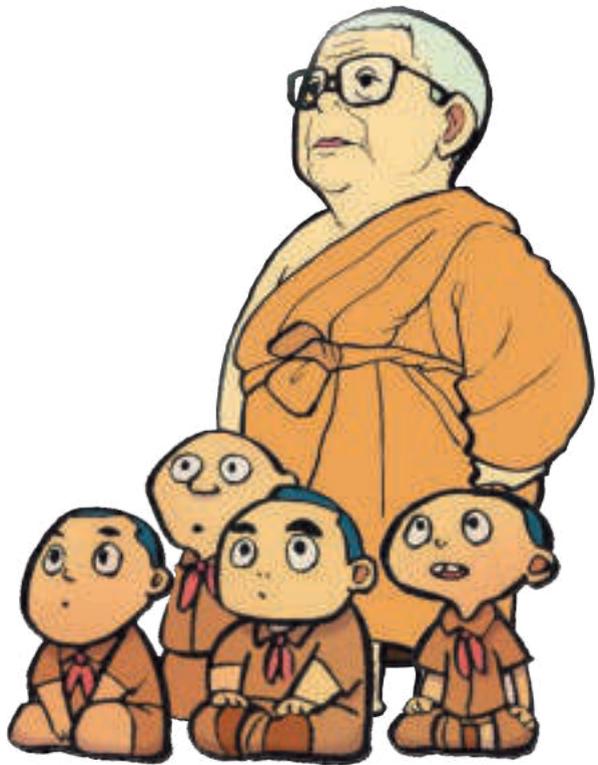

" เด็กคือผู้สร้างโลกที่แท้จริง
.....
เรา จะเตรียมเขาอย่างไร "

พุทธทาสภิกขุ

รายได้มอบกองทุนสื่อ
เพื่อเด็กด้อยโอกาส

ราคา ๒๕๐ บาท

